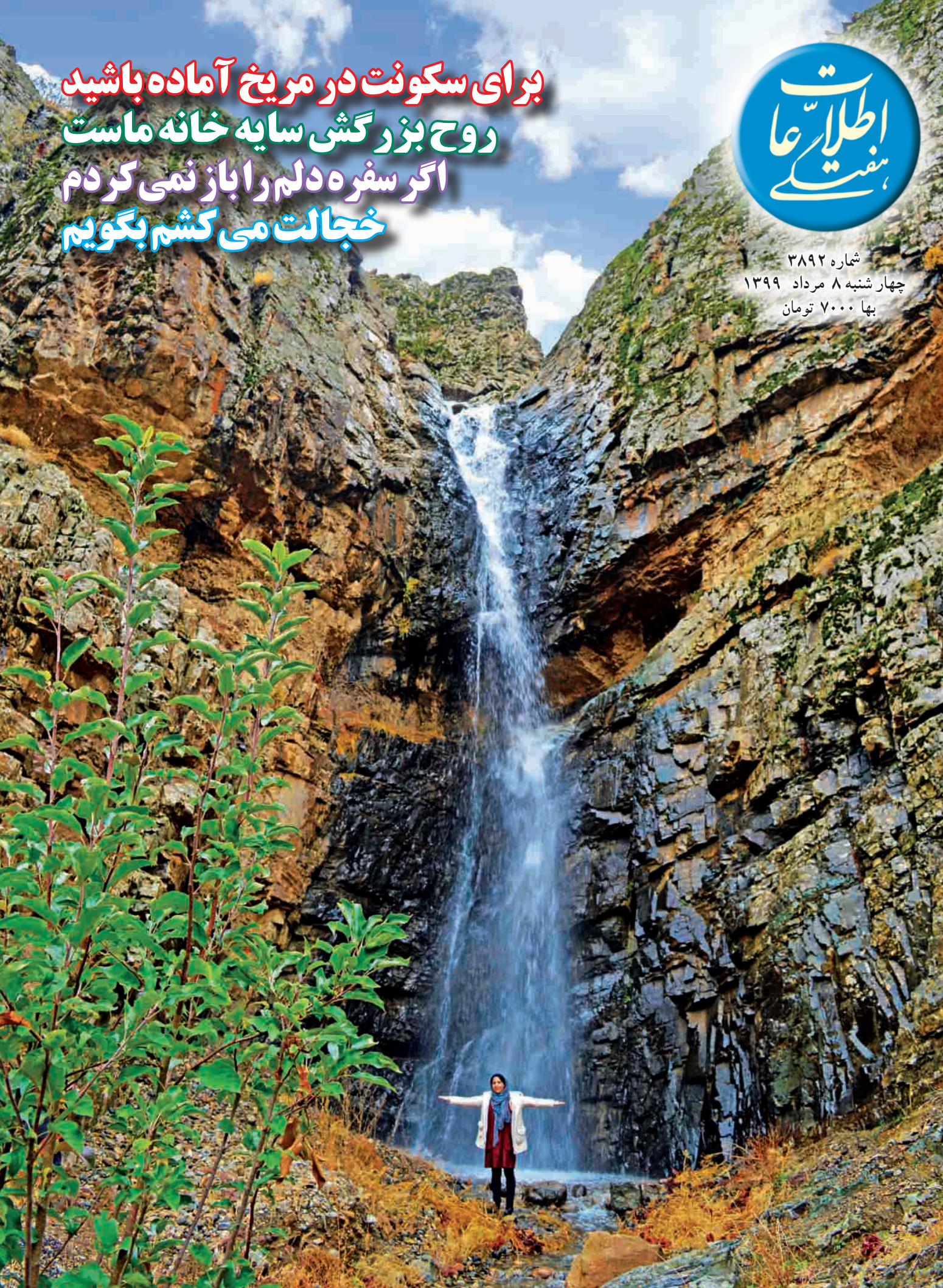

برای سکونت در مریخ آماده باشید
روح بزرگش سایه خانه ماست
اگر سفره دل را باز نمی کردم
خجالت می کشم بگویم

شماره ۳۸۹۲
چهارشنبه ۸ مرداد ۱۳۹۹
بها ۷۰۰۰ تومان

تسهیلات راحت !!

با سامانه هوشمند فرابانک ملت

شما می‌توانید با مراجعه به سایت بانکداری اینترنتی بانک ملت و ورود به بخش تسهیلات فرابانک نسبت به انتخاب و ثبت درخواست تسهیلاتی که سامانه به شما پیشنهاد می‌دهد اقدام و صرفاً با یکبار مراجعه به شعبه، آن را دریافت کنید.

تسهیلات نوع اول: بدون ضامن بدون وثیقه

اگر دارای رتبه اعتباری ۸ بوده و چک برگشتی نیز نداشته باشید سامانه هوشمند فرابانک با لحاظ میزان درآمدتان تسهیلات بهان تا سقف ۳۰۰ میلیون ریال را بدون ضامن و وثیقه به شما پیشنهاد خواهد داد.

تسهیلات نوع دوم: بدون ضامن با وثیقه سپرده بلند مدت

اگر تمایل دارید برای دریافت تسهیلات از سپرده بلند مدت به عنوان وثیقه استفاده نمایید، سامانه هوشمند فرابانک ملت به شما پیشنهاد استفاده از تسهیلات تاپش تا سقف یک میلیارد ریال و کارت اعتباری تا سقف ۵۰۰ میلیون ریال را با لحاظ نمودن میزان پرداخت اقساط، ارائه خواهد نمود.

منتظر تسهیلات جدید در سامانه هوشمند فرابانک ملت باشید.

فرار سیدن یوم الله قبولی عبد صالح در آزمون بزرگ تسلیم و رضای رب جلیل، عید بزرگ و سعید قربان بر همه شما مبارک باد

یادداشت هفته

محمد امین جوادی

از خود مراقبت کنیم

اینکه تا آنجا که می توانیم خودمان مغلوب و تسلیم شرایط ناهنجار اجتماعی و اقتصادی نشویم. یعنی دلیلی ندارد وقتی گروهی پول برایشان همه چیز شده است ما هم بگویم پس خواهی نشوی رسوا هم رنگ جماعت شو. اگر ما هم بخواهیم با همان قاطعیت پول را مقدم بر اخلاق، انسانیت و مسائل دیگر بدانیم به خودمان بیش از همه ظلم می کنیم. درست مثل اینکه بگویم پاسخ بدی دیگران بدی است. در آن صورت زمانی می رسد که می بینیم خودمان از دیدن خودمان در آینه روحمان خرسند نمی شویم. رفته رفته آنچه را که می بینیم دوست نمی داریم. درست است که به قول معروف هم رنگ جماعت شده ایم اما از چهره، صورت و سیرت خودمان راضی نیستیم. اگر به این مرحله برسیم که ما نسبت به خودمان مسئولیم و حق نداریم که روحمان را به هر قیمتی بفروشیم و حق نداریم به انسان غیر قابل تحمیل تبدیل شویم، پس بیش از هر چیز به مراقبه می پردازیم. می دانم که سخت است اما فرق انسانهای بزرگ و انسانهای معمولی این است که در شرایط سخت از خویش مراقبت می کنند و سرشت پاک خویش را نگه می دارند. مراقبت از این سرشت به میزان قابل توجهی از اضطراب ما کم می کند و آستانه تحمل ما را بالا می برد و به ما قدر و قیمت می دهد. این نکته بسیار مهم را اگر به یاد داشته باشیم راحت تر زندگی می کنیم. در حال حاضر گلایه از حکومت و دولت و این وزیر و آن وزیر و این مقام و آن مقام رایج ترین کاری است که شاهد آنیم. لعن و نفرین فرستادن به این و آن هم در هر کوی و برزنی باب شده است. بسیاری از این گلایه ها هم درست است و همه ما خوب می دانیم که بسیاری از مقامات و مسئولین و مدیران به وظایف خویش عمل نمی کنند و کارهای بر زمین مانده بسیاری هست که صورت نمی پذیرد. بسیاری از آنان درد مردم محروم را احساس نمی کنند و شر تورم را از سرشان کوتاه نمی دارند اما این لعن و نفرین ها و گلایه ها و واقعیت ها آرامان نمی کند و چاره کار نیست. چاره کار این است که از خودمان مراقبت کنیم و به خودمان آرامش هدیه دهیم تا زندگی برایمان تلخ نشود.

هفته گذشته یکی از خوانندگان محترم مجله ضمن اظهار لطف نسبت به بنده اعلام کردند که شما با توجه به اشرافی که به مسائل اقتصادی و اجتماعی دارید فکر می کنید به چه دلیل ما در کشورمان مرتب با احساس نگرانی روزگار می گذرانیم؟ چرا به قدر کافی از زندگی لذت نمی بریم و آرامش نداریم؟ بهتر است که در این باره هم مطلب بنویسید... از این خواننده محترم و ابراز لطفشان سپاسگزارم ضمن آنکه خود را مدعی فهم و کمال و فضل بالایی هم نمی دانم و این تعابیر و تعبیر دیگرشان را به حساب لطفشان می گذارم اما همینقدر می توانم بگویم که بخش مهمی از این اضطراب و نگرانی به نوسانات اقتصادی جامعه بر می گردد که ریشه در تورم مزمن دارد یعنی ما همواره نگران از دست دادن دارایی های خود به خاطر کاهش ارزش پول ملی هستیم. مقصود این نیست که ریشه تمام نگرانی ها و اضطرابها صرفاً و حتماً اقتصادی است. بسیاری سبب زندگی قانعانه ای دارند. بسیاری اهل توکل و اعتقادات مذهبی اند و چندان به مسائل مادی اهمیت نمی دهند. بسیاری هم روحیه سازگاری دارند که به خاطر هر چیز دچار دلهره و اضطراب نمی شوند اما بخش قابل توجهی از این دلشوره و اضطراب و استرس ریشه در همین نوسانات شدید اقتصادی دارد که باعث می شود برنامه ریزی نسبت به آینده و اطمینان داشتن به آن دچار مخاطره گردد. نمی توانیم بگویم مردم مادی یا پولکی شده اند و یا همه دارای حرص و آز هستند یا بی رحم شده اند و آستانه تحمل پائینی دارند اصولاً وقتی در یک جامعه نوسانات شدید اقتصادی مرتب بر دارایی های مردم و پیش بینی های آنان چنگ می اندازد نوعی از بی قراری و بی ثباتی را نیز به دنبال می آورد. چرا که هیچ کس دوست ندارد سرمایه اش را از دست بدهد و یا پشتوانه های مالی خود را نابود شده ببیند. و وقتی می گویم تورم ریشه همه بدیهاست به این دلیل است که آن آرامش و ثباتی را که لازمه فعالیت و کسب و کار است از جامعه می گیرد. اما با این وجود یک نکته مهم را نیز باید در نظر داشته باشیم و آن

۳	یادداشت هفته
۴	بیواسطه - نامه به سردبیر
۵	باریکتر از مو
۶	در جهان سیاست
۸	سه گانه - مکتوب هفته
۱۰	دیدنی های ایران
۱۲	ماجرای واقعی خارجی
۱۴	داستان زندگی
۱۶	هر دری سختی
۱۸	گزارش خارجی
۲۰	مشاوران مجله
۲۱	گزارش تصویری یزد
۲۲	به رنگ اشتباه
۲۴	سوژه
۲۶	خواستگاری، در پیچ و خم دادگاه
۲۸	زیان شناسی
۲۹	راز سلامتی
۳۰	داستانهای پلیسی
۳۲	آشپزی
۳۳	خواندنی های تاریخی
۳۴	گوشه و کنار جهان
۳۶	۷۰ سال پیش در همین هفته
۳۷	حادثه
۳۸	داستان ایرانی
۴۰	گفتگو با عبدالوهاب شهیدی
۴۲	تماشاگاه راز
۴۴	نوشته های ناب
۴۵	جدول
۴۷	هوش و سرگرمی
۴۸	یک سرگذشت
۵۰	هفت هنر
۵۴	فانتزی ایرانی
۵۶	یاد و خاطره
۵۷	لطایف و ظرایف
۵۸	ورزشی
۶۲	پیام های مهربانی
۶۳	پیغام های روشنائی
۶۴	نگاه دیگر
۶۶	نقاشی

عکس اختصاصی جلد: فاطمه عسکری - روستای سنگان

صاحب امتیاز: شرکت ایرانچاپ (موسسه اطلاعات)
مدیر مسئول و سردبیر: فتح الله جوادی
معاون سردبیر: سید احمد شهبازی
معاون فنی و ناظر چاپ: کریم ملکی
صفحه آرا: حمید دانش اندوز - مهدی اسماعیلی
حروفچین: مریم شیرانی

نشانی: تهران - بلوار میرداماد - خیابان نفت جنوبی
(تابان غربی) - پلاک ۸ - مجله اطلاعات هفتگی
کد پستی: ۱۵۴۹۹۵۳۱۱۱
روابط عمومی: نیلوفر کردان - تماس: ۲۲۲۲۶۲۲۶-۲۹۹۹۳۴۰۴ (۱۶ الی ۱۸)
Email: hattegi@ettelaat.com ۲۲۲۷۱۸۱۳

آگهی ها: ۱۸-۲۲۵۸۰۱۴ - نمابر آگهی: ۲۱ و ۲۲۵۸۰۱۹
آبذنهان: ۲۹۹۹۳۴۷۱-۲ چاپ از ایرانچاپ تلفن: ۲۹۹۹۹۹
شماره تلگرام مجله: ۰۹۳۰۴۷۴۰۲۸۹
لینک کانال مجله: @ettelaathaftegi

هر گونه استفاده از مطالب مجله جهت فیلمنامه سینما، تلویزیون و تئاتر و یا چاپ در کتاب منوط به کسب اجازه کتبی است. مقالات ارسالی پس داده نمی شود. مجله در ویرایش مطالب آزاد است.

مشکلات مستأجران

زمان‌های قدیم می‌گفتند: "مستأجری و خوش نشینی"، اما با گذشت زمان و افزایش سرسام‌آور کرایه‌خانه حالا به هیچ عنوان مستأجری با این اوضاع و احوال خوش نشینی نیست.

مهدی می‌گوید: "برادرم خوشبختانه وضع مالی خوبی دارد مدت پنج سال مستأجرش بدون افزایش کرایه در خانه‌ای که برادرم به او اجاره داده، زندگی می‌کند. مهدی در ادامه سخنانش می‌گوید، برادرم بر این عقیده است مستأجران اگر پولدار بودند، از خود خانه داشتند. وقتی پول برای خرید خانه ندارند باید مسئولان یا صاحبخانه‌ها بیشتر به فکر آن‌ها باشند."

محمد علوی سال‌های گذشته با خانواده سه نفره در تهران زندگی می‌کرد، افزایش اجاره خانه در تهران باعث شد به پردیس کوچ کند. او می‌گوید: "شرایط آب و هوای پردیس از تهران تمیزتر و بهتر، اما اجاره‌ها سنگین است. فاصله پردیس تا تهران برای شغلانی که در تهران کار می‌کنند راهم اگر در نظر بگیرید بسیار دور است.

پدرام، کارشناس بیمه و مجرد است. می‌گوید: "۲۷ سالم است. کار می‌کنم بعد از پنج سال بیمه نیستم. خانواده‌ام می‌گویند ازدواج کن! اگر ازدواج کنم، با کدام پول می‌توانم هم‌و دیعه و هم هر ماه اجاره خانه پرداخت کنم؟ بسیاری از جوانان کار هم داشته باشند، قدرت پرداخت اجاره مسکن ندارند."

مصطفی، ح، می‌گوید: "مستأجر است به دلیل این که در تهران کار می‌کنم، یک سال در خانه‌ای اجاره‌ای سکونت داشتم، صاحبخانه پس از مهلت تعیین شده به من گفت که می‌خواهد خانه‌اش را تعمیر و بازسازی کند و خودش ساکن شود. این هم نمونه‌ای از ترفند برخی صاحبخانه‌ها برای افزایش کرایه‌هاست."

مستأجران خانه به دوش هر سال که می‌گذرد، شرایط وخیم‌تری دارند. به دلیل این که اجاره‌ها بدون نظارت مسئولان بالا می‌رود و صاحبخانه‌ها هم به دنبال مستأجرانی هستند که پول بیشتری پرداخت می‌کنند، عده‌ای هم که از سال‌های گذشته به امید خانه دار و صاحبخانه شدن در پروژه‌های مسکن مهر نامنویسی کرده‌اند، مسئولان و پیمانکاران خانه‌های متقاضیان را تحویل نداده اند. نمونه‌اش پردیس. چه کسی پاسخگوست؟

چرا پس از ۴۰ سال نه قدرت خرید خانه داریم و نه قدرت پیش پرداخت و نه توان پرداخت اجاره؟ مردم چگونه ادامه زندگی دهند؟

علی اکبر فرقانی - خبرنگار افتخاری اطلاعات هفتگی

خانه امید

روح را دشت صفای کند این معصومه / دلم از عقده رها می‌کند این معصومه / دردمندان به حریم حرمش روی نیاز / دردها جمله دوا می‌کند این معصومه / میهمانان و غریبان و مسلمانان را / میزبانی چورضا می‌کند این معصومه / بهر آنان که ندارند امیدی به حیات / جمله تضمین بقا می‌کند این معصومه / مهر و الطاف خداوندی بی‌پایان را / شمع راه علما می‌کند این معصومه / روز پاداش شفاعت کند از شیعه خویش / عهد خود نیک وفا می‌کند این معصومه / روز گاریست که من خاک درش می‌بوسم / از تنم رفع بلا می‌کند این معصومه / به طواف حرمش عذر گناه آوردم / خوش شفاعت به جزای می‌کند این معصومه / مهر او در دلم و عشق خدا در جانم / در دلم شور به پا می‌کند این معصومه / خواهم آباد کنم خانه ویرانه دل / قصری از نور بنا می‌کند این معصومه / بارگاهش همه دم خانه امید منست / جانم از غصه جدا می‌کند این معصومه / ما همه گر چه گنه کار و سیه کرداریم / نظر لطف به ما می‌کند این معصومه

حسین جوادی

امیدوارم این رویه را ادامه دهید

مدتی است که تغییراتی در صفحه‌های مجله بوجود آمده است. صفحه لطایف و ظرایف، صفحه جالبی است. در صفحه خواندنی‌های تاریخی مطالب جالبی چاپ می‌شود. صفحه از هر دری سخنی، اطلاعات خوب و مفیدی در اختیار خوانندگان قرار می‌دهد و از بابت راه‌اندازی این صفحه‌ها ممنونم. صفحه‌ای بود مربوط به گزارش‌های زندان، مدتی بود چاپ نمی‌شد اما خوشحالم که مجدداً راه‌اندازی شده است. قصه یک آه به قلم آقای گلپاری مدت زیادی است که چاپ نمی‌شود. اگر مجدداً این صفحه را راه‌اندازی کنید خیلی خوب است. دو صفحه فانتزی و قصه هفته، بد نیستند. اما یکی از تفاوت‌های مهم مجله اطلاعات هفتگی با بقیه مجلات، نثر و قلم آن است. در اغلب مجلات داستانها بسیار ضعیف و آبکی بیان شده‌اند، یا از موضوعی به سادگی رد می‌شوند یا در مورد یک موضوع اغراق می‌کنند. اما داستانهای مجله اطلاعات هفتگی که در صفحه‌های مختلف و تحت عناوین مختلف چاپ می‌شوند نثر و قلم و بیان خوبی دارند.

امیدوارم این رویه ادامه پیدا کند.

حسین مستعلی زاده - بردسیر

با سلامی گرم و صمیمی خدمت همه شما خوانندگان خوب و ارجمند مجله اطلاعات هفتگی و با تبریک فرا رسیدن عید بزرگ قربان و با این درخواست همیشگی از شما خوانندگان عزیز که در همه ارتباطات کتبی یا اینترنتی و تلگرامی از ذکر نام، نشانی و به ویژه شهر و دیار خویش دریغ نفرمایید.

✽ اصغر ندیری

مطالب خوب شما به دستم می‌رسد. از جمله همین مطلب ماسک تورم روی بینی گرانی. شما قلم خوبی دارید و می‌توانید مطالب بیشتر و بهتری برای مجله تهیه و ارسال کنید. مطلب ارسالی جدید، در یکی از صفحات همین شماره به چاپ رسیده است. موفق باشید.

✽ غلامعلی چریکی - گچساران

نامه جدید شما به دستم رسید. پاورقی سفر پرماجرا به اتمام رسید. در مورد توضیح نامبرده درباره پدیده‌هایی مانند روح و جن و بشقاب پرنده نیز باید گفت به نظر نمی‌رسد که منظور ایشان کلاً انکار ماورای الطبیعه باشد که نوعی کفر به حساب می‌آید چرا که همه می‌دانیم عدم مشاهده روح و جن به معنای عدم وجود آنها نیست. با این همه نامه شما را و همین طور گلایه‌ای که مطرح کرده بودید تحویل ایشان خواهم داد. درباره صفحه ۷۰ سال درست می‌گویید در آن دوران بست هفتگی یکی از صفحات خوب مجله بود که به نامه‌های خوانندگان پاسخ می‌داد. چیزی شبیه به همین نامه به سردبیر منتهی به زبان طنز که می‌شود برای راه‌اندازی مجدد آن فکری کرد. ضمناً نوشته‌اید که چند سال دارید. چون پسر بزرگ من در حال حاضر جوانی ۳۵ ساله است. برای شما خواننده قدیمی مجله آرزوی موفقیت دارم.

✽ نجف امیرعضدی - کازرون

شعر شما تحت عنوان بیمار بیمه‌ای به دستم رسید. البته خودتان هم می‌پذیرید که دارای اشکالات وزنی است. همین مطلب را اگر به صورت نثر و یا یک مقاله می‌فرستادید بهتر نبود؟ منتظر مطالب بعدی شما می‌مانم. موفق و پیروز باشید.

✽ زهره امین طاهری - تهران

مطالب جدید شما به دستم رسید و بیانگر ذوق خوب شما در نویسندگی است. مطالب ارسالی را در نوبت چاپ قرار دادم و منتظر مطالب دیگران هستم. موفق باشید.

آخرین ۴۵ رقیقہ شب

آدمهای امن، افرادی هستند که همه چیز را می‌توانی بهشان بگویی و بدون اینکه قضاوت یا تحقیرت کنند، می‌توانی کنارشان احساس بودن کنی... اینها تا لباسی تازه تنت ببینند، نمی‌پرسند از کدام مغازه خریدی؟ مارکش چیه؟ چند خریدی؟... می‌گویند: جقدر قشنگه، بهت می‌آید، من عاشق این جنس ژاکتم... از سفر که برگردی، نمی‌پرسند با کی و چرا رفتی؟ اسم هتلش چی بود؟ چه قدر هزینه شد؟... می‌گویند: خوش گذشت؟ سر حال شدی؟ چه خوب که سفر رفتی... دانشگاه قبول شوی، نمی‌پرسند شهریه‌اش چه قدره؟ وای جقدر دوره!... می‌گویند چه رشته‌ای به سلامتی؟ این رشته بازار کار خوبی دارد، اگر تلاش کنی... مشغول کاری تازه شوی، نمی‌پرسند حقوقت چه قدره؟ اسم شرکتش چیه؟ جایش کجاست؟... می‌گویند شغلت را دوست داری؟ صاحبکار یا همکار هایت آدم‌های خوبی هستند؟ این جور شغل‌ها جای پیشرفت دارد. ایشالا موفق میشی.

آدمهای امنی باشیم و با آدمهای امن معاشرت کنیم.

بيژن ملاح سعيد

مراقبت باشی

این بیماری، مرض "عادی شدن نعمت" است

این بیماری چهار نشانه دارد:

۱- اینکه نعمت‌های فراوانی داشته باشی، اما آنها را نعمت ندانی، و هیچ‌گونه احساس شکرگزاری در قبالتش نداشته باشی، گویی این که حقی کسب شده است.

۲- این که وارد خانه شوی و همه‌ی اعضای خانواده در سلامتی به سر برند، اما "شکر خدا" را به جای نیاوری.

۳- وارد بازار شوي و خريد کني و تمامي مايحتاج زندگي را در چرخ دستي بگذاري و به خانه برگري، بدون اين که قدر دان و شکر گذار صاحب نعمت باشي، و اين امر را عادي و حق خودت در

زندگی بینداری.

۴۔ ہر روز در کمال صحت و سلامتی

از خواب برخیزی در حالی که از

چیزی نگران و ناراحت نباشی، اما

خدا را سپاس نگویی!

خدایا مراقبم باش

اگر اینگونه شوم، در وضعیت

خطر ناکی هستم.

استالین دیکتاتور شوروی، در یکی از جلسات معمول خود، خواست که برای او مرغی بیاورند. او آن را گرفت و در حالی که با یک دست گلوی مرغ را می‌فشرد با دست دیگر شروع به کندن پرهاى آن مرغ کرد... مرغ از درد فریاد می‌زد و سعی می‌کرد از هر راهی که شده فرار کند ولی نتوانست چون دستان استالین برای او خیلی نیرومند بود.

خلاصه استالین بدون هیچ مشکلی توانست همه پرها را از بدن مرغ بکند و پس از پایان کار به یارانش گفت: "حالا ببینید چه اتفاقی می‌افتد...

او مرغ را روی زمین گذاشت و از او دور شد، رفت تا مقداری گندم بیاورد... سپس استالین با دانه‌های گندمی که در دست داشت مرغ را

به هر گوشه‌ای از اتاق بسمت خود می‌کشید. در

همه این مراحل مرغ پی در پی او را تعقیب

می کرد و قدم به قدم دنبال او می رفت.

در این مرحله استالین به دستیاران متعجب خود

روی کرد و گفت: ساده لوح‌ها به همین راحتی

اداره می شوند...

مشاهده کردید که مرغ با وجود تحمل

تمام دردهایی که من برای او ایجاد

کردم باز هم مرا تعقیب کرد تا دانه

ای برای زنده بودنش از من بگیرد.

روسیه و جنجال تهدید امنیتی بریتانیا

چند عضو کمیته اطلاعات و امنیت پارلمان بریتانیا گزارش این کمیته در مورد "مداخله روسیه" در امور داخلی این کشور را همراه با انتقاد شدید از دولت ارائه داده‌اند. آنان در یک نشست خبری گفتند که "دولت‌های مختلف بریتانیا با آغوش باز از الیگارشی‌های روسی استقبال کردند" و مسایل امنیتی کشور را نادیده گرفتند.

داده است. این گزارش وقتی در دستور کار قرار گرفت که ادعاهایی مبنی بر دخالت روسیه در انتخابات پارلمانی سال گذشته بریتانیا مطرح شد؛ ادعاهایی که کرملین رد کرده است. این گزارش براساس اطلاعات سرّی که از سازمان‌های جاسوسی بریتانیا و نیز کارشناسان مستقل به دست آمده، تهیه شده و میزان جاسوسی و خرابکاری روسیه علیه بریتانیا و متحدانش را به تفصیل توضیح می‌دهد. این گزارش علاوه بر بررسی جاسوسی عرفی و جاسوسی سایبری، به علاقه روسیه به پیگرد دشمنانش در خارج و در مواردی کشتن آنها می‌پردازد.

مسموم کردن سرگئی اسکریپال با سم اعصاب نوویچوک در سالزبوری در جنوب بریتانیا در سال ۲۰۱۸ میلادی، یکی از موارد اخیر در بریتانیا و اروپا بوده که به مسکو ربط داده شد.

❖ روسیه، رفراوندوم برگزیت و استقلال اسکاتلند احتمالاً این بخش از گزارش که در مورد دخالت روسیه در پروژه‌های سیاسی

در واقع اصطلاح الیگارشی به آن دسته از ثروتمندان روسی وابسته به حکومت این کشور اطلاق می‌شود. شماری از آنان در بریتانیا سرمایه‌گذاری کرده و دست کم بخشی از سال را در این کشور سکونت دارند.

به گفته گوردون کوررا، خبرنگار امور امنیتی بی بی سی، اکنون و بعد از مدت‌ها انتظار، مردم بریتانیا می‌توانند جزئیات "گزارش روسیه" را ببینند. این گزارش در مورد آنچه تهدیدات روسیه علیه بریتانیا خوانده می‌شود، تهیه شده است. البته متن این گزارش یک سال و نیم پیش تکمیل شده بود و کمیته اطلاعات و امنیت پارلمان بریتانیا به تازگی آن را برای اطلاع عموم منتشر کرده است. بنابراین آنچه که امروز در دسترس عموم قرار گرفته، مروری است بر اتهاماتی که دولت بریتانیا به عنوان تهدیدات امنیتی به دستگاه‌های اطلاعاتی و جاسوسی روسیه وارد کرده، و نیز اقداماتی که دولت بریتانیا برای برخورد و مقابله با این تهدیدات انجام

❖ رهبر انقلاب در دیدار نخست وزیر عراق: ایران درست برخلاف آمریکا، خواهان عراقی عزتمند و مستقل است

❖ رئیس‌جمهوری در جلسه ستاد ملی مقابله با کرونا: ایستادگی ملت ایران در برابر زورگویان ملهم از فرهنگ عاشورا است

❖ سخنگوی وزارت بهداشت: ۲۵ استان در شرایط قرمز و هشدار هستند

❖ سخنگوی وزارت بهداشت: از سفر به کیش خودداری کنید

❖ محسنی اژه‌ای معاون اول قوه قضاییه: بازی با مسایل معیشتی و امنیتی قابل چشم‌پوشی نیست

❖ ظریف وزیر امور خارجه: همه مراحل قرارداد با چین شفاف است

❖ با رای نمایندگان مجلس مهرداد بذریاش به ریاست دیوان محاسبات کل کشور برگزیده شد

❖ سخنگوی دولت: از این به بعد شاهد قیمت واقعی ارز خواهیم بود

❖ پارلمان مصر رسماً به مداخله نظامی در لیبی رأی داد

❖ حجم تجارت ایران و عراق به ۲۰ میلیارد دلار در سال افزایش یافت

❖ آکسفورد: به واکسن کرونا دست یافتیم

❖ سخنگوی شورای نگهبان: در انتخابات، معیشت بیشترین سهم را در مشارکت دارد

❖ معاون وزیر نیرو از روند افزایش مصرف برق و احتمال خاموشی خبر داد

❖ اعاده دادرسی ۳ محکوم به اعدام حوادث آب‌انماه ۹۸ پذیرفته شد

❖ جهانگیری معاون اول رئیس‌جمهوری: برخورد نظامی و امنیتی راهکار مقابله با آسیب‌های اجتماعی نیست

❖ تازه عروس و دامادها در اولویت دریافت وام ۲۰ تا ۵۰ میلیون تومانی و دیعه مسکن قرار گرفتند

❖ ارزش برگه سهام عدالت به ۲۰ میلیون و ۲۹۷ هزار و ۸۹۰ تومان رسید

❖ وزارت بهداشت: سرعت انتقال کرونا افزایش یافت

❖ آمار داوطلبان کرونایی کنکور دکتری بعد از پالایش وزارت بهداشت اعلام می‌شود

❖ وزارت کشور: ۳۴ کیلومتر از نوار ساحلی دریای خزر در شمال، تصرف غیرقانونی شده است

❖ نیروهای آمریکایی با شکستن درهای کنسولگری چین در "هیوستون" آن را تصرف کردند

❖ پس از ۸۶ سال، اولین نماز جمعه در مسجد ایاصوفیه استامبول با حضور اردوغان اقامه شد

❖ حضور دانش‌آموزان در کلاس‌های درس مجازی الزامی است

لیبی جولانگاه رقابت چند قدرت

در حال حاضر خطر رویارویی مستقیم نظامی بین ترکیه و مصر در لیبی و وقوع یک جنگ تازه به نگرانی‌های بین‌المللی دامن زده است و تلاش‌های بین‌المللی از سوی کشورهای مختلف و از جمله آلمان برای کاستن از تنش پدید آمده در لیبی ادامه دارد.

پنتاگون، وزارت دفاع آمریکا منتشر شده بود، سخن از اعزام مزدور از سوی ترکیه به لیبی رفته بود.

بر اساس گزارش پنتاگون، ترکیه ظرف سه‌ماهه نخست سال جاری حدود ۳۵۰۰ مزدور برای حمایت از مواضع دولت مرکزی لیبی به آن کشور اعزام کرده است.

این در حالی است که رسانه‌ها حتی از ایجاد کریدور هوایی توسط ترکیه خبر داده بودند. در همین رابطه، رهبران اقوام ساکن شرق لیبی نشست با عبدالفتاح سیسی، رئیس‌جمهوری مصر داشتند. در این نشست نیروهای حامی حفتر از مصر درخواست کرده

پس از انتشار بیانیه مشترک سه کشور آلمان، فرانسه و ایتالیا مبنی بر منع مداخله نظامی در امور لیبی و رعایت تحریم تسلیحاتی این کشور، پارلمان مصر هفته گذشته پشت درهای بسته به حضور نظامی این کشور در لیبی رای مثبت داد. این در حالی است که ترکیه نیز بر حضور نظامی خود در لیبی افزوده است. همین موضوع خطر وقوع یک رویارویی نظامی بین دو کشور در لیبی را افزایش داده است. ترکیه از دولت مرکزی لیبی در طرابلس دفاع می‌کند و مصر در کنار ژنرال خلیفه حفتر ایستاده است.

پیش از آن، در گزارشی که از سوی

سال گذشته، او به من گفت که می خواهد این گزارش منتشر شود؛ او گفت که او منتقد کرملین است، و نه از عوامل آن. اما احتمالش بسیار کم است که هیچ نامی در این گزارش ذکر شده باشد.

* چرا این گزارش با تاخیر منتشر شد؟

بعضی ها معتقدند که موضوع هدایای سیاسی روسیه از دلایلی است که دولت بریتانیا اجازه نداد که این گزارش قبل از انتخابات سراسری سال گذشته، دسامبر ۲۰۱۹، منتشر شود.

ولی در مقابل، یکی از عوامل داخلی دولت گفته است که دلیل آن همان چیزی است که به "حکایت دو تا دومینیک" معروف شده است: دومینیک کامینگز، مشاور ارشد دولت بوریس جانسون، و دومینیک گریو، رئیس پیشین کمیته اطلاعات و امنیت... گفته می شود دومینیک کامینگز نمی خواست صحنه را به دومینیک گریو واگذار کند؛ آقای گریو از فراخوان حزب برای رای گیری در مورد رهبر حزب در نتیجه اتفاقات برگزیت کنار کشید و بعنوان نامزد مستقل وارد انتخابات شد و موفق نشد. بالاخره مردم بریتانیا، بعد از همه شایعات، می توانند این گزارش را ببینند؛ البته نه همه آن را. انتظار می رود که بخش هایی از آن حذف یا سانسور شده باشد. همچنین یک نسخه محرمانه هم خواهد بود که فقط در اختیار مقامات قرار می گیرد.

همین رابطه، هایکو ماس، وزیر امور خارجه آلمان راهی لندن شد. او چندی پیش خواستار پایبندی همه کشورها به تحریم تسلیحاتی لیبی و قرار منع صدور جنگ افزار به این کشور شده بود. در حاشیه نشست عالی رهبران و سران کشورهای عضو اتحادیه اروپا در بروکسل نیز، آنگلا مرکل، صدراعظم آلمان، امانوئل مکرون، رئیس جمهوری فرانسه و جوزپه کونته، نخست وزیر ایتالیا با صدور بیانیه ای خواستار عدم مداخله نظامی در امور لیبی شده بودند.

حالا هم سه کشور اروپایی یاد شده کشورهای ناقض قرار منع صدور جنگ افزار به لیبی را تهدید به تحریم و مجازات کرده اند. اکنون هم گفته می شود که امانوئل مکرون با دونالد ترامپ، در یک تماس تلفنی نسبت به افزایش تنش در لیبی گفت و گو کرده و خبر تماس تلفنی سیسی با ترامپ نیز رسانه ای شده است و آمریکا همچنان نگران افزایش نفوذ روسیه در لیبی است.

کمیته اطلاعات و امنیت صحبت کرده اند، جواش نفوذ روسیه در بریتانیا و مخصوصا قدرت مالی آن است که عمیقاً به زندگی مردم رخنه کرده است. طبقات مختلف مردم، وکلا، مدیران بانک ها، رؤسای حسابداری و کارشناسان روابط عمومی، همگی در نتیجه پولی که از روسیه به بریتانیا، بویژه به بخش "سیتی لندن" (قلب مالی در مرکز پایتخت)، سر از بر شده، پولدار شده اند. این وضعیت گروه بانفوذی را بوجود آورده است که مدام تلاش می کنند تا مانع برنامه های سخت گیرانه، مانند تحریم ها علیه روسیه شوند. اگر این گزارش به هدایای روسیه در ارتباط با مسائل سیاسی بریتانیا پرداخته باشد، می تواند بسیار بحث برانگیز شود.

الکساندر تمرکو، از مقامات پیشین روسیه، بیش از یک میلیون پوند به سیاستمداران حزب محافظه کار بریتانیا بخشیده و نامش در ارتباط با این گزارش بر سر زبانها بوده است.

کیلومتری مرز مصر با لیبی واقع است. دولت مصر نگران تقویت گروه های اسلامگرا در اثر شکست حفتر در لیبی است. از این رو، مجلس مصر اعلام کرده است که این کشور برای دفاع از امنیت مرزی خود نمی تواند نسبت به تحولات اخیر در لیبی سکوت کند. ژنرال حفتر از حمایت و پشتیبانی روسیه و امارات متحده عربی نیز برخوردار است.

* تلاش های بین المللی

در پی وخیم تر شدن اوضاع امنیتی لیبی، کشورهای اروپایی و آمریکایی بر میزان تلاش های دیپلماتیک خود افزوده اند. در

بریتانیاست بیش از همه مورد توجه باشد. عملیات دستگاه های اطلاعاتی و جاسوسی روسیه نقش قابل ملاحظه ای در انتخابات ریاست جمهوری آمریکا در سال ۲۰۱۶ داشتند. به همین دلیل، مدت ها است که این سوال در بریتانیا مطرح است که آیا فعالیت های مشابهی در بریتانیا در فراندوم استقلال اسکاتلند در سال ۲۰۱۴ و در فراندوم برگزیت (خروج بریتانیا از اتحادیه اروپا) در سال ۲۰۱۶ صورت گرفته است؟ این گزارش به این سوال می پردازد که آیا دولت های وقت اقدامات لازم برای مقابله با روسیه را انجام داده اند یا خیر.

واکنش ضعیف دولت بریتانیا در قبال قتل الکساندر لیتوینینکو با ماده رادیواکتیو پلونیوم در لندن در سال ۲۰۰۶ مورد انتقاد بسیاری قرار گرفت. بسیاری از ناظران از واکنش ضعیف بریتانیا در این رابطه به عنوان اشتباهی خیلی جدی یاد می کنند، از جمله آنها که به کمیته اطلاعات و امنیت شهادت داده اند. بسیاری معتقدند که، در مقابل، واکنش محکم بریتانیا در قبال مسموم کردن سرگئی اسکریپال بسیار کارساز بود، خصوصاً این که متحدان بریتانیا را علیه روسیه همراه کرد.

* نفوذ مالی روسیه

حالا سوال این است که چرا مقابله با فعالیت های روسیه چنین طولانی مدت ناکام بوده است؟ براساس شهادت کسانی که با

بودند که با مداخله خود در جنگ داخلی لیبی مانع از شکست حفتر شود. ژنرال خلیفه حفتر که پس از سقوط قذافی بر نقاط شرقی لیبی تسلط دارد، از آوریل سال گذشته بر دامنه حملات خود به مناطق غربی افزوده بود. حفتر بر آن بود تا با تصرف طرابلس، حاکمیت خود را بر همه لیبی گسترش دهد. در واکنش به حملات حفتر به طرابلس، ترکیه نیز بر مداخله نظامی خود در لیبی افزود. پس از آن، ارتش وابسته به دولت مرکزی لیبی موفق شد نیروهای حفتر را عقب براند.

* خط قرمزی به نام سرت

دولت مصر اعلام کرده است که نمی تواند نسبت به امنیت کشور خود و همچنین امنیت لیبی بی تفاوت بماند. پس از شدت گیری حمله نیروهای دولت مرکزی لیبی به جُفره در نزدیکی سرت، مصر اعلام کرده است که شهر سرت خط قرمز امنیتی این کشور محسوب می شود. این شهر در ۸۰۰

"ما" و "چین"

وزیر خارجه و سخنگوی دولت، هر دو در روزهای گذشته از توافقنامه‌ای سخن گفته‌اند که قرار است بین کشورمان و چین امضا شود. یک توافقنامه بلندمدت و راهبردی که شیوه‌ارتباط میان دو کشور را برای حدود ۲۵ سال آینده تعیین می‌کند. بلافاصله واکنش‌های فراوانی هم ایجاد کرد، برخی به این توافق دشنام دادند و آن را سیاه و زشت به مردم معرفی کردند، برخی هم راه‌فرار از تحریم‌ها را همین توافق اعلام کردند و آن را به عنوان یک ابتکار، برطرف کننده مشکلاتی دانستند که آمریکا با "ابزار اقتصادی" برای ایران ایجاد کرده است. هنوز البته وقتی از هر یک از مسئولین اصلی دولت پرسیده می‌شود که محتوای دقیق این قرارداد میان ایران و چین چیست، همه چیز را به آینده حواله می‌دهند و اینکه به زودی محتوای آن منتشر خواهد شد و برای تصویب مجلس شورای اسلامی، به این نهاد هم، عرضه می‌شود تا همگان از آن مطلع باشند. در واکنش‌های غیررسمی از سوی برخی مقامات چینی و ایرانی هم اتفاق جالبی درباره این قرارداد و حواشی اطراف آن روی

داده است تا اینکه مقامات ایرانی سعی کرده‌اند درباره این توافق نامه به گونه‌ای حرف بزنند که گویی، کشور چین پیشنهاد دهنده این توافق بوده و ایران در حال بررسی این پیشنهاد است و مقامات چینی هم در اظهارنظرهای کوتاه و غیررسمی، اینطور وانمود کرده‌اند که ظاهراً ایران پیشنهاد دهنده این قرارداد است، هر چند اگر توافقی امضا و نهایی شود، دیگر اهمیتی ندارد که کدام کشور پیشنهاد داده و امضای نمایندگان، هر دو روی صفحات قرارداد خواهد بود، بدون اینکه امضای یکی بزرگتر یا پررنگ‌تر از دیگری باشد. از بین مقامات سیاسی ایرانی، غیر از دو سه نفر هنوز اظهارنظرهای دیگری وجود ندارد و البته یکی از اعضای مجمع تشخیص مصلحت نظام که علاقه ویژه‌ای به موضوعات اقتصادی دارند هم، درباره این قرارداد بدون اینکه از محتوای آن، خبری بدهند، جملاتی گفته‌اند و بقیه اطلاعات از

چین شیرین

در شرایطی که امروز، ایران در آن قرار گرفته، راه حلهای چندانی برای عبور از سخت‌ترین تحریم‌ها پیش روی تصمیم گیران قرار ندارد، یک راه اتکال به توانایی‌های داخلی است، راهی اثربخش ولی نیازمند گذشت زمان، تا نیروهای داخل بتوانند کاستیهای سالهای سال را جبران کنند، دیگری تغییر سیاست ورزان در آمریکاست که آن هم چندان احتمال بالایی ندارد و آنطور که از جملات سیاستمداران شنیده می‌شود، احتمال مذاکره و توافق با آمریکا برای لغو تحریم‌ها هم، بسیار اندک و کوچک است. همین جاست که رنگ قرمز پرچم چین، بسیار به چشم می‌آید.

کشوری که از نظر سیاسی، مدتهاست که با ایران روابط نزدیکی دارد، کشوری که از نظر سیاسی و اقتصادی، مدتهاست که با آمریکا دچار اختلافات طولانی و پرتعدادیست و یک احساس رقابت سنگین میان این دو قدرت بزرگ اقتصادی شکل گرفته که هر یک می‌خواهند عنوان بزرگتری را به سینه خود نصب کنند. کشوری که کاملاً خریدار نفت ایران است و از سوی دیگر توانسته به ویژه در سالهای اخیر، تنوع تولیدات خود را به اندازه‌ای برساند که تقریباً هر آنچه بخواهید را با تقریباً هر کیفیتی که مطالبه کنید

چین تلخ

روی دیگری هم دارد این قرارداد بلندمدت با چین، اینکه طرف چینی که حاضر خواهد شد با وجود تحریم‌های آمریکا، نفت ایران را به مقدار قابل توجهی خریداری کند و انواع کالاهای مورد نیاز را در اختیار ایران قرار دهد، چه انتظار و توقعی از طرف ایرانی خواهد داشت. بدترین فرض این است که برخی بهره‌بردارهای انحصاری از منابع ایران را تقاضا کند مانند آنچه در مورد بهره‌برداری از برخی جزایر ایرانی در خلیج فارس شایع شد، به نظر می‌رسد البته چنین سطحی از دسترسی را سیاستمداران ایرانی هیچگاه در اختیار بیگانه قرار نخواهند داد، به ویژه اینکه متن قرارداد هم، مگر در موارد بسیار محرمانه و حساس، در اختیار همگان قرار خواهد گرفت ولی احتمالات

برایتان خواهد ساخت یا ساخته است، حتی فرش ایران را و حتی هواپیمای مسافری دور پرواز را، کاملاً پیداست که آنچه بیشترین فشار اقتصادی را در ۲ یا ۳ سال گذشته برای ایران از طریق تحریم‌های آمریکا ایجاد کرده، اول ناتوانی در فروش نفت و افزایش در آمد ملی بوده و دیگری عدم توانایی در تأمین کالاهای مورد نیاز به دلیل عدم تمایل کشورها به فروش کالا به ایران از ترس تحریم‌های سخت آمریکا. ظاهراً هر دوی این اشکالات اگر در طرف چینی اراده‌ای سیاسی وجود داشته باشد و توافقی با ایران انجام شود، قابل عبور از طریق چین خواهد بود، چین هم می‌تواند نفت ایران را به مقدار فراوان

دیگری هم هست که شاید، به نظر سخت نیاید ولی در بلندمدت می‌تواند برای ایران ایجاد زحمت و مزاحمت کند. برای مثال، اگر قرار به اتکال ایران به واردات فراوان از چین باشد، نوعی از وابستگی به این کشور ایجاد خواهد شد که می‌تواند در مواردی که به هر دلیل، روابط سیاسی ایران و چین به زیبایی امروز نباشد، واردات کالا به ایران و خریدنفت را باچالش بزرگی

خطاها و عطاهای کرونا

مشهور است که روز اول ذی حجه سالروز ازدواج امیرالمؤمنین (ع) و حضرت زهرا (س) است. یاد کرد این مناسبت‌ها چه تأثیری در زندگی عملی ما می‌تواند و باید داشته باشد؟

تقویم ما متراکم و بلکه متورّم از یادآوری‌های متنوع است و گاه همین تراکم‌ها موجب می‌شود تا منظور و مقصد اصلی از یادکردها به فراموشی رود و چه بسا حواشی نام‌ها و یادها بر متون مرام‌ها و یادگیری‌ها سایه‌ی سنگین افکنند.

هنوز من دریافته‌ام که مثلاً روز دختر یا روز جوان یا روز پرستار و فراوان روزهایی با گونه‌گون نام‌ها، در عمل چه کارکرد مؤثر و عملیاتی در زندگی‌ها داشته‌اند؟ تقدیم یک هدیه و یا برافراشتن یک پارچه‌نوشته و یا صرف یادآوری یک روز به یک نام، چه خروجی و راندمانی را در زندگی‌ها نمایان می‌کند؟ یادکرد روز ازدواج علی و فاطمه علیهماالسلام، چه در اول ذی حجه بوده باشد و یا هر تاریخ دیگری، قرار است برای ما چه بیاورد، که اگر یادش را به خاطر نسپاریم، برایمان نخواهد آورد؟!

من نمی‌دانم در ایام کَر و فَرّ کرونا چه میزان ازدواج ثبت شد. نیز نمی‌دانم از میان ازدواج‌های صورت گرفته در این دوره، چه تعداد از آن‌ها به ضرورت مراعات پروتکل‌های بهداشتی به سادگی و سهولت و در جمع محدود خانواده‌ها برگزار شدند و چه تعداد همچنان بی‌توجه به این اصول، ره چنان رفتند که پیشینیان پیش از کرونا رفته‌اند؟ نمی‌دانم آنهایی که زنجیره‌ی سرایت انسانی را جدی گرفتند و در محدوده‌ی احتیاط، مراسم ازدواجشان را جشن گرفتند، در آینده چه میزان ناخوشبخت‌تر از کسانی باشند که بر طبل عادات و اطوار یک‌سال پیش کوفتند.

آیا عروسی‌هایی که در این ایام، بدون اردو کشی خیابانی و تصویربرداری اتوبانی و عروس چرخانی پارک و بوستانی برگزار شدند، آینده‌ی نامطمئن‌تری نسبت به عروسی‌های یک سال و دو سال پیش‌تر خواهند داشت؟

آیا برگزاری جشن‌های کوچک و محدود خانگی و به‌ناچار دور از ریخت‌وپاش‌های چشم‌هم‌چشمی، خدشه‌ای بر قباله‌ی ازدواج چنین زوجی انداخته‌است؟ و در مقابل، آیا آنهایی که با یک گردهمایی بزرگ، یک زنجیره‌ی سرایتی دیگر را به سلسله‌ی کرونیایان گره زدند، پیشانی بلندتر و سعادتمندتری را در آینده‌ی زندگی‌شان نمایان خواهند کرد؟

آیا حتماً "کرونا مصیبتی" باید ظهور کند، تا عادات و رفتارهای بی‌جا، غیر ضروری و گاه فاجعه‌آمیز به اجبار حذف و یا تعدیل و تصحیح شوند؟!

از هر طرف که می‌نگرم، نمی‌توانم آموزه‌های کرونیایی را در کنار آموزه‌های شقاوتی که با خود آورده نینم.

اکنون که نمی‌دانیم تا کی و چگونه مجبور به سرکردن با این بلّیه هستیم، لاف‌قل عتیقه‌های آموزنده‌اش را به غنیمت بگیریم؛ که خطاهایش را می‌توان تا حدودی به بعضی عطایایش بخشید.

جملات متن این قرارداد، هنوز در حد حدس و گمان میان اهالی رسانه‌ها متوقف مانده است. تنها نکته مهمی که درباره سابقه چنین توافقنامه‌هایی میان کشورها می‌توان گفت این است که به طور معمول روابط سیاسی بین کشورها با ایجاد سفارتخانه‌ها و اعزام سفیر و سپس ملاقاتها و دیدارها به پیش می‌رود و کشورها برای تعیین نوع روابط با یکدیگر منتظر ملاقات و حوادث آینده می‌مانند تا در زمان بروز هر اتفاق دوباره آن تصمیم‌گیری کنند تا نیازی را که ایجاد شده با گفت‌وگو و ایجاد ارتباط میان مقامات دو کشور، برطرف کنند. اما از مدتها قبل در فضای سیاسی بین‌المللی، نوع دیگری از روابط هم ایجاد شد: اینکه کشورها به جای آنکه منتظر وقوع اتفاقاتی در آینده بمانند تا در لحظه وقوع دوباره آنها تصمیم‌گیری کنند، حوادث و روابط و موضوعات آینده را از امروز پیش‌بینی می‌کردند و به این ترتیب قراردادهایی میان یکدیگر امضا می‌کردند و چگونگی عکس‌العمل خود درباره دیگری یا نوع روابط خود با یکدیگر را از قبل، تعیین و تنظیم می‌کردند و البته در این توافقات، تعهدات و قول‌هایی هم به یکدیگر می‌دادند و خود را نسبت به آنچه در توافق اعلام کرده بودند، پایبند می‌نمودند. آنچه در این قرارداد قرار است که میان ایران و چین، روی دهد این شیوه جدید است که برخی کشورها برای روابط میان خود انتخاب کرده‌اند و نمونه‌هایی هم در جهان امروز دارد.

بخرد بی آنکه از تحریمهای آمریکا هراس چندانی داشته باشد و هم بدون آنکه نیازی به استفاده از دلار و یورو داشته باشد می‌تواند در برابر نفت ایران، هر کالایی که نیاز باشد و حتی هر خدماتی به ایران ارزانی دارد.

به این ترتیب نوعی تهاوت و مبادله کالا با کالا یا خدمات ایجاد خواهد شد که در بسیاری موارد قابل تحریم و مقابله و ممانعت از سوی آمریکا نیست و در عمل راهی آسان و سریع برای بی‌اثر کردن بخش بسیار بزرگی از تحریمها و فشارهای اقتصادی آمریکا علیه ایران ایجاد خواهد شد. علاوه بر اینکه چین به گفته سفیر قبلی ایران در چین، سالانه ۲۵۰ میلیون نفر از جمعیت ۱/۵ میلیاردی خود را به دیگر کشورها به عنوان توریست و گردشگر می‌فرستد و کافی است در اثر این توافق بلندمدت با ایران، حدود ۱ میلیون نفر از ۲۵۰ میلیون گردشگر را تشویق به سفر به ایران به عنوان مقصد سفر کند، به این ترتیب در سال عددی حدود ۲۰ هزار میلیارد تومان به اقتصاد ایران وارد می‌شود که به تنهایی ۵ درصد کل در آمد سالانه ایران را تأمین خواهد کرد. ضمن اینکه اگر چنین روابطی با چین در این سطح ایجاد شود و اثر تحریمهای آمریکا خنثی شود، ضمن بهبود سریع شرایط معیشتی و اقتصادی در ایران، آمریکا را نیز پس از مدتی به احتمال فراوان، از ادامه یک سیاست کم‌اثر، منصرف خواهد کرد، به ویژه اگر سیاست ورزان آمریکایی در انتخابات آینده تغییر کنند.

مواجه کند، ضمن اینکه به هر حال باید پذیرفت که اگر چین به سمت چنین قراردادی با ایران گام بردارد، به دنبال یک منفعتی خواهد بود که تأمین تمام آنها شاید به سود ایران نباشد.

البته این هم واقعیتی غیر قابل انکار است که در روابط سیاسی میان کشورها، دادن هر امتیازی با گرفتن امتیازاتی همراه است و از همین جاست که یک کارزار بزرگ دیگر پیش روی وزیر خارجه و وزارت خارجه و دیگر تصمیم‌گیران سیاست خارجی ایران، شکل می‌گیرد، اگر این قرارداد، در روزهای آینده جدی‌تر شود. کارزار نوشتن قراردادی که منافع ایران را حفظ کند و امروز، نوشتن چنین توافق نامه‌ای پس از تجربه زنده "برجام" بسیار سخت و طاقت فرسا به نظر می‌رسد، توافقی که شاید سختی اقتصادی این روزها را زود کاهش دهد.

روستای غریب محله

گزارش از سحر شریعتمداری

غریب محله روستایی از توابع شهرستان بهشهر در استان مازندران است. این روستا در جنوب شهر بهشهر واقع در منطقه هزار جریب در میان کوه‌های سوچلما و جهانمورا قرار دارد که منطقه‌ای کوهستانی است. جمعیت روستا ۶۱۰ نفر است که شیعه هستند و به زبان مازندرانی

است. در این منطقه همه جا درختان مختلفی اعم از درخت سپیدار، گردو، به و انجیر خواهید دید. در مناطق اطراف روستا نیز درختان مرس، مرزو موزی نیز به وفور به چشم می‌خورد. از درختان خاص منطقه که حتی در جهان کمیاب است، درختی به نام درخت انجلی است که در این روستا فراوان است و در هیچ استان دیگری پیدا نمی‌شود. درخت خاروندی از دیگر انواع درختان روستاست که میوه ترش و لذیذی دارد که از آن بعنوان خمیر مایه غذای محلی "خمیر طلا" استفاده می‌شود.

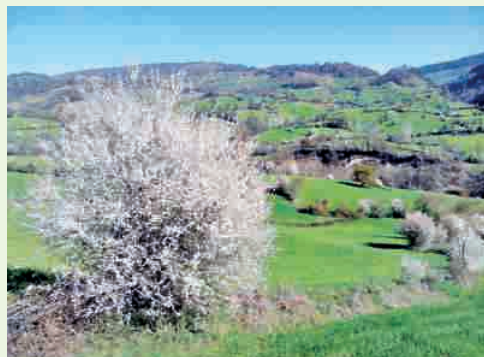
به طور کلی وضعیت آب و هوای این روستا در زمستانها سرد و پر برف و در تابستانها معتدل و خنک است. جاذبه اصلی این روستا طبیعت خاص و زیبای آن است. یکی از بهترین

صحبت می‌کنند. مردم روستا به شغل کشاورزی، دامداری اشتغال دارند و زنان روستا به صنایع دستی، کرباس و شال بافی نیز اشتغال دارند. بیشتر محصولات روستا را گندم، جو، لوبیا، کلزا و سیب زمینی تشکیل می‌دهد.

این روستا از شمال به روستاهای پچیم، زلت، شیخ محله. از جنوب به محسن آباد و کفکور و از شرق به روستای گالش محله و از غرب به چالکده محدود می‌شود.

در خصوص وجه تسمیه این روستا گفته می‌شود که از آنجا که مردم این روستا از مناطق مختلف به اینجا آمده و ساکن شده‌اند، نام روستا را غریب محله گذاشته‌اند.

آب و هوای این منطقه معتدل و مرطوب

از بهشت می‌باشد؛ که با توجه به طبیعت زیبایش نامی کاملاً درخور این منطقه است.

خانه‌های روستای سیلوانا معماری جالبی دارند و به شکل پلکانی ساخته شده‌اند. به طوری که در این خانه‌ها اهالی خانه‌های بالادستی می‌توانند از سقف خانه‌های پایین دستی به عنوان حیاط استفاده کنند. از سوغات و صنایع دستی سیلوانا می‌توان از فرش، گلیم، جاجیم، کلاه و جوراب پشمی و نیز انواع فرآورده‌های لبنی مانند ماست، پنیر، کره، روغن حیوانی و پشم از محصولات دامی نام برد.

یکی از عوامل اصلی شهرت این روستا این

است که کارشناسان می‌گویند این روستا یکی از پاکترین هواها را دارد، روستایی که گفته می‌شود خالص‌ترین اکسیژن دنیا در آنجا وجود دارد، جایی که می‌توانید با همه وجودتان نفس عمیق بکشید و هوایی کاملاً سالم را استنشام کنید.

در این روستا درختان گردوی کوهی، درختان سیب و درختان جنگلی زیادی چهره روستا را بیش از پیش زیبا کرده است. درختان و آب دره‌های سیلوانا، در پشت سد شهر، همه دست به دست هم داده تا این روستا به عنوان یکی از مناطق جهان که دارای پاکترین هواست معرفی شود.

علاوه بر هوای تمیز روستا، عوامل متعدد و

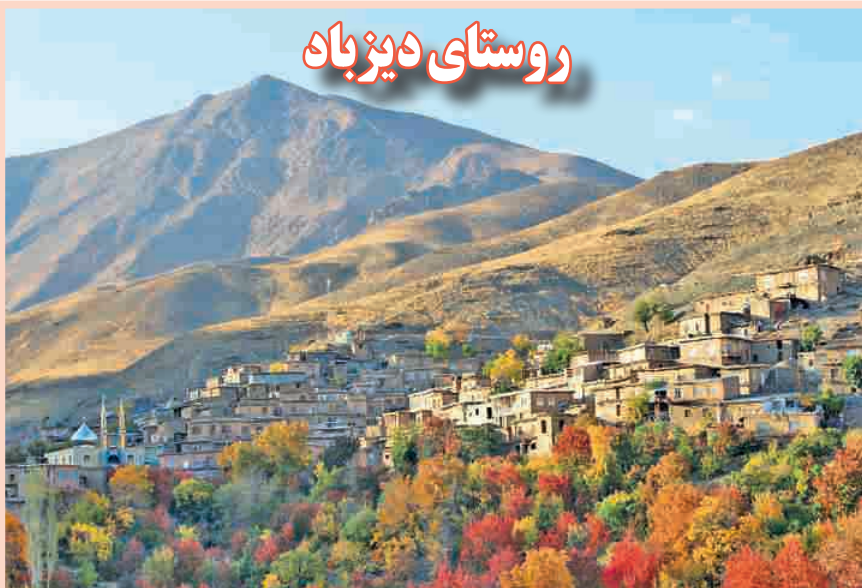
سیلوانای آذربایجان

روستای سیلوانا از روستاهای جنوب غربی استان آذربایجان غربی است که در ۳۰ کیلومتری شهر ارومیه قرار دارد که میان دو دره واقع شده است. جمعیت آن حدود ۱۴۰۰ نفر است و به زبان کردی کرمانجی صحبت می‌کنند.

وجه تسمیه روستا نیز به این شکل است که سیلوانا در لغت، کلمه‌ای با ریشه ایتالیایی است که به معنی جنگل و بیشه سبز و همچنین مکانی

روستای دیزباد

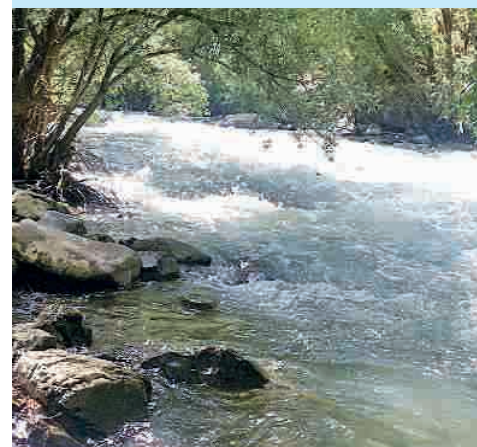
و زیباترین تفریحگاه‌های منطقه که میزبان لحظات دلپذیر مسافران است، منطقه "جزی" است. این منطقه در مسیر روستا است و در نزدیکی روستای ولیم قرار دارد. از اصلی‌ترین جاذبه‌های منطقه، رودخانه آن است که مردم برای شنا کردن از آن استفاده می‌کنند. محوطه‌های باز هم برای ورزش‌های مختلف وجود دارد. نام جزی از کلمه معجزی یا معجزه‌ای گرفته شده است.

چشمه "هزار چشمه اسپه او" یکی از چشمه‌های ده گانه جهان و معروفترین چشمه منطقه است. مناطق تفریحی دیگر شامل منطقه آسیو پشت، دودومی، تاریک چشمه و دثو می‌شود.

جاذبه‌های دیگری هم هستند که مسافران و گردشگران را به خود جذب می‌کنند. دره‌های سرسبز بنار و ملیان و چشمه‌های متعدد آب شیرین مانند چشمه کانی تابر و چشمه چل آشان زیبایی خاصی را برای این روستا به ارمغان آورده است.

آبشار سوله دوکل نیز با ارتفاع ۴۰ متر در این منطقه قرار دارد که به دیدنی‌های روستا افزوده است. شما در این روستا به راحتی می‌توانید شاهد رویش انواع گیاهان صنعتی و دارویی مانند کتیرا، گل گاوزبان، شیرین بیان، پونه و... باشید.

جسارت در بطن خود، نبوغ و قدرت جاودانه‌ای را هفته دارد

است. این رسم در دیزباد و برخی از روستاهای نیشابور در شب آخر بهمن ماه به پاسداشت نعمت‌های الهی برگزار می‌گردد و شباهت بسیاری به مراسم چهارشنبه سوری باستانی ایرانیان دارد. مراسم نوحصار نیز از دیگر رسوم جالب مردم این روستاست. در این مراسم که از سحرگاه شروع می‌شود برگزار کنندگان به صورت گروهی تا ظهر در محل برگزاری قسمت اول اتراق می‌کنند که یک دره آ شکل است. قسمت دوم مراسم در قلعه‌ای در دورترین اراضی روستا برگزار می‌شود. فرهنگ برگزاری مراسم این است که شرکت کنندگان بعد از عبور از دو وادی در قسمت اول و پنج وادی در قسمت دوم، در مجموع از هفت وادی عشق عبور کرده و به فناء فی الله می‌رسند.

به محض ورود به روستا تغییر دما را احساس می‌کنید. باد محلی منطقه دیزباد با توجه به شرایط مناسبی که دارا است، موقعیت خوبی برای احداث نیروگاه بادی ایجاد کرده است و نیروگاه بادی دیزباد از ۱۵ سال پیش در این محل احداث شده است. این روستا از مقاصد گردشگری خوبی برای سفر در تابستان است و امیدواریم از سفر به این منطقه لذت ببرید.

روستای دیزباد از روستاهای نیشابور و مشهد است که در مرز این دو شهرستان قرار گرفته است. این روستا بر دامنه‌های جنوبی رشته کوه بینالود قرار دارد. این روستا به دو بخش دیزباد بالا و پایین تقسیم شده است. دیزباد بالا در نیشابور و دیزباد پایین بخشی از مشهد محسوب می‌شود. بعد از ماسوله، دیزباد معروفترین روستای پلکانی در ایران است، با این تفاوت که پوشش جنگلی روستای دیزباد مثل ماسوله انبوه و سرسبز نیست.

اکثر مردم روستا در فصل بهار و تابستان برای انجام امور مربوط به باغداری در دیزباد به سر می‌برند و اکثر آساکن مشهد و نیشابور هستند. محصولات دیزباد شامل گیلان، آلو، سیب، آلبالو، گردو، بادام، زرد آلو، هلو، گلابی، توت و... است. مردم دیزباد با گویش خاصی سخن می‌گویند که تا حدودی شبیه گویش مردم نیشابور است.

قدمت این روستا به سال ۹۵ هجری شمسی برمی‌گردد. از جمله رسوم زیبای دیزباد می‌توان مراسم "چیله بجست" را نام برد. این مراسم یکی از زیباترین مراسم اهالی دیزباد

از جمع آوری زباله تا دانشگاه هاروارد!

دو درس بزرگ

این هفته با خواندن ماجرای واقعی زندگی پر از پیچ و خم «رهان» پسری که این روزها ستاره دنیای مجازی شده است و هر کسی زندگی نامه او را می‌خواند او را تحسین می‌کند. با ما همراه باشید.

برای خود آفرید.

رهان در ورزش بوکس آنقدر پیشرفت کرده بود که دیگر معلم‌ها و هم کلاسی‌هایش هر وقت که او را می‌دیدند به جای پرسیدن از وضعیت تحصیلی‌اش، از مسابقه بعدی و پیشرفت‌های او می‌پرسیدند. تا اینکه در یک اتفاق هر دو شانه او آسیب دید و شدت آسیب به حدی بود که رهان برای ماه‌ها حتی نمی‌توانست دستش را تا بالای سرش بیاورد اما این آسیب فیزیکی پایان راه ورزشی رهان نبود ولی بدون بیمه درمانی با هزینه‌های هنگفت درمان، فعلاً باید برای مدت طولانی ورزش را کنار می‌گذاشت.

سال‌ها گذشت و حالا رهان به امید قبولی در دانشگاه روزهایش را سپری می‌کرد. نمره‌های پایین او اما دلیلی بود که بعد از ثبت نام در هر کالجی جواب رد بشنود. رهان ناامید که دیگر بهانه‌ای برای تلاش بیشتر نداشت، تصمیم گرفت برای گذران زندگی باز هم مدتی فقط کار کند. او بعد از جستجوی زیاد موفق شد در یک شرکت جمع آوری زباله به عنوان کارگر مشغول به کار شود. بعد از مدتی اما کم کم سوال‌های همکاران رهان شروع شد!

آنها متعجب بودند که پسری به این جوانی که باید به دنبال آرزوهایش باشد در شغل جمع آوری زباله چه می‌کند؟!

همه آنها مدام به رهان می‌گفتند که تو خیلی باهوش و جوان هستی و همین امروز باید سعی کنی تا آینده‌ات را تغییر بدهی. این اولین بار بود که رهان از بیرون از خانواده مورد تشویق و حمایت دیگران قرار می‌گرفت. تمام معلم‌ها، کنش‌های کلیسا و حتی پدر خود رهان تا حالا او را نادیده گرفته بودند و حالا کارگران فصلی جمع آوری زباله دست به دست هم داده بودند تا کمک کنند آینده رهان با شغلی که برایش ساخته نشده پیوند نخورد و در نهایت این طور شد که چندین کارگر همکار رهان با نامه نگاری

همه چیز تا هشت سالگی "رهان استاتون" عادی بود. او دانش آموز یک مدرسه دولتی در مرلیند بود که با برادر، مادر و پدرش در یک خانه استیجاری زندگی می‌کرد. داشتن خیلی چیزها برای رهان آرزو بود ولی حداقل می‌دانست شبها گرسته به رختخواب نمی‌رود، تا اینکه مادر رهان کشور را ترک کرد و پدرش بیکار شد.

رهان که کودکی بیش نبود باید بار زندگی را بر دوش می‌کشید و برای ادامه زندگی انتخاب دیگری نداشت. به همین دلیل ترک تحصیل کرد تا با کارگری هر طور که شده قسمتی از خرج خانه را بپردازد. در حالی که دیگر هیچ چیز مثل گذشته نبود. غذا در خانه کوچک و فقیرانه آنها به سختی پیدا می‌شد و روشن کردن بخاری در روزهای سرد زمستان برای خانواده فقیر آنها یک کار اصطلاحاً لاچری به حساب می‌آمد. رهان فراموش نمی‌کند که شب‌ها مجبور بود با زاکت‌های کلفت بخوابد تا از سرما یخ نزند. او می‌گوید:

"اغلب اوقات گرسته بودم و از صدای غرغر کردن شکمم از گرسنگی عصبی و کم حوصله می‌شدم!". رهان بیچاره بعد از مدتی با تلاش موفق شد به مدرسه برگردد ولی مشکلی وجود داشت و آن هم این بود که به دلیل نخواستن‌ها شبانه به خاطر سرمای شدید به محض اینکه به مدرسه می‌رسید از گرمای مطبوع کلاس سراسر غرق در لذت شده و به خواب عمیقی فرو می‌رفت.

معلم‌های او که از این راز خواب آلودگی رهان بی‌خبر بودند، بعد از مدتی با استفاده از قانونی به نام "تنفر از کلاس درس" او را باز هم از مدرسه اخراج کردند.

اما با خواهش پدر دوباره به مدرسه برگشت و فقر به او اجازه رشد نمی‌داد؛ کمی بعد به سراغ ورزش بوکس رفت و با تلاش فراوان محبوبیتی

به کالج‌هایی که جواب رد به رهان داده بودند، تلاش کردند حداقل از یکی از آنها برای رهان جواب مثبت بگیرند. پروفیسور یکی از دانشگاه‌ها که تحت تأثیر نامه نگاری همکاران رهان قرار گرفته بود، تصمیم گرفت با کمیته پذیرش دانشگاه صحبت کند تا تصمیمشان برای رد کردن رهان را عوض کنند. چند روز بعد رهان از دانشگاهی که چند بار از آن جواب رد شنیده بود پذیرش گرفت.

رهان در دانشگاه هارارد

برادر کوچکتر رهان اما مجبور شده بود برای کمک کردن به خرج خانواده از تحصیل کناره گیری کند و این قلب رهان را به درد می‌آورد. رهان که آرزوهایش را نزدیکتر حس می‌کرد، حالا از قبل از طلوع خورشید به محل کارش در محل دفن زباله می‌رفت تا بتواند درسش را در دانشگاه ادامه بدهد. او مجبور بود روی هر نوع زندگی عادی که هر جوانی دارد از مهمانی رفتن تا بیرون رفتن با رفقا خط بکشد تا بتواند از تمام وقتش برای پیشرفت درسی استفاده کند.

رهان که سفت و سخت به برنامه تحصیلی‌اش چسبیده بود موفق شد دوره ابتدایی دانشگاه را سپری کند و به علت بیماری که از هوای آلوده محل دفن زباله گرفته بود، به تازگی شغلش را نیز عوض کرده و در یک دفتر مشاوره مشغول به کار بود... او که هرگز باور نمی‌کرد روزی بتواند زندگی تحصیلی که در روایهایش می‌دید را دنبال کند حالا برای کالج‌ها و دانشگاه‌های مطرح دنیا ثبت نام کرده بود و منتظر جواب بود. مدتی بعد ایمیل‌های طلایی از راه رسید! دانشگاه هاروارد و دانشگاه کلمبیا به او برای تحصیل در رشته حقوق جواب مثبت داده بودند!

لحظه سورتالی بود! رهان دیگر ترک تحصیل برادرش و زحمت‌های پدرش را بر باد رفته

باعث رفتارهای نادرست و گاهی خشن آنها با من هم می‌شد. این موضوعات تلخ برای من ادامه داشت تا اینکه توانستم با معدل خیلی پایین با چندین بار رد شدن در دوره دبیرستان دیپلم را بگیرم و به زور وارد دانشگاه بشوم. جایی که زندگی‌ام برای ابد تغییر کرد!

من در محیط دانشگاه با استادی آشنا شدم که می‌دانست دلیل عدم درک مطلب در من چیست. او اطلاعات کافی نسبت به نشانه‌های اختلال من داشت و به من یاد داد ذهن به هم ریخته و گیج شده‌ام را چه طور کنترل کنم و چه طور با سوالات مداومی که مغز ناتوانم از من می‌پرسد کنار بیایم و خسته نشوم. تکنیکی که یادگیری آن باعث شد زندگی‌ام نجات پیدا کند. او به من فضای مناسب داد تا بتوانم خطاهایم را بارها و بارها درست کنم و در نهایت همین موضوع مثل نوری برای روشن کردن راه زندگی‌ام تبدیل به آخرین پناهگاهم بشود.

حالا اما می‌دانم که بیماری دیسلکسیا هیچ درمانی ندارد. امروزه با یک جستجوی ساده در اینترنت می‌توان نشانه‌های اختلال من و دخترم را خواند و درباره آن اطلاعات کسب کرد. بیماری ما درمان ندارد، ولی با یکسری روش‌های ساده می‌توان زندگی این افراد را تا حدود زیادی راحت کرد:

ارزیابی نیازهای فردی مثل معلم ویژه، راهنمایی و پشتیبانی توسط خانواده و معلم، ارزیابی مداوم پیشرفت‌های آموزشی، مدیریت زمان برای تقسیم کردن یک پروژه بزرگ به قسمت‌های کوچک، استفاده از فلش کارتها و مازیک‌های رنگی، نوت برداری مداوم، کار کردن در یک محیط آرام و بدون سر و صدا... بعد از خواندن این مطلب، خواهش می‌کنم قبل از قضاوت درباره هوش افراد، در مورد همه چیز خوب فکر کنید!

این افراد نمی‌توانند یک متن را سریع بخوانند و ممکن است آن را به درستی متوجه نشوند. این بیماری یک مشکل عصبی است که با سطح آموزش ارتباطی ندارد. به هر حال اگر افراد درگیر بیماری خود را تشخیص بدهند می‌توانند بهتر بخوانند و بنویسند. با این توضیح ماجرای زیر را بخوانید.

در خانواده ما همه دوست دارند یک فیلم را بارها بارها به صورت تکراری ببینند.

"تینی" دختر کوچولوی من اصرار می‌کند فیلم مورد علاقه‌اش را برای بار صدم ببینم.

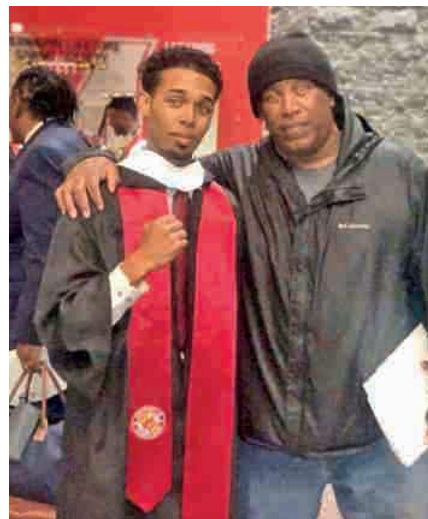
بله درست شنیدید! بار صدم! من هم البته مثل همیشه اصرارم را قبول می‌کنم چون می‌دانم دلیل این خواسته‌اش چیست. این بار "آنوب" روانشناس ما هم در این تماشای فیلم ما را همراهی می‌کند. البته چون تلویزیون در اتاق من است، اغلب اوقات حتی اگر نخواهم فیلمهای تکراری را تماشا می‌کنم.

به یاد دارم که اولین باری که این فیلم را با تینی تماشا کردم، حس می‌کردم دیدن این فیلم حال تینی را بدتر کند و وقتی فیلم تمام شد در تاریکی اتاق یک گوشه نشستم و زار زار گریه کردم. دلیل اصلی گریه‌هایم این بود که فیلم داستان زندگی ما را روایت می‌کرد.

من مثل شخصیت اصلی فیلم مدت‌ها بود صحنه‌های تلخی مثل شرمندگی و خجالت از عدم توانایی فهم مسأله را تجربه کرده و زجر کشیده بودم و حالا دخترم نیز درگیر این اختلال شده بود. حداقل قبل از اینکه اختلال دیسلکسیا شناخته شود، بارها به خاطر اینکه نمی‌دانستم مشکل چیست شکنجه شدم و هر کسی می‌فهمد که بدترین حس دنیا خجالت و شرمندگی از مشکلی است که ناخواسته دچارش شده باشی و نقشی در آن نداشته باشی.

البته چیزی که به این تحقیر شدن‌های مداوم من در دوران کودکی کمک می‌کرد، وجود دو خواهر باهوش و زرنگم بود که باعث می‌شد پدر و مادرم مدام آنها را با من قیاس کرده و من را به عنوان پسر کودن خانواده در همه موارد نادیده بگیرند. من به عنوان یک دانش آموز در مدرسه یک فاجعه به تمام معنا بودم.

هر معلمی من را به عنوان یک دانش آموز کم هوش می‌شناخت و این موضوع اغلب

نمی‌دید. چون تلاش‌ها و سختی‌هایشان جواب داده بود.

رهان هم اکنون در دانشگاه‌ها وارد در رشته حقوق ثبت نام کرده و داستان زندگی‌اش الهام بخش افراد زیادی شده است که شرایط سختی را سپری می‌کنند.

رهان می‌گوید: "خودتان را دوست داشته باشید تا هر چیزی را که می‌خواهید در زندگی بدست بیاورید! شما همیشه می‌توانید با اندکی دقت نور را در زندگی‌تان ببینید. نور را دنبال کنید تا به روشنایی برسید."

نور امید بدرقه راه همه‌تان باشد! یک درس از یک معلم افسانه‌ای

"دیسلکسیا" یا خوانش پریشی یک معلولیت آموزشی است که موجب اختلال در درک مطلب می‌شود.

این بیماری بخش‌هایی از مغز را که مسئول پردازش الگوهای گرافیکی و تشخیص صدای حروف است درگیر می‌کند و بر توانایی تشخیص کلمات، دیکته، رمز گشایی، مهارت شنوایی، حافظه کوتاه مدت یا واج خوانی تأثیر می‌گذارد.

من و آنها و... او!

نیز آنقدر با دایی و زن دایی حرف زدم تا بالاخره قانع شدند و حتی برای مراسم عروسی به ترکیه رفتیم و برگشتیم.

همه اینها از جمله دلایلی بودند که دایی ایرج و ناهید جون صادقانه مرا دوست داشته باشند و من هم تمام تلاشم این باشد که بتوانم پاسخگو و قدرشناس محبت‌هایشان باشم. تنها مسأله‌ای که وجود داشت همین سختگیری دایی ایرج برای ازدواج من بود، اما این را که از زن داییم می‌پرسیدم، پاسخش قانع‌م می‌کرد:

ایرج دلش می‌خواهد تو خوشبخت بشی و فقط برای همین است که حاضر نیست به سادگی شوهرت بده زهره جان!

هر چه بود من آنقدر برای دایی و زن دایی حرمت قائل بودم تا بالاخره همان خواستگاری که آنها آرزویش را داشتند و من هم حس می‌کردم می‌تواند خوشبختم کند از راه رسید؛ شروین که در یکی از رشته‌های علمی نخبه بود و پس از پایان تحصیلاتش نیز شغل و موقعیت اجتماعی خوبی داشت، پسر خاله یکی از دوستان خودم بود که چند بار مرا در منزل دوستم دیده بود و از همان ابتدا حس کردم به من علاقه‌مند شده است. با این حال موقعی به خواستگاری‌ام آمد که ابتدا از زبان خودم شنیدم که من هم دوستش دارم و سپس قرار خواستگاری را گذاشت.

فقط خدا می‌داند در آن چند روز باقیمانده تا شب مراسم، چقدر با خدا راز و نیاز کردم و از او خواستم که این بار دایی ایرج مانند همیشه سختگیری نکند. خوشبختانه انگار نذر و نیازهایم به درگاه خداوند مقبول افتاد، چرا که دایی ایرج بالاخره موافقت کرد و به قول خودش؛ دیگر دلیلی برای نه گفتن نداشت! به این علت که "شروین" همه ویژگی‌هایی را که یک مرد می‌تواند داشته باشد در خود داشت؛ تحصیلکرده، معتقد، متخصص، با شخصیت و از همه مهم‌تر صاحب خانواده‌ای محترم که خیلی هم مرادوست داشتند و از همان شب خواستگاری، مهر و محبت آنها نیز به دل من نشست و اینطوری بود که من و شروین با هم ازدواج کردیم و شروین و خانواده‌اش که وضع مالی خوبی داشتند، به معنی واقعی یک جشن عروسی باشکوه و در یکی از شیک‌ترین "باغ تالار"های تهران برایمان برگزار کردند. شاید شیرین‌ترین اتفاق در شب عروسیمان،

به همین دلیل من هم قبول می‌کردم و با اینکه داشتم به سی سالگی می‌رسیدم، اما بدون هیچ اعتراضی نظرش را می‌پذیرفتم، نه فقط به این علت که دختر زیبایی بودم و تحصیلات دانشگاهی هم داشتم، که مهم‌ترین دلیلش خود دایی بود؛ دایی ایرج هیچ چیز برای من کم نگذاشته بود. بعد از پنج سالگی که پدر و مادر مرا - "به فاصله یک سال - از دست دادم و هیچ پشت و پناهی نداشتم، دایی ایرج بود که مرا به خانه‌اش برد و از من مانند یک پدر مراقبت و بزرگم کرد. گاهی اوقات دایی آنقدر هوای مرا داشت و خواسته‌هایم را برآورده می‌ساخت که بعضی وقتها "ناهید جون" با خنده اما به طعنه می‌گفت: ایرج خان اگر پسرمان حسودی نمی‌کنه، ولی من کم کم دارم به این شازده خانم حسودیم می‌شه!

ولی من هرگز از شنیدن حرفهای زن دایی دلخور نمی‌شدم، چون می‌دیدم و حس می‌کردم که خودش هم در خیلی از موارد، هوای مرا بیشتر از پسر خودش دارد. پسر داییم که سه سال از من کوچکتر بود نیز هیچ وقت به این چیزها حساسیت نشان نمی‌داد، شاید به این خاطر که خود "آرمان" نیز حس می‌کرد که اگر یک خواهر هم داشت، باز هم مثل من برایش خواهری نمی‌کرد. دایی ایرج و ناهید جون فقط همین یک پسر را داشتند و در حقیقت، من که خود را وامدار مهربانی‌های پدر و مادرش می‌دیدم، با همه وجودم آرمان را مانند برادرم دوست داشتم و مراقبش بودم. حتی چند سال قبل که برای کار کردن به ترکیه رفته بود و متوجه مخالفت پدر و مادرش با ازدواج او و یک دختر اروپایی شد، آرمان از من خواست آنها را راضی کنم و من

هر وقت یک خواستگار برایم پیدا می‌شد و زن دایی‌ام - که همیشه جای خالی مادر مرا پر کرده بود - حس می‌کرد که من در مورد آن خواستگار نظر مثبتی دارم، چون می‌دانست من خیلی با دایی رودربایستی دارم، خودش می‌رفت و با روشی که فکر می‌کرد می‌تواند شوهرش را قانع کند، با خنده و به شوخی حرفش را می‌زد: "آقا ایرج باید دست به جیب بشی و پولها رو از حسابت بکشی بیرون، چون "زهره" از این خواستگار خوشش آمده و زودتر باید جهیزیه را جور کنیم!"

دایی ایرج اما، هر بار که این حرف را از زبان زنش می‌شنید، لیخندی می‌زد و در حالی که سعی می‌کرد "بابا کرم" خودش را که خوب بلد بود اجرا کند، بشکن می‌زد و می‌رقصید و می‌گفت: - به قول "حسن آقای لوس آنجلسی"؛ دختری دارم شاه نداره... از خوشگلی تا نداره، به راه دورش نمی‌دم...

دایی اینها را با خنده می‌گفت، اما من هم مانند زن داییم که "ناهید جون" صدایش می‌کردم، می‌دانستم که دایی ایرج وقتی بخواهد "نه" بگوید، همیشه از شوخی و خنده استفاده می‌کند!

داستان کوتاه غواص فداکار

توی سنگر مخابرات عربده می کشیدی خواست ارتباطش را با عقبه لشکر برقرار کنند تا درخواست نیروی کمکی کند، اما همه ارتباطها قطع بود.

محمد حسن ابو حمزه نویسنده کشورمان در وبلاگ شخصی خود داستان کوتاهی با عنوان غواص فداکار نوشته که مشرق آنرا با زتاب داده و گمان می کنیم خواندنش خالی از لطف نباشد. همه جا پر بود از دود باروت، جهمی برپا شده بود، زمین جزیره ام الرصاص زیر آماج انواع گلوله ها می لرزید. با هر انفجار عده بیشماری از نظامیان غافلگیر شده بعضی قتل عام می شدند. هیچ کس فکر نمی کرد بعد از شکست دو هفته قبل ایرانی ها دیگر رمقی برای آنها باقی مانده باشد، اما مانده بود. پر شور و حرارت، آماده تر از گذشته. آنها تا انتقام همزمانشان را نمی گرفتند دست بردار نبودند. آتشبارهای منظم ایرانی ها همه ارتباطها را قطع کرده بود.

سر هنگ جاسم توی عمق سنگر زیر زمینی کلافه و مستاصل، دیوانه وار دنبال راه فرار بود. تا آن لحظه سه چهار نفر از زیر دستانش را کشته بود. آخرین نفر سرگرد ماجد بود. سر نوشت فرمانده ارشد "طالع خلیل" سر هنگ را به وحشت انداخته بود. توی سنگر مخابرات عربده می کشید می خواست ارتباطش را با عقبه لشکر برقرار کنند تا درخواست نیروی کمکی کند، اما همه ارتباطها قطع بود. می خواست با تلفن غور باقه ای مخصوص فرمانده لشکر صحبت کند آن هم قطع بود.

سرگرد ماجد فرمانده واحد مخابرات گارد ریاست جمهوری از ترس گوشه ای کز کرده بود، کاری از دستش بر نمی آمد. چون برای جا مانده از گله بود که گرگ بالای سرش رسیده باشد.

صدای فریاد "الله اکبر" ایرانی ها هر لحظه نزدیک تر می شد. دیگر به وضوح صدای مارش پیروزی عملیات آنها را از بلند گوها می شنیدند، تا مرگ خفت بار یا اسارت ذلت بار وقتی نمانده بود. چقدر زود مزد جنایتشان را می گرفتند.

ماجد دل به دریا زد خواست اعتراف کند که لوله کلت کمری سر هنگ روی شقیقه اش لرزید، شتک خون به روی بی سیم ها و تجهیزات مخابراتی ریخت، ماجد نتوانست اعتراف کند.

او نتوانست بگوید همان چند روز قبل بود که هر چه سیم تلفن توی مقر بود جمع کرده بودند تا دستان غواصان ایرانی را با آنها ببندند. همان غواصانی که زنده زنده زیر خاک دفن شده بودند. سپیده زده بود که خط ایرانی ها تثبیت شد، این بار هم غواصان خط شکن بودند.

زهره جان من زن دایی تو نیستم، همانطور که ایرج "دایی" تو نیست! در حقیقت من نامادری تو هستم و آن کس که تو او را دایی صدا می کنی و در تمام این سالها دایی ایرج صدایش می کردی، پدر توست!

که او در همان روزهای اول بیماری اش به شوهرم داده و به او گفته بود: "آقا شروین اگر زنده ماندم که نامه رو به خودم برگردان، ولی اگر از دست این ویروس تنونستم فرار کنم، این نامه رو به دست زهره برسون، چون نمی خوام در آن دنیا روحم عذاب بکشه!"

اینها را شروین گفت و در حالی که اضطراب مرا می دید گفت: "ناهید خانم قبل از عروسیمان، آنچه را که الان می خوای برای من گفته بود" این را گفت و من نامه را باز کردم و خواندم آنچه که تنم را لرزاند:

"زهره جان اگر داری این نامه را می خوانی، معنی اش این است که من در این دنیا نیستم، خیلی تردید داشتم که حقیقت را برایت بنویسم یا نه؟ می دانم که وقتی واقعیت را بفهمی از همه ما متفرق خواهی شد! ولی بعد از ۲۷ سال عذاب وجدان، دلم نمی خواهد بعد از مرگم نیز روحم در عذاب باشد! زهره جان من زن دایی تو نیستم، همانطور که ایرج "دایی" تو نیست! در حقیقت من نامادری تو هستم و آن کس که تو او را دایی صدا می کنی و در تمام این سالها دایی ایرج صدایش می کردی، پدر توست! ماجرا بر می گردد به موقعی که تو ۲ سالت بود و با پدر و مادرت زندگی خوبی داشتید؛ پدرت همین ایرج بود و اسم مادرت "اکرم" بود! آن روزها من مانند یک "زالو" وارد زندگی پدرت شدم و کاری کردم که ایرج مجبور باشد با من ازدواج کند. تو ۳ سالت بود که خداوند آرمان را به من و ایرج داد! من و ایرج و پسر من خوشبخت بودیم و تنها غصه ما، یا بهتر است بگویم تنها وحشت ما این بود که مادرت "اکرم" از ماجرای ازدواج من و شوهرش باخبر شود! ولی من که از آن زندگی پنهانی خسته شده بودم، با خودم فکر کردم: "مرگ یکبار و شیون هم یک بار..."

و آن موقع بود که یک فکر پلید در مغزم جرقه زد و بدون معطلی فکر را عملی کردم؛ می گویم یک فکر پلید، چون در همه این سالها مانند خوره خودم را می خوردم و مدام خود را سرزنش می کردم و از خودم می پرسیدم: "شاید اگر من آن کار را نکرده بودم و شاید اگر ایرج هم پیشنهادم را نمی پذیرفت، امروز تو سر نوشت دیگری داشتی و مادرت هم دچار آن سر نوشت نمی شد!...

ادامه و پایان زندگینامه در شماره آینده

حضور ناگهانی پسر دایی ام آرمان و زنش بود که فقط برای حضور در جشن ما آمده بودند و دو روز بعد هم به ترکیه برگشتند، چرا که هر دویشان به سختی در استانبول شغلی پیدا کرده بودند و وقتی من اصرار کردم بیشتر بمانند، آرمان مانند همیشه، صادقانه حرفش را زد: "زهره جان بیشتر نمی توانیم در ایران بمانیم، من و "ریتا" با بدبختی این شغل را پیدا کردیم و الان هم با هزار بدبختی و با التماس از صاحبکارمان برای ۴۸ ساعت مرخصی گرفتیم و باید زود برگردیم، وگرنه اخراجمان می کنند!"

من که قبلاً هم و در مکالمات تلفنی از زبان آرمان شنیده بودم که ریتا هم مانند آرمان "مهاجر" است و اقامت دائم ندارد، شغلشان سخت و درآمد ماهانه شان کم است و فقط از این بابت ناراحت بودم که آنها تقریباً حقوق یک ماهشان را برای خرید بلیط هواپیمایشان هزینه کرده بودند! از همه بدتر و آنچه دلم را سوزاند این بود که موقع خداحافظی با پسر دایی و همسر مهربانش "ریتا" که اهل رومانی بود، گردنبدن طلالی کوچکی را - که تنها هدیه شوهرش به او بود - از گردنش باز کرد و به گردن من بست و سکوت کرد، اما به جای "ریتا" آرمان گفت:

- متأسفانه پول نداشتیم که برایت هدیه بخریم، واسه همین "ریتا" اصرار کرد که تنها هدیه ای را که من بهش دادم، به تو هدیه کنیم! از سخاوت و مهربانی آرمان و زن رومانیایی اش طوری بغض کردم که فقط توانستم بگویم: "مطمئن باش بعدها جبران می کنم پسر دایی!" و بعد خداحافظی کردیم و آنها به ترکیه برگشتند و من هم زندگی شاد و خوشبختم را کنار شروین شروع کردم. آنقدر خوشحال و خوشبخت بودم که روزی ده بار به دایی ایرج و ناهید جون تلفن می زدم و شوخی و جدی می گفتم: "خدا را شکر که سختگیر بودین و آنقدر مرا شوهر ندادین، تا بهترین مرد دنیا نصیبم بشه!"

راست هم می گفتم، چون شروین واقعاً با معرفت ترین مرد دنیا بود، این را یک سال بعد از ازدواجمان فهمیدم، یعنی چیزی حدود سه ماه قبل که زن داییم "ناهید جون" قربانی کرونا شد!

شاید عذاب آورترین ایام زندگی همه آدمهای دنیا همین روزها باشد که وقتی عزیزت می میرد، نتوانی برایش مراسم بگیری و حتی اجازه نداشته باشی در مراسم دفن او حضور پیدا کنی! و این همان غصه بزرگی بود که نصیب من شد و با خودم فکر می کردم مصیبتی بزرگتر از این وجود ندارد. اما وجود داشت، مصیبت بزرگتر را موقعی فهمیدم که نامه "ناهید جون" را خواندم، نامه ای

فکر می کردیم کرونا ویروس دمکرات است و فقیر و غنی نمی شناسد. حتی گمان کردیم که بیشتر یقه پولدارها را می گیرد و کسب و کارشان را بیشتر کساد می کند اما رفته رفته دیدیم که در این مورد هم اشتباه می کردیم. یکی از مصادیق آن خبری است که ایستابه نقل از بلومبرگ روی خروجی اش قرار داده و در حالی که در آمریکا روزی هزار نفر به دلیل این بیماری می میرند و میلیونها نفر بیکار شده اند ثروتمندترین مرد جهان رکورد افزایش دارایی در یک روز را شکسته است. بنابراین گزارش در پایان معاملات هفته گذشته بورس نیویورک، ارزش سهام گروه آمازون که مالک آن جف بزوس از ثروتمندترین مردان دنیاست نزدیک ۲/۹ درصد رشد کرد و به ۳۱۷۰ دلار در هر سهم رسید. این افزایش باعث شد که تنها در طول یک روز ثروت جف بزوس ۱۳ میلیارد دلار افزایش پیدا کند و به رقم خیره کننده ۱۹۰ میلیارد دلار برسد. تازه جف بزوس ۵۶ ساله چند سال قبل مجبور شد برای طلاق از همسرش بخشی از سهام آمازون را به او انتقال دهد اما با این وجود همچنان با داشتن ۱۲ درصد سهم، بزرگترین سهامدار شرکت است. مک کنزی همسر سابق او که در جریان طلاق، ۴ درصد از سهام بزوس را تصاحب کرد حالا با ۶۰ میلیارد دلار دارایی دومین زن ثروتمند دنیاست. کرونا البته در روزهای نخست حسابی به ثروتش حمله کرد و در اواسط مارس و روزهای اول همه گیری در آمریکا در یک روز ۷ میلیارد دلار از ثروتش کاست اما حالا دو برابر آن را در یک روز به او برگرداند و نشان داد که حتی او هم حریف پولدارها نیست. حالا بد نیست به کرونا بگوییم: کرونا! تو... هم؟!

تالار بورس زیر درخت!

بازار بورس این روزها حسابی داغ است. حداقل یک سوم ایرانیان سهامدار بورس هستند و بسیاری از مردم بورس باز شده اند. اگر گمان می کنید تنها در شهرهای بزرگ و یا شهرستانها این بازار جلوه پیدا کرده اشتباه می کنید. چرا که شاید دیده یا خوانده باشید که در روستاها هم بازار بورس داغ است از جمله سایت الف به نقل از خراسان از عجیب ترین تالار بورس دنیا عکس و خبری منتشر کرده که

چکیده ای از آن را می خوانید:

این روزها تب و تاب ورود به بورس در همه جا مشاهده می شود و همه از پیر و جوان و کودک گرفته تا نوزادان چند ماهه کد بورسی دارند... اما در این میان ماجرای روستای "مال ملا" در نزدیکی شهر لنده استان کهگیلویه و بویراحمد که ۸۵ درصد اهالی آن کد بورسی دارند در شبکه های اجتماعی سر و صدای زیادی به راه انداخته است. "مال ملا" با ۱۳۵ خانوار، ۵۱۳ نفر جمعیت دارد با مردمانی خونگرم و میهمان نواز که کار و شغل اصلی آنها کشاورزی و دامداری است و جالب اینکه معتاد ندارند و ۸۵ درصدشان تحصیل کرده اند اما نکته عجیب ماجرا این است که در این روستا شاهد یکی از عجیب ترین تالارهای بورس هستیم که زیر یک درخت تشکیل می شود. این درخت که بر بلندی قرار دارد و آتن دهی مناسبی هم در این محل وجود دارد محل تشکیل جلسات بورسی است. به گفته یکی از اهالی چون در روستا اینترنت بسیار ضعیف است وقتی کمی به سمت لنده پیش می رویم درست زیر همین درخت اینترنت خوب می شود و به همین دلیل مردم در روز چند ساعتی برای خرید و فروش سهام زیر آن جمع می شوند و به کمک هم سهامشان را خرید و فروش می کنند. به گفته او خرید و فروش سهام حالا به شغل دوم آنها تبدیل شده که به گفته اکثر اهالی از شغل اول آنها درآمد بیشتری دارد و عجیب اینکه بنابر این گزارش و بر اساس گفته های اهالی، مردم تا به حال بیش از بیست میلیارد تومان در این روستا در بورس سرمایه گذاری کرده اند و فردی با یک و نیم میلیارد تومان بیشترین سرمایه گذاری را داشته است.

همه ماسک می زنند

عصر ایران تصویری از رؤسای جمهور و مقامات جهان با پوشش ماسک منتشر کرده که چاپ آن در زیر همین صفحه به منظور تشویق همگان به زدن ماسک خالی از لطف نیست. بویژه آنکه این روزها در کشورمان متأسفانه شاهد افزایش مرگ

و میر هموطنانمان به خاطر عدم رعایت نکات بهداشتی هستیم و در حالی که در ابتدا بسیار خوب و تحسین برانگیز مراعات می کردیم، کم کم مساله را جدی نگرفتیم و هم آمار ابتلا و هم آمار مرگ و میر روند افزایشی گرفته است. تکرار این نکته لازم است که بگوییم کادر درمانی واقعاً خسته است اندکی به آنها فکر کنیم و اجازه ندهیم بیش از این خسته شوند.

مرگ قاضی برایمان مبهم است

بیش از یک ماه از مرگ قاضی منصوری که اعلام شد جسدش در هتلی در رومانی کشف شده می گذرد و هنوز هم کم و کیف حادثه مشخص نشده است. اخیراً برادر وی حتی مرگ او را زیر سوال برد و گفت زنده بودن یا مرگ غلامرضا منصوری برای ما مبهم است. پلیس بین الملل چند روز پیش تماسی با ما داشتند و قرار شد جلسه ای داشته باشیم تا همراه گروهی که از طرف پلیس بین المللی برای بررسی موضوع به رومانی می رود ما نیز برویم اما خبری نشده است. زنده بودن یا نبودن

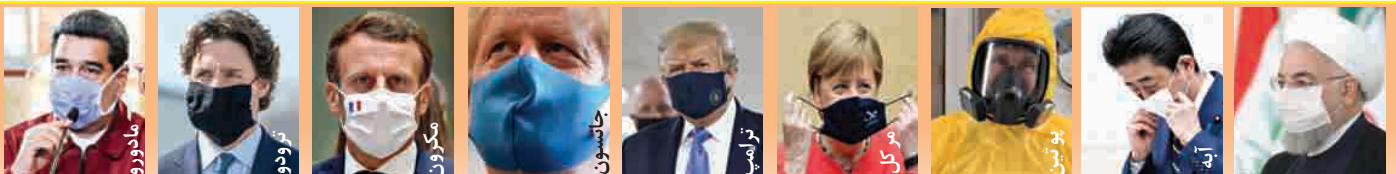
او هم برای ما مشخص نیست. تاکنون نه تصویری، نه دی ان ای و نه مدرکی در مورد مرگ برادرم به ما ارائه نکرده اند. آخرین تماس ما هم با او ظهر روز حادثه بود که نگران امنیت خود بود و سفارت او را پذیرش نکرد... در همین ارتباط البته اعلام شد که جسد این قاضی به ایران منتقل شده است.

هندوانه برای همه خوب نیست

گروه دیگر رسانه های فارس طی گزارشی به نقل از یک کارشناس روسی امور تغذیه اعلام کرده که هندوانه با

همه شیرینی و لذتی که دارد بخصوص در این فصل گرم سال اما خوردن آن برای برخی افراد که مشکلات گوارشی دارند خوب نیست. به گفته

چگونه می‌شود اندیشمندی، صاحب سخنی، استاد دانشگاهی، خود را مسلمان بداند، کشورش را و حکومتش را اسلامی بداند و اظهار کند که مبارزه با ظلم در جهان به ما چه مربوط است؟ چرا باید به مظلومان و محرومان کشورهای دیگر کمک کنیم؟ این با تمامی آموزه‌های دینی، انسانی و اخلاقی ناسازگار است. بر این اساس است که بند ۱۶ اصل سوم قانون اساسی تنظیم سیاست خارجی کشور بر اساس معیارهای اسلام، تعهد برادرانه نسبت به همه مسلمانان و حتی حمایت بی‌دریغ از مستضعفان جهان را تکلیف کرده است. یعنی از وظایف دولتها به لزوم اسلامی بودن آن رعایت و اعمال این اصل است. از آنجا که در جامعه و امت اسلامی و انسانی تمام انسانها در حقیقت شهروند جهانی و اسلامی‌اند. رعایت این حقوق شهروندی در عرصه گیتی بر عهده هر مسلمان و هر حکومت اسلامی است.

از دیگر حقوق شهروندی که حق همه مادر قبال یکدیگر و از جمله در قبال دولت و حکومت و وظیفه دولت نسبت به مردم است در اصل هشتم قانون اساسی بدان تأکید شده است. متأسفانه موضوع امر به معروف و نهی از منکر، دعوت به خیر و ممانعت یا مخالفت با شر، زشتی، پلیدی و ناپاکی در کشوری که داعیه دار حرکت معنوی در جهان است، بیشتر به سمت امور مادی و جسمانی سوق داده و به این وجه اکنون بیشتر اهمیت داده می‌شود، در حالی که در باب امر به معروف و نهی از منکر، نه برای اسلامی کردن و مومن کردن جامعه که برخی اعتراض می‌کنند که به زور نمی‌توان انسان‌ها را به بهشت برد، بلکه برای انسانی کردن جامعه در احادیث و روایات بسیار و آیات متعددی از قرآن کریم بدان اشاره شده است. می‌دانیم که آفریده انسانها خداوند است و می‌دانیم که پروردگار تمام عالم هستی را برای خدمت به انسان آفرید و چه کسی خیر و شر آفریده‌ای را بهتر و دقیق‌تر و جامع‌تر از آفریده آن می‌داند؟ بنابراین بدیهی است که بدانیم و یقین پیدا کنیم که تمامی فرمانهای الهی و دستورات پیامبر اکرم اسلام (ص) و ائمه معصومین (ع) که از فرمانها و اوامر الهی سرچشمه می‌گیرد در راستای خیر و صلاح، صحت و سلامت و اعتلا و شکوفایی جوامع انسانی، چه مسلمان و چه غیرمسلمان است، حال بر مسلمانان که تابع این ذوات مقدسه هستند واجب بوده و بر دیگران واجب نیست، لیکن ناپسند است که جوامع غربی و بی‌اعتقاد به این چراغهای هدایت اوامر و فرامین آنها را اجرا کرده و مسلمانان آن را اجرا نکرده و از آن غفلت کنند.

مکیدن عصاره آن به عنوان یک مخدر ملایم در سوماتی و بسیاری از کشورهای شاخ آفریقا و حتی در برخی کشورهای آسیایی نظیر یمن مرسوم است و اخیراً به دلیل شیوع کرونا و لغو پروازها بهای آن از کیلویی ۲۰ دلار به کیلویی ۳۰۰ دلار رسیده است و بسیاری از مصرف‌کنندگان توان خرید آن را ندارند. بر اساس برآوردهای موسسه تحقیقات پزشکی کنیا در نایروبی بیش از ده میلیون مصرف‌کننده قات در سراسر جهان وجود دارد و سوماتی یکی از بزرگترین بازارهای قات در جهان است. این گیاه بیشتر در ارتفاعات مرکزی و زمینهای حاصلخیز کنیا رشد می‌کند و اندکی پس از برداشت برای توزیع به خارج از کنیا به فرودگاه نایروبی منتقل می‌شود.

رهن اتاق خوابگاهی چند؟

اخیراً وزارت مسکن و دولت اعلام کرده‌اند که به مستاجران از ۱۵ تا ۵۰ میلیون وام ودیعه رهن مسکن می‌دهند تا بتوانند بخشی از مشکلاتشان را حل کنند. البته برای این وام شرایطی هم در نظر گرفته‌اند. از جمله اینکه متاهل و دارای ۳ فرزند باشند یا تازه داماد و تازه عروس و یا مستمیری بگیر کمیته امداد یا بهزیستی. این وام ودیعه نرخ ۱۲ درصدی دارد که نرخ معقولی است و مستاجران فقط سود این وام را به صورت قسط می‌پردازند و پس از پایان دوره اصل آن را باید برگردانند. در همین رابطه اما بسیاری معتقدند با این مبلغ نمی‌توان منزل مناسبی در تهران رهن کرد. از جمله تابناک به نقل از خبرگزاری کار ایران در گزارشی عجیب اطلاع داده که مظنه رهن یک اتاق در خوابگاه‌های متعلق به بخش خصوصی در تهران بیش از ۱۵۰ میلیون تومان است. بنابراین گزارش رهن یک اتاق ۹ متری در یکی از پانسیونهای دخترانه سعادت آباد ۱۵۰ میلیون تومان است و اتاق VIP همین خوابگاه تا ۳۰۰ میلیون هم به رهن رفته است. در همین خوابگاه قیمت اجاره یک اتاق ۳ تخته ۵ میلیون ودیعه و یک و نیم میلیون اجاره و اتاق چهار تخته ۵ میلیون ودیعه و یک میلیون و هشتصد هزار تومان اجاره است. البته اجاره در مناطق مرکزی و پایین شهر پایین‌تر است اما در کل حتی با این کمک دولت که البته باز هم باید آن را به فال نیک گرفت و از این اقدام حمایت کرد بعید به نظر می‌رسد بتوان مشکل مسکن مستاجران را حل کرد.

دکتر سوتیلا ناووس، هندوانه با وجود آنکه یک منبع غذایی بسیار خوب دارای مقدار زیادی مایعات و ویتامین و مواد معدنی بوژه ماده بسیار مهم لیکوبین است که برای حفاظت از پوست در برابر اشعه ماوراء بنفش مفید است اما برای افرادی که به اسهال، التهابات روده بزرگ، سنگ کلیه و بیماری پروستات مبتلا هستند ضرر دارد. او همچنین خوردن هندوانه را به خصوص در فصل گرم برای افراد سالم بسیار مفید ارزیابی

قربانیان رسانه‌ای کرونا

دکتر روح الله رجایی، متولد ۱۳۶۱ هنوز به ۵۰ سالگی نرسیده بود که کرونا خیلی سریع به جانش چنگ انداخت و سردبیر جام جام که همین اسفند سال گذشته به این مسئولیت رسیده بود بر اثر این بیماری فوت کرد.

به گزارش فارس در این چند ماهه جز او چهره‌های دیگری نیز در رسانه‌ها تسلیم این بیماری شدند. سهیل گوهری روزنامه نگاری که مدت کوتاهی مدیر روابط عمومی باشگاه استقلال هم شده بود، چند روز قبل از رجایی درگذشت. او هم میانسال بود و متولد ۱۳۵۸. سیدعبدالله زاویه از جمله سردبیران خبرگزاری فارس و عضو شورای سردبیری اوایل بهار امسال فوت کرد. علی بهزاد روزنامه نگار پیشکسوت نیز پس از یک ماه و نیم بستری در بیمارستان طالقانی سرانجام تسلیم این ویروس منحوس شد. آخرین آماری هم که از خبرنگاران دنیا که تسلیم کووید ۱۹ شدند وجود دارد نشان می‌دهد تاکنون بیش از ۵۸ روزنامه نگار در جهان به خاطر ابتلا به کرونا جان باختند.

کرونا، مانع قات زدن در سوماتی

اصطلاح قات زدن را زیاد شنیده‌اید اما شاید گمان نکنید منظور قاتی کردن است. یعنی طرف قاتی کرده یعنی دو چیز را با هم مخلوط کرده و قاتی کردن کم کم تبدیل شده به قات زدن... اما "قات" واقعاً به همین لفظ و املا نام برگ یک گیاه است که برگی شبیه برگ چای دارد که البته از برگ چای اغلب کوچکتر است و تأثیر تخریبی دارد شبیه ماری جوانا منتهی با درجه اعتیاد خفیف‌تر اما به هر حال یک ماده مخدر است. عصر ایران چند روز پیش گزارشی داشت تحت عنوان "کرونا مانع قات زدن در سوماتی شد". در بخشی از این گزارش می‌خوانیم: شیوع ویروس کرونا و لغو پروازها در سوماتی باعث وخیم شدن حال افرادی در سوماتی شده که به مصرف برگ گیاه "قات" یا خات عادت دارند. جویدن برگ گیاه قات و

ایده‌های بلند پروازانه ایلان ماسک: این قسمت ساخت شهر فضایی! "

برای سکونت در مریخ آماده باشید

آیا در آینده نزدیک موفق می‌شویم در فضا زندگی کنیم؟! زندگی در فضا چگونه خواهد بود؟ پاسخ به سوالات این چینی در کنار نگاهی کوتاه به زندگی یکی از جنجال آفرین‌های حوزه هوا و فضا، در گزارش خارجی این هفته... در هفته‌ای که گذشت خبری مبنی بر ساخت یک شهر فضایی جنجال بزرگی بر پا کرد. به همین دلیل ما نیز بر این شدیم که بررسی کنیم داستان این ایده از کجا آمده و چقدر به حقیقت و عملی شدن نزدیک است.

جاستین ویلسون که نویسنده‌ای با استعداد بود، آشنا شد.

نتیجه ازدواج ایلان با این شخص، ۵ پسر (دوقلو و سه قلو) بود و در واقع ایلان ۶ پسر داشت، ولی یکی از آن‌ها در دوران کودکی به دلیل بیماری از دنیا رفت. با این وجود رابطه ایلان با جاستین، بعد از ۸ سال به هم خورد و در سال ۲۰۱۰ برای دومین بار و این بار با بازیگر بریتانیایی به نام "تالولا ریلی" ازدواج کرد. اما بعد از ۴ سال زندگی با او اینبار هم، در سال ۲۰۱۴ از همسر خود جدا شد.

❖ ادعای آخر زمانی!

ایلان ماسک مدیرعامل تسلا در اظهار نظری تازه مدعی شده است که ایجاد یک منطقه مسکونی مستقل در مریخ برای بقای آینده ما امری ضروری است. طرح پیشنهادی ماسک که تبدیل نمودن بشر به موجودی با توانایی زندگی در سیارات مختلف نام دارد، به تبیین چشم انداز وی در این رابطه می‌پردازد.

در جریان شصت و هفتمین کنگره بین المللی کیهان نوردی که در یکی از شهرهای مکزیک برگزار شد، ماسک در سخنرانی خود مدعی شد که با توجه به نزدیک بودن پایان دنیا، ضروری است بشر برای جلوگیری از انقراض خود به دنبال سکونت در دیگر سیارات باشد!

زهرة یا ونوس یکی از گزینه‌های پیشنهادی برای سکونت انسان است که البته به تعبیر دانشمندان بیشتر شبیه به یک ظرف داغ مملو از فشار و اسید است.

عطارد نیز به خاطر نزدیکی بیش از اندازه‌اش به خورشید و البته دشواری دسترسی به قمرهای آن از فهرست گزینه‌های موجود خط می‌خورد و ماه هم کوچک است و هم اینکه اتمسفر ندارد. پس با در نظر داشتن آنچه گفته شد، پیشنهاد ماسک مریخ است که علیرغم فاصله زیادش تا

علاقه‌مند شد و به تنهایی شروع به یادگیری برنامه‌نویسی کرد. در ۱۲ سالگی با فروش بازی کامپیوتری Blastar که شخصاً آن را طراحی کرده بود، ۵۰۰ دلار به دست آورد و بعد از فارغ التحصیلی از دبیرستان تصمیم گرفت که بدون حمایت خانواده به ایالات متحده مهاجرت کند. در سال ۱۹۸۹ از طریق بستگان مادرش به کانادا نقل مکان کرد و بعد از اینکه حق شهروندی کانادا را به دست آورد به مونتر آل رفت. او در ابتدا به هر شغل کم درآمدی راضی بود و کار می‌کرد و تقریباً یک سالی بود که با فقر دست و پنجه نرم می‌کرد و در ۱۹ سالگی در دانشگاه کوئینز در کینگستون، انتاریو پذیرفته شد.

ابتدا با ایلان ماسک آشنا شوید. ایلان ماسک به مدت دو سال در انتاریو مشغول تحصیل بود و پس از آن، در نهایت در سال ۱۹۹۲ پس از دریافت بورس تحصیلی از دانشگاه پنسیلوانیا توانست زندگی خود را در ایالات متحده آغاز کند. او مدرک کارشناسی را در رشته فیزیک به دست آورد اما سال بعد تصمیم گرفت که در مدرسه وارتون دانشگاه پنسیلوانیا مدرک کارشناسی در رشته علوم اقتصادی را نیز به دست آورد. در سال ۲۰۰۰ با همسر آینده خود به نام

اصلاً ایلان ماسک کیست

و چه کارهایی تا کنون کرده است؟

"ایلان ماسک یکی

از جنجال برانگیزترین

چهره‌های علمی دنیاست

که زندگی جالب و پر

از فراز و نشیبی داشته

است. ایلان کار آفرین موفق

و بنیانگذار شرکت‌هایی مانند تسلا،

پی‌پال، سولارسیتی و اسپیس ایکس است که

برای رسیدن به اهدافش هرگز دست از تلاش

بر نداشته و مصمم و بااراده پیش تاخته است و

خیلی‌ها او را بعد از استیو جابز تأثیرگذارترین فرد

در دنیای تجارت می‌دانند."

❖ میلیاردی موفق که فرزند طلاق بود!

ایلان ریو ماسک در ۲۸ ژوئن سال ۱۹۷۱ یعنی هفتم تیر ماه ۱۳۵۰ در پرتوریا، آفریقای جنوبی به دنیا آمد. او فرزند ارشد یک خانواده ۵ نفره بود. پدر او، ارول ماسک متولد آفریقای جنوبی و بزرگ شده انگلیس، مهندس و مادر کانادایی - انگلیسی او به نام می‌ماسک متخصص رژیم غذایی و یک مدل بود. او یک برادر و یک خواهر کوچکتر هم دارد.

ایلان ماسک دوران کودکی خود را در آفریقای جنوبی سپری کرد. ماسک ۱۰ ساله بود که پدر و مادر او از یکدیگر جدا شدند و ایلان اغلب اوقات را با پدرش در آفریقای جنوبی زندگی می‌کرد. او در ۱۰ سالگی اولین کامپیوتر شخصی خود، کمودور وی‌آی‌سی-۲۰ را خرید.

ایلان به برنامه‌نویسی

"تصویر شهری که قرار است ایلان ماسک در فضا بسازد"

است شمار زیادی از افراد را با خود حمل کنند و در نهایت میلیون‌ها تن بار را به سیاره سرخ ببرند. البته شرکت اسپیس اکس ابراز امیدواری کرده که با مهندسی و البته انجام تحقیقات در سال‌های آتی هزینه سفر به مریخ را باز هم کاهش داده و به رقم صد هزار دلار برساند.

اما نکته جالب آن است که وقتی از ماسک خواسته می‌شود تاریخ دقیقی را برای آغاز مأموریت مریخ اعلام کند، از ارائه پاسخ صریح در این باره خودداری می‌کند. با این همه ماسک امیدوار است که ساخت اولین فضاپیما برای این منظور حدوداً چهار سال طول بکشد و بعد از آن اسپیس اکس کار تست فضاپیما در پروازهای زیر مداری را آغاز خواهد کرد. ماسک در این باره می‌گوید: "اگر همه چیز خیلی خوب پیش برود آنگاه مهاجرت به مریخ در بازه زمانی ده ساله محقق خواهد شد اما نمی‌خواهم تاریخ دقیق آن را اعلام کنم. البته خطرات زیادی پیش رویمان قرار دارند و این کار به شدت مورد توجه خواهد بود. حتی احتمال آن می‌رود که موفق نشویم اما ما تمام تلاش خود را خواهیم کرد تا به موفقیت دست پیدا کنیم".

آیده‌ای که هوش از سر می‌پراند!

اعزام انسان به مریخ البته ممکن است به قیمت جان آنها هم تمام شود...
ایلان ماسک قبلاً گفته بود: "ما در حال توسعه پروازهای ارسال بار به مریخ هستیم که برای اعزام انسان‌ها نیز عملی است. این سفر هر ۲۶ ماه یک بار می‌تواند انجام پذیرد. من فکر می‌کنم اگر همه چیز طبق برنامه پیش رود، تا سال ۲۰۲۴، انسان‌ها می‌توانند برای اولین بار روی مریخ قدم بگذارند." ماسک حتی ایده‌های تشکیل دولت مریخی را نیز معرفی کرده است. ماسک در کنفرانس سال ۲۰۱۶ گفت: "به نظر من دولت مریخ مستقیماً از طریق استراتژی دموکراسی اداره خواهد شد و در چنین دولتی رای مردم حرف اول را می‌زند." ماسک که ایده ایجاد شهرهای مریخی را در سر دارد، گفت که می‌خواهد در سیاره سرخ، همه چیز ایجاد شود از کارخانه ذوب فلز گرفته تا رستوران‌های فست فود. اما ماسک معتقد است مسافران اولین سفر به مریخ، باید آماده مرگ هم باشند. چون اولین سفر به مریخ خیلی خطرناک خواهد بود و ریسک مرگ در آن بالاست و هیچ راه‌حلی هم نخواهد داشت."

بقیه در صفحه ۴۱

زمین انجام دهد. ماسک می‌گوید به خاطر جو خاص مریخ و البته عناصری که در آن وجود دارد شاید امکان تولید اکسیژن و متان از آن وجود داشته باشد. البته از آنجا که این سیاره فاقد ذخایر نفتی است و نفت سفید هم در آن وجود ندارد، در نتیجه ساده‌ترین راه برای تامین سوخت استخراج متان خواهد بود.

او خاطر نشان کرده که ساختن یک شهر در مریخ بدون آنکه سفرهای مختلفی از این سیاره به زمین شود، شاید اندکی عجیب به نظر برسد اما از آنجا که ناوگانی از فضاپیماها را در اختیار خواهید داشت احتمالاً می‌توان با آنها کاری کرد. در اینجا لازم است اشاره کنیم که موتور و شتاب دهنده راکتی که در این مأموریت مورد استفاده قرار می‌گیرند چالش برانگیزترین قسمت‌ها را تشکیل می‌دهند. طبق اظهار نظر ماسک، موتور آن بالاترین میزان فشار را در میان موتورهای ساخته شده تا الان خواهد داشت و باید برای تامین سوخت خود اکسیژن و متان را تغلیظ کرد. فضاپیماهایی که این موتور را در خود خواهند داشت ظرفیت حمل صد مسافر را دارند و باید آنقدر زیاد باشند تا هر بار تعداد کافی از افراد به این سیاره انتقال داده شوند و در نهایت بعد از چندین دهه یک میلیون نفر روی مریخ مستقر شوند. اما راکت مورد استفاده برای پرتاب فضاپیما نیز باید به شدت قدرتمند باشد و به مراتب از آنچه تا بحال ساخته شده قوی‌تر عمل کند. ماسک در این باره می‌گوید: "ما در مورد نیروی رانشی برابر با ۱۳ هزار تن در زمان بلند شدن صحبت می‌کنیم، بنابراین این مساله کاملاً تکنیک خواهد بود. این فضاپیماها قرار

زمین بهترین گزینه به شمار می‌رود. علاوه بر این، طبق گفته او، اگر ما بتوانیم این سیاره را گرم کنیم و از این طریق بر ضخامت اتمسفر آن اضافه نماییم و همچنین به اقیانوس‌های یخ‌اش دسترسی پیدا کنیم آنگاه مریخ بیشتر به یک سکونتگاه برای بشر شباهت می‌یابد.

سیاره سرخ به خاطر دارا بودن چرخه روز و شب مشابه به زمین و این نکته که جو آن از گازهایی نظیر CO₂، آرگون، نیتروژن و برخی عناصر دیگر تشکیل شده، می‌تواند جای مناسبی برای کشت گیاهان باشد. ماسک در توضیحات خود گفته: "زندگی روی مریخ بسیار جالب خواهد بود چراکه گرانش موجود در این سیاره ۳۷ درصد میزان موجود در زمین است و به همین خاطر قادر خواهید بود با سهولت بیشتری اجسام سنگین را بلند کنید. علاوه بر این روزهای این سیاره نیز شباهت بیشتری به روزهای زمین دارند. لذا تنها کاری که باید انجام شود تغییر جمعیت است، چراکه هم اکنون نزدیک هشت میلیارد نفر روی زمین زندگی می‌کنند و اما مریخ فاقد سکنه است".

اما نکته‌ای که باید در نظر گرفته شود هزینه این سفر است. طبق برآوردهای صورت گرفته، ارسال یک نفر به مریخ می‌تواند تا ۱۰ میلیارد دلار هزینه در بر داشته باشد و در نتیجه روشن است که برای ایجاد یک جامعه مستقل باید هزینه‌های انجام این کار به میزان قابل توجهی پایین بیاید چراکه در غیر اینصورت شمار بسیار اندکی از مردم می‌توانند در این پروژه مشارکت نمایند. بنابراین پیشنهاد ماسک این است که عاقبت این هزینه به متوسط قیمت یک خانه در آمریکا یعنی حدوداً ۲۰۰ هزار دلار کاهش داده شود اما برای رسیدن به این هدف و پایین آوردن هزینه انتقال انسان ضروری است که گام‌هایی برداشته شود. ماسک می‌گوید "فضایم‌ای بین سیاره‌ای" که قرار است انسان را از زمین به مریخ انتقال دهد باید مجهز به تانکرهای سوخت تقریباً خالی باشد و برای کم شدن هزینه‌ها، فرایند سوخت‌گیری را در فضا انجام دهد. علاوه بر این، ضروری است که هم تانکر و هم راکت‌ها امکان استفاده مجدد داشته باشند و دست کم چندبار سفر بازگشت به زمین را بتوان با آنها انجام داد. از طرفی آنطور که این کار آفرین نابغه می‌گوید، بهتر است سیستم‌های محرک هم روی مریخ ساخته شوند تا لازم نباشد فضاپیما برای سوخت‌گیری مرتباً سفرهایش را از زمین یا به مقصد

خانم سیمایرلو پزشک عمومی و روانشناس بالینی، تخصص در فرزندپروری، خانواده، ازدواج و واقعیت درمانی مشاوره تلفنی شنبه‌ها از ساعت ۱۱ تا ۱۳

چگونه می‌توانم اخلاق همسر را تغییر دهم

با همسرم چطور کنار بیایم؟

سوال: زنی ۲۵ ساله هستم که یک سال است ازدواج کرده‌ام. اوایل خیلی زندگی خوبی داشتیم اما کم‌کم رفتارهای همسر من تغییر کرد و مثل قبل به حرفهای من توجه نمی‌کند و هر کاری که دوست دارد انجام می‌دهد. حالا واقعا آبی تفاوتی هایش خسته شده‌ام و رابطه ما روز به روز به سردی می‌رود. لطفا راهنمایی‌ام کنید که باید چگونه رفتار کنم؟

ن-م-اندیشم

تفاوت رفتاری

پاسخ: باسلام خدمت شما خواننده گرامی. در شروع یک زندگی زناشویی رابطه دو نفر، یک رابطه دوستانه است و مهمترین مساله در روابط دوستانه این است که هیچ یک سعی در کنترل دیگری ندارد. هیچ یک سعی در تغییر دیگری ندارند و دیگری را با همه خوبی‌ها و بدی‌هایش می‌پذیرد و عیب و ایرادی از او نمی‌گیرد در حالیکه در روابط زناشویی هر یک سعی در تغییر دیگری دارد و فکر می‌کند خودش هیچ ایرادی ندارد. اگر به دوستی‌ها بماند دقت کنید می‌بینید دوستی‌هایی که در آن "کنترل بیرونی" وجود دارد پایدار نیستند. اما اگر شما همان رفتاری را که با همسران دارید با دوستان داشته باشید چه اتفاقی خواهد افتاد؟ آیا دوستان را از دست نمی‌دهید؟

کنترل بیرونی چیست؟

بیشتر مادر دوران عقد و ابتدای شروع زندگی چون همه چیز عاشقانه و زیباست معایب همسر خود را نمی‌بینیم و حتی معایب او را هم به نوعی

مثبت تعبیر می‌کنیم اما به مرور زمان که همه چیز عادی می‌شود معایب هم به چشم می‌آیند و آنوقت است که عیب جویی‌ها شروع می‌شود و آنوقت با خودمان می‌گوییم همسر من فرد مناسب من نیست اگر قرار است با او ادامه دهم باید تغییر کند والا دیگر با او زندگی نخواهم کرد و از آنجا که در کنترل بیرونی عامل اصلی اختلافات را طرف مقابل می‌دانیم و نه خودمان. پس هیچ تلاشی برای تغییر خودمان انجام نمی‌دهیم. آنچه که مهم است این است که در یک زندگی زناشویی ناراضی، تقریباً در همه موارد ما طرف مقابل را مسئول ناراضی خود می‌دانیم. مساله این نیست که چه کسی مقصر است بلکه مساله اساسی، روشی است که شما برای ارتباط برقرار کردن با همسران انتخاب می‌کنید. این روش را "کنترل بیرونی" می‌نامیم. زمانی که شما می‌خواهید همسران را تغییر دهید روش "کنترل بیرونی" را انتخاب کرده‌اید. کنترل بیرونی علت اصلی ناخشنودی زوج‌ها از یکدیگر است. فرد معتقد است که من تقصیری ندارم همسر من عامل تمام این ناراضی‌هاست. این رفتار از این باور شما نتیجه می‌شود که "من صلاح تو را بهتر از خودت می‌دانم". این باعث خشم، اضطراب، افسردگی و ترس... در همسران می‌شود. چرا که می‌خواهد از کنترل شدن فرار کند. اما براساس تئوری انتخاب "تنها کسی که می‌توانیم کنترل کنیم خودمان هستیم" اگر رابطه ناموفقی دارید باید ببینید خود شما چه کاری برای بهتر شدن رابطه‌تان می‌توانید انجام دهید نه این که سعی کنید دیگری را تغییر دهید.

تقریباً در تمامی موارد زمانی که دست از کنترل بیرونی بر می‌دارید همسران نیز تغییر می‌کند. در واقع فرض کنترل بیرونی این است که اگر من از زندگی خود ناراضی هستم تقصیر من نیست، بلکه تقصیر همسر من است. اوست که باعث همه این ناراضی‌هاست و من وظیفه خود می‌دانم که برای تغییر و اصلاح او هر کاری که صلاح می‌دانم انجام دهم. کنترل بیرونی یک چرخه معیوب دارد: زمانی که یک مشکلی در زندگی زناشویی پیش می‌آید شما همسران را مقصر می‌دانید در این صورت از "سهم خودتان" در ایجاد مشکل غافل می‌شوید، پس سعی می‌کنید با انجام رفتارهای مخرب همسران

را تغییر دهید که این باعث ناراضی‌تری بیشتر او شده و مشکل بدتر و بدتر می‌شود

رفتارهای مخرب رابطه

برای انجام این وظیفه مایکسری رفتارهای کلیشه‌ای انجام می‌دهیم که به این رفتارها رفتارهای "مخرب رابطه" می‌گوییم. به این دلیل به این رفتارها، کلیشه‌ای می‌گوییم چون بارها و بارها و از روی عادت و ناخودآگاه آنها را تکرار می‌کنیم بدون آنکه به درستی یا غلط بودن و یا کار آمد بودن آنها توجه کنیم و به این دلیل، مخرب نامیده می‌شوند که اگر به مدت طولانی استفاده شوند زندگی زناشویی را از بین می‌برند. حال اگر به سمت طلاق نروند منجر به طلاق عاطفی می‌شوند.

این رفتارهای مخرب رابطه عبارت‌اند از: انتقاد و عیب جویی که بدترین آنهاست، سرزنش، شکایت، غرغر، تهدید، تنبیه، باج دادن و امر و نهی کردن. حال اگر بیشتر به رفتارهای خودتان در طول روز توجه کنید متوجه خواهید شد که حداقل یک یا چند رفتار مخرب بین شما و همسران وجود دارد و اگر فقط تمرکزتان را روی تغییر رفتار همسران بگذارید از رفتارهای خودتان غافل خواهید شد. پس سوال اساسی این است: چه کنم تا زندگی من تغییر کند؟ به جای رفتارهای مخرب که بین شما و همسران وجود دارد رفتارهای پیوند دهنده را جایگزین کنید.

رفتارهای پیوند دهنده چیست؟

عبارت‌اند از: گوش دادن، حمایت، تشویق، احترام، اعتماد و پذیرش همسر همانگونه که هست و البته گفتگو و مذاکره بر سر اختلاف‌ها پس وقتی بین شما و همسران اختلافی ایجاد می‌شود و احساس خوبی ندارید، اولین گام این است که از خودتان پرسید: من کدامیک از رفتارهای مخرب رابطه را انجام داده‌ام؟ و کدام رفتار پیوند دهنده را می‌توانم جایگزین کنم؟

تئوری انتخاب می‌گوید تمام کارهایی که ما انجام می‌دهیم و همه احساساتی که تجربه می‌کنیم از جمله همین احساس ناراضی، محصول "انتخاب"‌های ماست بنابراین اگر می‌خواهیم احساس بهتری را تجربه کنیم باید اول شیوه و سبک زندگی‌مان را تغییر دهیم.

آقای دکتر بیژن عمویان

مشاوره پزشکی، ترک اعتیاد
مشاوره تلفنی: دوشنبه‌ها
از ساعت ۱۳ تا ۱۴:۳۰

پزشک

شماره مشاوره تلفنی: ۲۹۹۹۳۲۳۸

مشاوره حضوری با تعیین وقت قبلی

خانم الهام سادات طباطبایی
وکیل پایه یک دادگستری
کارشناس ارشد حقوق خصوصی
مشاوره تلفنی چهارشنبه‌های
اول هر ماه از ساعت ۱۳ تا ۱۴

روانشناس

آقای سعید مجیدی نژاد

وکیل پایه یک دادگستری و
کارشناس ارشد حقوق خصوصی
مشاوره تلفنی چهارشنبه‌ها
از ساعت ۱۴/۳۰ تا ۱۶

پزشک

آقای اکبر خوبکر دار

وکیل دادگستری
مشاوره تلفنی شنبه‌ها
از ساعت ۱۵ تا ۱۶

روانشناس

آقای سید محمد حسینی
کارشناس ارشد مشاوره، تخصصی
فرزندپروری، خانواده، اضطراب و
ترس، وسواس و افسردگی
مشاوره کتبی و حضوری

خانواده

دیدنیهای شهر بادگیرها

گزارش تصویری از: محسن سالاری

دیدن شهر بادگیرها همیشه خاطره انگیز است و از نگاه دوربین بسیار متفاوت، به خصوص اگر نقاط دیدنی این شهر برای ثبت تصاویر انتخاب شده باشد، صفحه پیش رو کاری است از خبرنگار پر تلاش مجله که یقین داریم دیدن آن هر خواننده ای را به تأملی لذت بخش وامی دارد.

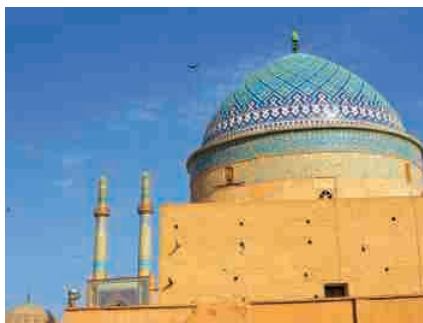
بادگیر شهر یزد... دور تر مناره امیر چخماق نیز دیده می شود

بادگیرهای رویایی

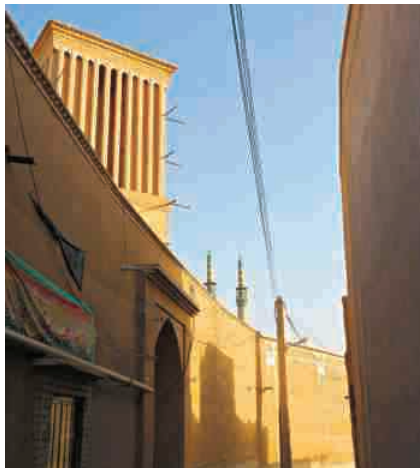
تکیه امیر چخماق

مدرسه سید رکن الدین ، دور تر مناره مسجد جامع و گنبد آن نیز دیده می شود

باکریم های زیبا و غریب شهر یزد

کوچه های قدیمی و خاطره انگیز

منطقه دولت آباد

تکیه امیر چخماق از زاویه ای دیگر

اداره مالیه (دارایی) دوره پهلوی اول

مسجد جامع شهر، بلندترین مناره جهان

ستون ساعت مسجد جامع کبیر

دوست بدارید کسانی را که پند می دهند نه مردمی که شمار استایش می کنند

دور و دل

خجالت می کشم بگویم...

نگارش: سیده فریبا زواره‌ای (بمانی)

fariba_zavarei@yahoo.com

همراه: ۰۹۳۳۹۵۵۸۰۹۴

خودم احساس می‌کردم با بقیه فرق دارم. حس داشتن دو پدر، دو مادر، که یکی از آنها دایی ات بود، مرا معمولاً کمی گیج می‌کرد. خصوصاً اینکه گاهی اوقات دایی‌ام از پدرم انتقاد می‌کرد. گاهی زن دایی‌ام، از مادرم ایراد می‌گرفت و من با همه علاقه‌ام به دایی و زن دایی‌ام که برایم حکم پدر و مادر را داشتند، نمی‌توانستم حرف‌ها و نظرهای تند آنها در مورد پدر و مادرم را تحمل کنم. حرفی نمی‌زد، اما هم غصه می‌خوردم و هم به شدت آزرده خاطر می‌شدم. دوران نوجوانی‌ام، دوران پرتلاطمی بود. هم عصیانگر شده بودم و هم به قول دایی‌ام غیرقابل کنترل. حتی یک بار نزدیک بود از مدرسه اخراج شوم. آن روز وقتی دایی‌ام اولین کشیده را به گوشم زد و بر سرم فریاد زد که می‌خواهم کارگر شهرداری شوم! همه دنیا روی سرم خراب شد. او با یک جمله هم مرا تحقیر کرد، هم پدرم را، مردی که شرافتمندانه تلاش می‌کرد تا زندگی‌اش را اداره کند. حالا اینکه بچه اولش معلول بود، اینکه دومی هم دختر بود و او دلش یک پسر می‌خواست و خدا دو پسر یکجا به او داد، اینکه مادرم ناخواسته مراباردار شده بود، چیزهایی نبود که دست او باشد و او در آنها نقش موثری داشته باشد. آن روز من به دایی‌ام حرفی نزد، اما در خودم مچاله شدم، کاش همان روز برمی‌گشتم خانه پدری‌ام. ولی من جرعه رفتن به خانه پدری‌ام را نداشتم. چرا؟ چون در خانه پدری‌ام نه از اتاق جدا خبری

می‌کردم، احساس گناه و عذاب، یعنی نه خوشحال بودم نه ناراحت. گاهی دلم می‌خواست برگردم به خانه پدر و مادر واقعی‌ام و گاهی هم از اینکه آنجا نیستم تا حسرت خیلی چیزها را داشته باشم، ترجیح می‌دادم در خانه دایی‌ام بمانم. دایی من وضع مالی‌اش خوب بود. یعنی دستش به دهانش می‌رسید. او یک مغازه بزرگ بلور و شیشه و چینی فروشی داشت. خانه و ماشینش هم سر جایش بود. از وقتی سرپرستی مرا قبول کرده بود، برای من هیچ چیز کم نگذاشته بود. برایم به معنای واقعی پدری می‌کرد. همسرش هم زن بسیار مهربانی بود. نمی‌دانم شاید اگر من خانه پدری خودم بزرگ می‌شدم آرزوی داشتن چنین پدر و مادری را داشتم. برای همین وقتی که فهمیدم آنها پدر و مادر واقعی‌ام نیستند اصلاً نتوانستم از آنها ناراحت شوم یا مثلاً کینه به دل بگیرم. اگر ماندم در آنجا فقط به خاطر شرایط مالی خوبشان نبود بلکه چون واقعاً به من محبت می‌کردند. البته دایی‌ام خیلی هوای خواهرش را داشت. اما به قول خودش نباید جوری می‌شد که به غرور پدرم لطمه‌ای بزند. خیلی مراقب بود که کمکهایش باعث نشود خواهرش یا پدر من، احساس حقارت بکنند. دوران کودکی من با شرایط ویژه‌ای که داشتم، متفاوت تر از بقیه بچه‌ها گذشت. می‌گویم متفاوت چون

بوی خورشید قیمة در تمام سالن پیچیده بود. برعکس همیشه که وقتی بوی این غذا به من می‌خورد دست و دلم می‌لرزید. حتی امروز انگیزه نداشتم از جایم بلند شوم و بروم غذایم را بردارم. به حسن گفتم سهم مرا کنار بگذارد وقتی گرسنه شدم می‌خورم. اگر چه حتی همان موقع هم گرسنه بودم. استرس و نگرانی روز دادگاه اشتهايم را کور کرده بود. احساس می‌کردم در یک گودال عمیق و تاریک افتاده‌ام. هیچ راه نجاتی نداشتم. حتی توان این را نداشتم تا به جایی چنگ بزنم، شاید از این مخمصه نجات پیدا کنم. ماجرای زندگی من، کمی عجیب و پیچیده است. من در یک خانواده تقریباً فقیر به دنیا آمدم. بچه آخر بودم و بعدها فهمیدم که ناخواسته بودم. قبل از من دو دختر و یک پسر که دوقلو بودند به دنیا آمده بودند. یکی از دخترها هم کمی مریض احوال بود. پدرم کارگر شهرداری بود. حقوق زیادی نمی‌گرفت. مردم و گاهی هم اطرافیان هر از چندی کمک می‌کردند تا پدرم بتواند از پس زندگی بر بیاید. من که به دنیا آمدم شاید بزرگترین غصه آنها شدم. حتماً از خودشان می‌پرسیدند شکم این یکی را چگونه سیر کنیم؟ اما یک فکر بکر از ذهن یکی از آنها گذشت. فکری که مسیر زندگی مرا تغییر داد. یکی از دایی‌های من صاحب فرزند نمی‌شد. سالها بود که با همسرش تنها زندگی می‌کردند. مادرم به سراغ دایی و زن دایی‌ام رفت و به آنها پیشنهاد داد که اگر دوست دارند سرپرستی مرا قبول کنند. دایی‌ام قبول کرد. البته با این شرط پدرم که نام فامیل مرا تغییر ندهند. یعنی من با نام فامیل پدرم، شدم بچه دایی‌ام. تا سالهای کودکی من هیچ وقت فکر نمی‌کردم پسر آن خانواده نیستم. یعنی جوری با من رفتار می‌شد که واقعاً فکر می‌کردم دایی و زن دایی‌ام، پدر و مادرم هستند. سالهای اول مدرسه بود که فهمیدم پدر و مادرم چه کسانی هستند. خوب از یک طرف از اینکه مثل بقیه با پدر و مادر خودم زندگی نمی‌کردم ناراحت بودم و از طرف دیگر از اینکه مثل خواهرها و برادرهایم در فقر مطلق نیستم، خوشحال بودم. از طرف دیگر بدترین حس دنیا را تجربه

بود، نه از پول توجیبی، نه لباسهای نو و حتی غذاهای متنوع زن دایی... من از خودم خجالت می کشم اما حقیقت این است که من به خاطر امکاناتی که در خانه داییام داشتم و به آنها عادت کرده بودم، دلم نمی خواست به خانه پدرم برگردم. اینجا اگر چیزی می خواستم در کوتاهترین زمان برایم فراهم می شد و آنجا اصلاً نمی توانستم چیزی بخواهم چون توانی برای تهیه اش نبود.

اینجا من مرکز توجه بودم، اما آنجا اصلاً کسی فرصت نداشت به من توجه کند. هر کس در تلاش بود تا چرخ و امانده در باتلاق زندگی را به اندازه توانش حرکت دهد. شاید روابط من و داییام از همان کشیده اول خراب شد. همان موقع که یک لحظه از ذهنم گذشت اگر من بچه اش بودم باز هم این کشیده را به من می زد؟! سوالی که مثل خوره به ذهنم افتاده بود. در یک لحظه راحت نمی گذاشت. شاید از همان روزها بود که احساس کردم هر قدر آنها به من محبت کنند، هر قدر من آنها را دوست داشته باشم، نه من بچه واقعی آنها می شدم و نه آنها پدر و مادر واقعی من... از همان وقت بود که بینمان فاصله افتاد و انگار یک دیوار نامریی بینمان کشیدند.

من تا آن زمان به هیچ کس نگفته بودم که با پدر و مادر واقعی خودم زندگی نمی کنم. شاید تنها دلیلش این بود که دوست نداشتم در جواب چرای آنها بگویم چون خانواده خودم فقیر هستند. از اینکه فقر آنها را به زبان بیاورم خجالت می کشیدم. اما بعد از ماجرای سیلی که داییام به گوشم زد، احساس کردم باید با یک نفر حرف بزنم. باید یک نفر بدانند. و این طور بود که با یکی از صمیمی ترین دوستانم، ماجرا را مطرح کردم. دوستی که بعد از این ماجرا شد رفیق گرمابه و گلستان من...

رضا دوست دوران مدرسه، هم محلی و همکلاسی من، بعد از اینکه فهمید ماجرای زندگی من تا چه اندازه غم انگیز است، شد رفیق فابریک من. کسی که انگار آمده بود تا من بدون اینکه بترسم از اینکه مسخره شوم یا تحقیرم کنند، حرفهای دلم را به او بزنم.

رضا برایم حکم برادری را داشت که می توانستم راحت همه حرفهایم را به او بزنم و نترسم که به پدرم بگویم یا برای داییام خبر ببرد. عجیب اینکه رضا اصلاً از دایی من خوشش نمی آمد. رضا کم کم و نم نم نظر مرا از داییام برگرداند. او هم معتقد بود اگر من بچه واقعی آنها بودم، داییام با من مهربانتر بود. او حتی چیزهایی را می گفت که من هیچ وقت به آنها فکر نکرده بودم، رضا می گفت

شاید دایی من اصلاً از اول هم از پدرم خوشش نمی آمده، وگرنه چه دلیلی داشت که اواز خانواده خواهرش بیشتر حمایت نکند. مثلاً برای پدرم کار بهتری پیدا کند یا به مادرم کمک کند. یا اصلاً برای آنها خانه بگیرد.

حرفهای رضا شاید حرفهای خودم بود که جرات گفتن آنها را نداشتم. او طوری حرف می زد که در نهایت من به این نتیجه رسیدم که خودم باید به خانوادهام کمک کنم. از همان موقع بود که کم کم از خانه داییام دزدی را شروع کردم.

چیزهای کوچکی را برمی داشتم که خیلی به نظر نمی آمد. مثلاً یک بار ضبط صوت کوچکی که گوشه کمد بود را بردم و به یک کهنه فروش فروختم و با پولش برای مادر و پدرم و خواهرهایم پیتزا خریدم! یک بار هم حلقه رینگی زن داییام را برداشتم و بردم فروختم و با پول آن برای مادرم جاروبرقی خریدم و به دروغ گفتم با پول توجیبی هایم برایش خریدم.

تا دوران سر بازی ام این دزدی های کوچک من ادامه داشت.

دروغ نمی گویم واقعاً لذت می بردم. لذت می بردم که می توانم برای پدر و مادر واقعی ام کاری انجام دهم. اینکه پدر و مادر و خواهرهایم بتوانند کمی لذت ببرند. یکی از برادرهایم که آن زمان به خدمت رفته بود و دیگری هم در یک مغازه شاگرد بود حقوق زیادی نمی گرفت، مادرم می گفت همه دستمزد او برای کرایه خانه می رود و با حقوق پدرم زندگی می کردند. دیپلم که گرفتم گفتم خدمت نمی روم. پدر رضا سر بازی اش را خریده بود. من هم گفتم خدمت نمی روم. انگیزه ای برای خدمت رفتن نداشتم. نه هدفم ادامه تحصیل بود نه کار در یک اداره یا ارگان دولتی، نه خروج از کشور و نه حتی گرفتن گواهینامه. در شرایطی بودم که دلم می خواست فقط به داد پدر و مادرم برسم. از دوقلوها هم فقط یکی به خدمت رفته بود و دیگری هم مثل من کلاً قید خدمت را زده بود. البته او می توانست از قانون معافیت هم استفاده کند. اما من کلاً نه می خواستم پیگیر شوم و نه حتی برایم مهم بود که چه عواقبی دارد. من بلافاصله بعد از دیپلم به داییام گفتم حاجی شاگرد و دفتردارت را رد کن من خودم در مغازه جای هر دوی آنها کار

می کنم. داییام اول قبول نکرد. اما وقتی زن دایی که من به او حاج خانم می گفتم اصرار کرد، دیگر حرفی نزد و من رفتم شاگرد مغازه داییام شدم. مغازه دایی پر و پیمان بود. بهترین و لوکس ترین ظرف و ظروف ایرانی و خارجی از کف مغازه تا سقف روی هم چیده شده بود.

انبار هم که همیشه خدا پر از جنس بود. یک کارتن بیرون می رفت سه کارتن جایش می آمد. فروش مغازه و سود آن بیشتر از چیزی بود که من فکرش را می کردم. داییام فروشنده عمده بود.

البته مشتری جزیی هم داشت اما نه تک فروشی... معمولاً کسانی که سرویس کامل جهیزیه می خواستند به سراغش می آمدند. گاو صندوق داییام همیشه پر از پول و چک بود. هر بار که داییام در گاو صندوق را باز می کرد، اسکناس های روی هم چیده شده و چک هایی که منتظر تاریخ وصولشان بود را می توانستم ببینم و همیشه فقط به یک چیز فکر می کردم که این پولها می تواند زندگی پدر و مادر مرا از این رو به آن رو کند.

دو سالی می شد که من در مغازه داییام کار می کردم. در تمام آن دو سال داییام بیشتر از حقوقی که به شاگرد و دفتردارش پول می داد به من حقوق می داد. من فقط یک سوم آن پول را برای خودم برمی داشتم، دو سوم بقیه را به مادرم می دادم. می دانستم این پول که حتی بیشتر از کل حقوق برادرم بود، چقدر زندگی شان را تغییر می داد. مادرم گفت پولها را برای خودم پس انداز می کند، اما به او گفتم حتی یک ریال را هم از او نمی گیرم. کم کم احساس کردم سر و وضع آنها عوض شد. دیگر همیشه در یخچال میوه بود. مرغ و گوشت داشتند. لباسهای کهنه و پاره شان را دور انداختند. شادی و خنده رامی دیدم روی صورتهایشان. اینها را که به رضا می گفتم می گفت باید کاری کنی که واقعاً خوشبخت شوند. اگر یک خانه برایشان بخری دیگر غصه ای نخواهند داشت. می دانستم خرید خانه پولی می خواهد فراتر از آنچه من حتی در یک یا دو یا چند سال جمع کنم. رضا با شیطنت فکر دزدی از گاو صندوق داییام را به ذهنم انداخت. گفتم من نه کلید گاو صندوق را دارم نه رمز آن را می دانم. رضا گفت خود دایی ات آن را باز می کند و بعد نقشه اش را برایم توضیح داد. او گفت فقط ریموت کرکره

ادامه در صفحه ۶۵

روح بزرگش سایه خانه ماست

می خواست تا آخرین روز ببیند دوست قدیمی اش آقا محمود بود. کلی حرف برای هم داشتند. بالاخره هم یک شب که حال پدر خیلی بد شد خواستم تلفن کنم اورژانس بیاید اما به من اصرار کرد که این کار را نکنم. گفت کار عقب افتاده ای در این دنیا ندارد و باید اجازه بدهم راحت بمیرد. من هم نشستم و به آخرین نفس هایش گوش دادم.

برای مراسم خاکسپاری جز خانواده من و آقا محمود کسی نبود. بعد از خاکسپاری برادر و خواهرها را خبر کردم. گفتم به خواست پدر هیچ مراسمی نخواهیم داشت. خواهر و برادرها حساسی از دست من دلخور شدند. مادرم نفرینم می کرد و همه فامیل با لحن بدی با من صحبت می کردند. خدا می داند چقدر تهمت ناروا به من زدند ولی من خوشحال بودم که پدرم آخر عمری همان طور مرد که دلش می خواست.

سال ها گذشت تا خواهر و برادرها مرا ببخشند. آقا محمود برای همه آنها توضیح داده بود که این خواست پدرم بوده. هنوز وقتی می روم سر مزارش حس می کنم چه مرد بزرگی را از دست دادیم. در حالی که می توانست یکی از مجلل ترین مراسم خاکسپاری و ختم را داشته باشد ولی این را نخواست و در سکوت و آرامش از این دنیا رفت. روح بزرگش هنوز سایه خانه ماست.

بهترین روزهای عمرم را با او می گذراندم که ناگهان حالش وخیم شد و دوباره رفت توی کما و چند هفته ای بیمارستان بستری شد.

باز خواهر و برادرها سراسیمه خودشان را رساندند. می دانستم پدر عذاب زیادی می کشد وقتی می بیند برای بقیه اسباب زحمت شده. در نگاهش می دیدم به من التماس می کرد که این بچه ها را بفرستم سر خانه و زندگی شان ولی آنها گوششان بدهکار نبود. مادر شب و روز کنارش می ماند در حالی که مدام داشت همه جا را دستمال می کشید و زیر لب غر می زد که همه چیز کثیف است.

حالا دیگر حال پدر را خیلی خوب می فهمیدم. وقتی از بیمارستان به خانه آمد گفتم خانه ام کوچک است و بهتر است همه بروید سر خانه و زندگی خودتان. خواهر و برادرها خیلی دلخور شدند ولی لبخند رضایت را در صورت پدرم می دیدم. مدام تماس می گرفتند و حال پدر را می پرسیدند و من به خواست پدرم به آنها می گفتم همه چیز خوب است. پدر اما خوب نبود. وصیت هایش را به من کرده بود. دلش نمی خواست در بیمارستان بمیرد. دلش نمی خواست کسی برایش مراسم عزاداری برگزار کند و از من خواست همه هزینه ها را به خیریه بدهم. من هم قول دادم موبه موبه هر آنچه که خواست اجرا می کنم. تنها کسی را که دلش

خبر فوت پدرم را به هیچ کدام از خواهر و برادرها ندادم...

آن لحظه به عواقب این کار اصلاً فکر نمی کردم فقط به این فکر می کردم که پدرم در لحظه آخر از من چه خواسته بود...

پدرم برای ما چهار بچه خیلی عزیز بود. پدری فداکار که سال ها با یک زن وسواسی و بد بین زندگی کرد و حتی یک بار هم لب به اعتراض باز نکرد. همه ما می دانستیم زندگی با مادرم چقدر برای او سخت است ولی هیچ وقت به ما اعتراضی نکرد چون می دانست ما مادرمان را به اندازه یک دنیا دوست داریم.

همه بزرگ شدیم و رفتیم سر خانه و زندگی مان. تا یاد دارم مادرم همیشه مریض بود و از درد می نالید اما پدرم رو به راه بود. یا حداقل این طور نشان می داد تا این که یک شب مادرم به من تلفن کرد و گفت حال پدرم به هم خورده. مادرم آنقدر بی دست و پا بود که نمی توانست به اورژانس زنگ بزند. تلفن همراه یکی از همسایه ها را داشتم و از او خواستم تا قبل از رسیدن من به داد پدرم برسد. تا از قزوین خودم را رساندم تهران، پدر در بیمارستان بود. دکترها گفتند سکنه مغزی سنگینی کرده و تا هفته ها نیاز به مراقبت های ویژه داشت. داستان از همان موقع شروع شد. خواهرم خارج از کشور زندگی می کرد. شوهر و بچه و کار و زندگی را اول کرد و خودش را رساند تهران. برادرم که عسلویه کار می کرد با اولین پرواز آمد و خواهر کوچکترم که مثل مادر سخت درگیر بیماری وسواس بود سرگردان بیمارستان و خانه بود...

پدر را آوردیم خانه. نیاز به مراقبت های ویژه داشت. همه از کار و زندگی افتاده بودیم. پدرم خیلی ناراحت بود و مدام به اشاره و نشانه به ما می فهماند که از این وضعیت راضی نیست.

سه ماه گذشت. به اصرار پدرم همه رفتند سر خانه و زندگی شان و من پدر را با خودم بردم قزوین. یک پرستار هم برایش گرفتم که در طول روز مراقبتش باشد. برای اولین بار می دیدم که پدرم خوشحال است که مادر را دور و بر خودش نمی بیند. کسی نیست که دائم بخوابد بشوید و بسابد و غر بزند. رابطه اش با همسر و بچه های من هم خیلی خوب بود. تازه داشتیم پدرم را کشف می کردم. در تمام آن سال ها نمی دانستم پدر طبع شعر هم دارد!!

مدام تماس می گرفتند و حال پدر را می پرسیدند و من به خواست پدرم به آنها می گفتم همه چیز خوب است. پدر اما خوب نبود

زندگی خنده دار ما

امان از نیمه های شب!

وقتی جناب ربیعی سخنگو، اعلام کرد که افزایش قیمت دلار هیچ ارتباطی به دولت امید ندارد و عده ای خارجی در فضای مجازی و بیرون از مرزها، بخصوص از نیمه های شب به بعد (که احتمالاً به دلیل رایگان بودن اینترنت هست) عددسازی می کنند و وضعیت دلار را بالا می برند، هیچ ایرانی دچار شگفتی نشد، چون همه می دانستند بیشتر اتفاقات این مملکت از نیمه های شب به بعد (جز شبهای شمارش آرا) رخ می دهد و در واقع خبر ۲۵ میلیون مبتلای کرونایی بود که مردم را به شدت تکان داد. هر چند که بعد از اعلام خبر موفقیت مبارزه گله ای با کرونا، یک بچه کلاس اولی هم در شرایط قرنطینه و با نصب برنامه شاد می تواند حساب کتاب کند که اگر در هر سی ثانیه یک ایرانی به کرونا مبتلا شود به طبع اگر تا به امروز ۲۵ میلیون نفر کرونایی شده باشند، خبر دروغی هست و رقم خیلی بالاتر از اینهاست و من فکر می کنم تا چند وقت دیگر بهتر است بگوییم که مثلاً ۵۱۳ هزار نفر مبتلا نشده در کشور داریم و بعد این روز شمار را گوشه خبرهای سیما بالا سمت راست تصویر داشته باشیم تا ثانیه به ثانیه مردم را در کم و کیف موفقیت هایمان قرار دهیم.

البته حتماً می دانید که این رقم مربوط به کرونایی های علامت دار است و آن خیل بی علامت، همچنان نه شناخته می شوند و نه پیدا و طبق گفته های دکتر مردانی که همیشه حرفهای امیدوارکننده درباره کرونا می زند، اگر روزی ۷۰ درصد جمعیت ایران مبتلا شوند، شاید در آینده نزدیک خبری مسرت بخش را به مردم عزیزمان بدهیم که می توانند از فردا ماسک و دستکش را کنار بگذارند و بروند توی صف خرید دلار ۲۳ هزار تومانی صرفایها!

پس همانطور که فهمیدیم این کل ماجرای شیوه مبارزه ایرانی ها با کروناست و اگر شهردار سوئیس هم زنگ بزند همین حرفها را به او هم خواهیم گفت و ما از ملت شریفمان چیز مخفی نداریم و به طور مثال عهدنامه ترکمنچای ۲۵ ساله نیست که، یک اپیدمی ساده است که می آید و می ماند و مردم هم با ماندگاریش

باید بسازند. حالا اگر دولت انگلیس قرارداد خرید ۹۰ میلیون دز واکس ضد کرونا و وروس را با طرفهای سازنده آلمانی و فرانسوی امضا کند پولش را ریخته دور!

این را که گفتم یاد حرف ظریفی افتادم که می گفت ماجرای مبارزه با کرونا مثل این می ماند که یک استخر به بزرگی کشورمان را پر از آب کرده و مردم را انداخته ایم توی آن و از آنها می خواهیم ماسک بزنند تا خیس نشوند!

البته برای اینکه متهم به تشویش اذهان عمومی نشوم همین حالا خودم بگویم که اگر ماسک های شما از نوع مامان دوز باشد و پارچه آن از مایوهای قدیمی تهیه شده باشد، اتفاقاً خیلی هم در برابر آبگرفتگی ناحیه صورت موثر است و اگر کسی از استخر بیرون آمد و خیس نبود، یعنی بی علامت است و می تواند از این پس هر وقت خواست بدون گوشگیر و دماغگیر ببرد داخل استخر امید و حالش را ببرد!

سیارک کوچولو بیا!

هفته قبل وقتی خبر عبور سیارک کوچولویی را از کنار کره زمین شنیدیم و فهمیدیم که احتمال برخورد آن با کره زمین هم هست، من یقین دارم خیلی از هموطنان عزیزمان متوجه شده اند که ما کم کم داریم وارد مرحله بعدی (اژدها) می شویم!

البته ما که به لطف مسئولان دلسوزمان برای زلزله تهران ۱۸ درصد آمادگی داریم، برای برخورد سیارک آسمانی هم تدابیر لازم را اندیشیده ایم و خیالتان از بابت قبر راحت باشد و حالا اگر به فرض در این مورد هم کم آوردیم، می توانیم فروش قبر را در بورس کشورمان عرضه کنیم، خدا را شکر این تنها گزینه ای است که برخلاف تمام عوامل عقلایی و منطقی کشورمان به جای افت، سود می دهد و کافیت هر نفر ایرانی به تعداد لازم برای خود قبرهای پیش ساخته را بخرد و نگه دارد. مگر تا به حال چه کسی از خریدن چیزی در این مملکت ضرر کرده؟!

البته از همین حالا بگویم طبق شنیده های "دوستان" ما در مورد ماجرای برخورد

سیارک ۱۹/۵ درصد آمادگی داریم و بعد از برخورد هم خیلی اتفاق خاصی نمی افتد و نهایت به همین شکلی که حالا بازار اقلام با نظارت دقیق و جدی رصد می شود، بعد از برخورد هم بازرسی های پی در پی ادامه دارد و فقط ماسک مامان دوز فراموش نشود که خیلی در جلوگیری از گرد و غبار ناشی از برخورد موثر است!

داروی کرونا ساختیم!

درست در شرایطی که تمام دنیا دارند توی سرشان می زنند و نمی دانند با این و وروس کوچولو چه کار کنند ما نه تنها در یک قدمی تولید واکسن کرونا هستیم (البته نیاز داخلی نداریم و این برای صادرات است، چون ما همگی کرونا گرفتیم و تمام شد و رفت!) بلکه دارویش را هم تولید و روانه بازار کرده ایم و به کوری چشم سوئیس ها همین چند روز پیش بود که آقای "باران اف" نخست وزیر قرقیزستان اعلام کرد که برای درمان کرونا از ایران دارو وارد می کنیم و این صادرات ما می تواند شامل تمام کشورهای دوست و برادری شود که آخر اسم کشورشان "ستان" دارد، بجز سوئیس که اگر خودش را هم بکشد دارو به آنجا صادر نمی کنیم!

البته همین حالا بگویم تولیدکنندگان محترم ایرانی از آنجا که آدمهای دروغگویی نیستند، درست مثل جعبه های سیگار که روی آن یک پای کتانی پوش، گذاشته اند که سیگارهای تولیدی را له می کند، ته اسم داروی کرونای ایرانی هم یک ستاره گذاشته اند و پایین جعبه دارو با زبان فارسی ریز خطاب به این ستاره بالایی نوشته اند. خریدار محترم همانطور که می دانید هنوز هیچ دارویی "موثر" و "قابل اعتماد" در دنیا برای مهار کرونا ساخته نشده است! حالا ما مردم ایران یا بیرون از دنیا زندگی می کنیم و یا اینکه خیلی موثر بودن چیزی برایمان اهمیت ندارد و یا این که معنی اعتماد را از بچگی به ما اشتباه توضیح داده اند و گر نه دارویی که نه موثر است و نه قابل اعتماد، خداوکیلی تولید کردنش به چیزی شبیه خنده شبیه نیست؟

واقعاً که ما مردم شگفتی سازی هستیم!

اگر سفره دلم را باز نمی کردم...

نمی دانم چه شد و چطور از دهانم زد بیرون و گفتم: "کاش من عروس شما می شدم..."

رفت دانشگاه انگار حسابش با آدم های محل جدا شد. کمتر او را می دیدیم و دیگر با پسرهای محل سر چهار راه نمی ایستاد و گپ نمی زد. خبر خواستگاری بهمم ریخت. انگار همه آرزوهایم را از دست داده بودم. شب و روز اشک می ریختم بدون این که کسی بفهمد دردم چیست. تا این که یک روز به بهانه بریدن چادر نماز رفتم پیش ملوک خانم. گفتم مادرم می گوید دست شما

خانم خوشم می آمد که هیچ وقت بدگویی شوهرش را نمی کرد برخلاف بقیه زن های محل که دائم داشتند از شوهر و خانواده شوهرشان بد می گفتند. اما با گذشت زمان زندگی آنها هم از رنگ و رخ افتاد. شوهر ملوک خانم بعد از یک تصادف رانندگی خانه نشین شد. کامیونش را فروخت و پولش را خرج جهیزیه دخترها و تحصیل مجتبی کرد. مجتبی بچه درس خوانی بود ولی از وقتی که

وقتی خبر دادند که مجتبی به خواستگاری یکی از هم دانشگاهی هایش رفته خیلی دلم شکست. از بچگی فکر می کردم یک روز مجتبی شوهر من خواهد شد. از سیزده چهارده سالگی هر وقت ملوک خانم مرا می دید صدایم میزد عروس گلم!! من هم باورم شده بود که عروس این خانواده خواهم شد. آن موقع ها بر و بیایی داشتند. شوهرش یک کامیون داشت که بار می برد اروپا و روسیه و بر می گشت. همیشه سوغاتی های عجیب و جالبی برای زن و بچه هایش می آورد. ملوک خانم هم آنقدر دست و دل باز بود که همیشه یک چیزی برای ما هم داشت. از شکلات و عروسک و کیف گرفته تا قاب عکس هایی که منظره های اروپا را نشانمان می داد و رویاهايمان پر می کشید برای آن سوی مرزها... شوهر ملوک خانم مرد بداخلاقی بود ولی همسر و بچه هایش هیچ وقت گله و شکایتی نداشتند. ملوک خانم می گفت این همه رانندگی توی بیابان ها و کوه و کمرها اعصاب برای آدم نمی گذارد و من همیشه از این خصوصیت ملوک

دوراهی بین دختر و همسر

حالا هدفم فقط نجات زندگی بچه ام است و سعی می کنم برای پسر هم پدر خوبی باشم هر چند با او زندگی نخواهم کرد

در پیچ و خم دادگاه

راشین مختاری

این را خواهد. برای همین به او قول دادم که بچه را می سپارم به یک خانواده دیگر. از خواهر و برادرهایم خواستم نگین دخترم را نگه دارند ولی هیچ کدام قبول نکردند. مجبور شدم بیاورمش خانه... نسرين هم مجبور شد وضعیت موجود را بپذیرد. خیلی سعی کرد با او مدارا کند ولی کار

خوب می شناسم. حضور یک دختر که دائم تو را به یاد مادرش بیاندازد مرا رنج می دهد. من هم به او قول داده بودم که دیگر هیچ اثری از زندگی قبلی من نخواهد دید. او به معنای واقعی همسر خوب و فداکاری بود و این تنها چیزی بود که از من می خواست و فکر می کردم حقش است که

خیلی ساده است... یا باید بچه را نگه دارم یا زندگی مشترک را... برای یک پدر کار سختی است که بخواهد یکی از این دو را انتخاب کند. حالا مانده ام سر دو راهی. بین دو بچه ام باید یکی را انتخاب کنم. نسرين مراد منگنه بدی قرار داده است. هیچ راه پس و پیش ندارم. از ازدواج اولم یک دختر سیزده ساله دارم و از ازدواج دوم یک پسر دو ساله... نسرين همسر دوم من است... وقتی با او آشنا شدم قرار نبود دخترم با من زندگی کند. او همراه مادرش به خارج از کشور رفته بود. ولی هنوز دو ماه از ازدواجمان نمی گذشت که مادرش او را فرستاد ایران. گفت نمی تواند از او نگهداری کند. دختری پر انرژی و بیش فعال بود. چاره ای نداشتم جز این که دخترم را پیش خودم نگه دارم. هر چند نسرين شرط اول و آخر زندگی اش این بود که مسئولیت فرزند مرا قبول نکند. می گفت خودم را

همتا علی زاده

بهار سادات موسوی

ابوالفضل اکبری

محمد طاهاکبری

ارغوان ناظری

طاهر وحیدی

امیر محمد عامری و امیر عباس آبخدی

غزاله پولادی

سویین رسول نژاد

داد و گفت: "حالا می گویی؟ آن موقع که مجتبی به هر دری می زد که محبتی از تو ببیند رویت را بر گرداندی... وقتی مادرم می گفت عروس گلم اخی می کردی... مادرت هم مدام از خواستگارهای دکتر و مهندس دست بر ایمان می گفت... تازه متوجه شدم چه سو تفاهمی وجود داشته... در تمام این مدت نمی خواستم نشان بدهم که به محبتی علاقه مند هستم و مادرم هم همه جا به دروغ از خواستگارهای آنچنانی من حرف زده بود... سفره دلم را برای خواهر محبتی باز کردم و هر دو زار زار گریه کردیم که چقدر دیر شده برای این حرف ها... اما خواهر محبتی برخلاف مادرش حرف توی دلش نمی ماند... رفته بود سیر تا پیاز ماچرا را برای محبتی تعریف کرده بود و او هم با حال غریبی گفته بود حالا چه کنم؟! خلاصه شش ماه بعد محبتی به خواستگاری من آمد... از همان روز که فهمیده بود من بهش علاقمند هستم با آن دختر اتمام حجت کرده بود... گفته بود به هم نمی خورند و باید هر کس برود پی زندگی خودش... آن دختر هم قبول کرده بود... ولسی زمان برد تا بتواند پا پیش بگذارد و از من خواستگاری کند... حالا ۳۵ سال از ازدواج ما می گذرد... محبتی همسر و پدر بسیار خوبی است و خدا را از این بابت همیشه سپاسگزارم.

دست آخر دیدم نگین بیشتر از همسر و پسر من به من احتیاج دارد... پسر من در آغوش گرم مادرش و خاله ها و دایی هایش بزرگ می شود ولی نگین نه مادری دارد که به او عشق بورزد و نه دایی و خاله و عمه ای که او را بخواهد... برای همین تصمیم سختی گرفتم... با وجودی که همسر من را خیلی دوست دارم مجبورم او را ترک کنم... نسرين طلاق می خواهد... به این کار هم پافشاری می کند من هم نمی خواهم بیشتر از این اذیتش کنم... برای همین گفتم هر کاری بگویند برایش انجام می دهم... این روزها سعی می کنم بیشتر به نگین نزدیک شوم... می خواهم به او یک زندگی تازه بدهم... او از بچگی شاهد دعا و مرافعه های من و مادرش بود... بعد هم مادرش او را پس فرستاد و همه اینها از او دختری آسیب دیده ساخته... حالا هدفم فقط نجات زندگی بچه ام است و سعی می کنم برای پسر من هم پدر خوبی باشم هر چند با او زندگی نخواهم کرد ولی نمی خواهم بلایی که سر دخترم آمده به سر او هم بیاید... می خواهم بداند که عاشقانه دوستش دارم ولی چاره ای نداشتم امیدوارم پسر من وقتی بزرگ شد مرا بابت این انتخابم شمات نکند و بتواند شرایط مرا درک کند.

خوب است و اگر شما ببرید شگون دارد... ملوک خانم لیخنندی زد و گفت: "تو که عروس من نشدی ولی خدا کند یک بخت خوب به سراغت بیاید..." سر صحبت باز شد... از عروس جدیدش پرسیدم... آهی کشید و گفت: "فعلا نه به بار است و نه به دار... خانواده اش به ما نمی خورند... دماغ سر بالا هستند... به محبتی هم گفتم ولی..." من حرفش را بردم و گفتم: "لایذ خیلی دختره را دوست دارد... ملوک خانم ساکت شد... بعد زیر لب گفت: "نمی دانم... نمی دانم..." حال آدم های گیج و منگ را پیدا کرده بودم... به خانه که رسیدم آنقدر حواسم پرت بود که همه متوجه حال غریب من شدند... گفتم سرم درد می کند... چند روز بعد خواهر محبتی را دیدم... باز سر صحبت را باز کردم... گفت محبتی سر دو راهی مانده... خانواده آن دختر به ما نمی خورند و خود آن دختر هم سرد و بی روح است... ولی محبتی می گوید چون بهش قول از دواج داده باید سر حرفش بماند... اما ما می دانیم که پشیمان شده است... از وقتی رفتیم خانه شان و سر و وضع زندگی شان را دید فهمید که وصله تن هم نیستیم... نمی دانم چه شد و چطور از دهانم زد بیرون و گفتم: "کاش من عروس شما می شدم..." هنوز جمله ام تمام نشده بود که زبانم را گاز گرفتم... حال منقلب شد... خواهر محبتی سری تکان

سختی بود... مخصوصاً که خودش هم تازه بچه دار شده بود و باید وقت زیادی برای یک نوزاد صرف می کرد... از دست شیطنت ها و سر و صداهای نگین کلافه شده بود و از طرفی نگین هم دچار بحران بود و یکی دو بار سعی کرد به بچه دوم من آسیب بزند... کار به اینجا که کشید نسرين دست بچه اش را گرفت و رفت خانه پدرش و گفت باید بین او و دخترم یکی را انتخاب کنم... گفت باید این مشکل را به تنهایی حل کنم و دیگر به خانه بر نمی گردد اگر نگین هنوز آنجا باشد... خدا می داند چه فکری به سرم زد... حتی خواستم او را به یک خانواده غریبه بدهم و ماهیانه یک مبلغ قابل توجه هم پرداخت کنم که فقط از او مراقبت کنند... ولی دلم به این کارها نبود... نگین هم بچه من بود... یک بچه آسیب دیده... بچه ای که در اول نوجوانی اش می دید که خواستنی نیست و همه او را از خودش دور می کنند... مادرش او را نمی خواست... نسرين و بقیه خانواده هم او را نمی خواستند... تنها امیدش من بودم... با مشاورهای زیادی صحبت کردم... همگی از من می خواستند به نگین احساس امنیت بدهم... می گفتند تمام رفتارهایش به خاطر نداشتن امنیت است و حس می کند کسی او را دوست ندارد.

خلیج چینی

سخن بزرگان:

ریبعی فرمود: "برجام نتوانست انتظارات اقتصادی مردم را برآورده کند اما هنوز ارزش توجه دارد. یادآوری می‌کنم که بدون برجام باید میلیونها دلار خرج می‌کردیم تا غیرقابل اتکا بودن آمریکا را به جهان ثابت کنیم."

یادتون هست که قبل از اینکه آمریکا از برجام خارج شه، آقای روحانی فرمود: "ما عمامه داریم. کلاه سرمان نمی‌رود." حالا که کلاه تا قوزک پاپا این اومده، دارن میگن "اگه نمی‌داشتیم کلاه سرمون بره، باید میلیونها دلار خرج می‌کردیم تا به دنیا ثابت کنیم آمریکا بده!" اولندش بیشتر دولتها فقط واسه خودشون خوب و دنبال منافع خودشون، این رو همه سیاستمدار می‌دونن و گیج نیستن که فکر کنن آمریکا واسه خاطر به کشور دیگه از خود گذشتگی می‌کنه. درحقیقت دولت ما چیزی رو ثابت کرده که از قبل ثابت شده بوده. حالا فرض کنیم شما ثابت کردی آمریکا آخه! آیا همه کشورا برامون دست زدن و اوامدن زیر بلیت ما؟ دست بردار! اینقدر سعی نکن با عذر بدتر از گناه ملت رو قانع کنی. برو یه خورده قیمت نون و پنیر رو بیار پایین بذار ملت به جونت دعا کنن.

وزیر بهداشت فرموده:

"از یک میلیارد دلاری که رهبری برای مبارزه با کرونا اختصاص دادند، فقط ۳۰ درصد شو دریافت کردیم." قابل توجه ملت مستضعف: نکنه اینا پول نهاد رهبری رو هم بالا می‌کشن؟ اگه اینطوری که وای به حال پول ملت درمونده که دستش به جایی بند نیست.

یه ویدیو دیدم که دستیار رئیس جمهور گفته بود: "واگذاری اختیارات تام جزایر کیش واقعیت داشت و بخشی از توافق همکاری ۲۵ ساله دو کشور بود ولی حرکت مردم و مجلس جلوی آن را گرفت." انگار بعداً انگار فرمودند. انکار یا اقرار شون مهم نیست. این مهمه که مردم از بس مطالبه‌گری کردن که دولت نتونست از پیش یا کیش چیزی رو بفروشه...

بازگشت کوپن:

مجلس فوریت برگشت کوپن رو تصویب کرد.

بیشتر نماینده‌ها موافق بودن. رئیس مجلس فرمود: "این طرح به معنای این نیست که در جامعه کمبود کالا داریم. بحث عدالت و دسترسی دهکهای پایین به کالا مطرح است." روح‌الله عباسپور نماینده بوئین زهرا که از مخالفان بود، گفت: "این موضوع باعث اضطراب جامعه می‌شود و به دشمن کد غلط می‌دهد که فکر کنند در تحریم موفق بوده‌اند. ... کی می‌گه موفق بودن؟ آمریکا از بس گذاشته و به خاک سیاه نشسته که مجبوره گروفروشی کنه و دلار ناقابلش و بفروشه دونه‌ای ۲۵ تومن (قیمت دلار ۲۵ تومنی مال وقتی که این آیتم رو می‌نوشتم.)"

نماینده زاهدان با اخم گفته: "آقای روحانی شما طعم گر سنگی را نجشیدی. معنی بی‌پولی را نمی‌دانید. اگر کاری نکنید به زودی مردم به بهارستان و کاخ باستور می‌آیند و ما را از مجلس و شمارا از کاخ باستور بیرون می‌کنند."

یک خبر خیلی خیلی خوب:

نماینده اصفهان بچه‌دار شد و نماینده تهران این میلاد رو به مردم اصفهان و مردم ایران تبریک گفت. همسایه ما هم دو ماهه نوه‌دار شده ولی نماینده اصفهان هنوز بهش تبریک نگفته. راستی تا یادم نرفته بگم چند روز پیش تولد بهشت زهرا بود. براش یک سفارش داده بودن.

یکی از مسوولان فرموده اگه تو تهرون زلزله هفت ریشتری بیاد، واسه همه قبر نداریم! انگار داره میگه اگه زلزله اومد، لطفاً با قبرستون همکاری کنین و فقط به اندازه قبرهایی که داریم بمیرین.

روزنامه شرق نوشته بود:

"آقای بقایی به جای اینکه زندون باشه، رفته بوده سرپل ذهاب از ایران فرار کنه ولی تصادف می‌کنه." آقای بقایی با عصا و پای شکسته رفته روزنامه شرق و کلی داد و بیداد کرد، یه فوشم داد و گفت: "اگه می‌خواستیم فرار کنیم چرا رفته بودم سرپل؟ مگه اونجا جای فرار کردن داره؟" نداره؟

عادل فردوسی‌پور به چهل ضربه شلاق محکوم شد بهش گفتن اگه عذر خواهی کنی، تو رومی بخشیم. عادل عذر خواهی نکرد، پول شلاق رو داد و پرونده بسته شد. این خبر مال یه ماه پیشه ولی معلوم نیس چرا این روزا دوباره دارن ازش می‌نویسن. از این ماجرا

یاد یه قصه افتادم. یه نفر به یه نفر پس گردنی زد. بردنش دادگاه. قاضی براش دو سکه نقره جریمه نوشت. طرف شیش سکه روی میز قاضی گذاشت و یه پس گردنی به قاضی و یکی هم به شاکی زد و رفت پی کارش.

سخن لاتی: اگه می‌خواهی منو بفروشی، بفروش ولی ارزون نفروش بذار دست و بالت واز شه.

آقای ظریف با قدرت و صلابت اعلام کرد که خاک ایران را به چین نخواهیم داد... آقا یه سؤال: خاک شونمی‌دین. آبشم نمی‌دین؟ خودمونو پاره کردیم که خلیج فارس نشه خلیج عربی یهو شد خلیج چینی.

یک وصیت‌نامه قدیمی: باغ قلهک واسه مادر تون. خونه امیریه واسه خسرو. عمارت تجریش واسه مینا الباقی هم خیرات.

یک وصیت‌نامه جدید:

قسطهای پراید رو مسعود بده. قسطهای مسکن مهر رو شراره بده که کارمنده. به پول بارانه هم دس نزنین واسه مادر تونه. در ضمن پیگیر سهام عدالت هم باشین.

زنگ تفریح: بازدم دعوام شد. ویس خالی فرستاده. از پسر م پرسیدم ازش پرس این دیگه چی؟ پرس م گفت مامان میگه این یعنی دیگه حرفی باهاش ندارم / افسر پلیس پیشگیری جلومو گرفت و پرسید نسبت با خانوم چی؟ پرسیدم کدوم خانوم؟ گفت همون خانومی که تیپ زدی بری دنبالش سخت‌تر از مخالف جریان آب شنا کردن، مخالف حرف خانواده حرف زدن / ناسا گفته سوم مر داد یک سیارک ۱۷۰ متری از کنار زمین می‌گذره این احتمال هم هست با زمین برخورد کنه. ناسا گفته معلوم نیست به کجای زمین می‌خوره. اگه شانس ماس به ما می‌خوره.

سخن بزرگان:

چه گووارا گفته اگر توانستید به مگسها بفهمانید گل از زباله بهتر است، می‌توانید به خائنین کشور هم بفهمانید وطن از ثروت و قدرت بهتر است.

بیت پایانی هفته:

تادل هرزه گرد او رفت به چین زلف وی
ز آن سفر دراز خود عزم وطن نمی‌کند

این خوراکی‌ها را بخورید تا عرق نکنید

تعریق از کارکردهای طبیعی و مفید بدن ماست. با این حال تعریق زیاد می‌تواند برای ما آزاردهنده باشد. هایدروزی یا تعریق بیش از اندازه یک مشکل رایج است که می‌تواند همه بدن یا فقط نواحی خاصی مانند زیر بغل، دست‌ها یا صورت را تحت تأثیر قرار دهد. خوشبختانه روش‌هایی طبیعی برای خنک کردن بدن، از بین بردن بوی بد عرق و کنترل تعریق وجود دارد که شما را با تعدادی از آنها آشنا می‌کنیم.

سرکه: هم سرکه معمولی و هم سرکه سیب به بیرون راندن سموم از بدن کمک می‌کنند. مصرف مخلوط دو قاشق غذاخوری سرکه طبیعی با یک قاشق چایخوری سرکه سیب سه بار در روز و نیم ساعت قبل از غذا، می‌تواند به حل شدن مشکل تعریق شما کمک کند.

گوجه‌فرنگی: راه حل دیگر نوشیدن روزانه یک لیوان آب گوجه‌فرنگی تازه است. آنتی‌اکسیدان‌های موجود در گوجه‌فرنگی بسیاری از سمومی را که معمولاً از طریق تعریق از بدن خارج می‌شوند از بین می‌برد. گوجه‌فرنگی همچنین می‌تواند گردش خون را بهبود بخشد.

انگور: انگور مملو از آنتی‌اکسیدان‌هایی است که سموم را از بین می‌برد و با تنظیم دمای داخلی بدن و خنک کردن آن از گرمای بیش از حد و تعریق زیاد جلوگیری می‌کنند. نوشیدن روزانه یک لیوان آب انگور یا مصرف ۱۰ تا ۱۵ عدد از این میوه می‌تواند مفید باشد.

دمنوش مریم‌گلی: دمنوش مریم‌گلی دارای مقادیر زیادی منیزیم و ویتامین B است که باعث کنترل فعالیت غدد عرق می‌شوند. مصرف روزانه این دمنوش می‌تواند تعریق را تا حد زیادی کاهش دهد. با این حال اگر از صرع یا فشار خون بالا رنج می‌برید از مصرف مریم‌گلی خودداری کنید.

پنیر، ماست و شیر: گنجانیدن این خوراکی‌ها در رژیم غذایی به تامین کلسیم مورد نیاز روزانه بدن کمک می‌کند. کلسیم یک ماده معدنی مهم است که در حفظ دمای مطلوب بدن و در نتیجه تعریق کمتر نقش دارد. سعی کنید انواع کم‌چرب این مواد غذایی را انتخاب کنید تا به کاهش تعریق خود کمک بیشتری کرده باشید.

هندوانه، توت‌فرنگی، خیار و کاهو: آبرسانی به بدن از آسان‌ترین راه‌ها برای خنک نگه داشتن بدن و جلوگیری از تعریق است. این یعنی نوشیدن روزانه هشت لیوان آب و نیز مصرف میوه‌ها و سبزیجات می‌تواند به کاهش تعریق ما کمک کند. هندوانه و توت‌فرنگی با دارا بودن ۹۲ درصد آب و خیار و کاهو با داشتن ۹۶ درصد آب، آبرسان‌ترین میوه‌ها و سبزیها برای بدن هستند.

آسیب‌های نوشیدن آب یخ

■ نوشیدن آب یخ باعث احساس تشنگی مضاعف در فرد می‌شود.

■ با نزدیک شدن به روزهای گرم سال و افزایش دمای هوا، کم‌کم فریزرهای مردم از ظرف‌هایی یخی که در ساعات گرم روز به داد آنها رسیده و به کاهش عطش آنها کمک می‌کنند، پر می‌شود.

■ بسیاری از مردم عادت دارند در روزهای گرم سال نوشیدنی‌های خود را تگری یا با تکه‌های یخ بنوشند و عقیده دارند فقط با یخ است که می‌توان گرمای هوا را قابل تحمل کرد.

■ نوشیدن آب یخ شاید لذت زیادی داشته باشد ولی آسیب‌هایی که به سلامت و بدن انسان وارد می‌کند را نباید دست‌کم بگیریم. با نوشیدن آب یخ تمرکز بدن از سیستم گوارش به تنظیم دما معطوف می‌شود که این امر باعث از دست رفتن آب بدن و احساس تشنگی مضاعف می‌شود.

■ مطالعات نشان می‌دهد که نوشیدن آب سرد در ایجاد بیماری‌های معده، گوارشی و حتی کبد چرب هم دخیل است.

■ دمای طبیعی بدن هر انسان ۳۷ درجه سانتیگراد است بنابراین بهتر است آبی که نوشیده می‌شود اختلاف زیادی با این دما نداشته باشد چون در این صورت بدن سعی می‌کند با صرف انرژی بیشتر این عدم تطابق دما را برطرف کند.

■ نوشیدن آب یخ یکی از دلایل ابتلا به یبوست است. مصرف مداوم آب یخ روده را منقبض می‌کند که همین امر باعث ایجاد مشکل در دفع راحت مواد غذایی زائد می‌شود.

■ افت انرژی بدن، افزایش دردهای میگرنی و کم شدن آب بدن از دیگر نتایج استفاده مداوم از آب یخ است.

■ درست است که نوشیدن حداقل هشت لیوان آب در روز توصیه شده اما برای بهره‌مندی از فواید آن باید آبی مصرف شود که هم دمای اتاق باشد. افسون خواه-متخصص تغذیه

احمد داشت از باشگاه برمی گشت. شاد و مغرور بود. او ذاتاً جوانی درشت استخوانی بود. صد و نود سانت قد و شانه‌های پهن و بازوی پر قدرتی داشت. شش ماه بود به تهران آمده بود و به باشگاه می‌رفت تا خودش را هیكلی‌تر کند. ورزشهای سنگین و آمپول‌هایی که می‌زد، قطر عضلاتش را بیشتر کرده بود. مربی‌اش سفارش کرده بود که صبحانه ناهار شام مواد پروتئینی بخورد. او در تهران مهمان بود جیبش هم لاغر بود برای همین روزی بیست تا سفیده تخم مرغ و پنج قوطی تن ماهی می‌خورد. او هم مثل بقیه بدنسازها در آرزوی قهرمانی بود.

احمد وارد کوچه بن‌بست خودشان شد. دو نفر را دید که بین دو ماشینی که آنجا پارک بودند، نشسته بودند و مواد می‌زدند. ابرو در هم کشید: "تو این کوچه خانواده هست. برین به جادیکه مواد کوفت کنین." یکی از آنها گفت: "بچه زر زن. پامیشم می‌خورم تاها!" احمد ساکش را روی کاپوت ماشین گذاشت: "پاشو بینم می‌تونی باشی منو بخوری؟" لگد کوچکی هم به شانه او زد. مرد افتاد. آن یکی پک عمیقی به سیگار زد و گفت: "بچه دنبال شر می‌گردد؟ برو پی کارت بذار کارمونو بکنیم." احمد صدایش را خشن کرد: "زودتر گم شین برین تا مثل موش ننداختمون تو جوب." معتادی که افتاده بود، بلند شد: "عجب گیر خری افتادم امروز." دوستش قمه کوتاهی به او داد: "مرتضی به جور زنیست که ناقص شه." مرتضی قمه را گرفت و خواست با پهنایش به صورت احمد بزند. احمد قبل از او با کف دست به سینه او کوبید و او را پرت کرد. مرتضی به دیوار خورد و قمه از دستش افتاد. رفیقش قمه را برداشت و خواست بلند شود. احمد با کف دست به ملاح او ضربه زد و او را هم انداخت و با پایش وسایل مواد کشی آنها را له کرد. یکی از همسایه‌ها رسید: "چی شده احمد؟" احمد گفت: "آقا فرید اینا داشتن مواد می‌کشیدن. گفتم اینجا خانواده زندگی می‌کنه. قمه کشیدن، منم به خورده گوشمالی دادم." فرید: "الان به ۱۰ زن می‌زنم." معتادها بلند شدند و فرار کردند. قمه آنها جا ماند. احمد آن را برداشت و گفت: "اینم غنیمت جنگی."

احمد به خانه رفت. خواهرش **فائزه** از دیدن قمه یکه خورد: "تو بودی داشتی دعوا می‌کردی؟ این چیه گرفتی دستت؟" احمد جریان را تعریف کرد. شوهر خواهرش **کیومرث** از دستشویی بیرون آمد و قمه را از او گرفت: "چه قمه خوشدستی! احمد جان از خصلتهای پهلوانی اینه که آدم دنبال

سفرارش کرده بودم درو واسه کسی باز نکنه. باز نمی‌کنه و میگه من خواهرشم چکارش داری؟ یارو فحش میده میگه اگه قمه دزد رو به ما تحویل ندی، تو رو جاش می‌کشیم. فائزه از ترسش به من زنگ زد. داشتم می‌رفتم کارگاه. وسط راه برگشتم. رنگ نگو گج دیوار. بردمش ترمینال سوارش کردم بره شهرستان. اونجا براش امن تره. بهش قول دادم که تو رو هم راهی می‌کنم." احمد عصبی شد: "غلط کردن. مکه من برگ چغندرم؟ من همین جامی مونم و خودم حسابشونو می‌رسم." کیومرث با او بحث کرد که اگر خاطر خودت را نمی‌خواهی، خاطر خواهرت را بخواه و برو شهرستان. احمد زیر بار نرفت. کیومرث گفت: "اقلاً بهش زنگ بزنی الکی بگو فرداش میری شهرستان." احمد به خواهرش تلفن کرد و قول داد پس فردا با اتوبوس یازده شب حرکت خواهد کرد. کیومرث اعتراض کرد که چرا گفتی پس فردا؟ احمد گفت: "اگه می‌گفتم امشب یا فردا صبح، باورش نمی‌شد چون میدونه پس فردا پهلون ساسان میاد باشگاه و حتماً باید بینمش و باهاش عکس بندازم." کیومرث: "به نفع خودت بود امشب می‌رفتی. قمه واسه خلافکارا مثل ناموسه. تا ازت نگیرن و لت و پارت نکنن، دس وردار نیستن. از ما گفتن بود." وقت خواب، کیومرث به او گفت: "فرداش دیر میام خونه. اضافه کاری دارم. بمون باشگاه وقتی برگشتم خونه، خبرت می‌کنم." احمد گفت چشم و رفت خوابید.

احمد باور داشت که رگ سهراب در بازوی اوست و چند خلافکار مفنگی برایش عددی نیستند. آن شب تا ظهر فردا خوابید و خوابهای پهلوانی دید. عصر تیپ زد و رفت باشگاه. دید آنجا تعطیل است. از دربان پرسید و فهمید به دلیل بدهی برق را قطع کرده‌اند و تا فردا وصل نمی‌شود. احمد خوش‌خوشک به خانه برگشت. با کلیدهایی که از خواهرش کش رفته بود، وارد آپارتمان شد. یکهو

شر و دعوا نمیره. "احمد خواست ماجرا را تعریف کند. کیومرث گفت: "نگو. همه رو شنیدم. کارت اشتباه بود. اگه خدانکرده با قمه زده بودند جواب بابا تو چی می‌دادم؟" فائزه دست بر دست کوفت: "احمد جان تو رو خدا دیگه دعوا نکن. کیومرث راست میگه. این قمه رو هم بدین من باهاش سبزی خورد کنم. احمد جان تو هم برو دوش بگیر." احمد گفت چشم و به حمام رفت. کیومرث از رفتار احمد پیش فائزه انتقاد کرد، ضمناً گفت: "اگه این معتادایی که احمد قمه شونو گرفته، کتک شونم زده، برگردن واسه انتقام می‌دونی چه دردسری میشه؟ اینا معتاد و خلافکارن. هر کاری از شون برمیاد. حواست باشه اگه کسی آیفون زد، باز نکنی."

فردا عصر احمد یواشکی قمه را برداشت و به باشگاه رفت. آن راه به دوستانش نشان داد و ماجرای دیشب را برای دوستانش تعریف کرد. آنها او را ستودند و گفتند ما را یاد لاتهای قدیم می‌اندازی که محله را برای خانواده‌ها امن می‌کردند. احمد فروتنی پیشه کرد و گفت: "ما کجا ولاتای قدیم کجا. ما شوکولاتم نیستیم." اما دلش آن تحسین‌ها و حرفها را باور کرد و حس خوبی پیدا کرد و گفت: "از این به بعد نمی‌دارم کسی تو محله ما خلاف کنه. هر جا بینم یکی داره زور میگه و مردم رو اذیت می‌کنه، با همین قمه می‌زنم تو ملاجش." دوستان او را تشویق کردند و ایول گفتند. یاد غرور کله احمد را متورم کرد و شب بعد از باشگاه از مسیر دورتری به خانه رفت تا خلافکاری ببیند و او را گوشمالی کند. در کوچه هم هیچ خبری نبود. زنگ در را زد. کیومرث پرسید کیه؟ احمد گفت احمدم. کیومرث در را باز کرد و پشت در آپارتمان منتظر ماند. آن در را هم باز کرد و: "دیر اومدی شازده!" احمد با خنده: "شرمنده. آجی خونه نیس؟" کیومرث گفت: "امروز داستان داشتیم. یه نفر اومده بوده زنگ زده با تو کار داشته. به فائزه

کیومرث که لباس نامناسبی داشت، از اتاق خواب بیرون پرید. احمد شوکه شد ولی خودش را کنترل کرد و گفت "نمی‌دونستم اومدی خونه و خوابیدی. الان می‌رم بیرون." کیومرث: "لازم نیست بری بیرون. برو دوش بگیر." احمد توضیح داد که باشکاه نرفته و ورزش نکرده. کیومرث ساک او را گرفت بردش طرف حمام و او را به داخل هل داد.

زود به اتاق خواب برگشت. کمی بعد زنی با عجله بیرون آمد. دم در خروجی یکهو آهسته گفت: "عطر من توی اتاق جا مونده." کیومرث آهسته و عصبی گفت: "خودم برش می‌دارم بعداً بهت میدم. حالا برو دیگه." زن که کش‌هایش را دستش گرفته بود، با پنجه پا از خانه رفت. کیومرث از راهرو صدایی شنید. زود رفت آنجا و فهمید احمد دوش را باز کرده ولی خودش بیرون حمام است و داشته جاسوسی می‌کرده. عصبی شد. احمد گفت: "من زبونم قرصه. هیچی به کسی نمی‌گم." کیومرث پرسید: "قول؟" احمد گفت: "قول!" و به حمام رفت.

کیومرث با خودش فکر کرد که ریسک کند. اگر احمد پیش فائزه زبان باز می‌کرد، طلاق می‌گرفت و کیومرث را از خانه بیرون می‌کرد. به عمویش هم که رفیق صاحب کارخانه بود، سفارش می‌کرد او را بیرون کنند. سراغ ساک احمد رفت و قمه را برداشت. در حمام را باز کرد. تیغه قمه از پشت وارد شد و از سینه احمد بیرون زد. احمد افتاد. کیومرث آب را نیست تا خونها را بشوید. ساعتی بعد آب را بست، تلویزیون و لامپ هال را روشن کرد و به کارخانه رفت. به سرپرستش گفت چون زنش به سفر رفته، می‌خواهد دو سه روز اضافه کاری کند.

ساعت سه صبح دو روز بعد طوری که کسی متوجه نشود، از کارخانه بیرون آمد و به خانه رفت. جنازه احمد را به کوچه برد و بین دو ماشین انداخت و به کارخانه برگشت.

صبح جنازه کشف شد و نوبخت وارد این پرونده شد. فرید که از همسایه‌ها بود، اجازه نداده بود مردم به جنازه نزدیک شوند و باعث شده بود چیزی دست نخورد. او به نوبخت گفت "من و آقا کیومرث مطمئن بودیم اونا انتقام می‌گیرن." و ماجرای آن دو معتاد را تعریف کرد. نوبخت پرسید: "آقا کیومرث کیه؟" فرید توضیحات لازم را داد ضمناً گفت: "دو سه روز پیش خلافکارا زنگ خونه اینا رو زده بودن و تهدید کرده بودن. بیچاره آقا کیومرث مجبور شد زنش رو بفرسته شهرستان. هر کارم که کرد، نتونست احمد رو راضی کنه که اونم بره." نوبخت پرسید: "توی این مدت احمد یا کیومرث رو دیدی؟" فرید:

"آقا کیومرث بعد از اینکه زنش رفت شهرستان، اضافه کاری گرفت و رفت کارخونه. احمد رو ندیدم ولی خونه بود. تلویزیون و لامپ خونه‌شون روشن بود." نوبخت از فرید خواست به کارخانه زنگ بزند بگوید کیومرث زود به خانه برگردد.

کارخانه دور نبود. کیومرث خیلی سریع خودش را رساند و اوایل گویان سمت جنازه رفت. نوبخت راهش را بست و تسلیت گفت. کیومرث بر سر می‌کوفت و خودش را سرزنش می‌کرد که چرا بچه را تنها گذاشته. دکتر رعنائی به کارگاه نوبخت گفت: "بهتره بیریمش خونه خودش تا بهش آرامبخش بزنم. می‌ترسم بیفته بمیره."

در داخل خانه زاری‌های کیومرث بیشتر شد. نوبخت او را به دکتر رعنائی سپرد و اتاق‌ها و جاهای مختلف خانه و آشپزخانه و حتی سطل زباله را بررسی کرد. کیومرث یادش رفته بود عطر را بردارد. نوبخت آن را زیر تخت پیدا کرد. بعد پیش کیومرث آمد و از او خواست درباره مقتول هر چه می‌داند، بگوید. کیومرث که حالا آرام‌تر شده بود، گفت: "برادر کوچیکه زمنه. شیش ماهه اومده تهرون و میره باشگاه. بمیرم پراش حسرت داشت قهرمان بشه. باید خوب می‌خورد و خوب می‌خوابید تا رشد کنه. خودم بهش پول می‌دادم روزی چهل پنجاه تا تخم مرغ و ده پونزده تا تن ماهی می‌خرید و می‌خورد." دکتر رعنائی پرسید: "اینجوری که کلسترول آدم میره بالا." کیومرث گفت: "فقط سفیده‌هاشو می‌خورد. زرده‌ها رو دور می‌ریخت. تو این شیش ماه خیلی گنده شد. همین هم قاتل جونش شد." و با گریه ماجرای خلافکارها را تعریف کرد و گفت: "از اینکه تونسته بود دو تا معتاد رو بترسونه و قمه‌شونو بگیره، مغرور شده بود. زمن به شوخی می‌گفت قمه رو بدین من باهاش سبزی خورد کنم." یکی از افراد نوبخت آیفون زد: "ما دیگه با جنازه و محل پیدا شدن جسد کاری نداریم." نوبخت گفت: "جسد رو ببرین، کوچه رو هم خلوت کنین." دکتر رعنائی گفت: "من جسد رو کاملاً بررسی کردم. یه چیزی روی پوستش دیدم که بعداً می‌گم چی بود!" نوبخت واکنشی نشان نداد. معمولاً وقتی دکتر چیزی کشف می‌کرد، اینطور حرف می‌زد تا نوبخت اصرار کند که بگو. دکتر دوباره حرفش را تکرار کرد. نوبخت گفت: "باشه بعداً بهم بگو فعلاً می‌خوام کیومرث یه بار دیگه همه چی رو تعریف کنه." کیومرث دقیقاً حرف‌های قبل خودش را تکرار کرد. نوبخت پرسید: "شاهدی هم داری که این مدت از کارخونه بیرون نیومدی؟" کیومرث: "کارخونه

نگهبان داره. هر کی بره بیرون تا بیاد داخل، نگهبان ساعت خروج و ورودشو یادداشت می‌کنه. می‌خوای شماره نگهبان رو بگیرم ازش پرسسی؟" و شماره نگهبانی را گرفت. خیلی بوق خورد و کسی بر نداشت. دوباره شماره را گرفت. این بار هم زیاد بوق خورد تا نگهبان جواب بدهد. نگهبان جواب داد و کیومرث از او خواست که به دفتر نگاه کند و ببیند در این چند روز چند بار و چه ساعتی بیرون رفته و کی برگشت؟" نگهبان گفت: "فقط امروز رفتی بیرون چطور مگه؟" کیومرث گفت یه بار دیگه بگو... گوشش را گذاشت روی گوش نوبخت. کارآگاه سری جنابند و گفت: "شهادت دفتر فایده نداره چون همین حالا که تلفن کردی، نگهبان سر پستش نبود. یه شاهد دیگه پیدا کن..." زنگ آیفون سه بار مقطع و کوتاه صدا داد. نوبخت دکمه را زد و در را باز کرد. دکتر رعنائی گفت: "بهتر بود می‌پرسیدی کیه." کارآگاه گفت: "آشناس چون ریتمیک زنگ زد." کیومرث با عجله سمت در رفت: "برم ببینم کیه." دکتر گفت: "سما استراحت کن. آرامبخش قوی برات زدم." از پشت در صدای پای زنانه می‌آمد. نوبخت در را باز کرد. زنی شینیون کرده و معطر و موزرد جلو در بود. از دیدن کارآگاه یکه خورد. نوبخت خودش را معرفی کرد و از او خواست داخل شود. زن که بسی ترسیده بود، وارد خانه شد: "اینجا چه خبره؟" نوبخت خلاصه ماجرا را تعریف کرد و پرسید: "آخرین بار کی اینجا بودین؟" زن گفت: "اولین باره که دارم میام اینجا." نوبخت گفت: "هر دروغی که بگی، طول زندانت رو بیشتر می‌کنه." زن گفت: "باور کن اولین باره." نوبخت: "چون داری دروغ می‌گی، بازداشتی تا معلوم بشه چرا دروغ گفتی." و به سر بازش گفت به کیومرث دستبند بزنند. و گفت: "به نظر میاد احمد رو کشتی و دو روز تو خونه نگه داشتی بعد نصفه شب از کارخونه جیم شدی و جنازه رو انداختی توی کوچه و برگشتی کارخونه. فعلاً اینا حدسیاته ولی مطمئنم که عین یقینه. مدارک بعدی ثابت می‌کنه که حرفم درسته." دکتر رعنائی با هیجان گفت: "آفرین! منم تو موی سر جسد یه ریزه صابون پیدا کردم. معلوم میشه توی حموم کشته شده. حالا یه سوال: چرا به زری مشکوک شدی؟ از کجا فهمیدی توی کوچه کشته نشده؟ بدون اینکه جسد رو معاینه کنی، از کجا فهمیدی دوسه روزه کشته شده و صدای تلویزیون لامپ هال واسه رد گم کردن بوده؟ سوتی اصلی کیومرث چی بود؟" نوبخت: بعد بهت جواب میدم چون نمیشه جلو کیومرث جواب بدم."

هوش آزمایی

به سوالهای دکتر رعنائی جواب بدهید و جواب را به شماره ۰۹۳۶۶۴۰۱۹۴۹ اس ام اس یا واتساپ کنید. به دو سوال هم که جواب بدهید، قابل قبول است.

جواب معمای دست‌های خونین

معمای دستهای خونین سخت بود. با این حال برخی از دوستان جواب درست را پیدا کردند. برنده این معما: جعفر حاتمی از ایلام با شماره ۷۵۵ (xxxx) ۰۹۱۸

مسرور به نوبخت گفت چراغ اتاق مرحمت روشن بود درحالی که افراد نابینا وقتی تنها هستند، لامپ روشن نمی‌کنند. نوبخت فهمید مسرور دروغ می‌گوید.

پیاز داغ مجلسی

پیاز داغ یا پیاز سرخ کرده یکی از اصلی ترین مواد برای تهیه غذا است، ما ایرانی ها از پیاز داغ برای تزیین بعضی از غذاها هم استفاده می کنیم. به همین خاطر تصمیم گرفتیم در این شماره شما را با روش های تهیه پیاز داغی متفاوت آشنا می کنیم:

پیاز داغ چپسی

ابتدا پیازها را خالالی و در اندازه های یکسان خرد کنید. سپس داخل قابلمه ای آب بریزید و اجازه دهید جوش بیاید. سپس مقداری نمک داخل آب بریزید و بعد پیازهای خرد شده را به آن اضافه کنید. بعد از اینکه ۵ دقیقه جوشید تا حدی که پیازها شفاف شوند، آن ها را داخل آبکش بریزید و بعد روی پارچه پهن کنید. زمانی که آب آن کاملاً از بین رفت مقداری روغن داخل تابه بریزید و روی شعله ی گاز قرار دهید. زمانی که روغن داغ شد پیازها را به آرامی به آن اضافه کنید، حجم پیازی که به روغن داغ

آسانترین روشها برای سرخ کردن پیاز است. یک روش آسان دیگر برای سرخ کردن پیاز این است که پیازها را خرد کرده و داخل تابه ای بریزید و زیر آن را روشن کنید زمانی که آب انداخت و آب آن تمام شد روغن را به آن اضافه کنید و اجازه بدهید سرخ شوند.

نکات:

اولین و مهم ترین نکته ای که برای تهیه پیاز داغ باید رعایت کنید این است که پیازها باید در یک اندازه خرد شوند. پیازهای نازک زودتر و پیازهای کلفت تر دیرتر سرخ می شوند. اگر این مدل ها با هم باشند یک سری از پیازها می سوزند و یک سری سرخ نمی شوند و ظاهر بدی پیدا می کنند. برای خوش رنگ شدن پیاز داغ در انتهای کار مقداری زردچوبه یا زعفران به آن اضافه کنید. برای چپسی و خشک شدن پیازها حتماً بعد از سرخ کردن آن ها را داخل آبکش قرار بدهید. هرگز پیازها را در حجم زیاد داخل تابه نریزید، زیرا این کار باعث می شود پیازها خوب سرخ نشوند. بهتر است با حجم کم در چندین مرتبه سرخ کنید.

اضافه می کنید، نباید زیاد باشد. سپس پیازها را هم بزنید تا نسوزند و زمانی که رنگ پیازها کمی تغییر کرد آن را درون آبکش بریزید تا روغن اضافی آنها خارج شوند. اگر پیازها زیاد طلایی شوند تا خارج کردن آنها از داخل روغن و یا تا زمان سرد شدن روغن رنگ آنها تیره تر می شود و سبب تلخ شدن پیاز داغها می شود.

پیاز داغ مجلسی

روشی دیگر برای خشک شدن پیاز داغ این است که آنها را بعد از خرد کردن کمی داخل شیر بجوشانید و بعد آبکش کنید و در روغن سرخ کنید. برای تهیه ی پیاز داغ ابتدا پیاز را خالالی خرد کنید و بعد روغن را داخل تابه بریزید و آنها را با روغن فراوان سرخ کنید. این روش یکی از

ماست خانگی خاص

ماست خانگی کیفیت و طعم بهتری نسبت به نوع کارخانه ای آن دارد شما هم با یک دستور ساده، می توانید در خانه ماست درست کنید و از طعم آن لذت ببرید. پس اگر تصمیم گرفتید ماست خانگی درست کنید که از کیفیت آن مطمئن باشید، با ما همراه شوید تا طرز تهیه ماستی با بافت منسجم و طعمی شیرین را به شما آموزش دهیم.

طرز تهیه:

در ابتدا شیر را بجوشانید (پس از به جوش آمدن شیر، حرارت را کم کنید و ۱۵ دقیقه بگذارید شیر به آرامی بجوشد و آب اضافی اش تبخیر شود) شیر را داخل ظرفی بریزید که برای ماست در نظر گرفته اید و اجازه دهید شیر کمی خنک شود. در زمان اضافه کردن ماست، شیر باید به اندازه ای گرم باشد که انگشتان گرما را حس کند اما نسوزد. ظروف سفالی یا لعابی، آب ماست را بهتر جذب می کنند. بنابراین اگر ظرف سفالی یا لعابی

مواد لازم:

* شیر ۴ لیوان
* ماست ۴ قاشق غذاخوری

مطمئن شوید که مایه شیرین باشد، در غیر این صورت ماستی که به دست می آید زیاد شیرین نخواهد بود. زمانی که مایه را اضافه می کنید، دمای شیر باید حدود ۴۰ درجه باشد. اگر ظرف لعابی یا سفالی در دسترس نداشتید از ظرف شیشه ای یا رویی استفاده کنید. معمولاً ماستی که در خانه تهیه می کنید، ماندگاری نسبتاً کمتری از ماست های بازاری دارد. اگر ماست آب انداخت، آن را دور نریزید سعی کنید با کمی هم زدن آب را داخل ماست جذب کنید. ترش شدن ماست به خاطر دمای بالای شیر، تازه نبودن مایه، زیاد بودن مایه ماست و زمان تخمیر طولانی است و بی مزگی ماست به علت کمترین دمای شیر، تازه بودن مایه ماست، شیرین بودن مایه ماست.

در دسترس دارید از آن استفاده کنید. در این مرحله مقداری از شیر را داخل کاسه ای بریزید و با ماست مخلوط کنید، سپس آن را به بقیه شیر اضافه کنید و با قاشق به آرامی هم بزنید تا خوب ترکیب شود. این روش برای حل شدن بهتر است. در مرحله نهایی درب ظرف را ببندید و ظرف ماست را با پارچه ای تمیز خوب بپوشانید و در جای گرمی بگذارید. بسته به گرمای محیط ۸ تا ۱۲ ساعت زمان برای بستن ماست لازم است. پس از اینکه ماست بسته شد ظرف را در یخچال قرار دهید تا سرد شود.

نکات:

* اگر ماست آب انداخت و تکه تکه شد، یعنی شیر زیاد داغ بوده یا ماست خیلی سرد بوده یا مایه ماست کمتر از مقدار لازم بوده است. هر چه چربی شیر بیشتر باشد، ماست خانگی ما سفت تر خواهد شد. از شیری استفاده کنید که مواد نگه دارنده نداشته باشد. برای تهیه ماست شیرین مخصوص دسر می توانید همزمان با اضافه کردن ماست به شیر، مقداری شکر به شیر اضافه کنید. قبل از اینکه از مایه ماست استفاده کنید،

خواندنیهای تاریخی

به انتخاب: م. حسن بیگی

*شکنجه‌های وحشیانه در دوران صفویه

دوره صفویه یعنی فاصله سال‌های ۹۰۷ تا ۱۱۳۵ قمری از دوره‌های مهم تاریخ ایران به شمار می‌آید، با این حال، شکنجه‌های وحشیانه‌ای که در آن دوره اعمال می‌شد، موجب شده تا بسیاری از تاریخ‌نگاران، ضمن اشاره به خدمات پادشاهان صفوی اشاراتی نیز به آن شکنجه‌ها داشته باشند و بسیاری از آنها را، حتی در مقیاس زمان خود دهشتناک توصیف کنند. به نوشته مورخان و سیاحانی که آن روزهای ایران را دیده‌اند، شکنجه‌های دوران صفوی انواع متفاوتی داشت. تاریخ‌نگاران به دسته‌ای از خادمان شاهان صفوی اشاره می‌کنند که مجرمان را زنده زنده می‌خوردند، همچنین به نمونه‌هایی از مجازات‌های سبعانه دیگر مانند انداختن مجرمان جلو سگ‌های درنده اشاره کرده و نوشته‌اند این گونه شکنجه‌ها و مجازات‌ها ریشه در رسوم قبایل چادرنشین ترک آسیای میانه، یعنی همان کسانی داشت که حامی شاه اسماعیل بودند و او را در رسیدن به قدرت یاری کردند. از جمله رسومی که حامیان شاه اسماعیل رواج دادند، علاوه بر زنده‌خواری مجرمان، استفاده از جمجمه آنان به عنوان جام بود.

به نوشته مورخان آدم‌خوارانی که در دربار شاه‌عباس انجام وظیفه می‌کردند "چیک" نام داشتند و نقل شده که لشکری چهل نفری از آدم‌خواران، در همه جا شاه‌عباس را همراهی می‌کردند. از دیگر شکنجه‌ها و مجازات‌ها زنده پوست کندن مجرمان و مخالفان و پُر کردن پوست آنان با کاه، یا آویزان کردن مخالفان و همچنین کندن اعضای بدن آنان، ریختن سرب داغ در گلو مجرمان، انداختن مجرمان در دیگ روغن جوشان، ریختن باروت در لباس مجرم و منفجر کردن آن و... بود.

شاردن، جهانگرد فرانسوی، نوشته است:

روزی چند نفر را در نزد شاه صفی شمشیر می‌زدند. محمدتقی، از اهالی گناباد، که منجم دربار بود، حضور داشت و برای این که وحشیگری‌ها را نبیند، چشمانش را بست. شاه صفی متوجه شد و بلافاصله دستور داد تا چشمانش را از حلقه در بیاورند... پیرقلی بیگ، فرستاده شاه عباس به روسیه، پس از بازگشت به ایران، به دستور شاه زبانش را از حلقش بیرون کشیده و چشمانش را از حلقه در آوردند.

کنی و خراج بفرستی. در غیر این صورت آماده جنگ باش... ام رستم، از بیگی که نامه سلطان را آورده بود، پرسید: اگر خواست سلطان را نپذیرم چه خواهد شد؟

- محمود غزنوی سرزمین شما را تصرف خواهد کرد!... ام رستم گفت: پاسخ مرا، همین گونه که می‌گویم به او برسان و بگو:

- در عهد سلطنت شوهرم، همیشه می‌ترسیدم که محمود با سپاهش بیاید و کشور ما را نابود کند، اما امروز ترسم فرو ریخته است. چون می‌بینم شخصی مانند محمود غزنوی که می‌گویند سلطانی باهوش و جوانمرد است، قصد دارد به روی زنی شمشیر بکشد. به او بگو، اگر میهنم مورد یورش قرار گیرد، با شمشیر از او پذیرایی خواهم کرد، اگر تو را شکست بدهم مورخان خواهند نوشت محمود غزنوی را زنی جنگاور کشت و اگر کشته شوم باز تاریخ خواهد گفت محمود غزنوی زنی را کشت. پاسخ هوشمندانه و دندان شکن بانو ام رستم، موجب شد محمود غزنوی تا پایان زندگی خویش از لشکر کشی به ری خودداری کند.

*چاپ نخستین مجله ویژه کودکان

در سال ۱۳۲۳ به پیشنهاد ابراهیم بنی احمد و با کسب امتیاز انتشار مجله "بازی کودکان" توسط او که با استقبال وزیر فرهنگ وقت انجام شد، در تاریخچه جراید ایران، نخستین مجله ویژه خردسالان و کودکان به چاپ رسید. سردبیر این مجله، عباس یمینی شریف است که به واسطه کوشش‌های او در سال ۱۳۲۴ اشعارش در کتاب‌های ابتدایی شهر اراک و پس از آن در کتابهای درسی کلاسهای اول تا سوم کلیه دبستان‌های کشور پخش شد.

جالب اینجاست که نخستین شعر یمینی شریف "سوسک" نام داشت و در دانشکده ادبیات، برخی استادان، سرودن چنین اشعاری را ابلهانه می‌دانستند. در بخشی از سرمقاله سردبیر مجله "بازی کودکان" آمده است: "ما برای تربیت نژاد باهوش ایرانی در عرض دو سال و هشت ماه، مبالغ زیادی ضرر داده‌ایم و این مجله را چون فرزند عزیزمان بزرگ ساخته ایم، زیرا می‌دانیم در دنیای صنعت و سیاست امروز، باید نسل آینده را با هنر و تربیت مسلح سازیم."

*تاریخ تکرار نمی‌شود

در تاریخ آمده است که مردی از ابوعلی سینا پرسید: آیا من هم همانند پدرم در تهی دستی و فقر خواهم مرد؟ ابوعلی سینا گفت: اگر خودت نخواهی، خیر.

- اما من شنیده‌ام که ما آینده پدران خویش هستیم و به راه آنان خواهیم رفت. ابوعلی سینا، در جواب چیزی گفت که به عنوان یک پند، در تاریخ مانده است:

- پدر من دارای مال و ثروت فراوان بود، اما کسی جز مردم شهرمان او را نمی‌شناخت، در حالی که من هیچ ثروتی ندارم اما از شهرت بسیاری برخوردارم. دلیلش هم این که هر یک از ما مسیر مشخصی را طی کرده‌ایم. چرا فکر می‌کنی همواره باید راه رفته را طی کرد.

مرد نفسی راحت کشید:

- همسایه‌ام چنین گفت. اگر شما مرا دلداری نمی‌دادی قالب تهی می‌کردم.

ابوعلی سینا گفت: حتماً این ترس را هم از پدرت به ارث برده‌ای، آن را دور بریز و آینده‌ات را با دست خودت و بر حسب سلیقه خودت بساز.

*پاسخ دندان شکن بانو فرمانروا به سلطان مقتدر

"شیرین" ملقب به "ام رستم" همسر فخرالدوله دیلمی که که پس از مرگ شوهرش در سال ۳۸۷ قمری به پادشاهی رسید و بر مازندران، گیلان، ری، همدان و اصفهان حکم می‌راند، اولین و تنها پادشاه زن ایرانی پس از ورود اسلام به ایران است. روزی نامه‌ای از سلطان محمود غزنوی به دستش رسید مبنی بر این که: باید خطبه و سکه به نام من

مرد د کوراسیون خانگی

اینگوار کامپراد، مؤسس شرکت لوازم دکوراسیون داخلی معروف "آیکیا" بود که در سال ۲۰۱۸ در سن ۹۱ سالگی درگذشت. کسی نیست که این برند و محصولات جالبش را شناسد و آن را تحسین نکرده باشد. آقای کامپراد این شرکت را در سال ۱۹۴۳ وقتی فقط ۱۸ سال داشت تأسیس کرد. اگر چه بعد از مدتی به یکی از ثروتمندترین افراد جهان تبدیل شد. او زندگی متوسطی داشت. اولیاس‌های دست دوم می‌خرد، ناهار را در مغازه خودش می‌خورد و حتی هر چند وقت یکبار از کشوری به کشور دیگر می‌رفت تا مالیات کمتری پرداخت کند. در سال ۲۰۱۳، وقتی ارزش شرکت به ۴۴ میلیارد دلار رسید، از مدیریت کناره‌گیری کرد. بدون شک او توانست یکی از مهمترین شرکت‌های طراحی در جهان را ایجاد کند. او کسی است که مبلمان و وسایل را در قیمت‌هایی بسیار مناسب‌تر به مردم در سراسر جهان ارائه کرد و نحوه خرید مبلمان را به کلی تغییر داد. آیکیا در ابتدا یک شرکت ارسال نامه کوچک بود و در انتهای دهه ۴۰ به خرده‌فروشی روی آورد. اولین شعبه در شهر آلمهالت کشور سوئد در سال ۱۹۵۸ افتتاح شد. در حال حاضر بیش از ۴۱۱ شعبه از آیکیا در سراسر جهان وجود دارد. آقای کامپراد روی قیمت مناسب و البته نوآوری در محصولات تأکید داشت، و همین عقیده شرکتش را به این غول امروزی تبدیل کرد. او زندگی پر پیچ و خمی داشت و برای مهاجرت از سوئد برای فرار از مالیات بسیار مورد انتقاد قرار گرفت.

شهاب‌میشیگان

چندی قبل، یک صدای ناگهانی و مهیب که با نور شدیدی همراه بود، ساکنان میشیگان را حیرت زده کرد. خیلی‌ها تصور کردند که صاعقه‌ای پر قدرت باعث آن بوده است، اما لرزش ایجاد شده توسط آن را نمی‌توانستند توصیف کنند. اما آنچه کارشناسان اعلام کردند و برخی مردم به چشم دیده بودند، حاکی از یک شهاب سنگ بود که همچون گلوله‌ای آتشین در آسمان میشیگان سوخت و با تابش نور شدید و صدایی بسیار بلند همراه بود. این شهاب سنگ از فاصله حدود ۵۰ هزار کیلومتری از سطح زمین عبور کرد، اما به قدری بزرگ بود که نور شعله‌هایش لحظاتی همه جا را مانند روز روشن کرد، همچنین سازمان زلزله نگاری اعلام کرد که لرزش ایجاد شده از عبور آن، همانند یک زلزله ۲ ریشتری بوده است. خوشبختانه همه شهاب سنگ در هوا سوخت و چیزی به زمین اصابت نکرد و خسارتی بر جای نگذاشت. اما عبور شهاب سنگی با این ابعاد از این منطقه عجیب است. اکثر شهاب سنگ‌ها به قدری کوچک هستند که در همان لایه‌های بالایی جو زمین می‌سوزند اما این شهاب سنگ ظاهراً چند متر قطر داشته است. مردم به قدری متعجب و شوکه بودند که در همان چند ثانیه اول تعداد ۷۰۰ تماس با پلیس و مراکز اورژانس برقرار شده بود!

گوزن‌های مدهوش

روزانه این گوزن‌ها هستند و ظاهر آ خوردن این سیب‌ها حالتی ناهشیار و مست مانند به آنها می‌دهد. اینگونه است که شهروندان سوئد گاه با گوزن‌هایی روبرو می‌شوند که در محیط بازی کودکان سوار تاب شده و یا میان شاخه‌های درختان گیر افتاده‌اند، و البته به شکل عجیبی نترس شده و هر قدر مردم سر و صدا می‌کنند تا آنها را از خود دور کنند، هیچ توجهی نشان نمی‌دهند. به دنبال طولانی شدن داستان این گوزن‌های ناهشیار، پروفیسور "پیتر کلندر" که از کارشناسان حیوانات وحشی در دانشگاه علوم کشاورزی سوئد است، به خبر گزارهای اعلام کرد که این گوزن‌ها، که معمولاً بین ۲۲۰ تا ۶۰۰ کیلوگرم وزن دارند بزرگتر از آن هستند که بر اثر خوردن تعدادی سیب فاسد شده به این وضعیت دچار شوند. کلندر افزود که او و هیچ یک از همکارانش تاکنون مدرکی واقعی از وجود مقادیر زیاد الکل در خون یک گوزن ندیده‌اند، و این فرضیه را ارائه کرده است که احتمال این رفتار "مست" مانند گوزن‌ها، در واقع رفتاری تهاجمی از سوی گوزن‌ها در زمانی است که می‌خواهند از منبع میوه‌های غذایی خود حفاظت کنند.

نسل جدید موشک‌ها

آیا چیزی باقی مانده است که پریترهای سه بعدی نساخته باشند؟ از اندام‌های مصنوعی بدن گرفته تا ماشین‌ها، پریترهای سه بعدی توانسته‌اند هر چیزی که به ذهنتان برسد را بسازند. اما اکنون یک تیم آماتور در حال انجام پروژه کاملاً جدیدی است، یعنی پرتاب اولین موشک ساخته شده توسط تکنولوژی پرینت سه بعدی. البته پرینت سه بعدی و ساخت قطعات موشک از کمی قبل توسط ناسا آغاز شده است اما این اولین بار است که یک موشک کامل به این روش تولید شده است. استفاده از فناوری پرینت سه بعدی برای دانش موشکی بسیار مناسب است. یکی از اعضای این تیم به نام "لستر هاینز" در این باره می‌گوید: "شما می‌توانید با کمک این فناوری شکل‌هایی را تولید کنید که تولید آن به روش‌های دیگر عملی نیست." او سرپرست تیم پروژه‌های خاص در یک نشریه تکنولوژی است که خوانندگان می‌توانند نظرات خود در مورد این پروژه موشکی را در آن ارائه کنند. ساختن موشک کار ساده‌ای نبود و یک تیم ۳۰ نفره که شامل افرادی دارای مدرک دکتری در مهندسی هوانوردی بود، برای مدت ۴ سال برای تکمیل پروژه تلاش کردند. این موشک کمی بعد در نیو مکزیکو پرتاب خواهد شد. یک بال‌ن از گاز هلیوم موشک را تا ارتفاع ۲۰ کیلومتری از سطح زمین بالا می‌برد و سپس در آنجا موشک با سرعتی برابر ۱۶۰۰ کیلومتر در ساعت به سوی فضا پرتاب می‌شود.

هنر لایه لایه

هنر زیبایی که درون این بطری‌ها می‌بینید، حاصل کار هنرمندی به نام "آندرو کلمنز" است. او که در قرن نوزدهم زندگی می‌کرد در سال ۱۸۵۶ میلادی متولد شده و در ۱۸۹۴ درگذشت. او تمام این شاهکارها را با ریختن دانه‌های شکر رنگی ساخته است. او حتی از قطره‌ای چسب هم برای نگه داشتن شکرها در کنار هم استفاده نکرده است و فقط به شکل استادهای آن‌ها را روی هم چیده است. جالب است بدانید او کاملاً ناشنوا و لال بود و از سن ۵ سالگی دچار این حالت شده بود. استعداد او در نقاشی در سن ۱۳ سالگی کشف شد که مشغول گذراندن تعطیلات در کمپ مدرسه بود. او همیشه سنگ‌ها و شن‌های رنگی را از سواحل جمع می‌کرد و با آنها اشکال مختلفی را می‌ساخت. او سپس شروع به ساخت این بطری‌های نقاشی کرد. او با انبری کوچک و یا تکه‌ای فلزی و باریک، دانه‌ها را تک‌تک و با دقت فراوان درون بطری قرار می‌داد و روی هم می‌چید و تنها از وزن آنها برای قرار گرفتن روی هم‌دیگر استفاده می‌کرد زیرا به نظر او، استفاده از چسب هیچ معنایی نداشت و ارزش کار او را از بین می‌برد. او به تدریج و با کسب تجربه، نقاشی‌هایی بسیار پیچیده‌تر و زیباتر خلق می‌کرد تا جایی که کار به برگزاری نمایشگاه‌های هنری مختلف در شهرها و کشورهای مختلف رسید. برخی از پیچیده‌ترین نقاشی‌های او، گاه حدود ۱ سال زمان می‌بردند تا به اتمام برسند. او کارهایش را در موزه‌ها نیز به نمایش می‌گذاشت. در ابتدا کارهایش به قیمت ۷ تا ۵ دلار به فروش می‌رسیدند. اما به مرور و پس از اینکه کارش شهرت جهانی یافت، آثارش نیز ارزشی چند هزار دلاری پیدا کردند. او در طول زندگی‌اش صدها اثر زیبا از این بطری‌های شنی خلق کرده است. در تصاویر تعدادی از کارهای او را می‌بینید که در موزه‌ای به نمایش گذاشته شده است.

زباله‌های زیبا

ساکنان نیوزیلند راه متفاوتی برای خلاص شدن از زباله‌هایشان دارند. آنها زباله‌هایشان را به حصار آویزان می‌کنند! لباس، کفش، مسواک، دوچرخه و هر چیز دیگری که عمرش را کرده و دیگر قابل استفاده نیست را در تعداد زیادی حصارهای کنار جاده‌ها می‌توانید ببینید. شاید بتوان معروف‌ترین این حصارها را حصار کار درونا در مرکز اوتاگو نامید. اولین بار در سال ۱۹۹۹ تعدادی لباس روی حصار کنار جاده دیده شد که هیچ‌کس آنها را از روی حصار بر نمی‌داشت. کم‌کم تعدادشان زیاد شد و نزدیک به ۱۰۰ لباس رسید. وقتی عکس‌هایی از این حصار در نشریات و سایت‌ها منتشر شد، باعث شهرت آن شد. کم‌کم رخدادی مشابه در نقاط دیگر شهر دیده می‌شد. این حصارهای مملو از زباله، کم‌کم به جاذبه‌های گردشگری محبوبی تبدیل شدند و حتی برنامه‌های مختلف به اهداف خیرخواهانه و جمع‌آوری کمک‌های مالی برای خیریه در کنار آنها برگزار می‌شد. البته خیلی‌ها هم چندان با این حصارها موافق نبودند و از اینکه زباله‌ها به گونه‌ای به نمایش گذاشته شده بودند ناراضی بودند و بخشی از آنها را از حصار بر می‌داشتند. اما چند روزی بیشتر نمی‌گذشت که دوباره جای آنها توسط مردم پر می‌شد. از جمله حصارهای معروف، حصار مسواک‌های کنار جاده‌تی باهواست که حدود نیم ساعت از شهر هامیلتون فاصله دارد. حتی خیلی‌ها از کشورهای دیگر می‌آمدند تا مسواک‌شان را به حصار آویزان کنند.

بانک ملی ایران رسید و آقای ابتهاج به عنوان سفیر جدید ایران در فرانسه به پاریس عزیمت کرد.

پست اطلاعات هفتگی (صفحه ۲۷)

دوشیزه ۱-م-تهران

نه دختر خانم! آن مرد پنجاه ساله به درد شمای ۱۸ ساله نمی خورد. هر چه هم به قول شما دارای ثروت سرشار و مودب و مورد پسند باشد باز هم باشما که به اعتراف خودتان عاشق پسر جوانی هستید نمی تواند زندگی کند. بهتر است با همین عاشق که پسر جوانی است ازدواج کنید و کلک عشق را هم محض رضای خدا کوتاه کنید. خانواده شما، خدایی از شما مهر بانتر دارد که نمی خواهد با فروختن سعادت شما به یک آقای پنجاه ساله سعادت خود را تضمین کند. می شنوید خانم!

نه سن شما و نه سن آن دختر در تاریخ امروز به نصاب ازدواج نرسیده است. شما صبر کنید به قول خودتان این پنج سال راهم صبر کنید. اگر در آن وقت باز هم مثل امروز عاشق بی قرار او بودید پست اطلاعات هفتگی به مشکل شما فکر خواهد کرد. بنابراین... تا پنج سال دیگر... بای بای.

اولین چشم مصنوعی در ایران (صفحه ۴)

امروزه ساختن چشم مصنوعی بسیار متداول است و کسانی که فاقد چشم طبیعی هستند از آن استفاده می کنند چنان که یک چشم مرحوم هژی، مصنوعی بود و کمتر کسی از آن اطلاع داشت. اول کسی از ایرانیان که چشم مصنوعی گذاشت شاعر سخنگوی بود به نام میرزا صادق که در خدمت سلاطین گور کانی هند به سر می برد. از غرائب حالات نامبرده یکی این بود که در عین شاعری و سخنوری مردی سلحشور و جنگی بود و شاید در عصر خود در شجاعت و جنگ آوری بیش از شعر و شاعری شهرت داشت. در یکی از جنگها از اسب افتاد و یک چشم خود را از دست داد. صنعت گران ایرانی چشمی ز مینا برای وی ساختند که از حیث و شکل فرقی با چشم طبیعی نداشت. مرد شاعر از آن پس معروف به میرزا صادق مینا شد و در سال ۱۰۶۱ هجری در گذشت.

سازمان برنامه شدند.

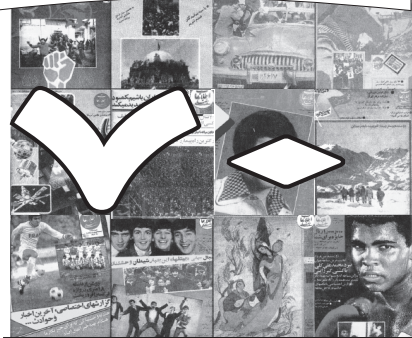
خانم پری سیما هم فرزند آقای ابراهیم زند از رجال با سابقه کشور است که سابقه وزارت کشور را در کابینه آقای ساعد و سه بار استانداری در کرمان، اصفهان و آذربایجان دارد و چندی پیش نیز مدیر کلی بانک ملی ایران را بر عهده گرفتند.

سرگذشت بانک ملی (صفحه ۸)

در اواخر سلطنت مظفرالدین شاه عده ای از تجار ایرانی بویژه زرتشتیان به فکر تأسیس بانک افتادند و در دوران مشروطه فکر تأسیس یک بانک بزرگ ملی قوت گرفت و سرانجام پایه و اساس این اندیشه در یکی از جلسات مجلس اول ریخته شد اما با وجود طرح آن در مجلس کار به سرانجام نرسید و سالها مسکوت ماند تا اینکه در ۱۴ اردیبهشت ۱۳۰۶ قانون بانک به قصد ترویج بازرگانی و کشاورزی و پیشه و هنر از تصویب مجلس گذشت و در تاریخ سی فروردین ۱۳۰۷ هیأت وزیران اساسنامه بانک ملی را تنظیم و بیست میلیون ریال هم سرمایه مقدماتی آن را از خزانه داری تعهد نمود و در چهاردهم تیر ماه همان سال به تصویب مجلس رسید و در ۱۷ شهریور ۱۳۰۷ بانک ملی ایران افتتاح شد. دو سال بعد با پرداخت دویست هزار لیره به بانک شاهنشاهی حق امتیاز چاپ اسکناس را باز خرید کرد و از آن پس چاپ اسکناس به این بانک سپرده شد.

در آغاز تأسیس بانک، دولت ایران چند نفر از کارشناسان آلمانی را استخدام کرد که رئیس آن "فون لیندن بلات" بود که متأسفانه عملکرد خوبی نداشته و مرتکب تخلفاتی شدند که منجر به محاکمه و محکومیت آنها شد تا اینکه سرانجام در اسفند ۱۳۱۲ آقای امیر خسروی به عنوان اولین مدیر کل بانک انتخاب شد که تا آبان ۱۳۱۸ در این سمت بود. از این تاریخ تا مهر ۱۳۲۰ مرحوم محمدعلی فرزین مدیر کل بانک شد و پس از او حسین علا چند ماهی مدیر شد و از دی ۱۳۲۱ تا ۸ تیر ماه ۱۳۲۹ آقای ابوالحسن ابتهاج نزدیک به ۸ سال بر بانک ملی ریاست کرد تا اینکه سرانجام آقای ابراهیم زند اخیراً به جای ایشان منصوب و به ریاست

هفتاد سال پیش در خمین و همدان

آمار سه ماهه از دواج و طلاق تهران (صفحه ۷)

در سه ماهه گذشته به طور متوسط روزانه ۳۴ ازدواج و ده طلاق در تهران اتفاق افتاده است که روزانه از هر ۳۴ عقد، شش عقد آن صیغه و بقیه دائم بوده اند. آمار سه ماهه به تفکیک چنین است: فروردین ۷۶۸، اردیبهشت ۸۱۵ و خرداد ۶۷۸ ازدواج در پایتخت صورت گرفته که ۹۴۰ نفر داماد کارمند دولت، ۱۶۱۵ نفر آنان کاسب، ۲۵ نفر آنها پزشک، ۱۵ نفر محصل، ۶۸ نفر زارع و کشاورز، ۴۰ نفر نظامی و ۸ نفر هم بیکار و بدون شغل بوده اند.

عروسی جدید در بار (صفحه ۲)

والا حضرت عبدالرضا که وار دیست و پنجمین سال زندگی خود شده اند هفته گذشته مراسم نامزدی خود را با دوشیزه پری سیما فرزند ارشد آقای ابراهیم زند برگزار کردند. والا حضرت که در خرداد ۱۳۲۰ تحصیلات دبیرستان را تمام کرده بودند قصد ورود به دانشکده افسری را داشتند که وقایع شهریور پیش آمد و همراه پدر رهسپار ژوهانسبورگ شدند و پس از در گذشت اعلیحضرت برای تحصیل به آمریکا رفته و در دانشگاه هاروارد مشغول تحصیل در رشته اقتصاد شدند و در سال ۱۳۲۶ با دریافت مدرک لیسانس اقتصاد سیاسی به ایران برگشتند و مأمور نظارت بر حسن اجرای برنامه هفت ساله در

تجسس و هیأت مدیره و نظار بانک ملی ایران

هیأت هیئت از چپ به راست: حسینقلی خان نواب (رئیس هیأت نظارت)، حاج میرزا سلطانعلی (رئیس انزلی)، رضائی خان (رئیس هیأت)، آستاده از چپ به راست: حسین، خواجه نوری (میرزا محمد علی)، مصطفی عدل (معاون حقوقی)، لیندن بلات (مدیر کل)، حسین بازارگان (معاون ناصر معان)، نواب (معاون بانک)

ابراهیم زند

ابوالحسن ابتهاج

حسین علا

محمدعلی فرزین

امیر خسروی

اشتباه حسیب دو متهم به قتل

چندی پیش دو متهم که در یک پرونده قتل، تحت تعقیب بودند، وقتی برای کسب اطلاعات درباره وضعیت پرونده شان، مخفیانه به دادسرای جنایی تهران رفته بودند، با هوشیاری مأمور حفاظت دادسرا، به دام افتادند!

این دو متهم با گفتن این جمله که "تا شناسایی نشده ایم بهتر است از اینجا برویم" به دام افتادند هر چند که این جمله را مرد جوان نجاوکان در گوش دوستش زمزمه کرد، اما مأمور حفاظت که از ابتدای حضور این دو مرد در دادسرا به آنها مشکوک شده بود، این جمله را شنید و مطمئن شد که آنها ریگی به کفش دارند چون از وقتی که دو مرد وارد دادسرا شده بودند، مدام به سراغ خانواده‌های متهمان پرونده قتل مرد نانوا رفته و از آنها سوالاتی می‌پرسیدند. بدین ترتیب، هر دو مرد جوان که ماسک به صورت داشتند بازداشت و به اتاق بازپرس دادسرای امور جنایی تهران منتقل شدند.

بازپرس از متهمان خواست تا ماسک بهداشتی را که به روی صورت دارند بردارند و اینجا بود که راز هویت آنها برملا شد.

چهره این دو مرد برای بازپرس جنایی آشنا بود، چرا که عکس آنها در پرونده روی میز و اسمشان در لیست متهمان فراری پرونده قتل مرد نانوا قرار داشت. مقتول این پرونده هم مرد ۷۶ ساله‌ای بود که عضو اتحادیه نانواها و از افراد ثروتمند بود که ماه گذشته به طرز هولناکی کشته شده و جسدش در کانال آب پیدا شده بود.

سردسته باند جنایتکار هم مرد جوانی بود که نانوایی مقتول را اجاره کرده بود، اما به خاطر مشکلاتی مجبور به فسخ قرارداد شد و به دلیل ضرر و زیان زیادی که متحمل شده بود کینه مالک را به دل گرفته و از دوستانش خواسته بود به خانه‌اش دستبرد بزنند اما وقتی دزدان ناکام ماندند، نقشه ربودن او را طراحی و اجرا کردند.

مردان تبه‌کار هم که از سوی مستاجر انتقامجو اجیر شده بودند، وقتی گروگان‌ش را به خانه باغ بردند، باز هم به پول خود نرسیدند و عصبانی شده او را کشتند و جسدش را در کانال آب بزرگراه انداختند.

با دستگیری دو نفر از متهمان و اعترافات آنها، دو متهم دیگر نیز به دام افتادند.

یکی از متهمان در این باره گفت: بعد از قتل متوجه دستگیری همدستانمان شدیم به همین دلیل فرار کردیم اما نمی‌دانستیم چه کار کنیم و برای اینکه مطلع شویم ماجرا از چه قرار است ماسک بزرگ بهداشتی به صورتان زدیم و بعد از آن به تحقیق پرداختیم تا ببینیم اوضاع از چه قرار است که مأموران مخفی دادسرا ما را به دام انداختند.

قتل راننده به خاطر تذکر به مسافر

راننده اتوبوس فرانسوی که طبق قانون و برای رعایت شیوه نامه‌های بهداشتی از دو مسافر خواسته بود در داخل اتوبوس از ماسک استفاده کنند، مورد ضرب و جرح قرار گرفت و جان سپرد.

راننده اتوبوس که فیلیپ نام داشت آخر هفته گذشته بر اثر این درگیری در جنوب غربی فرانسه دچار مرگ مغزی شد و در بیمارستان درگذشت. در همین رابطه دادستان این شهر به خبرنگاران گفت: پس از مرگ فیلیپ ما خواستار اشد مجازات برای متهمان هستیم. البته نخست وزیر فرانسه نیز به این راننده ۵۹ ساله ادای احترام کرد و گفت: جمهوری فرانسه او را به عنوان یک شهروند نمونه می‌شناسد و او را هرگز فراموش نخواهد کرد. وی ادامه داد: قانون عاملان این جنایت‌ننگین را مجازات خواهد کرد. دادستانی فرانسه هم اعلام کرد که علاوه بر دو متهم اصلی دو نفر دیگر هم به علت کمک نکردن به شخص در معرض خطر و یک نفر هم برای تلاش در مخفی کردن مظنون به حمله، متهم شده‌اند. گفتنی است دو متهم اصلی این حمله ۲۲ و ۲۳ ساله هستند و پیش از این در اداره پلیس پرونده داشته‌اند و تحقیقات بیشتر از آنها ادامه دارد.

مرگ با آب سره

جوان ۳۰ ساله‌ای با نوشیدن یک لیوان آب سرد، دچار ایست قلبی شد و جان‌ش را از دست داد.

چندی پیش زن ۴۰ ساله‌ای با پلیس تماس گرفت و خبر مرگ جوان ۳۰ ساله‌ای را به مأموران کشیک جنایی داد. بدین ترتیب مأموران در محل حضور یافتند و در بازجویی‌ها مشخص شد که جوان ۳۰ ساله وقتی در خانه زن مورد علاقه‌اش بوده، ناگهان حالش بد شده و زن جوان به اورژانس زنگ زده که دقایقی بعد اورژانس در محل حاضر شده و اعلام کرده که فرد مورد نظر به علت ایست قلبی فوت کرده است.

بنابراین قاضی جنایی دستور داد تا جسد فرد جوان به پزشکی قانونی انتقال یابد تا علت اصلی مرگ وی مشخص شود.

از سوی دیگر زن جوان هم بازداشت شد که در تحقیقات گفت: مدتی قبل در یک میهمانی با مهدی آشنا شدم، او ۱۰ سال از من کوچکتر بود، اما ما به یکدیگر علاقه داشتیم و روز حادثه مهدی به خانه‌ام آمد، چون روز قبل میهمانم بود و دسته کلیدش را در خانه‌ام جا گذاشته بود و امروز آمده بود تا دسته کلیدش را ببرد و من تعارف کردم تا بنشینند و یک لیوان آب بنوشد، چون تازه از بیرون آمده بود و به دلیل گرم بودن هوا هم تشنه بود. ولی بعد از نوشیدن آب ناگهان حالش بد شد که من فوراً به اورژانس زنگ زدم. وقتی اورژانس رسید مهدی از حال رفته بود که پس از معاینه اعلام کردند دچار ایست قلبی شده است.

پس از اظهارات زن جوان، پرونده مرگ اسرار آمیز پسر جوان در دادسرای جنایی تهران مورد رسیدگی قرار گرفت تا از مرگ مشکوک او رمز گشایی شود.

فرزندان بخت

- آخر چه جوری پدرجان؟ دانشگاه رفتن، آن‌هم توی تهران، کلی خرج دارد. وضعیت مالی شما هم طوری نیست که بتوانی هزینه‌های تحصیل من در تهران را بپردازی.

جاسم، با شنیدن حرف‌های دخترش نرگس، چهره در هم کشید و گفت:

- یعنی بابا را دست کم گرفته‌ای و فکر می‌کنی توانایی ندارد آرزوی همیشگی خودش و تنها فرزندش را برآورده کند؟

- زبانم لال اگر چنین نیتی داشته باشم. اگر در شهر خودمان قبول شده بودم، این قدر دغدغه نداشتم، اما تحصیل توی تهران، علاوه بر مخارج دانشگاه، رفت و آمد، لوازم التحریر و... عمده هزینه‌اش کرایه خانه است. شنیده‌ام در تهران کرایه خانه خیلی بالاست.

- خدا بزرگ است، تا حالا هیچ کدام از بنده‌هایش را در مانده نگذاشته و من به لطفش خیلی امیدوارم. اولاً که وقتی تو نباشی، زندگی من و مادرت خرجی ندارد و با مختصری صرفه‌جویی می‌توانیم جوابگوی هزینه‌های تحصیل باشیم. اگر لازم باشد بعد از غروب هم برای خودم کاری پیدا می‌کنم تا تو بتوانی به درس و مشقت برسی، آینده بهتری داشته باشی و دچار سر نوشت من و مادرت نشوی...

نرگس، اگر چه قانع نشد، به عادت همیشگی، روی حرف پدرش حرفی نزد. اما دغدغه‌های چگونگی زندگی در تهران، لحظه‌ی ره‌ایش نمی‌کرد. دو سه روز بعد، جاسم وقتی به خانه برگشت، چشمانش از شادی برق می‌زد و به محض ورود، خطاب به نرگس گفت:

- عرض نکردم خدا بزرگ است؟

نرگس با تعجب، منتظر بقیه حرف ماند و پدرش ادامه داد: یکی از اقوام که اسم تو را بین قبول شده‌های کنکور دیده بود، امروز با من تماس گرفت تا تبریک بگوید و وقتی به او گفتم تو نگران اقامتگاه در تهران هستی، حرفی زد که باورم شد تو کل به خدا هر قلبی را باز می‌کند.

نرگس همچنان ساکت ماند.

- گفت اگر چه خانه من کوچک است و امکان دارد در شأن نرگس نباشد، اما تا هر وقت بخواهد در خانه‌ام بماند، قدمش روی چشم من و همسرم است.

جاسم، نفسی تازه کرد و بعد از مکثی کوتاه دنباله حرفش را گرفت که:

- اگر از من می‌شنوی، مدتی در خانه او بمان، تا سر حوصله برایت خانه مناسبی پیدا کنم. شاید هم

توانستی از دانشگاه خوابگاه بگیری و...

نرگس، با شنیدن آن حرف‌ها، تا حدودی خیالش راحت شد و روزی که بار و بنه‌اش را بسته بود و پدرش او را به ترمینال اتوبوس‌های بین شهری بندرعباس رساند تا عازم تهران شود، یکی دو تا روزنامه خرید تا در مسیر طولانی بین بندرعباس تا تهران با خواندن آن‌ها خودش را سرگرم کند و بعد از خداحافظی با پدرش، وقتی سوار شد و اتوبوس حرکت کرد، سرش را به شیشه پنجره تکیه داد و سعی کرد روزهای شیرین دانشگاه رفتن را که آرزوی خودش و خانواده‌اش بود، در ذهن مجسم کند، اما دقایقی بعد، فکر دیگری به سرش زد:

"درست است که با پیشنهاد خویشاوندان در تهران مشکل اقامتگاه نخواهم داشت، اما سر سفره مردم نشستن خوشایندم نیست. اگر بخواهم پولی بابت غذا بپردازم، به طور قطع قبول نخواهد کرد و حتی ممکن است به او برخورد، اگر هم نپردازم، حکم سر بار را دارم و این، اذیت می‌کند."

نرگس با آن اندیشه، دستخوش کلافگی عجیبی شد و چون چاره‌ی به نظرش نرسید، یکی از روزنامه‌ها را از ساکش بیرون آورد، نگاهی به صفحه اول و تیرهای درشت آن انداخت و بعد، با بی‌حوصلگی مشغول ورق زدن روزنامه شد و وقتی به صفحه نیازمندی‌ها رسید، انگار ناگهان چیزی به او الهام شد و اندیشید:

"اگر بتوانم در تهران کاری پیدا کنم که با وقت آزادم همخوانی داشته باشد، قسمتی از هزینه‌های تحصیلم در تهران تأمین می‌شود و دیگر دغدغه چندان ندارم."

از فکری که کرده بود، خوشش آمد. در صفحه نیازمندی‌های روزنامه دنبال ستون آگهی‌های استخدام گشت و مشغول مرور آن شد. تمام آگهی‌ها دهنندگان منشی تمام وقت، خیاط راسته دوز، ماشین نویس، ویزیتور لوازم آرایش و... می‌خواستند و هیچ کدام با روحیه، توانایی‌ها و وقت وی تطابق نداشت، اما ناگهان در آخرین سطرهای ستون استخدام، چشمش به یک آگهی دیگر افتاد: "پرستار برای بانوی سالمند، فقط شب‌ها، با حقوق و مزایای مناسب". با دیدن آن آگهی قلبش لرزید و خدا را شکر کرد:

"انگار خدا خیلی دوستم دارد که... فقط خدا کند تا حالا کسی را استخدام نکرده باشند."

با ذوق زدگی، تلفن همراهش را از کیفش بیرون آورد و با شماره تلفن آگهی دهنده تماس گرفت. زنی که از صدایش پیدا بود پنجاه و چند ساله است. پاسخ را داد.

- من در رابطه با آگهی استخدام پرستار... مخاطبتش نگذاشت جمله‌اش را تمام کند و با خوشحالی گفت:

- شما سابقه پرستاری داری؟

- نه خانم. دانشجوی هستم، دارم به تهران می‌آیم تا در دانشگاه ثبت نام کنم، اما احتیاج به کار دارم. - عالی است... گمان می‌کنم این شغل برای شما، مناسب‌تر از هر شغل دیگری باشد. در آمدش هم مناسب است.

بعد ادامه داد: این آگهی چند روز پیاپی در روزنامه چاپ شده، اما شما اولین نفری هستی که تماس گرفته‌ای.

نرگس، مثل آدمی که شیرین‌ترین خبر را

شنیده باشد، گفت: خب لابد قسمت این بوده که من در خدمتان باشم.

- یعنی، روی شما حساب کنم؟

- صد در صد.

زن، نشانی محل کارش را داد:

- وقتی به تهران رسیدی، سری به من بزن تا در مورد دستمزد و بقیه شرایط توافق کنیم و بعد، از هر موقع خواستی کار را شروع کنی.

مکالمه که تمام شد، نرگس احساس کرد در حال پرواز روی ابرهاست. چون با آنچه اتفاق افتاده بود، دیگر دغدغه مسکن نداشت و علاوه بر این، با در آمدش می توانست مخارج تحصیل خودش را تأمین کند و سر بار پدرش نباشد. نرگس حوالی ظهر روز بعد، به تهران رسید، در یک ساندویچ فروشی غذایی خورد و پرسان پرسان به سراغ سارا رفت، همان زنی که تلفنی با او صحبت کرده بود. سارا، خیلی خوب تحویلش گرفت و گفت: سالمندی که نیاز به پرستار دارد، مادر شوهر من است. زن مهربان و بی آزاری است، از دست و پا هم نیفتاده، هیچ نوع بیماری و دردی ندارد و خودش می تواند کارهایش را انجام بدهد. فقط مدتی است که عنوان می کند از تنهایی در شب ها می ترسد و نیاز به کسی دارد که شب ها پهلوش باشد.

- متوجه شدم.

سارا، مبلغی را که به عنوان کارمزد در نظر گرفته بود، عنوان کرد و وقتی علامت رضایت را در سیمای نرگس دید، اضافه کرد: اول هر ماه بیا پیش خودم و دستمزدت را بگیر. دستمزد ماه اول را هم همین امروز می پردازم تا مشکل مالی نداشته باشی و با خیال راحت به کارها برسی.

- متشکرم خانم.

- از کی آمادگی داری که کار را شروع کنی؟

- از همین امشب.

- عالی است. من ساعت چهار بعد از ظهر کارم تمام می شود. می توانی تا آن موقع این جا بمانی؟ - مشکلی نیست، اما اگر اجازه بدهید، دوست دارم تا آن موقع گشتی در شهر بزنم و کمی تهران را ببینم.

- اشکالی ندارد، فقط تا قبل از ساعت چهار برگرد تا برویم و تو را به مادر شوهرم معرفی کنم... نرگس، وقتی از محل کار سارا خارج شد، بلافاصله با پدرش تماس گرفت تا موضوع را به اطلاع او برساند. پدرش با دلواپسی گفت:

- مراقب باش دام نباشد.

- خاطرت جمع باشد بابا... کارفرما یک بانوی متخصص است که در یک شرکت معتبر پست بالایی دارد و قرار است من پرستار مادر شوهرش باشم. معصومه، زن سالمندی که پرستاری از او

سارا، مبلغی را که به عنوان کارمزد در نظر گرفته بود، عنوان کرد و وقتی علامت رضایت را در سیمای نرگس دید، اضافه کرد: اول هر ماه بیا پیش خودم و دستمزدت را بگیر. دستمزد ماه اول را هم همین امروز می پردازم

به عهده نرگس گذاشته شد. هشتاد ساله، اما بسیار سرزنده و خوش صحبت بود، که از همان برخورد اول، مهرش به دل نرگس نشست و تصمیم گرفت او را مثل مادر خودش ببیند و از هیچ خدمتی در حق او مضایقه نکند. متقابلاً، معصومه هم از نرگس خوشش آمد و در همان یکی دو شب اول سفره دلش را نزد او باز کرد:

- من، خیلی دیر از دواج کردم و دیر هم بچه دار شدم. از مال دنیا، فقط یک پسر دارم که جانم به جاننش بسته است. تا بچه بود نمی گذاشتم آب توی دلش تکان بخورد، وقتی هم بزرگ تر شد، دلسوزانه مراقب رفت و آمدها، تغذیه، تحصیل و معاشراش بودم و وقتی به سن ازدواج رسید، برایش سنگ تمام گذاشتم و بهترین جشن را برای ازدواجش گرفتم، عروسم هم از حق نگذریم، زن بدی نبود و تا همین چند سال پیش، با من زیاد رفت و آمد می کرد و مهربانی زیادی نشان می داد. به خصوص بعد از مرگ شوهرم، هم خودش مرتب به من سر می زد، هم پسرم را تشویق می کرد که مراقب من باشد، اما حالا می فهمم تمام خوش خدمتی ها به امید دریافت ارثیه شوهرم بود. از وقتی شوهرم مرد و پسرم سهم الارث خودش را گرفت، یک دفعه ورق برگشت و دیگر همسرش اجازه نداد با من رفت و آمد کند. الان درست دو سال، شاید هم بیشتر است که عروسم خودش گاهی به دیدن من می آید، اما پسرم در این مدت، نه به من سر زده، نه حتی یک تماس تلفنی با من گرفته، هر وقت هم با تلفن همراه پسرم تماس می گیرم، تلفنش خاموش است، وقتی هم با تلفن محل کارش تماس می گیرم، همکارانش می گویند در مأموریت است و معلوم نیست چه وقت برمی گردد. خلاصه اش این که از تنهایی به سسته آمده ام و چند بار از عروسم خواستم تا مرا به خانه خودش ببرد تا در کنار هم زندگی کنیم، حتی حاضر شدم این

خانه را بفروشم و پولش را به او و پسرم بدهم، اما رضایت نداد من در خانه اش زندگی کنم. الان هم اگر تو را استخدام کرده اند تا شب ها نزد من باشی، برای این است که می ترسند سر بارشان شوم.

معصومه، هر بار از این حرف ها می زد، اشکش در می آمد و نرگس طوری تحت تأثیر حرف هایش قرار گرفته بود که هر دفعه به او قول می داد برایش حکم دختر را داشته باشد و هرگز از حالش غافل نماند.

نرگس، چند ماه بعد از شروع به کار در خانه معصومه، یک روز که به محل کار سارا رفته بود تا کارمزدش را بگیرد، سارا از حال و روز مادر شوهرش پرسید و به نرگس سفارش کرد با تمام وجود مراقب او باشد.

نرگس از روحیه خوب معصومه، شوخ طبعی و مهربانی او حرف زد و مصلحت دید گلیه او را با عروس در میان بگذارد و گفت:

- شاید به من مربوط نباشد و آنچه قصد دارم بگویم، فضولی محسوب شود، اما پیرزن از شما و پسرش به شدت گله مند است و بارها آن را عنوان کرده است. چرا شما به پسرش اجازه نمی دهی به او سر بزنند یا با وی تماس بگیرد؟

سارا، با شنیدن حرف نرگس، بغض کرد و با صدایی که به زحمت از حنجره اش بیرون می آمد، گفت: حرف بین خودمان بماند. شوهرم دو سال پیش در یک حادثه اتومبیل کشته شد و من، برای این که آرامش روحی مادرش به هم نخورد، تا حالا قضیه را از او پنهان نگه داشتم و اگر مایل نیستم در یک خانه زندگی کنیم، برای این است که دلم می خواهد سال هایی را که از عمرش باقی مانده با آرامش بگذرانم. هر چه باشد، چشم انتظاری بهتر از روبرو شدن با داغ فرزند است. ■

نکته

چهار جمله از چهار کودک که در تاریخ بشر به خط سیاه حک شده است؟

یک: دختر سوری بود که در وقت جان کندن یعنی آخرین مرحله زندگی گفت:

همه چیز را به خداوند خواهم گفت

دوم: دختر معصومی که از وحشت جنگ سوریه از صحنه جنگ فرار می کرد خطاب به خبرنگاری که می خواست از او فیلم بگیرد در حالت گریه وزاری گفت:

عموبه خاطر خدا عکسم را نگیر چون بی حجاب ام

سوم: دختر کوچکی بود که از گرسنگی چنین گفت:

ای خدا چیزی نمانده از گرسنگی بمیرم نان خوردن نداریم مرا به جنت

خود ببر که در آنجا نان بخورم

چهارم: دختر افغانی بود که در انفجار دستش زخمی شده بود و دکتر در حال آمادگی برای عمل جراحی بود تا دستش را قطع کند که دخترک گفت:

آقا دکتر آستینم را پاره نکن جز این لباس دیگر ندارم

این نتیجه تمام جنگهاست چه بری چه بیازی

گفت و گوی اختصاصی با بازیگر عود و آواز، عبدالوهاب شهیدی - ۲

پیرنیا از مهرتاش ایده گرفت

هفته پیش، نخستین بخش گفتگوی اختصاصی مجله اطلاعات هفتگی با استاد عبدالوهاب شهیدی را مطالعه کردید. یکی از سعادتهای استاد عبدالوهاب شهیدی این است که به عنوان فرزند یکی از روحانیان برجسته و وقت اصفهان و از اعقاب شیخ جبل عامل، از بزرگان تشیع، مورد حمایت و تعلیم پدر و تشویق مادر در زمان فعالیت موسیقی قرار گرفته است. بخش دوم این گفت و گو حرفهای ناشنیده دیگری در خود دارد...

خلاصه سرانجام در میمه شایعه شد که آقای صدراالاسلام در خانه اش گرامافون کوک می کند! او هم می خندید و می گفت: "بگذار بگویند!" سرانجام آنها از آسیاب افتاد و بعد از یک ماه، پدر فرمود که بیا این گرامافون را ببر! بعدها هم که شاهدیم گرامافون چگونه شیوع پیدا کرد. مساله فقط موسیقی نبود پدر همیشه درباه علوم کهن و جدید، دقیق بود.

* با وجود امکان کار موسیقی در آمریکا، چرا برگشتید؟

-ماندن من در غربت داشت به مرز ۱۴ سال می رسید! خیال داشتم که در اردیبهشت ۸۶ به ایران برگردم که باز به علت کم خونی مجبور شدم باز گشتم را به عقب بیندازم. اما واقعیت کمپانی های آمریکایی و بخصوص فعالیت موسیقایی در آنجا حقایق پشت پرده هایی دارد که اکثر دست اندر کاران موسیقی دلشان از کمپانی های تکثیری و توزیع و پخش، خون است چون دسترنج آنها را بدون کسب اجازه از صاحب کار به یغما می برند و هیچ نوع کمکی هم به آنها نمی کنند و خجالت هم نمی کشند که روز به روز از لحاظ مالی پروارتر می شوند و به

اشعاری را در فراق وطن سر دادم و خواندم.
* از خاطرات دوران حضور مادرتان بگویند. ظاهر آخیلی به هم علاقه داشتید.

-ببینید. در سال ۱۳۴۴ من مادرم را از دست دادم که باعث شد، به دعوت داوود پیرنیا، شاخه گل مادر در برنامه گلها اجرا شود. یعنی وقتی می گویم سرزمین مادری، مفهومی پشت آن است. یادتان هست که گفتم، پدرم صدراالاسلام، به عنوان یک روحانی بزرگ اصفهانی چند گوشه از دستگاه سه گاه ردیف موسیقی را به من آموخت. مادرم هم بسیار وقتی صدای من از رادیو پخش می شد، خوشحال می شد. بگذارید خاطره های بگویم.

یکی از بستگان مادری من روزی از همان روزهایی که گرامافون تازه همه گیر شده بود، به منزل پدر آمد و گفت: "آقا، مردم سنگ می زنند به شیشه منزل و کاغذ تهدید آمیز می اندازند که خانه ات را آتش می زنیم." پدر پرسید: "به خاطر گرامافون؟" آن آقا که نعمت الهی نام داشت گفت: "بله می گویند این جعبه پر از زنان خواننده است." پدرم خندید و گفت برو گرامافون را بیاور منزل ما و بگذار یک ماه اینجا باشد."

* چطور از فوت مرحوم یاحقی باخبر شدید؟

-در آمریکا بودم که خبر فوت استاد پرویز یاحقی را شنیدم. خیلی تاسف خوردم. چند روزی در اثر این خبر مریض شدم. بزرگداشت او در دانشگاهی در سان فرانسیسکو برگزار شد که دقایقی هم درباره او سخنرانی کردم. آقای محمود ذوالفنون و آقای تورج نگهبان هم صحبت کردند. مرحوم یاحقی فرد مردم داری بود.

* در چه کارهایی با هم همکاری داشتید؟
-کارهایی که دو نفری ضبط کردیم شاخه گل های "قسم نامه مجنون"، "مردن لیلی"، "مردن مجنون" اثر حکیم نظامی گنجوی و تعداد زیادی از برنامه متنوع گله است.

مرحوم یاحقی درون من را می کاوید و من از درون او اطلاع داشتم. بر این اساس آثاری که مشترکاً انجام می دادیم، همگی خوب درمی آمد. در فرایند ساخت این اثر نه او از حد خودش تجاوز می کرد و نه من از حد خودم تجاوز می کردم.

دوستی ما ریشه دار بود. تماس تلفنی زیادی با هم داشتیم. او همیشه وقتی من در آمریکا بودم به من می گفت: "نیا! من دارم میام!" اما می دانستم که او نمی آید و از ایران تکان نمی خورد!

* شما تا دهه هفتاد ایران نبودید چه شد

که در دهه هشتاد به ایران برگشتید؟

-هنرمندی که به واسطه تشویق مردم سرزمینش رشد و نمو پیدا کرده نباید از وطن خود دوری کند. ریشه من اینجا است. چگونه باید خودم را در کشوری دیگر معرفی کنم؟ البته من دوستان زیادی در آمریکا داشتم. ولی ریشه من در سرزمین مادری است و حتی در آمریکا مدت زمانی که بودم و با کسالتی که ایجاد شد،

✽ جنجال بر انگیز ترین ایده!

ماسک می گوید بر خورد اسلحه های اتمی با سیاره، می تواند این سیاره را گرم کند و در دو قطب این سیاره، شبیه ساز دو خورشید ایجاد کند. ماسک در تویییت شعار "نوک مارس" اشاره به بمب های اتمی مد نظرش را مطرح کرد و مدعی شد که این عبارت قرار است روی تیشرت هایی نوشته شده و به فروش برسد. اگر مردم تمایلی به زندگی روی مریخ نداشته باشند، می توانند سوار راکت های اسپیس ایکس شوند و سفرهای بلندمدت زمینی خود را کوتاه کنند.

ماسک در کنگره بین المللی فضانوردان در استرالیا اعلام کرد: "مردم قادر خواهند بود سفرهای بلندمدت خود روی زمین را با استفاده از تکنولوژی های توسعه یافته اسپیس ایکس در کمتر از نیم ساعت به پایان برسانند." به عقیده ماسک، مرگ در فضا برای کسی که ریسک سفر به مریخ را می پذیرد، لزوما اتفاق بدی نیست. ماسک در مورد ریسک مرگ در فضا گفت: "اگر کسی بتواند مکان مرگ خود را انتخاب کند، احتمالا مریخ گزینه بدی نخواهد بود."

✽ یک ادعای عجیب دیگر!

انسانها در بازی کامپیوتری تمدن های دیگر زندگی می کنند! ماسک بارها مدعی شده که انسان ها در واقع بخشی از تمدن دیگری هستند و داخل برنامه های از پیش نوشته شده مخصوص آن تمدن، زندگی می کنند. وی گفت: "به نظر من حتی مکالمات ما هم توسط شبیه ساز هوش مصنوعی انجام می شود! او می گوید: احتمال اینکه ما در یک دنیای واقعی زندگی کنیم، یک در میلیارد است. من امیدوارم که واقعا در دنیای ما شبیه سازی شده باشد وگرنه فاجعه به بار می آید." ماسک معتقد است هوش مصنوعی می تواند بزرگ ترین خطر برای نسل بشر باشد. ماسک گفته بود: "ما باید در مورد پدیده هوش مصنوعی بسیار محتاط باشیم. وگرنه در آینده، در برابر این تکنولوژی به موش آزمایشگاهی این تکنولوژی تبدیل خواهیم شد." ماسک، استارت آپی را پایه ریزی کرده که نئورالینک نام داشته و هدف دارد تا با کارگزاری تراشه هایی در مغز انسان، نوعی رابط بین مغز و کامپیوتر را توسعه دهد. ماسک در اینباره گفته بود: "هدف نهایی نئورالینک، دستیابی به روش های همزیستی با هوش مصنوعی است."

می کنم. من مدت مدیدی خدمت این بزرگوار بودم. هر چه بگویم از شخصیت و بزرگواری او، عشق و علاقه او به هنر و خوش مشربی او، هر چه بگویم کم گفته ام. به خدا قسم کم گفته ام! هرگز در ۵۰ سال خدمت به هنر موسیقی و تأثیر و ادب ایران، دقیقه ای کوتاهی نکرد. مریض هم بود سر کلاس حاضر می شد! حتی دیناری برای آموزش موسیقی از کسی پول نگرفت. به بعضی هم اگر اطلاع پیدا می کرد که وضع مالی خوبی ندارد و نمی تواند سر ساعت حاضر شود، به صورت مخفی کمک مالی می کرد.

۵۰ سال تأثیر ملی را با آبرومندی به مردم ارائه کرد. آثار بزرگان ادب را روی صحنه تأثیر آورد. هنرپیشگان بزرگی چون هوشنگ سارنگ، نصرت کریمی، تفکری، فضل الله بایگان، رخسانی، بانو دیهیم، رقیه چهره آزاد، عصمت صفوی، اختر کریمی زند، مهری مهرنیا، ازهدی، جان شهیدی (برادرم)، خالدی، اکبر مشکین، خانم قادری، و د کورساز معروف ولی اله خاکدان، اینها همگی در رونق دادن به هنر کمک فراوانی کردند. اینها دست به دست هم دادند که هنر پیشرفت کند. مثلاً شبی تابلو موزیکال "رویای حافظ" در جامعه بارید اجرا شد، بعدها جناب داوود پیرنیا گفته بود که من برنامه گلها را از روی تابلو موزیکال حافظ استاد مهر تاش ایده گرفتم. خلاصه یاد همگی بخیر و جان ماندگان به سلامت.

شهیدی، فرزند میرزا حسن صدر الاسلام میمه ای، روحانی و متولد اصفهان است. او، از اعقاب شیخ زین الدین جبل عامل از علمای بزرگ شیعه است. شهیدی، همچنین با اجرای بیش از ۲۳۰ برنامه گلها، از فعال ترین هنرمندان برنامه گلهای رادیو است

کمپانی های آمریکایی و بخصوص فعالیت موسیقیایی در آنجا پشت پرده هایی دارد که دل دست اندر کاران موسیقی را خون می کند

نسبت، هنرمند، بیچاره و محتاج و دستش هم به جایی بند نیست!

حتی به مرده هنرمند هم رحم نمی کنند. حتی امتیاز پخش و اجرای مراسم تشییع جنازه آنها را هم به فروش می رسانند! زهی شرف و تعصب و انسانیت. خلاصه آنجا هم بساطی بود برای خودش. هنرمند اسیر دست کمپانی هاست.

✽ به عنوان پرسش آخر، شما ریشه های ساز عود را ایرانی می دانید و جالب اینجاست در تابلو موزیکال های جامعه بارید هم، هم در تابلو موزیکال "هارون الرشید" در نقش "اسحاق موصلی" با ساز عود، تأثیر بازی کردید و هم بعدها، باعث شدید نوازش عود، ایرانی شود. این مساله چقدر جهان شمول است؟

بنیید! کهن ترین نغمات موسیقی اصیل ایران در اقوام اصیل ایران است. کرد و سیستانی و بلوچی و لر و مازنی و گیلک و جنوبی.

اما بیا به تاریخ را نگاه کنید. آنچه در اسپانیا و اروپا شنیده می شود، مگر نه این است که "حسن زریاب" با خود در تبعیدی خود خواسته به اروپا برد؟! موسیقی عشایری یا جیپسی چرا اینقدر شبیه است؟! حسن زریاب، موسیقی دان، خواننده و برپ نواز کرد ایرانی بود که در عراق، آفریقای شمالی و اندلس زیست. او از اهالی موصل بود که در بغداد پرورش یافت و نزد اسحاق موصلی و دیگران موسیقی آموخت. دختر زریاب هم "حمدونه" موسیقی کار می کرد و در خوانندگی سرآمد بود و بسیاری از او آموختند. زریاب در دنیا، به این شناخته شده است که مکتب موسیقی عربی اندلسی و موسیقی عرب در غرب است! در صورتی که عودی که او با خودش به اروپا برد و معرفی کرد، در ایران بیش از پنج هزار سال پیش نواخته می شد و حتی "بربط" هم نامیده می شود و بعد از حمله اعراب اگر چه چند قرن مسکوت ماند اما سرانجام به جایی رسیده است که نوازندگان عود و گیتار در الجزایر و مراکش و اسپانیا معتقدند که فن عود نوازی و ابداع گیتار از کارهای زریاب بوده است.

✽ دوست دارید در آخر چه پیامی به خوانندگان مجله بدهید؟

-از استادم روانشاد اسماعیل مهر تاش یاد

دو دویبتی از منوچهر برون-اهواز

تو را

عزیزم، رو به راهی رو به راهم
تو را دیدم همیشه در نگاهم
سر از مهرت نییچم، چون که هر جا
فقط تنها تو بودی تکیه گاهم

بشر

عزیزم، سینه پر درد است امروز
امید از زندگی طرد است امروز
نگیر دهیچ کس دست کسی را
بشر تو زرد تو زرد است امروز

ماهتاب راز

وقتی که ابر پلک دلش را تکانده است
یک قافله بهار به صحرا کشانده است
بی خویشم از نسیم غزلجوش عاشقی
تا در سیوی صبح شرابی نمانده است
در گوش دشت من تپش شیهه می رسد
اسب کدام حادثه در راه مانده است
خنیار بهار به سرمستی شگفت
در باغ خاطره، غزل عشق خوانده است
زان پیش تر که بره به آهوی خود رسد
صیاد مرگ ماشه مرگش چکانده است
دیگر سگان به عوعوی خود گوش می دهند
وقتی که ماه نور به عالم فشانده است
چوپان به صوت نی لبکش مست می شود
وقتی که گرگ مرگ ز گله رمانده است
شیپور مرگ هم نفس غریتم شده
هرگز کسی کتاب حیاتم نخوانده است
لبخند می زند به شبم ماهتاب راز
تا باد پای ابر به صحرا دوانده است
اکبر بهداروند-قشم

قصیده شش بیتی

شب همه شب

شب همه شب شکسته خواب به چشم
گوش بر زنگ کاروانستم
با صدا های نیم زنده ز دور
همعان گشته هم زبان هستم

جاده آماز همه کس خالی ست
ریخته بر سر آوار آوار
این منم مانده به زندان شب تیره که باز
شب همه شب
گوش بر زنگ کاروانستم

نیما

نیما درباره این شعر گفته است "این شعر را
مخصوصاً به دو وزن ساخته ام."

رفتن

وای از دلم که تن به شکفتن نمی دهد
عاشق نمی شود، به جنون تن نمی دهد
این قدر سرزنش نکنید این پرنده را
طوفان به او مجال پریدن نمی دهد
عشقی که مرده را به دمی زنده می کند
حال خوشی چرا به دل من نمی دهد
از روی دوستی به من تشنه کام، داد
زهر هلاهی که به دشمن نمی دهد
گرمای مهربان امر داد را زمین
هرگز به سرد مهری بهمن نمی دهد
با آنکه زندگی نفسم را بریده است
حتی به من اجازه مردن نمی دهد
دنیا پس از "شهاب" و غریبان رفتنش
دیگر به شب، ستاره روشن نمی دهد
حسین شنوایی "شهاب سبزواری" - سبزواری

قصیده شش بیتی

تیر دعا

ترسم که اشک در غم ما پرده در شود
وین راز سر به مهر به عالم سمر شود
گویند سنگ لعل شود در مقام صبر
آری شود، ولیک به خون جگر شود
خواهم شدن به میکده گریان و دادخواه
کز دست غم، خلاص من آنجا مگر شود
از هر کرانه تیر دعا کرده ام روان
باشد کز آن میانه یکی کار گر شود
ای جان حدیث ما بر دلداری باز گو
لیکن چنان مگو که صبا را خبر شود
از کیمیای مهر تو زر گشت روی من
آری، به یمن لطف شما خاک زر شود
در تنگنای حیرتم از نخوت رقیب
یا رب مباد آنکه گدا معتبر شود
بس نکته غیر حسن بیاورد که تا کسی
مقبول طبع مردم صاحب نظر شود
این سرکشی که کنگره کاخ وصل راست
سرها بر آستانه او خاک در شود
"حافظ" چو نایه زلفش به دست توست
دم در کش، ار نه باد صبا را خبر شود
حافظ

روحه بهار

برفها

گرچه یک روز جوان تر
مانده‌ام از فردا
لیک امروز گذشت و قد یک روز
پیرتر از "حسن" دیروزم
ای فلک، ای همه دوز و کلک
برف‌هایی که به روی سر من کردی الک
نم نمک می‌گویند
که چه آورده‌ای هر روز، به روزم
حسن فرازمند-ورامین

هنوز

در این زمانه بد، روزگار تنهایی
دوباره شعر بخوان، بازبان شیدایی
دوباره شعر بخوان، از گذشته حرف بزن
هنوز راوی خوب ترانه مایی
هنوز حرف تو از جنس مهربانی‌هاست
هنوز مثل غزل بر لبم شکوفایی
تویی که زمزمه‌هایت به رنگ زیبایی ست
تویی که آینه روشن تماشایی
نگاه می‌کنم آن سوی پنجره، آرام
میان این همه گل‌های دور، پیدایی
من ایستاده‌ام آن سوی بی‌قراری‌ها
برای دیدن دلتنگی‌ام نمی‌آیی؟
شعبان کرم دخت-بایلسر

وقتی که بر اسب سحر آن تکسوار آمد
بر نبض تلخ بی‌قراری‌ها، قرار آمد
آن صبح زنگاری طلوعش نامبارک بود
از ایستگاه حادثه وقتی قطار آمد
آن موج خیز حادثه در جاده پنهان بود
مردی که با تلواسه از پشت غبار آمد
اندوه می‌بارید از چشم مسافرها
تا که نسیم از دشتهای ناگوار آمد
بغضی که در عمق غریب چشم مادر بود
آن روز اشک از چشم من بی‌اختیار آمد
مہتاب سر برکنده زانو پریشان داشت
تا ابر آبست سیاهم اشکبار آمد
آن شب سکوت از آسمان یکریز می‌بارید
پایان روزان و شبان انتظار آمد
صبح بهاران زد جوانه بر نگاه باغ
شب که نگاهت با من شیدا کنار آمد
آتش بگیرای جنگلم از آذرخش شب
وقتی که صبحم فارغ از بند و حصار آمد
وقتی که یاس پلکم از باران شکوفا شد
پاییز رفت از باغ من، روح بهار آمد
آیت مهرآیین-کرج

باران عشق

بارانی از عشق می‌خواهم
بارانی از جنس نوازش
که سیراب شوم از باور
اברה
کی به پشت خانه‌ام می‌رسند؟
مریم سپه‌وند

نام تو

ای نام نازنینت از نور ناگهان تر
از آنچه در زمین است، اسم تو آسمان تر
نامت بی آنکه باشی، ذکر همیشه ماست
هر چه تو بی نشان تر، نام تو بر زبان تر
عشق است اگر تو عشقی، یار است اگر تو یاری
کی از تو باوفا تر؟ یا از تو مهربان تر؟
کی می‌تواند آدم، پیدا کند به عالم
شرح از تو بی بیان تر، نام از تو بی نشان تر
اسرار تو پنهان تر از هر چه در پنهان است
از هر چه در میان است، نام تو در میان تر
دیشب به خوابم آمد آن بی‌زوال سرمد
بختی شنیده پیری، از بخت من جوان تر؟
از جام باده پر کن، امشب دهان جانم
کو جان تشنه کامی، از جان من دهان تر؟
شاد و خراب و مشتاق از چشمه‌های اشراق
می‌نوشم از شرابی، از لاله ارغوان تر
آواری از عدم ریخت، بر عالم و به هم ریخت
از سیل و باد و باران، شوق تو بی امان تر
توفان نشست و از تو، کشتی شکست و از تو
یک سایه هست و از تو، جسم از روان پنهان تر
خود را نشان ندادی، دستی تکان ندادی
یک نیمه از زمین شد، از اشک عاشقان تر
بهروز یاسمی

جوانه‌های ادب

* آقای مسعود داودی - شیراز

دیوار با کلماتی چون دیدار، بیدار و آوار
قافیه می‌شود.

* خانم نسرین شفیعی - تهران

سروده‌اید:

جز به غیر تو یاری نگیرم

من برای تو می‌میرم

این راه را

تا آخر می‌روم

تا به تو برسم

به توای ماه

حتی اگر بگویند اشتباه است، اشتباه

به مرز شعار نزدیکترید تا شعر. شما

دو حرف استثنا را در سطر اول به کار

برده‌اید. یعنی جزو غیر که یکی از آنها

کافی است. یعنی باید می‌گفتید:

جز تو یاری نمی‌گیرم

یا

به غیر تو یاری نمی‌گیرم

* آقای حمید صنوبری - کرج

بیتی از حافظ را تقطیع می‌کنیم:

حریف عشق تو بودم، چو ماه نو بودی

کنون که ماه تمامی، نظر دریغ مدار

وزن این بیت: مفاعیلن فعلاتن مفاعیلن

فعِلن (فعلات) است.

حریف عشق = مفاعیلن

ق تو بودم = فعلاتن

چو ماه نو = مفاعیلن

بودی = فعِلن

کنون که ما = مفاعیلن

ه تمامی = فعلاتن

نظر دری = مفاعیلن

غ مدار = فعلات

* خانم سعیده مکتوبی - رشت

قسمتی از سروده تان را زمزمه می‌کنیم:

باران می‌بارد

و خاطراتم دوباره خیس می‌شود

و درختان نفس می‌کشند

و سنگفرش خیابان‌ها

رد پای تو را

دوباره پیدا می‌کنند

بی تو

بی تو زمین

توپ کوچکی ست

در دست کودکی بازیگوش

بی تو

عشق

کلمه‌ای ست فراموش

هدی اکبری - اصفهان

سنگ آسمانی
Neveshte_Nab@yahoo

ارسال متن تلگرامی و پیامک
فقط با ذکر نام: ۰۹۳۵۶۹۲۰۳۴۹

بر من بفاز بفت من آمد و گرنه یار
باشا که رسم لطف و طریقه کرم نداشت!

سنگ آسمانی

آدم خوبی باش ولسی زمانت را برای اثباتش به
هدر نده

پندار بهروز

دنیا خسته شد!
خمیازه‌ای کشید
گنجشکی از روی سیم تیر چراغ برق پر زد و بر روی
شعری نشست و باران تعظیم کرد برای اشکهای
پاک مادری
شمعی از دوری پروانه‌ها آب شد زیر سایه سیم
خاردارها
در سوی دیگر شاعری سفر کرد به غار شعرهایش
و قاصدکی نشست بر روی طاقچه‌ای پیر
و بر در دنیا خبری جسابند
امشب دیشب فرداشت
پس لذت ببریم از زندگی
عمر کوتاست

س. جوانفکر

هیچ نیمه گمشده‌ای وجود ندارد،
تنها چیزی که وجود دارد تکه‌هایی از زمان است که
در آنها ما کسی حال خوشی داریم.
حال ممکن است سه دقیقه باشد،
دو روز، پنج سال
یا همه عمر!

سهیلا

زندگی ساز دل است
تو نوازنده این سازی و بس
تو اگر شاد زنی شاد شوی
گرچه باشی چو قناری به قفس
فاطمه آئینی - شهریار
گاهی برای او چیزهایی می نویسی، بعد پاک می کنی.
او هیچ یک از حرف‌های تو را نمی خواند، اما تو، تمام
حرف‌هایت را گفته‌ای...

اردلان ایرانی

زندگی کلبه‌ی دنجی است که در نقشه‌ی خود دو
سه تا پنجره رو به خیابان دارد
گاه با خنده عجین است و گاهی با گریه
گاه خشک است و گاهی شر شر باران دارد
زندگی آن گل سرخی است که تو می‌بویی
یک سر آغاز قشنگی است که پایان دارد
دل اگر می‌شکند
گل اگر می‌میرد
و اگر باغ به خود رنگ خزان می‌گیرد
همه هشدار به توس
جان من سخت بگیر
زندگی کوچ همین چلچله‌هاست
به همین زیبایی...
به همین کوتاهی

شهرام قلیپور

از آدمی که میره دلگیر نباش، از آدمی دلگیر باش
که مونده، ولی دلش خیلی وقته که رفته.

رضا واقعی

منتظرم به کنج غم گریه کنان نشانده‌ای
خود به کنار مدعی خنده زنان نشسته‌ای
زان دو کمند عنبرین تا نروم ز کوی تو
سلسله‌ای به پای دل بسته و سخت بسته‌ای
ناهیید میهن دوست - کرمانشاه
در روزگاری که وسایل، مراقبت،
حیوانات، محبت
و گل‌ها توجه می‌خواهند،
حواستان به آدم‌های زندگی‌تان باشد.
آدم‌ها معمولاً در اوج نیازشان، سکوت می‌کنند...
رضا شهرابی - پاه
دیدن هر طلوع زیبا به بهای عبور از یک غروب
امید سبز علیها

شب فرو می افتاد!!

به درون آدمم و

پنجره‌ها را بستم...

باد با شاخه در آویخته بود.

من درین خانه‌ی تنها،

تنها...

غمِ عالم به دلم ریخته بود.

رحیم صابری - صومعه سرا

راست می‌گفتند

مدرسه که می‌رفتیم، هر بار که دفتر مشقمون
رو جا می‌داشتیم، معلم می‌گفت مواظب باش
خودتو جا نذاری، و ما می‌خندیدیم و فکر
می‌کردیم نمی‌شه خودمونو جا بذاریم!
بزرگ که شدیم، بارها و بارها یک قسمت
از خودمون رو جا گذاشتیم، توی یک کافه،
توی یک خیابون، توی یک فرودگاه، توی یک
خاطره...

نوید کجیری - رشت

قابل تکرار نیست!

متنی بسیار زیبا از نیما یوشیج:

کاش تا دل می‌گرفت و می‌شکست
دوست می‌آمد کنارش می‌نشست!
کاش می‌شد روی هر رنگین کمان
می‌نوشتم مهربان با من بمان!!!
کاش می‌شد قلب‌ها آباد بود
کینه و غم‌ها به دست باد بود
کاش می‌شد دل فراموشی نداشت
نم‌نم باران هم آغوشی نداشت
کاش می‌شد کاش‌های زندگی
تا شود در پشت قاب بندگی
کاش می‌شد کاش‌ها مهمان شوند
در میان غصه‌ها پنهان شوند
کاش می‌شد آسمان غمگین نبود
رد پای کینه‌ها رنگین نبود...
کاش می‌شد زندگی
تکرار داشت...
لااقل تکرار را یکبار داشت...

ساعتم برعکس

می‌چرخید و من...

بر تنم می‌شد گشاد این

پیرهن...

آن دبستان، کودکی، سرمشق

آب...

پای مادر هم برایم جای

خواب...

خود برون می‌کردم

از دلواپسی...

دل نمی‌دادم به دست

هر کسی...

عمر هستی، خوب و بد

بسیار نیست...

حیف هر گز قابل تکرار نیست!

کارین رفعتی - مراغه

جدول متقاطع

جدولها زیر نظر: داود بازخو
BAZKHOO @ yahoo.com

حرف (ا) چه تعداد است؟

قابل توجه خوانندگان عزیز: برای حل جدول مقاطع اعلام تعداد حروف در خواست شده در هر شماره به همراه ارسال تصویر حل شده آن به تلگرام (در ساعت ۸ تا ۱۶:۳۰ روزهای شنبه تا چهارشنبه) یا از طریق پست به آدرس مجله، در هر شماره ضرورت دارد. البته همراه نام و نام خانوادگی و ذکر شماره تماس در قرعه کشی شرکت داده می شود.

اسامی برندگان جدول ۳۸۸۱

- ۱- شهلا غلامی-رشت
۲- محمود قائمی-خراسان
۳- فرنگیس نصرتی-اردبیل

افقی:

۱. نوعی مر وراوید معروف به شعیری - سرزمین یا جزیره افسانه‌ای افلاطون
۲. از رودهای مرزی - درخت مازو - حفظ کردن - از گروههای خونی
۳. پوشاننده - سنبل الطیب - دستور
۴. بردش معروف است - از اجزاء بتون - نافرمانی
۵. مردان - عمو - خداپرستی و دینداری
۶. نوعی شیرینی - صید - قلب قرآن
۷. چاه معروف جهنم - ستون دین - متضاد حاشیه - مرغابی
۸. دعای زیر لب - یک خوشه گندم یا جو - عقیده
۹. واحد درخت - اماکن مقدسه - حلال گرداننده
۱۰. روکار بنا - از وسایل مطبخ - پسران
۱۱. دوستی - پژواک - خواب خوش - بازنده شطرنج
۱۲. بالاتر از همگنان - ایالتی در جنوب غربی فرانسه - ضمیر انگلیسی
۱۳. واحد غیر رسمی پول ایران - نت منفی - جای شروع
۱۴. ذات، سرشت - جزیره‌ای ایرانی - از تیمهای معروف گیلانی
۱۵. جوانمرد - مترجم - وقت مناسب - مجال
۱۶. عدد خراب کردنی - مورچه - مقابل نقد - از وابستگان انگلستان
۱۷. علم اوزان و مقادیر - نام قدیم کشور زیمبابوه

عمودی:

۱. دانشمند شهیر ونزوئلایی کاشف واکسن جذام - درس کشیدنی
۲. سنگ ترازو - شهر رازی - از القاب باری تعالی - مورد توجه و قبول عام شدن از راه شآن و مقام
۳. عمامه - مفصل در - اسب زرد
۴. دلخوری - راه کوتاه - از اقیانوس ها - جدید
۵. بانگ و فریاد زدن - یاقوت - فرمان کشتی - جوش چرکی
۶. میوه مورد توجه گاو - شیشه آزمایشگاهی - همگی - انبار گندم
۷. قرض - امتداد - برهان
۸. آگاهی - عامل تولید عسل - از هموطنانان مسیحی
۹. معمول و متداول - ماده ای انفجاری - گل نمیدی
۱۰. هر تا از پارچه یا لباس - غذایی ساده - پیک - نوعی چرم

۱۱. اشاره به نزدیک - گروه - نام استاد نوازندگان

- دربار خسرو پرویز - خدای درویش
۱۲. متضاد ماده - ین، کیش - ضمیر وزنی - پنبه زن
۱۳. ماه پاییزی - بخشاننده - روزی که در آنیم
۱۴. بادمرگ آور و کشنده - وسیله پرواز - حرف ندا -
- اساسی، بنیادی
۱۵. مهمانی - رمانی از ریچارد رایت آمریکایی

[illegible]

حل جدولهای شماره ۳۸۸۱

۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰	۲۱	۲۲	۲۳	۲۴	۲۵	۲۶	۲۷	۲۸	۲۹	۳۰	۳۱	۳۲	۳۳	۳۴	۳۵	۳۶	۳۷	۳۸	۳۹	۴۰	۴۱	۴۲	۴۳	۴۴	۴۵	۴۶	۴۷	۴۸	۴۹	۵۰	۵۱	۵۲	۵۳	۵۴	۵۵	۵۶	۵۷	۵۸	۵۹	۶۰	۶۱	۶۲	۶۳	۶۴	۶۵	۶۶	۶۷	۶۸	۶۹	۷۰	۷۱	۷۲	۷۳	۷۴	۷۵	۷۶	۷۷	۷۸	۷۹	۸۰	۸۱	۸۲	۸۳	۸۴	۸۵	۸۶	۸۷	۸۸	۸۹	۹۰	۹۱	۹۲	۹۳	۹۴	۹۵	۹۶	۹۷	۹۸	۹۹	۱۰۰

[illegible]

آن دسته از خوانندگانی که نسبت به جدول های این صفحه پیشنهاد و یا انتقادی دارند می توانند فقط به شماره تلفن همراه ۰۹۳۰۴۷۴۰۲۸۹ پیامک نمایند.

از بین عزیزی که هر هفته جدول شرح در متن مجله را حل کرده و تعداد حرف خواسته شده را با ذکر شماره مجله، اسم شهر، نام و نام خانوادگی (در ساعت‌های ۸ تا ۱۶:۳۰ روزهای شنبه تا چهارشنبه) به شماره سامانه ۰۲۹-۴۴۴۰۹۳۰۴ پیامک نمایند، یک نفر به قید قرعه انتخاب و هدیه یا به رسم یادبود تقدیم می‌شود. البته به شرطی که تنها یک بار پیامک زده شود و کد پستی، نشانی و نام نویسنده با دقت نوشته شده باشد.

توضیح ضروری اینکه با ارسال بیش از یک پیامک نام شما به طور اتوماتیک از سامانه حذف می‌شود

اثری از فردریک نیچه	فره	پسر کیکاووس شاه کیانی	پول ژاپن	پایان	دریچه‌ای در قلب	سر ای ملکه اتکلیستان	←
							شایعه
←	خورنده‌همه فلزات بحر طلا	↓	↓	↓	↓	↓	←
پنیری ایرانی	↓			← امتداد حاشیه کتاب			←
	بانگ						
←		روش		↓ تاریخ نگار	←		
		شهر آبی ایتالیا		تمام در تمام			
اضطراب	←	↓	مادر	↓	بخشی از کتاب	←	
تصنیف			رب النوع تجارت در یونان باستان		هسته میوه		
←			← کشیده شده شیرینی تبریز		↓	نت منفی بنیانگذار شیمی نوین	←
تصدیق فارسی	←	بی حیا سر سلسله اعداد	←		↓	چوب اعدام	
قلعه		↓		← جارچی علامت جمع		↓	←
←	رند نگرانی	←		↓ خواری	←		
وحشی	↓	آهنگر انقلابی مستراح امروزی	←	↓ تقدیر			
←		↓	درخشان برچسب	↓	ساز کلیسا از نزولات آسمانی	←	
ورزشی رزمی	← از نیروهای سه گانه نظامی شهری در اسکاتلند	↓		رنگ بهار بنیان	↓	ویتامین انعقادی	
←	↓			← قاره دو گانه واحد سطح	←	↓	
شهر دو گانه هندوستان	←		← پرسیدن شریان حیاتی کشور مصر				
عدد هندسی							

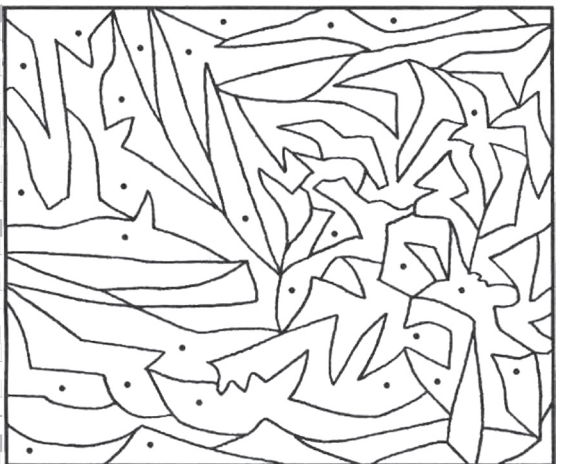
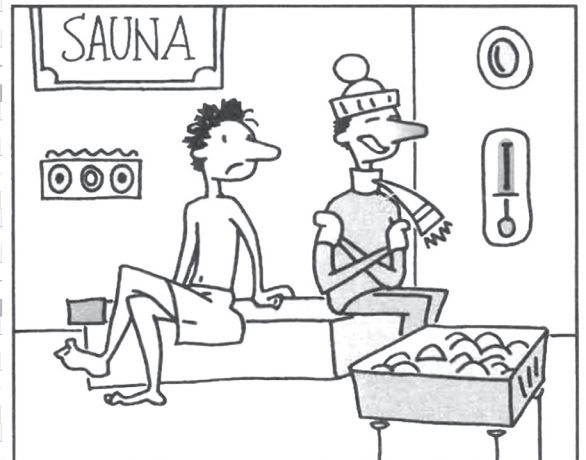
اعداد ۱ تا ۹ را در هر سطر و ستون و مربع‌های کوچک 3×3 طوری قرار دهید که هر عدد فقط یک بار درج شود.

		۲		۷		۱		۳
		۹	۱	۳		۲	۸	
	۱	۷	۵	۲				۴
۷			۲	۴	۹	۵	۶	
	۹			۸				
	۲	۸			۱		۳	۹
	۶	۵	۴			۸		۱
۹	۸		۶	۱	۷			
		۳			۲			۶

	↓		←	دوباره شدن		←
				صمغ ساقه گون		
سود		←	ضمیر داخل	↓	←	منقار کوتاه
			تکرار حرف			دم پریده
↓	←	خرس عرب	↓			←
		رنگ آسمان				
		↓			←	خرابه
						پاره آتش
		←	یک ترکی			←
					←	ستاره شناس مشهور ایتالیایی

شبیه اما بی شباهت

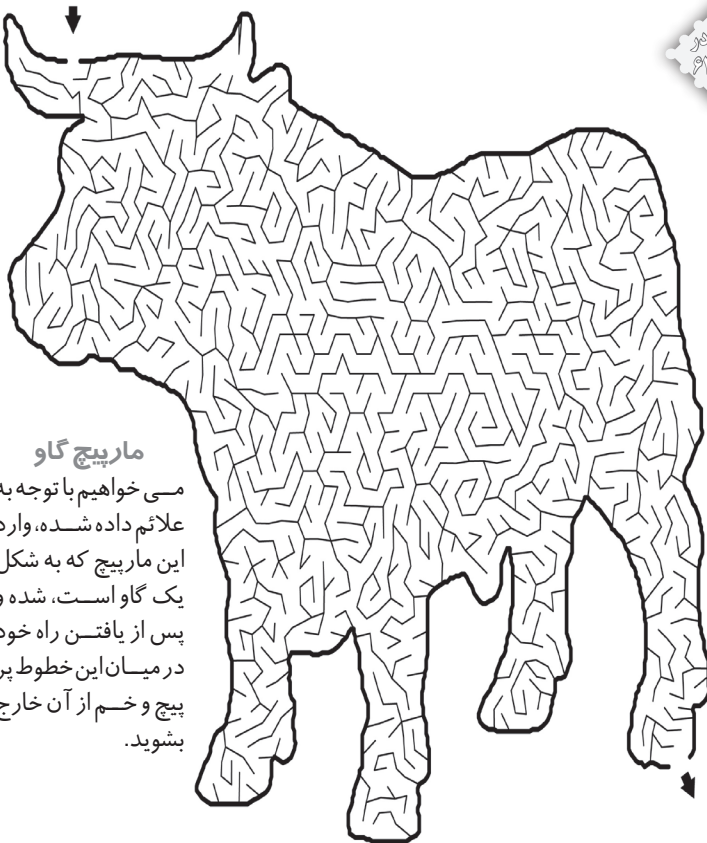
در اینجا دو تصویر می بینید. در یکی مرتاض با نواختن فلوت باعث رقص مارها شده و در دیگری مردی در حمام سونا هم هنوز سردش است. با اینکه این دو تصویر هیچ شباهتی به هم ندارند ولی در ۷ مورد با یکدیگر شبیه هستند. آن موارد کدامند؟

نقاشی پنهان

در میان این خطوط کج و معوج یک نقاشی زیبا نهفته است. برای یافتن آن کافی است مداد یا خود کاری برداشته و خانه های نقطه دار را رنگ کنید. البته برای بهتر شدن کار دقت کنید تا هنگام رنگ کردن از خطوط بیرون نروید. پس از پایان کار ناگهان یک نقاشی زیبا مقابل چشمانتان ظاهر می گردد.

پاسخها در
صفحه ۴۲

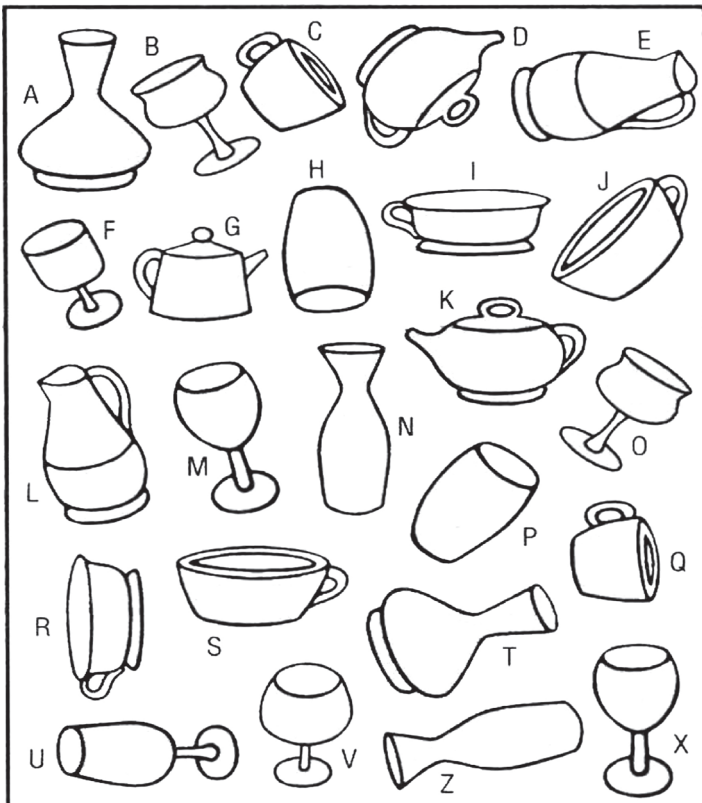

مار پیچ گاو

می خواهیم با توجه به علائم داده شده، وارد این مار پیچ که به شکل یک گاو است، شده و پس از یافتن راه خود در میان این خطوط پر پیچ و خم از آن خارج بشوید.

شکل های غیر متشابه

در اینجا ۲۴ شکل می بینید که بعضی از آنها مشابهی دارند ولی از این اشیا نمونه دیگری ندارند، آنها کدامند؟

- خوب گوش کن ببین چی می‌گم.
"سیامک" نه قاتله و نه جانی، اون بچه‌ایه که تا ابد بچه می‌مونه و هیچ کس هم حق نداره اون رو نادیده بگیره. تو هم یا قبل از روز خواستگاری موضوع رو به "نازنین" و خانواده‌اش میگی یا من و مادرت برای خواستگاری نمی‌آییم...

مطمئن بودم نمی‌توانم این موضوع را به نازنین بگویم. جنگ و دعوا و بحث و مشاجرات ما شروع شد اما در نهایت پدر و مادرم برنده این دعواها بودند. دو روز قبل از خواستگاری، من و نازنین در یک کافی شاپ خلوت روبروی هم نشسته بودیم و من داشتم با خجالت در مورد سیامک حرف می‌زدم و نازنین با بهت و ناباوری نگاهم می‌کرد...

چشم که باز کردم و دست چپ و راستم را شناختم فهمیدم فقط یک برادر دارم که با همه بچه‌های دیگر فرق دارد. سیامک دو سال از من بزرگتر بود اما حرکات و رفتارهایش حتی از بچه‌های

سیامک
برای هیچ چیز و هیچ کاری تشویق می‌شد و من هیچ وقت حق اعتراض نداشتم، اما کاش ماجرا به همین جا ختم می‌شد. شرایط وقتی بدتر شد که دوستان و همکلاسی‌هایم فهمیدند برادر من معلول ذهنی است. بعضی از آنها با بدجنسی هرچه تمامتر اذیتم می‌کردند و به تمسخر می‌گفتند: "تو به برادر خل و چل داری!" بعضی‌ها هم که مثلاً دوست بودند از سر دلسوزی و ترحم می‌گفتند که: "برادر تو مریضه." اما من به همان میزان هم که از کلمه خل و چل بدم می‌آمد به همان میزان هم از کلمه بیمار و مریض متنفر بودم. این بود که احساس حسادت من نسبت به سیامک کم کم تبدیل شد به احساس خجالت و حس حقارت. سپس یاد گرفتم که برادرم را از همه پنهان کنم. زمانی که می‌خواستم به دبیرستان بروم، مدرسه‌ای را دور از خانه مان انتخاب کردم. آنجا کسی از قبل من و خانواده‌ام را نمی‌شناخت و به این ترتیب دیگر لازم نبود به کسی در مورد برادرم بگویم.

همسن و سال من هم بچگانه‌تر بود. هیچ چیز را خوب متوجه نمی‌شد. هیچ بازی را یاد نمی‌گرفت. حتی نمی‌توانست درست و حسابی حرف بزند. پدر و مادرم توجه زیادی به سیامک داشتند. آنقدر که گاهی من به سیامک حسودی می‌کردم اما مادرم همیشه با لحنی دلسوزانه می‌گفت: "درسته سیامک از تو بزرگتره اما از تو ضعیف تره و نیاز به حمایت همه ما داره."

وقتی هفت ساله شدم و به مدرسه رفتم سیامک هنوز نمی‌توانست به درستی حرف بزند. من زرتنگ و باهوش بودم و همه نمراتم عالی بود اما هیچ وقت مورد تشویق پدر و مادرم قرار نمی‌گرفتم.

پدرم می‌گفت: "اگه جلوی سیامک تو رو تشویق کنیم، سیامک غصه می‌خوره." اگر به عنوان جایزه چیزی برای من می‌خریدند حتماً برای سیامک هم می‌خریدند تا ناراحت نشود و غصه نخورد و این چیزی بود که همیشه مرا عذاب می‌داد.

سیامک برای هر چیز و هیچ کاری تشویق می‌شد و من هیچ وقت حق اعتراض نداشتم، اما کاش ماجرا به همین جا ختم می‌شد. شرایط وقتی بدتر شد که دوستان و همکلاسی‌هایم فهمیدند برادر من معلول ذهنی است. بعضی از آنها با بدجنسی هرچه تمامتر اذیتم می‌کردند و به تمسخر می‌گفتند: "تو به برادر خل و چل داری!" بعضی‌ها هم که مثلاً دوست بودند از سر دلسوزی و ترحم می‌گفتند که: "برادر تو مریضه." اما من به همان میزان هم که از کلمه خل و چل بدم می‌آمد به همان میزان هم از کلمه بیمار و مریض متنفر بودم. این بود که احساس حسادت من نسبت به سیامک کم کم تبدیل شد به احساس خجالت و حس حقارت. سپس یاد گرفتم که برادرم را از همه پنهان کنم. زمانی که می‌خواستم به دبیرستان بروم، مدرسه‌ای را دور از خانه مان انتخاب کردم. آنجا کسی از قبل من و خانواده‌ام را نمی‌شناخت و به این ترتیب دیگر لازم نبود به کسی در مورد برادرم بگویم.

با هیچ کدام از بچه‌ها هم صمیمی نشدم تا مجبور به رفت و آمد به خانه همدیگر نشویم و به این ترتیب دوران نادیده گرفتن سیامک از همان زمان شروع شد. اعتراف می‌کنم که تا پایان دوران دانشجویی و حتی زمانی که در یک شرکت پرآوازه مشغول کار شدم، سیامک را اصلاً نمی‌دیدم.

نه فقط زمانی که بیرون بودم که حتی وقتی به خانه هم می‌آمدم روی خوشی به او نشان نمی‌دادم. سیامک با تلاش پدر و مادرم به مدرسه مخصوص کودکان معلول ذهنی رفت و درس خواند، البته

نه خیلی زیاد اما به اندازه‌ای که بتواند بنویسد و بخواند و همین تنها روزنه و دریچه زندگی او به بیرون بود. پدر و مادرم برایش کتاب و فیلم می‌گرفتند و او تمام وقتش را به خواندن کتاب‌های کودکان و دیدن فیلم و انیمیشن می‌گذراند.

پدر و مادرم اوایل حداقل هفته‌ای یکبار همراه سیامک به پارک می‌رفتند. گاهی هم پدرم به بهانه آب درمانی کمرش سیامک را به استخر می‌برد اما کم کم با گذشت زمان و کم حوصله و کم توان شدن هر دو، این تفریحات سیامک هم کم و کمتر شد و عملاً سیامک خانه نشین شد.

از آن طرف من همه وقتم را با کار و باشگاه پر کرده بودم و وقتی به خانه می‌رسیدم آنقدر خسته بودم که حال حرف زدن هم نداشتم. نگاههای پر حسرت سیامک را می‌دیدم اما اصلاً توجه نمی‌کردم. خصوصاً از وقتی دل به نازنین سپرده بودم. نازنین دختر معاون امور مالی شرکت بود و گاهی به شرکت می‌آمد.

چند بار با هم در مورد مسائل مختلف شرکت و کار هم‌صحبت شدیم و طبعاً صحبت از مسائل اداری به مسائل خانوادگی هم کشید اما من که هنوز به خاطر سیامک احساس خجالت و حقارت می‌کردم، از او هیچ حرفی نزدم.

هنوز رفتارهای بچه‌های مدرسه مان را در خاطر داشتم. طنین صدای تمسخر آمیز بعضی‌ها و نگاه پر از ترحم و دلسوزی بعضی‌های دیگر در ذهنم بود و نمی‌خواستم هیچ کدام از اینها را از نازنین هم ببینم. به همین دلیل در مورد سیامک هم هیچ حرفی نزدم. حقیقت را بخواهید تصور هم نمی‌کردم ارتباط من و نازنین ریشه دار و عمیق شود. نازنین دختر معاون امور مالی شرکت کجا و من کجا؟ اما همیشه همه چیز مطابق تصور آدم پیش نمی‌رود.

کم کم پدر نازنین هم متوجه شد که دخترش دیگر فقط به خاطر او به شرکت نمی‌آید. بنابراین یک روز خیلی جدی به من تذکر داد. تذکر که چه عرض کنم، هشدار داد که اگر احساسات دخترش را به بازی بگیرم، حسابم با کرام الکاتبین است!

همان موقع بود که یاد سیامک افتادم و دروغی که به نازنین گفته بودم... من به او گفته بودم تنها فرزند خانواده‌ام و حالا نمی‌دانستم اگر قضیه ما جدی شود چطور باید این دروغ را توجیه کنم. البته فقط این دروغ نبود، همیشه وقتی اولین دروغ را گفتم، مجبوری دروغ‌های بعدی را هم بگویم و ترس و خجالت و شرم برملا شدن همه آنها مرا می‌ترساند.

چند بار تصمیم گرفتم حقیقت را به نازنین بگویم اما خجالت می‌کشیدم. نمی‌دانم خجالت بود یا ترس اما هرچه بود مانع شد و من حرفی

دروغ...!

تاسک‌تورم روی پیشی گرانی

-پاوربانک. شارژر. هدفون. کابل اوتی جی...
-رانی. ساندویچ... ماسک. بدالکل. لاتکس...

پس از تحمل روزهاقرنطینه اجباری و اختیاری و دیدن تبلیغات برنامه‌های تکراری تلویزیون یا رسانه‌های مکتوب که فارسی را هم پاس می‌داشت، طاقم طاق شده، خسته و نالان از خانه بیرون زدم. باید کارهای عقب افتاده‌ام را انجام می‌دادم. فکر می‌کردم یک دست صدا دارد امانه... من که نتوانسته بودم همپای تورم بجهم، نمی‌توانستم در خانه از زیر ساخت‌های نیم بند و گران دولت الکترونیک برخوردار شوم و بی انجام سفر، امور روزانه از جمله کارهای بانکی یا شغلی‌ام را انجام دهم. دور کاری هم به خدمتی تجملی تبدیل شده بود که در برخی ادارات با آن برخورد دوگانه داشتند و حق استفاده از آن گاهی به از مابه‌تران تعلق داشت. در خیابان تاکسی زرد از گرد راه رسید. گفتم: میدان هفتم تیر؟

-دریست...

-نه!... بلافاصله نگاه کردم به اتوبوسی که رد می‌شد تاخرخره پر بود و هیچ دستورالعملی عملی نبود. به سمت مترو دویدم. دیرم شده بود. سر راه گاهی چشم‌هایی در صورت‌های پوشیده از شیلد و ماسک به من زل می‌زد. آشنا بودند یا فکر می‌کردند من ناقل ویروس هستم. همه جاصحبت از ویروس منحوس است اما کسی خطر او را به جد، جدی نمی‌گیرد. در شهر زیرزمینی مترو بودم. افزایش دم به دقیقه نرخ بلیط همراه درخواست متکدیان، و آوای هنرمندان سرگردان و دست فروشان اهل شهرستان غوغا می‌کردند.

-ادوکلن. ماتیکی و رزلب. سارافون. تی شرت. لاک. ریمل. کالج...
صداها ی اطراف، همراه هرم نفس‌ها به سر و صورت و چشم و حلق و گوش مسافران می‌زد. دیگر قابل تحمل نبود... ماسک... ریمل... کابل اوتی جی... فلش مموری... سی دی.

به مقصد رسیدم و نرسیده خودم را از واگن بیرون کشیدم. هر کسی می‌خواست زودتر و به زور خارج یا داخل شود. دستکش و ماسک خودم را کندم و داخل سطل زباله انداختم. با دحرکت قطار، جانی به دستکش فریزی رهادر کف ایستگاه داده بود. با پنچ پا حرت، گمان کردم اختاپوس بیماری به سویم دوان است. از پله‌ها بالا رفتم. باید ماسک می‌خریدم... آقاماسک چند؟ گفت: الان دوهزار تومان. صفر هایش را هم نشمر... گفتم گران نیست؟... گفت: الان نخری فردا باید باین تورم لحظه‌ای سه هزار تومان بخری... حالا خوددانی!...

و سیامک واقعاً تنها و بی کسی می‌شدیم. برای نگهداری از مادرم پرستار استخدام کردم. "سپیده" پرستار مادرم بود. از من یکی دو سالی بزرگتر بود و تجربه تلخ زندگی با مردی معتاد و نگهداری از تنها پسرش او را شکسته‌تر از سنش نشان میداد.

سپیده زن با سلیقه و کدبانو و پاک‌بوی بود. از وقتی پایش را به خانه گذاشته بود سیامک هم شرایط روحی‌اش بهتر شده بود. همان موقع‌ها بود که یک روز مادرم مرا صدا کرد و گفت: "سپیده دختر خوبیه. بچه‌ش هم پسر مودب و مهربونیه. تو دیگه سنت رفته بالا و دخترای مجرد و جوون حاضر نمی‌شن باهات ازدواج کنن. به نظرم سپیده گزینه خوبیه برای زندگی. فکرات رو بکن. اگه نظرت مثبت بود برات خواستگاریش کنم."

راستش من هم بدم نمی‌آمد. این آخرین شانس زندگی من بود. می‌دانستم چه مادرم باشد و چه نباشد با این شرایط کسی حاضر به ازدواج با من نیست. مادرم با سپیده صحبت کرد و سپیده هم خواست تا با من صحبت کند.

گوشه حیاط خانه پدریم، روی همان تخت کوچک که سپیده از دوره گرد محل خریده و خودش رنگ زده بود، نشستیم و سپیده برایم از زندگی‌اش گفت. از پدرش که دستفروشی می‌کرد تا شوهر سابقش که قاچاق فروش و معتاد بود. آن روز از همه زندگی‌اش صادقانه برایم گفت و از من هم خواست تا همه زندگی‌ام را برایش بگویم. من اما حرفی برای گفتن نداشتم. به او گفتم: "تو به سال خونه ما بودی و همه چیز رو دیدی و چیزی ناگفته نمونده..."

سپیده حرف‌هایم را باور کرد تا اینکه یک روز سیامک ماجرای نازنین را به شکل دیگری برای سپیده تعریف کرد و گفت: "داداشم قبلاً زن گرفته. اسمش هم نازنین بود!" سپیده اگر چه حرف‌های سیامک را کاملاً باور نکرده بود اما معتقد بود حتماً این ماجرا آنقدر مهم بوده که در ذهن سیامک به این شکل باقی مانده.

آن روز سپیده در مورد عدم صداقت من به من اعتراض کرد. او حتی نخواست از مادرم در این مورد سوال کند. وقتی فهمید که چرا ماجرای من و نازنین به نتیجه نرسیده، با لحن نیشداری گفت: "تو به اشتباه رو به شکل دیگه‌ای تکرار کردی." و وقتی با پر خاشگری من روبرو شد و سایلش را جمع کرد و رفت...

سال‌ها از آن روزها می‌گذرد و حالا من و سیامک تنها زندگی می‌کنیم. من نه تنها به خودم که به سیامک و خانواده‌ام هم ظلم کردم...

نزددم تا اینکه روز خواستگاری را تعیین کردیم. آن شب با ترس و لرز ماجرا را به مادرم گفتم. مادرم با چشم‌های از حقه بیرون زده مرا نگاه می‌کرد. او به حرف‌هایم گوش داد و بعد پرسید: "خب حالا من چیکار کنم؟" وقتی به او گفتم در مورد سیامک حرفی نزدند با اشک و آه و ناله از اتاقم بیرون رفت. کمی بعد پدرم آمد و مخالفت سرسختانه‌اش را ابراز کرد. چاره‌ای نبود. باید با نازنین صحبت می‌کردم و واقعیت را به او می‌گفتم. وقتی حرف‌هایم تمام شد نازنین گفت: "دیگه نیازی نیست بیای خواستگاری. جواب من منفیه اما نه به خاطر سیامک بلکه به خاطر دروغایی که بهم گفتی. به خاطر نادیده گرفتن تنها برادرت و به خاطر بی‌احساسیت به اون. وقتی تو آنقدر ساده و راحت برادرت رو نادیده می‌گیری حتماً فردا با کوچکترین دلیلی من رو هم نادیده می‌گیری! تو به آدم فرصت طلب هستی و مسلماً اگه اصرار پدر و مادرت نبود حتماً به این دروغ ادامه می‌دادی!" آری، اگر از روز اول مساله سیامک را به او گفته بودم و او را پنهان نمی‌کردم و آن همه دروغ نمی‌گفتم حالا شرایط بهتری داشتم. به هم خوردن ماجرای خواستگاری را جور دیگری در خانه بازگو کردم. باز هم از خودم رفع اتهام کردم و گفتم نازنین نمی‌خواهد خجالت و شرم داشتن برادر شوهر معلول ذهنی را یک عمر به دوش بکشد!

گفتم نازنین می‌گوید: "بعد از پدر و مادرت نگهداری از سیامک به عهده ماست و من توانش را ندارم!" می‌دانم پدر و مادرم دروغ‌های مرا باور نکردند اما حداقل حسن قضیه این بود که به جای آنکه مرا به خاطر دروغ گفتم شماتت کنند، من آنها را به خاطر به دنیا آوردن فرزند معلول ذهنی سرزنش می‌کردم.

بعدها فهمیدم پدرم تلفنی با پدر نازنین صحبت کرده و حقیقت ماجرا را از زبان او شنیده اما هیچ وقت تا آخر عمرش این موضوع را به روی من نیاورد. بعد از ماجرای نازنین مجبور شدم با وجود شغل خوب و درآمد بالایی که در شرکت داشتم استعفا بدهم و از آنجا بروم.

درباره دری‌های من از همان زمان شروع شد. پدرم یک روز بر اثر ایست قلبی از دنیا رفت و با مرگ پدرم بیشتر از قبل تنهایی و بی‌پشت و پناه بودن را احساس کردم.

بعد از ماجرای نازنین و مرگ پدرم افسردگی گرفتم و دیگر اصلاً به ازدواج فکر نمی‌کردم. در جایی مشغول به کار شده بودم و بیشتر وقتم را در خانه می‌گذراندم.

این خانه ماندن باعث شد سیامک کم کم به من نزدیک شود. مادرم که زمینگیر شد، ناگهان احساس خطر کردم. اگر او از دنیا می‌رفت من

مازیار عطاریان؛ آهنگساز و خواننده موزیک ویدیو "کرونا": کرونا شانس دوباره‌ای برای بهتر شدن انسان

مازیار عطاریان، از آهنگسازان، تنظیم‌کنندگان و خوانندگان خوب موسیقی معاصر، پس از سالها سکوت از جایگاه موسیقی اجتماعی و حمایت از موسیقی فاخر می‌گوید. شیوع ویروس کرونا معضلی بود که به دغدغه‌ای جهانی تبدیل شد و مفهوم مرز را دچار تردید کرد. موزیک ویدیو "کرونا" اثر تازه مازیار عطاریان یکی از معضلات امروز انسانها را با تلفیق هنر موسیقی و فیلم به نمایش گذاشته است. موزیک ویدیویی با موضوع کرونا که مفاهیمی نظیر حفاظت از محیط زیست را در خود دارد. ترانه این اثر را امیر ارچینی نوشته، تنظیم آن را بهروز صفاریان برعهده داشته و مهدی فلک بلند آن را کارگردانی کرده است. گفت و گویی با مازیار عطاریان، خواننده این قطعه داشتیم که در ادامه می‌خوانید.

نشده و انتخاب‌های زیادی نداشتند؟

بله این مساله هم وجود داره اما کسانی هم بودند که کارهای خوب تولید کردند اما لشکر موسیقی مبتذل به قدری قوی عمل کرده و همچنین مورد حمایت هم قرار گرفته که جایی برای موسیقی خوب نمانده است. البته نه فقط در ایران در دنیا هم اینطور بوده است، اگر موسیقی آمریکارابررسی کنید، می‌بینید که از میان هنرمندان تحصیلکرده موسیقی که کار خوب تولید می‌کنند تعداد اندکی در جهان ستاره می‌شوند. در آن‌جا هم کسانی که مبتذل کار می‌کنند، سریع‌تر معروف می‌شوند.

موزیک ویدیو مجموعه‌ای از نمادها و مفاهیم را در خود دارد. از چگونگی تولید آن بگویید.

در این کار از رنگ پوست‌ها و چهره‌های مختلفی استفاده شده است که یک درد بین‌المللی را مطرح می‌کند. به این مفهوم که تمام مردم جهان نسبت به عاقبت زمین حیرت‌زده هستند. هنوز هم این موضوع علامت سوال بزرگی برای همه ما است. در این کلیپ صندلی کشیده‌ای وجود دارد که من و پسر هر کدام در یک گوشه آن نشسته ایم و به این واقعیت که خانواده‌ها از هم دور شده‌اند، اشاره می‌کند. قبل از کرونا من از راه که می‌رسیدم اول فرزندم را بغل می‌کردم اما اکنون نمی‌توانم خیلی نزدیک او بشوم. این برای یک پدر یا مادر عاشق فرزند، دردناک است. بچه‌ها هم که در کی از این موضوع ندارند و این شرایط سوال بزرگی برای آن‌ها است. همچنین صندلی کشیده بیانگر فاصله اجتماعی در دوران کرونا نیز هست. در انتهای کلیپ، قفس بازی را در حال چرخیدن می‌بینیم. قفس بازی که حیوانی در آن نیست اشاره دارد به اینکه با حبس شدن انسان‌ها در خانه، حیوانات راحت‌تر نفس می‌کشند. در واقع آلمان کوچکی از طبیعت است که در حد بضاعت اجرا کردیم. در ابتدا که من موضوع آهنگ "کرونا" را با مهدی

ویدیو تولید کنم تر جیح دادم با دوستان صمیمی خودم که از بهترین‌های موسیقی هم هستند، این اثر را تولید کنم.

موسیقی موزیک ویدیو "کرونا" در زمره موسیقی‌هایی با مضامین اجتماعی قرار می‌گیرد، این سبک موسیقی چه جایگاهی در ایران دارد؟

به نظر من مهمترین دغدغه یک هنرمند باید پرداختن به مشکلات محیط اجتماعی خود باشد. در واقع باید در راستای حل مشکلات اجتماعی قدم بردارد که متأسفانه در دنیای امروز هنرمندان زیادی این دغدغه را ندارند. برخلاف دیگر دوستان که علاقه‌مند به موضوعات عاشقانه هستند، بزرگترین دغدغه من از دوران جوانی موضوع اجتماعی بوده است. بحران کرونا نیز مشکلی فراگیر در دنیا است و من تصمیم گرفتم پیرامون مهم‌ترین موضوعی که دغدغه روز مردم ما و جهانیان است، کار کنم.

موسیقی زبانی جهانی دارد که می‌تواند موثرتر از کلام عمل کند و موسیقی اجتماعی حتی می‌تواند جریان‌ساز باشد. دلیل اینکه کارهای کمی در این حوزه تولید می‌شود چیست؟

از دو جنبه می‌توان این موضوع را بررسی کرد. پرورش یک سوژه اجتماعی اولین و مهمترین نکته در تولید این نوع موسیقی است. هنرمندانی که در حیطه تولید، فعالیت می‌کنند می‌دانند که افراد بسیاری خواستند موسیقی اجتماعی بسازند اما محصول موفق نبوده است. کسی که کار اجتماعی می‌سازد باید حرفه‌ای و عاشق این کار باشد. موضوع دیگر سطح توقع مردم است. نگاه مردم به هنر خیلی سطحی شده است. اقبال کمی به عمق هنر می‌نگرند بیشتر افراد یک موسیقی بازاری می‌خواهند که امروز گوش بدهند و فردا فراموش کنند و سراغ موسیقی دیگری بروند.

یکی از دلایل هم می‌تواند این باشد که در این سالها خوراک موسیقایی خوبی به مردم داده

چطور به ایده تولید این قطعه رسیدید؟

ایده کار از اینجا شکل گرفت که همه از وضعیت بغرنج کرونا خسته شده بودند و فکر می‌کردند کرونا یک مصیبت است اما نگاه من به این قضیه صد در صد به این شکل نبود، ۵۰ درصد فکر می‌کردم که به هر حال یک چیز باید باشد که انسان‌هایی را که قرن‌ها دست به تخریب طبیعت و آزار حیوانات زده‌اند، ادب کند. ایده من این بود که کرونا آمده تا انسان‌ها کمی مسیرشان را تغییر داده و شانس دوباره‌ای برای بهتر شدن به آن‌ها بدهد. فکر اولیه ساخت این ویدیو از این جاشکل گرفت.

همکاری با هنرمندان با سابقه‌ای چون بهروز صفاریان و امیر ارچینی چطور محقق شد؟

امیر ارچینی از دوستان صمیمی من است که سال‌هاست با اشعار و ترانه‌هایش آشنا هستم و ترانه بهترین کارهای محسن چاووشی را هم سروده است. در بررسی که میان ترانه‌سراها داشتم تر جیح دادم امیر ترانه این کار را بگوید که انتخاب درستی هم بود و بهترین کسی بود که توانست ایدئولوژی من را روی کاغذ پیاده کند. بهروز صفاریان هم همکار گذشته من است. ۲۰ سال پیش حدود سال ۱۳۷۸ اولین آلبوم به نام "جزیره من" را با او کار کردم. چون من بعد از ۲۰ سال تصمیم گرفتم موزیک

فروش پنج میلیاردی فیلم‌ها سینما

در هفته‌ای که گذشت تهران و چند استان کشور به وضعیت هشدار رسیده و بار دیگر برخی از محدودیت‌های کرونایی اعمال شد و سالنهای سینما را بست. در همین راستا و در هفته‌ای که گذشت فروش کل سینماهای کشور به عدد چهار میلیارد و ۷۷۶ میلیون و ۶۳۶ هزار تومان رسید. "شنای پروانه" ساخته محمد کارت و تهیه‌کنندگی رسول صدرعاملی که در سی و هشتمین جشنواره فیلم فجر در ۱۲ بخش نامزد دریافت سیمرغ بلورین شده بود، با فروش دو میلیارد و ۳۴۵ میلیون و ۴۱۵ هزار تومان طی مدت ۳۲ روز در صدر جدول فروش قرار گرفت و به خواست سازندگان اثر، اگر آن به اتمام رسید تا در زمانی بهتر بار دیگر به روی پرده سینماها برود. جواد عزتی، طناز طباطبایی، امیر آقایی، پانته‌آ بهرام و... در "شنای پروانه" بازی می‌کنند.

"خوب، بد، جلف ۲:

ارتش سری" ساخته پیمان قاسم‌خانی از تیرماه بار دیگر به روی پرده رفت و در نهایت در مجموع موفق به فروش دو میلیارد و ۲۵۴ میلیون و ۲۷۴ هزار تومان رسیده است. پژمان جمشیدی، سام درخشانی و امیرمهدی ژوله در "خوب، بد، جلف ۲: ارتش سری" نقش‌های خود در فیلم اول را تکرار کرده‌اند و حامد کمیلی، ریحانه پارسا، گوهر خیراندیش، فرهاد آئیش و... از دیگر بازیگران این فیلم هستند.

"زن‌ها فرشته‌اند ۲"

به کارگردانی آرش معیریان و تهیه‌کنندگی محمدحسین فرحبخش از روز چهارشنبه ۲۵ تیرماه به روی پرده رفت و طی مدت ۱۱ روز موفق به فروش ۱۶۹ میلیون و ۷۴۱ هزار تومان شده است. محمدرضا شریفی‌نیا، نیوشا ضیغمی، سحر قریشی، نسرين مقانلو، میر طاهر مظلومی و... در این فیلم به ایفای نقش پرداخته‌اند.

پیشنهاد شد که به زبان‌های دیگر مانند ایتالیایی هم زیرنویس شود. البته این کار قرار نیست ترجمه بشود بلکه موضوع و فلسفه آن نوشته می‌شود.

این موزیک ویدئو به سفارش ارگان‌ها سازمان خاصی تولید کردید؟

خیر این کاری شخصی است. من این اثر را با تصمیم و هزینه خودم تولید کردم. از بیست سال پیش تا به امروز سکوت کرده بودم اما اکنون احساس کردم، بزرگترین وظیفه من به نمایش گذاشتن چیزی است که خودم آن را درک کرده‌ام. حس کردم دینی به گردن من بوده است که باید در حال حاضر آن را انجام می‌دادم.

شما از اولین‌های موسیقی پاپ بعد از انقلاب بودید، دلیل این سکوت طولانی چه بود؟

دلایل زیادی دارد اما کلاً از سال ۱۳۸۰ به بعد من خوانندگی را کنار گذاشتم. البته در این سالها، همیشه در زمینه تولید موسیقی فعالیت داشته‌ام و برای ارگان‌ها و سازمان‌های مختلف هم کار تولید می‌کردم اما پشت پرده بودم و ترجیح دادم در صحنه خوانندگی حضور نداشته باشم. به این دلیل که دیدم از موسیقی‌های فاخر و هدفمند هیچ حمایتی نمی‌شود و همینطور ما که اتاق فکر موسیقی پاپ بعد از انقلاب بودیم، مورد حمایت قرار نگرفتیم. وقتی قرار است من هم همان کاری را بکنم که آدم‌های آماتور انجام می‌دهند، ترجیح می‌دهم که نباشم. باید میان ما و آن‌هایی که ماسک بر چهره داشتند، تفاوتی باشد که زمانی که دیدم تفاوتی نیست، سکوت را انتخاب کردم.

ظاهر آساز و کار مشخص در این حوزه وجود ندارد و بیشتر اعمال سلیقه می‌شود

دقیقاً... در غیر این صورت هشتاد درصد از بهترین موزیسین‌های ما خانه نشین نمی‌شدند.

افراد بسیاری وارد موسیقی شده و یک شبه به شهرت رسیده و کنسرت می‌گذارند، چطور این اتفاق می‌افتد؟

موضوع پول و مافیاست. با امثال من که نمی‌توانند این کار را کنند و ما وارد موسیقی کثیف کنند! باید از کسانی استفاده کنند که عقبه‌ای در موسیقی ندارند. آن‌ها راضی می‌شود که با این شرایط روی صحنه بروند. آدم‌های حرفه‌ای نمی‌پذیرند که آلت دست سیستم‌های مافیایی و درآمدزای بشوند.

اگر نکته‌ای باقی مانده است، بفرمایید.

امیدوارم شرایط مهیا شود تا کسانی که می‌توانند کارهای خوب تولید کنند، از خانه‌های بیرون بیایند و کار کنند. اگر آن‌ها کار کنند مردم متوجه موسیقی خوب می‌شوند. زمانی که پس از ۲۰ سال موزیک ویدئو تولید می‌کنم و حتی یک واکنش منفی ندارم، نشان می‌دهد مردم هنوز پذیرای موسیقی خوب هستند. مانیز نباید کنار بکشیم و باید حضور داشته باشیم.

فلک بلند کارگردان این موزیک ویدئو در ارتباط گذاشتیم ایده‌ای برای ساخت ویدئو داشتیم و حتی در هفته اول از تولید آن ناامید بودیم تا اینکه یک روز با من تماس گرفت و سوزنده‌صندلی و کبریت را مطرح کرد. کبریت روشن در این کار آلمانی از عمر انسانهاست که معلوم نیست چقدر طول بکشد. زمانی که کبریت را روشن می‌کنیم در انسان‌هایی با عمر بلندتر شعله‌های بلندتری می‌بینیم و برعکس. زمانی هم که کبریت خاموش می‌شود شخصی که پشت آن است با هر ملیت و رنگ پوستی که دارد، چشمانش را به روی دنیا می‌بندد.

منظورتان از عبارت "تاریخ به گذشته برگشت" چه بود؟

۱۵۰ سال پیش طاعون در دنیا و ایران شیوع پیدا کرد و خیلی از مردم جهان را نابود کرد و امروز نیز با تمام ادعایی که انسان در رسیدن به اوج دانش پزشکی دارد، همان قصه تکرار شد و انسان در برابر یک ویروس با ابعاد میکروسکوپی زانو به زمین زد. همان‌طور که سال‌ها پیش بر اثر بیماری بسیاری از انسان‌های جهان از بین رفتند، دوباره این اتفاق با ویروس کرونا مردم جهان را با تهدیدی جدی روبرو کرد.

شما در این کار نگاهی فراملی دارید و موضوعی مشترک را مطرح می‌کنید. تصمیمی بر ترجمه کار به زبانهای دیگر و پخش جهانی آن ندارید؟

بله حتماً. ببینید دنیایی که خیلی مغرور بوده به خصوص دنیای ثروتمندها و ابر قدرت‌ها گرفتار شده است. در جایی از موزیک اشاره می‌کنیم که "آمده ما را بدون تفنگ تسلیم بکنه" یعنی کسانی هم که بزرگترین توپ و تفنگ‌ها را داشتند، در برابر آن خلع سلاح شدند. تاجایی که فرودگاه‌ها و روابط تجاری و... کشورهای قدرتمند و کشورهایی که تا قبل از کرونا کسی نمی‌توانست بحث و جدلی با آنها داشته باشد، تعطیل شدند. دستان تمام ابر قدرت‌ها به نشانه تسلیم بالا رفت. در جای دیگری اشاره می‌کنم که زمین بدون زلزله هم می‌تواند بلرزد در واقع این مفهوم را می‌رساند که اگر کائنات بخواهد اتفاقی بیافتد حتماً رخ می‌دهد. زمانی که تصمیم بگیرد انسان‌هایی را که به حیوانات ستم و به محیط زیست احترام نمی‌گذارند، تربیت کند، حتماً آن را انجام می‌دهد. انسان‌های ناسپاس باید سختی بکشند تا شاید شانس‌های برای احیای دوباره آنها باشد. به زودی واکسن کرونا کشف می‌شود اما این یک تجربه بزرگ برای مردم کره زمین بود تا جهت حرکت خود نسبت به دنیا را تغییر بدهند و با زمین مهربان باشند. با توجه به مواردی که به آن اشاره کردم، نیاز است که این ویدئو در دنیا منتشر شود. تا یک هفته دیگر هم بازیرنویس انگلیسی در سایت‌های بین‌المللی پخش خواهد شد. حتی به من

حکایت عجیب آقای فرمان آرا!

فیلم "حکایت دریا" آخرین ساخته‌ی بهمن فرمان آرا بعد از "طلا" و "خروج" سومین فیلم مهمی است که با تعطیلی موقت سینماها به صورت آنلاین اکران شده است.

سابقه بهمن فرمان آرا در سینمای ایران انکار ناپذیر است. تهیه‌کننده‌ی فیلم‌هایی چون "در امتداد شب" پرویز صیاد، "شطرنج باد" محمدرضا اصلانی، "کلاغ" بهرام بیضایی و "دایره‌ی مینا"ی داریوش مهرجویی. حتی اگر خودش هم فیلمساز نبود جزء چهره‌های موثر سینمای ایران می‌شد به خصوص حالا که فیلم‌هایی مثل "بوی کافور، عطر یاس" و "شازده احتجاب" را هم از او به یادگار داریم. همین کارنامه قابل تأمل باعث می‌شود نوشتن درباره "حکایت دریا" آخرین فیلم بهمن فرمان آرا تبدیل به وظیفه‌ای سخت شود.

چشم مسلح به سینما نیاز نیست تا تشخیص بدهیم "حکایت دریا" فیلم بدی است که از فیلمنامه تا اجرا دچار ضعف‌های جدی است. مشکل این جاست که درباره فیلمی از بهمن فرمان آرا حرف می‌زنیم. یکی از پیشکسوتان مهم سینمای ایران که وقتی دهه هشتاد با فیلم "بوی کافور، عطر یاس" بعد از نزدیک به سه دهه به سینما بازگشت همچنان اثرش قدرت شگفت‌زده کردن مخاطب را داشت.

حرمت سابقه آقای فرمان آرا البته سر جای خودش ولی در بررسی فیلم "حکایت دریا" باید به این نکته اشاره کرد که ساحت هنر با عرصه ورزش فرق دارد و به این مفهوم شاید پیشکسوتی در عرصه هنر چندان معنای خاصی نداشته باشد. در عالم ورزش، ورزشکار پا به سن که می‌گذارد قوای فیزیکی‌اش اجازه نمی‌دهد به کارش ادامه بدهد. به همین دلیل لقب پیشکسوت برای یک ورزشکار معنا دارد اما در عرصه هنر و تفکر تا آخر عمر می‌شود ذهن را روشن و شفاف نگه داشت و اثر هنری تولید کرد.

"حکایت دریا" حکایت عجیبی است از مردی که در سینمای ایران به هوش و بذله‌گویی و رندی شهرت دارد و حالا در آخرین فیلمش اثری عنق ساخته با کاراکترهایی عنق‌تر که نه تنها قصه‌شان کشش و جذابیت دنبال کردن ندارد که حتی سبب نفرت مخاطب از قشری می‌شود که فیلمساز تصویرشان کرده است.

فیلم حکایت عجیبی است از مردی که در سینمای ایران به هوش و بذله‌گویی و رندی شهرت دارد و حالا در آخرین فیلمش اثری عنق ساخته با کاراکترهایی عنق‌تر که نه تنها قصه‌شان کشش و جذابیت دنبال کردن ندارد که حتی سبب نفرت مخاطب می‌شود

به کاراکترهای پانته آناه‌های و رویا نونهالی که حتی نمی‌شود در حد اشاره پرداخت. گویا تعریف و تمجید از رویا نونهالی در نقش زن بی‌صدای فیلم "خانه‌ای روی آب" هم به مذاق آقای کارگردان و هم خانم بازیگر خیلی خوش آمده که تصمیم گرفته‌اند در فیلم "حکایت دریا" حضوری به همان سبک و سیاق را تکرار کنند. غافل از این که آن چه بازی رویا نونهالی را در فیلم "خانه‌ای روی آب" بر جسته کرده بود تاثیرگذاری شخصیتی بود که نقش‌اش را بازی می‌کرد با وجود این که دیالوگی نداشت. در "حکایت دریا" بازیگران می‌آیند و دو سه دیالوگ روی هوا خطاب به هم می‌گویند و همین حضورها باعث شده یکی از پرستاره‌ترین فیلم‌های سالهای اخیر باشد و البته یکی از بی‌خاصیت‌ترین‌هایشان.

حیرت‌انگیز است که فرمان آرا اجرایی تا این حد بد در فیلمش ارائه داده است. تقریباً شاهد بدترین بازی‌های کارنامه بازیگران فیلم هستیم. موسیقی ارکسترال حجیم پیمان یزدانیان خواسته تمام کمبدهای فیلم را بپوشاند و در نتیجه از جایی به بعد خودش تبدیل به یکی از نقاط ضعف فیلم می‌شود.

در ساده‌ترین میزانش‌ها، دکوپاژ و زاویه دوربین و حرکتش از صورت یک بازیگر به بازیگر دیگر در حد فیلم‌های اول یک کارگردان است. بدترین سکانس فیلم نمای آخر است. شعاری‌ترین نماد فیلم. وقتی سربازها اسلحه به دست به سمت ماشینی می‌آیند که در آن پیرمرد روشنفکر نویسنده نشسته و جوان معترضی که نمی‌دانیم چه بلایی سرش آمده است. اگر روشنفکران این جامعه در حد و اندازه طاهر فیلم "حکایت دریا" باشند بعید است برای نابودی‌شان به اسلحه نیازی پیدا شود. طبق قانون بقا خودشان منقرض می‌شوند!

"حکایت دریا" مثل فیلم‌های دیگر فرمان آرا یک کاراکتر محوری روشنفکر دارد که خود کارگردان هم نقش‌اش را بازی می‌کند.

طاهر نویسنده‌ای است که دچار بحران شده. هم بحران پیری و هم بحران روشنفکری. بحرانش هم با شعارزدگی و حشمتناکی توأم است. طاهر غصه می‌خورد که دیگر شاملوها و گلشیری‌ها و کیارستمی‌ها در این جهان نیستند. اصل ماجرا این است که البته فقدان آدمهای بزرگ بی‌جان‌شان درد بزرگی است اما این که طاهر از زندگی بیزار شده چون به نظرش جهان سطحی است فقط نشانه‌ای از تفرعن اوست به جای آن که همدردی مخاطب را برانگیزد.

از آن طرف ژاله همسر او می‌خواهد از طاهر جدا شود. دکتر البته به او توصیه می‌کند در این شرایط افسردگی شوهرش دست به این کار نزند. جالب است که کارگردان ژاله را در موضعی تصویر می‌کند که از طرف دکتر سرزنش می‌شود چرا می‌خواهد طاهر را راه‌ها کند در حالی که نود دقیقه تحمل طاهر برای تماشاگر هم غیرممکن است چه برسد به زنی که چند دهه با او زندگی کرده باشد!

به این شخصیت بردازی نه تنها ضعیف که اعصاب خردکن، اضافه کنید که کاراکترهای فرعی فیلم عملاً هیچ نقشی در پیشبرد درام ندارند. حتی پروانه که قرار است حضورش شوکی به طاهر و ژاله و تماشاگر وارد کند عملاً شخصیتی خنثی از کار در آمده که با کمی دستکاری می‌توانست از قصه حذف و ماجرای بی‌وفایی طاهر محدود به دیالوگ‌های زن و شوهر شود.

بدتر از آن امیر دشتی است. نماینده جوانان معترض سرخورده که می‌خواهند از کشور خارج شوند و به هر جایی بروند که ویزا لازم ندارد. شعاری‌تر و سردستی‌تر از این نمی‌شود. دیالوگ‌های بین امیر دشتی و طاهر از فرط شعاری بودن حیرت‌انگیزند. کلمه اول جمله هر کدام را که بشنوید تا آخرش را حدس می‌زنید. هوش زیادی هم نمی‌خواهد. بازی‌های سرد و تخت صابر ابر و بهمن فرمان آرا به ابزورد بودن این دیالوگ‌ها و موقعیت اضافه می‌کند. اصلاً در فیلم "حکایت دریا" هر موقعیت و دیالوگی قابل پیش‌بینی است. خیلی زود می‌فهمیم که هوشنگ در خیال طاهر است. هر چند آن سکانس کوتاه حضور علی نصیریان دلنشین‌ترین لحظه فیلم است.

مجید صالحی در "صحنه زنی"

فیلمبرداری فیلم سینمایی "صحنه زنی" به کارگردانی علیرضا صمدی همچنان با رعایت نکات بهداشتی و پروتکل های ایمنی در تهران ادامه دارد و تاکنون همه بازیگران مقابل دوربین رفته و نقش آفرینی کرده اند.

مجید صالحی که جدیدترین عکس او در "صحنه زنی" نیز منتشر شده، با چهره و نقشی متفاوت در این اثر ظاهر شده است. امید روحانی، سیامک ادیب و آتش تقی پور نیز جدیدترین بازیگرانی هستند که در روزهای اخیر به ایفای نقش پرداخته اند و تدوین همزمان اثر نیز توسط هایده صفی یاری ادامه دارد. مهتاب کرامتی، بهرام افشاری، پیام احمدی نیا، لیندا کیانی، محمد نادری، فرزانه سهیلی و مجید صالحی بازیگران این فیلم هستند. مجیدرضا بالا تهیه کننده و مسعود زارع مجری طرح فیلم "صحنه زنی" هستند.

پایان فیلمبرداری "روزی روزگاری ایرانی"

فیلمبرداری سینمایی روزی روزگاری ایران، محصول مشترک سینمای ایران و افغانستان به نویسندگی و کارگردانی غلامرضا جعفری به پایان رسید. این فیلم در ژانر اجتماعی، داستان

خانواده ای افغان که در یک ویلا سرایدار هستند را روایت می کند. وحید شیخ زاده، امیر زمستانی، سوگل قلاتیان، شهره سادات موسوی، سحرناز عباس زاده، حسن مقصودی، الناز محمد بیگی، ایلین جاهد، رونیکا بهرام زاده، سهراب انصاریان و مرجان علوی در این فیلم به ایفای نقش می پردازند.

در گذشت تهیه کننده پر اثر کرونا

همایون رضا عطاردی، تهیه کننده سینمای ایران که چندی پیش بر اثر ابتلا به ویروس کرونا در بیمارستان بستری شده بود، اوایل هفته دارفانی را وداع گفت. حمید هنری کارگردان فیلم "گیتی همسر علیرضا" در گفت و گو با ایلنا این خبر را تأیید کرد. این هنرمند آثار مختلفی را تهیه کرده که از آن جمله می توان به فیلم سینمایی "زندگی" به کارگردانی "جلیل سامان" اشاره کرد که موفق به کسب جایزه ویژه هیأت داوران از بیست و هشتمین جشنواره فیلم فجر شده است.

همچنین تهیه کنندگی فیلم "گیتی همسر علیرضا" نیز بر عهده او بوده است. لازم به یادآوری است که پیکر این تهیه کننده سینما در مشهد به خاک سپرده شد.

امیر آقایی در "شب، داخلی، دیوار"

با معرفی امیر آقایی به عنوان آخرین بازیگر فیلم سینمایی "شب، داخلی، دیوار" به نویسندگی و کارگردانی وحید جلیلودی، تهیه کنندگی علی جلیلودی، همکاری دیگری بین این بازیگر و برادران جلیلودی

رقم می خورد. وی پیش از این در دو فیلم "چهارشنبه ۱۹ اردیبهشت" و "بدون تاریخ، بدون امضا" نیز حضور داشته است. سعید داخ، علیرضا کمالی و دانیال خیری خواه دیگر بازیگران این فیلم هستند که تا به حال معرفی شده اند. همچنین نوید محمدزاده و دایانا حبیبی نقش های اول مرد و زن فیلم را ایفا می کنند. در حال حاضر مراحل پیش تولید و تمرین بازیگران فیلم "شب، داخلی، دیوار" انجام می شود. در خلاصه داستان فیلم آمده است: زندگی نابینایی به نام علی با ورود نابه هنگام زنی متواری، آشفته می شود...

"احمد پور مخبر" در گذشت

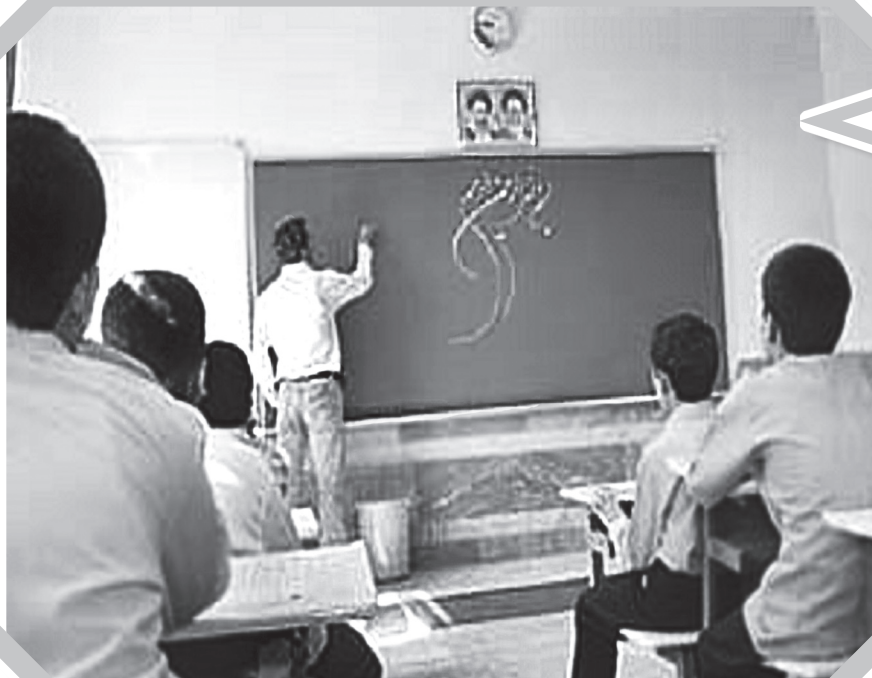
کمتر بازیگری را سراغ داریم که در سن ۶۵ سالگی وارد عرصه بازیگری شود و این همه کارنامه موفق داشته باشد!

احمد پور مخبر جزو معدود بازیگرانی است که در سن حدود ۷۰ سالگی عکسش روی بیلبردهای شهر رفته است! صدای خوب، طنزازی، بیان خاص دیالوگ ها و شیرینی بازیهایش باعث شد در مقطعی حضور او در فیلم های

کمدی زیاد باشد. پور مخبر سال ۱۳۱۸ در محله گلوندک تهران در خانواده ای تفرشی بدنیا آمد. او قبل از ورود به دنیای بازیگری، بازنشسته ارتش بود. اولین بار در سال ۱۳۷۵ و در چند سکانس کوتاه برای مجید مجیدی در فیلم "چهارشنبه آسمان" بازی کرد. اما شهرت او برای همکاری با رضا عطاردان بود. سال ۱۳۸۴ با سریال "متهم گریخت"، عطاردان او را به عنوان یک بازیگر جدید به دنیای بازیگری معرفی کرد. دو سال بعد در سریال دیگر عطاردان با عنوان "ترش و شیرین" نقش آفرینی کرد و پس از آن در فیلم های مختلف کمدی به ایفای نقش پرداخت. از فیلم ها و سریال هایی که او در آن بازی کرده می توان به: بزنگاه، راه در رو، همسایه ها، زن ها فرشته اند، دایناسور، خروس جنگی، توفیق اجباری، کیش و مات، سلام بر عشق، به روح پدرم، کنسرت روی آب و... اشاره کرد. او چند سالی بود به علت کسالت در کاری بازی نمی کرد و بیشتر در محافل و جشن های هنری حضور می یافت. این بازیگر سرانجام در ۳۰ تیر ۱۳۹۹ در سن ۸۰ سالگی بر اثر سکته مغزی در گذشت.

مگر من فضولم؟

بدون تامل جواب داد:

- منطقی این است که وقتی ما درس را حاضر نکرده‌ایم، شما یکی دو نفر از شاگردان زرنگ کلاس را تنبیه کنی، تا ما به خودمان بگوییم آقا معلم وقتی درسخوان‌ها را تنبیه می‌کند، تکلیف ما تنبل‌ها و بی‌استعدادها با کرام‌الکاتبین است و خدا می‌داند چه سرنوشتی انتظارمان را می‌کشد. من قول می‌دهم این جوری عبرت بگیرم. با حرف‌های رشید، بچه‌های کلاس شلیک خنده را سر دادند و من، با عصبانیت گفتم: لازم نیست به من کار یاد بدهی. برو گوشه کلاس و تنبیه مصوب را در مورد خودت اعمال کن.

آن روز، بعد از زنگ آخر، حال خیلی بدی داشتم، از این که حریف چهارتا بچه جغله نمی‌شدم و نمی‌توانستم آنها را مجبور به درس خواندن کنم، خودم را می‌خوردم. به همین جهت هم، موقع بیرون رفتن از مدرسه، با یکی از معلمان قدیمی همقدم شدم و برای اولین بار به سرم زد به نحوی زیر کانه، او را تخلیه اطلاعاتی کنم و شگردهای کار را یاد بگیرم. وقتی قدری از مدرسه دور شدیم، گفتم:

شما هم توی کلاست دانش‌آموز نخاله داری؟ - معلوم است که دارم. اصلاً کلاسی که نخاله نداشته باشد، کلاس نیست. به قول معروف توی باغ انگور هست و غوره هم هست.

- صحیح... حتماً هر جلسه مجبور می‌شوی عده‌ی را تنبیه کنی و...

- با تنبیه که کسی ادب نمی‌شود. - من دانش‌آموزان تنبل کلاس را شناسایی

کلاس را وادار کرده‌ام رو به دیوار بایستند و دست و پایشان را بالا ببرند، خنده‌ام می‌گرفت، اما برای این که جذبه‌ام نزد دانش‌آموزان از بین نرود، خویشتن‌داری می‌کردم و نمی‌خندیدم. یکی از تنبل‌ترین شاگردان کلاس، که اسمش رشید بود، اما جته‌ای بسیار ریزه میزه و قدی کوتاه داشت، تقریباً در تمام روزهایی که با هم درس داشتیم، ناچار می‌شدم تنبیه‌اش کنم. او هم با صبوری تنبیهات را تحمل می‌کرد و دم نمی‌زد، اما بالاخره، یک روز طاقتش تمام شد، و قبل از این که تنبیه مصوب در موردش اعمال شود، گفت: آقا... می‌توانم بیرسم شما در هر جلسه مرا تنبیه می‌کنی که چه بشود؟

- معلوم است... برای این که دانش‌آموزان دیگر عبرت بگیرند و درسشان را بخوانند. پوزخندی زد و گفت:

- یعنی مرا که در درس ضعیف هستم، گوشت قربانی کرده‌ای تا دیگران عبرت بگیرند؟

- چاره دیگری ندارم پسر جان! - آقا اجازه! شما به جای این کارها که هم وقت خودتان و هم وقت مرا می‌گیرد، باید کاری بکنید که من عبرت بگیرم.

- یعنی... می‌فرمایید چکار کنم؟ - دانش‌آموزانی که درسشان خوب است، نیازی به عبرت گرفتن ندارند و از تنبیه شدن ما درس نمی‌گیرند. شما باید به فکر پیدا کردن راهی باشید تا دانش‌آموزانی مثل من درس عبرت بگیرند.

- این درست، اما پیشنهاد خودت چیست؟

اعتراف می‌کنم که وقتی کارم را به عنوان معلم یک مدرسه پسرانه شروع کردم، هیچ تجربه‌ای از این کار نداشتم و از طرف دیگر چون کلاه‌ام باد داشت، خیال می‌کردم افت دارد که از معلمان با سابقه مدرسه سؤال بکنم. به این جهت، تجربیاتی را که از دوره دانش‌آموزی خودم داشتم، از نظر گذراندم و گفتم:

- معلمی که کاری ندارد، کافی است همان کارهایی را که معلمان سابق خودم انجام می‌دادند، انجام بدهم. به همین دلیل، هر وقت می‌رفتم سر کلاس، اول به عادت معلمان دوره تحصیل خودم نگاهی فیلسوفانه به دانش‌آموزان می‌انداختم و وقتی می‌دیدم دانش‌آموزی سعی دارد خودش را پشت سر دانش‌آموز جلویی پنهان کند، متوجه می‌شدم درس را حاضر نکرده و با بدجنسی تمام، همان دانش‌آموز را برای جواب دادن درس انتخاب می‌کردم و وقتی آن طفلک نمی‌توانست به سئوالاتم جواب بدهد، برایش ده بار جریمه نوشتن از روی آن درس در نظر می‌گرفتم و اگر جلسه بعد، جریمه‌ها را نوشته و با خودش آورده بود، که هیچ، و گرنه مثل زمانی که خودم مدرسه می‌رفتم، با خط کش ده دوازده تا ضربه کف دستش می‌زدم و تازه، بعدش هم، او را مجبور می‌کردم گوشه کلاس، رو به دیوار بایستد و یک پا و دو تا دستش را بالا ببرد.

از شانس بد من بی‌تجربه، عده زیادی از دانش‌آموزان کلاس، بی‌استعداد و تنبل بودند و بعضی روزها، وقتی می‌دیدم نصف جمعیت

کرده‌ام و هر جلسه به یکی از آنها می‌گویم اگر جلسه بعد درس را حاضر کرده باشی، تو را یک هفته مبصر کلاس می‌کنم. از این کار هم نتیجه خوبی گرفته‌ام. چون دانش‌آموز برای این که قدرت پیدا کند، خودش را به در و دیوار می‌زند تا در جلسه بعد بتواند درس را جواب بدهد. البته، گاهی هم به بعضی‌هایشان جایزه می‌دهم و...

وقتی حرف‌مان به این جا رسید، معلم کار کشته به خانه‌اش رسیده بود، مجبور به خداحافظی شدیم و نشد که پیرسم جایزه دادن به دانش‌آموز تنبل دیگر چه صیغه‌ای است، اما حرف‌هایی را که شنیده بودم، در ذهنم مرور کردم و به این نتیجه رسیدم که با صنار حقوق دریافتی، بودجه‌ای برای جایزه خریدن ندارم. فلذا از گزینه جایزه دادن به دانش‌آموزان تنبل صرف‌نظر کردم. منتهی گزینه دوم، یعنی مبصر شدن آنها را جدی گرفتم و جلسه بعد، وقتی سر کلاس رفتم، اول از همه رشید را مخاطب قرار دادم و گفتم:

– رشید جان! اگر قول بدهی در جلسه آینده درس امروز را خوب حاضر کنی، تو را برای یک هفته مبصر کلاس می‌کنم.

در حالی که انتظار داشتیم از خوشحالی به پرواز در بیاید و بگوید "بر این مزده گر جان فشانم رواست" با بی‌حیایی کامل زل زد توی چشمانم و گفت: آقا اجازه؟ این قبا به تن ما گشاد است، یک نفر دیگر را مبصر کنید. من حریف این نخاله‌ها نمی‌شوم.

ناچار دانش‌آموز دیگری را که او هم در تنبلی دست کمی از رشید نداشت کاندیدای مبصری کردم، اما او هم گفت:

– آقا اجازه! مبصری کار شاقی است. اگر اسم بچه‌های شورو و شلوغ را بنویسم و به شما بدهم، کینه مرا به دل می‌گیرند و بیرون از مدرسه کتکم می‌زنند. اگر هم بنویسم، شما کتکم می‌زنی. بنابراین، مرا ندیده بگیرید و یک نفر دیگر را به عنوان مبصر انتخاب کنید.

تنبلی‌های سومی و چهارمی و پنجمی هم هر کدام به بهانه‌ای شان از زیر بار خالی کردند و بعد از مدتی تفکر و تأمل به این نتیجه رسیدم که برای اولیای دانش‌آموزان تنبل نامه‌ی بنویسم و وضعیت تحصیلی فرزندشان را به اطلاع آنها برسانم. همین کار را هم کردم، اما رشید از تحویل گرفتن نامه مربوط به پدرش خودداری کرد و گفت: آقا اجازه! مامان و بابای من سواد ندارند و نمی‌توانند نامه شما را بخوانند.

– خب خودت برایشان بخوان.
– آقا اجازه... خط خرچنگ قورباغه شما را من که سهل است، نسخه‌پیچ‌های دواخانه هم نمی‌توانند بخوانند.

واقعیت این است که بابای رشید، وقتی وارد شد، یک هفت تیر در دست داشت و عصبانی به نظر می‌رسید. زبانم لال... تصور می‌کنم با نیت سوء قصد به شما یا آقا معلم آمده. من که در آن لحظه و شنیدن آن خبر نزدیک بود قبض روح شوم...

– از حرفش لجم گرفت و با عصبانیت گفتم:
– حالا که این طور است، فردا پدرت را بیاور مدرسه تا خودم با او حرف بزنم و آشی برایت بپزم که یک وجب روغن روی آن ایستاده باشد.

– اتفاقاً پدرم خودش دکان آش‌فروشی دارد و هر شب یک قابلمه آش رشته یا آش شله قلمکار با خودش به خانه می‌آورد و سرش به قدری شلوغ است که بعید می‌دانم از کسی سفارش پختن آش قبول کند.

از فرط عصبانیت دلم می‌خواست سرم را به دیوار بکوبم، اما برای این که جذبه‌ام نزد دانش‌آموزان زایل نشود، خویشتنداری کردم و چیزی به روی خودم نیاوردم.

دو سه روز بعد، وقتی طبق معمول تعدادی از دانش‌آموزان تنبل را کنار یکدیگر به صف کرده بودم، مدیر مدرسه، سرزده به کلاس آمد و با دیدن آن صحنه از کوره در رفت که:

– آقا! این چه وضعی است؟ مردم بچه‌هایشان را مدرسه می‌فرستند تا علم و کمالات یاد بگیرند. این است علم و کمالاتی که شما یادشان می‌دهی؟

از خجالت داشتیم آب می‌شدم و از خدا می‌خواستم زمین دهان باز کند و مرا بلعد که معجزه‌ای اتفاق افتاد و فرّاش مدرسه نفس نفس زنان، بارنگی که مثل گچ دیوار سفید شده بود، در کلاس را باز کرد و خطاب به مدیر گفت: قربان! پدر رشید آمده و می‌خواهد شما و معلم پسرش را ببیند.

– خب! این که چیز عجیبی نیست. هر روز چند نفر از اولیای دانش‌آموزان برای پرسش از وضع تحصیلی فرزندشان به مدرسه می‌آیند. چرا رنگ و رویت پریده؟

– واقعیت این است که بابای رشید، وقتی وارد شد، یک هفت تیر در دست داشت و عصبانی به نظر می‌رسید. زبانم لال... تصور می‌کنم با نیت سوء قصد به شما یا آقا معلم آمده!

من که در آن لحظه و شنیدن آن خبر نزدیک بود قبض روح شوم و البته، حق هم داشتیم، مطمئن بودم رشید ماجرای تنبیه‌های مرا برای

پدرش تعریف کرده و او برای زهر چشم گرفتن از من آمده. بی‌اختیار دل از زندگی برداشتم و شروع به خواندن اشهد خودم کردم و وقتی دیدم رنگ از صورت آقای مدیر هم پرید، کمی قوت قلب پیدا کردم و با خودم گفتم:

"حتماً او هم کاری کرده که خوف دارد. به این ترتیب، جزای هر کدامان نصف می‌شود و ممکن است بابای رشید، با در کردن چند تیر هوایی فقط ما را بترساند و دنبال کارش برود".

با این حال، چاره‌ی هم جز رویارویی با پدر رشید نداشتیم. آقای مدیر گفت: اگر تأخیر کنیم، ممکن است عصبانی شود و بیاید این جا در حضور دانش‌آموزان کارمان را بسازد.

با ترس و لرز از کلاس خارج شدیم و به طرف دفتر حرکت کردیم. وقتی رفتیم توی دفتر، هر دو با ترس سلام چاپلوسانه‌ی کردیم و بابای رشید، هفت تیری را که در دست داشت، به سمت ما گرفت و با لحنی خشم‌آلود گفت:

– به من بفرمایید این چیست؟

مدیر مدرسه با لکنت زبان گفت:

– خودتان که می‌دانید. چرا از ما می‌پرسید؟ طرف مربوطه، هفت تیر را گذاشت روی میز آقای مدیر و ما نفسی را که از ترس توی سینه‌مان حبس شده بود رها کردیم و پدر رشید ادامه داد:

– چند وقت پیش، یکی از معلم‌های شما، که نمی‌دانم ایشان بوده یا نه، همسر بنده را احضار کرده و فرموده بود چون رشید دانش‌آموز زرنگی است، قصد داریم به او جایزه بدهیم، منتهی، چون بودجه نداریم، خودتان یک چیزی بخرید و به ما بدهید تا به او بدهیم. عیال بنده هم بی‌عقلی کرده و این را به عنوان جایزه خریده و کادوپیچ کرده و معلم مربوطه هم بدون بازبینی آن را به رشید داده و از آن روز تا حالا، رشید نه فقط دیگر دل به درس نمی‌دهد، بلکه هر پولی از من یا مادرش می‌گیرد، ترقه می‌خرد، با این هفت تیر می‌ترکاند و اعصاب برای هیچ کدامان نگذاشته. من وقتی قضیه را فهمیدم عیال را کلی دعوا کردم. شما هم لطفاً معلمی را که چنین دسته گلی به آب داده را مواخذه کنید تا این جور مایه افت تحصیلی بچه‌های مردم نشود.

مدیر قول داد معلم مربوطه را شناسایی و مواخذه کند، در حالی که من خوب می‌دانستم دسته گل را چه کسی به آب داده! همان معلمی که مثلاً کلی با سابقه است و روشهای ابداعی بدیعی دارد... اما حرفی به مدیر نزدم و با خودم گفتم: "مگر من فضولم؟"

یادها و خاطره‌ها

ثبت تصاویری می‌تواند با خاطره‌های خوش همراه باشد به خصوص اگر بتوانیم در تصاویرمان بزرگترها را هم داشته باشیم. بنابراین شما هم می‌توانید با ارسال عکسهای خود در این صفحه حضوری فعال داشته باشید

از راست: محمد غربی، کوروش رستمی، مهدی غربی، رحیم دهیری دهنوی و علی صادقی

از راست حسن ثقیلی، علی حزاوی، بسام سلحی، نژاد، رضا بغلانی، طارق طبیشی، رضا تامری و مطوری، همکاران گرامی اجرایات شهرداری آبادان.

راست. امیر قشقایی، نیما قشقایی و شاهین قشقایی

از راست. حمید دهنوی، مجید شعبانیان، کودک حسین شعبانیان، صالح صفری و مهدی شعبانیان - استان خوزستان

عکس یادگاری با مرحوم عباس مسعودی و اهدای جایزه به حسین رحیم خانی و دکتر سعید محمودی در کنار خبرنگاران افتخاری مجله اطلاعات کودکان ۵۸ سال قبل
ارسالی: حبیب کریمی

از راست. علی سوگ شیخ و جواد نظری و بهادر ربیهای و مهدی محسنی

حسن چراغیان در جمع بچه‌های روستای کوشه شهرستان بردسکن - خراسان رضوی

محمد هاشمی در کنار همسرش فاطمه ملکی و فرزندشان، خانواده خواننده پرسابقه مجله

□ ابن یمین فریومدی

امیر فخرالدین محمود بن امیر یمین الدین طفرایی معروف و متخلص به ابن یمین شاعر معروف قرن هشتم در سال ۶۸۵ هجری قمری در دوره حکومت تیموریان تولد یافت. در مورد زندگی اش سخنه‌های بسیاری شنیده‌ایم که گاه بسیاری از آنها اغراق و مبالغه بوده است.

ولی قدر مسلم این که ابن یمین در یکی از آشفته ترین دوره‌های تاریخ ایران می‌زیسته است. آنکس که بدانند و بداند که بداند اسب شرف از گنبد گردون بجهاند آنکس که بداند و نداند که بداند با کوزه آب است ولی تشنه بماند آنکس که نداند و بخواد که بداند جان و تن خود را ز جهالت برهاند آنکس که نداند و بداند که نداند لنگان خرک خویش به مقصد برساند آنکس که نداند و نداند که نداند در جهل مرکب ابدالدهر بماند ***

ابن یمین مدتی در سبزووار پر آشوب هم زندگی کرده است. او عمر نسبتاً طولانی داشته و به گفته خودش هفتاد و پنج سال زندگی کرده است. ابن یمین مردی قانع و گوشه گیر و دهقان پیشه و معتقد به بنیادهای اخلاقی بود و اعتقاد داشت شاعری شغل پولساز و آینده داری نمی‌باشد، همیشه در عزلت و گوشه نشینی شعر می‌گفت از جمله:

شاعری نیست پیشه‌ای که از آن رسد نان و نیز تره به دروغ!! راستی سخت زشت و بی‌معنی است اجرتی خواستن برای دروغ!! زان بود کار شاعران بی‌نور که ندارد چراغ کذب فروغ!! ***

ابن یمین اصالتاً ترک نژاد بود و در ناحیه فرومد

لطایف و ظرایف

منصوره وفات‌اند

به دنیا آمد. پدرش به خراسان مهاجرت کرد و سالهای اول زندگی اش نیز در خراسان گذشت ولی در دوران جوانی به تبریز رفت ولی پس از چندی دوباره در خراسان به جنبش سربداران پیوست.

قطعه‌ها و اشعار او به سبب اندرز و طعن و طنز رواج و شهرت بسیار پیدا کرده و بر زبان شعر دوستان جاری گشت.

هیچ دانی کز چه باشد عزت آزادگان؟

از سر خوان لثیمان دست کوتاه کردنت

هر که را این تلخه دنیا بس زبون خویش کرد

گر بصورت مرد باشد لیک در معنی زنست

بر سر کوی قناعت گوشه‌ای باید گرفت

نیم نانی می‌رسد تا نیم جانی در تن است

ابن یمین طول زندگی اش را به دو دوره تقسیم کرده است.

دوره بسیار سخت و دوره کمی آرامش و در سخت‌ترین شرایط زندگی اش این شعر را سروده است. در واقع در زندگی اش دو شخصیت متضاد را آزمایش کرده است.

ای دل اگر زمانه به غم می‌نشانند

بنشین و صبر کن که صبوری دوی اوست

با دور، روزگار شاید ستیزه کرد

و آن کس که کرد، این مثل خوش برای اوست

با ژند و پیل، پشه چو پهلو زند همی

گر جان به باد بر دهد، الحق سزای اوست

گر کار عاقلی نرود بر ره صواب

از وی مبین، که آن نه فکر خطای اوست

ور جاهلی به منصب و مالی رسد مگوی

کان مال و منصب از شرف و عقل ورای اوست

چون کارها به جهد میسر نمی‌شود

آن زبید از کسی که خرد رهنمای اوست

گر کار نیک و بد نشود بر مراد او

داند که هر چه هست به حکم خدای اوست

پدرش او را آموزش داده بود و از جوانی در شمار شاعران و منشیان عهد خویش درآمد و مقام استیفا یافت و (مستوفی) خوانده شد.

ابن یمین چون مانند پدرش متصدی تحریر صغرا در آغاز حکم‌ها بود به طغرای مشهور گشت.

درگذشت او در سال ۷۶۰ هجری قمری در فرومد خراسان بود.

آرامگاه این شاعر توانا در روستای فرومد بخش میامی در نزدیکی شاهرود و سبزووار می‌باشد، که ابتدا ساختمانی به صورت خاک و خشت بود که رو به ویرانی می‌رفت. ولی بعدها توسط سازمان میراث فرهنگی شهر سمنان به صورت یک فضای سبز درآمد است با قبری شش گوشه که مطالبی هم روی سنگ قبر این شاعر نوشته شده و به آراستگی مرمت و بازسازی شده است.

پادشاهی نزد اهل معرفت آزادی است

هر که بند آرزو بگشاد، از دل پادشاست

می‌رسد خواری ز آمیزش به مرغ خانگی

غیرتی گر هست عنقار از بهر انزواست

کنج عزلت گیر و دهقانی کنای ابن یمین

تا بدانی کان چه می‌کاریش در نشو و نماست

جستن گوگرد احمر عمر ضایع کردن است

روی بر خاک سیه آور که یکسر کیمیاست

شونوی

شوهره به زنش می‌گه: برو به نوشیدنی واسم

بیار. زن: کولا یا پیسی... آقا: کولا

زن: لایت یا عادی... آقا: لایت

زن: قوطی یا شیشه... آقا: قوطی

زن: کوچک یا بزرگ...

آقا: اصلاً نمی‌خوام... واسم آب بیار

زن: معدنی یا لوله کشی... آقا: آب معدنی

زن: سرد یا گرم... آقا: خودم رو می‌زنم‌ها

زن: با چوب یا دمپایی...

آقا: منو حیون فرض نکن

زن: خر یا سگ... آقا: برو از جلو چشم

زن: پیاده یا با دوچرخه...؟

آقا: با هر چی برو فقط نبینمت

زن: باهام میای یا تنها برم...

آقا: میام و خودم رو می‌کشم

زن: با چاقو یا ساطور... آقا: ساطور

زن: قربونی می‌کنی یا تیکه تیکه؟

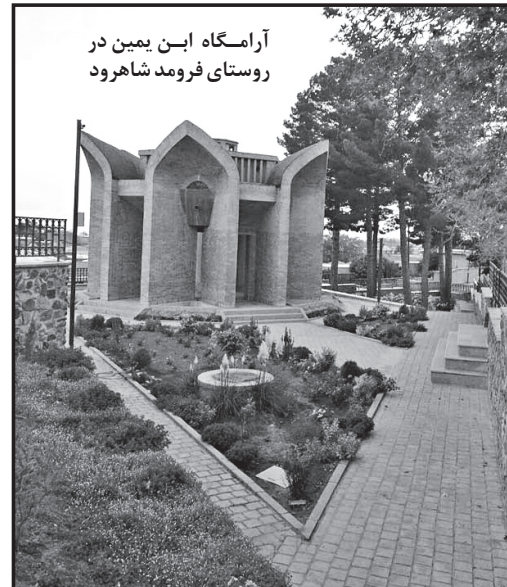
آقا: خدا لعنتت کنه... قلم وایساد

زن: ببرمت دکتر یا دکتر و بیارم اینجا؟!

یعنی خانم‌ها تا این حد عزیز هستن و اصلاً

حوصلت سر نمی‌ره

آرامگاه ابن یمین در روستای فرومد شاهرود

می‌خواهند دوستان خودشان را بیاورند

استقلال در حالی موفق شد در آبادان صنعت نفت را شکست دهد که در این بازی باز هم گلی دریافت نکرد تا خط دفاعی این تیم به همراه سنگر بانس نمره قبولی بگیرند، عملکرد خوب سید حسین حسینی هم دروازه استقلال طی این یکی دو بازی اخیر باعث شده این تیم نسبت به گذشته بهتر عمل کند. در خصوص دیدار با نفت آبادان عملکرد حسینی و شایعانی که این روزها درباره استقلال مطرح است با بهزاد غلامپور گپ زدیم...

از بازی با نفت بگوئید.

خدا را شکر بازی را بردیم. البته یک بازی منطقی و هوشمندانه را انجام دادیم که در نهایت با کسب هر سه امتیاز مسابقه همراه شد.

چطور از پس گرمای هوا برآمدید؟

هوا گرم نبود بلکه داغ بود! وقتی همان اول کار با سید برای گرم کردن به زمین آمدیم جریان هوا به گونه‌ای بود که انگار پشت کولر گازی ایستاده باشید و مثل همان، باد داغ به صورت ما می‌خورد به طوری که انگار روی صورتان شلاق می‌خورد اما شکر خدا با همت بچه‌ها توانستیم با پیروزی میدان را ترک کنیم. به خصوص در این شرایط کرونایی و وضعیت آب‌وهوا و گرمای شدید آبادان این برد خیلی شیرین بود. البته نباید از صنعت نفت هم گذشت. تیم خوب نفت آبادان مهره‌های کلیدی و باارزش و کادر فنی خوبی دارد.

باز هم باید برای عنوان دومی تلاش کنید.

محرومیت و مصدومیت‌ها به اضافه شرایطی که کرونا به وجود آورد همه و همه

زیادی ایجاد می‌کند که آدم باید همان لحظه خودش را خالی کند، هر چند این خوشحالی‌ها و شادی‌ها واقعا از ته دلم است و به هیچ وجه این مسائل نمایش و شو نیست.

کلین شیت را باید به پای حسینی گذاشت، با دفاع؟

باید آن را به پای یک سیستم خوب گذاشت چون همه زحمت کشیدند. از زمانی هم که فرهاد مجیدی و کادرفنی تصمیم گرفتند دوباره با دفاع خطی ۴ نفره به میدان برویم هم بچه‌ها زحمت زیادی کشیدند و خوب دفاع کردند. سید هم واقعا محشر گلری کرد و در این دو بازی فوق‌العاده بود و به نظر من سنگ تمام گذاشت. اعتقاد دارم حسینی می‌تواند سالها گلر اول تیم باشد.

البته بهتر است روحیه اش را بیشتر قوی کند.

بله درست است هر چند در مجموع یک گلر باید همیشه روحیه داشته باشد و هیچ شکی در این مورد نیست اما از لحاظ فنی، تمرین کردن و تلاش، سید حرف ندارد و برای موفقیت هر کاری می‌کند. او سعی و تلاش زیادی می‌کند و امروز

دست به دست هم داد تا استقلال در این فصل هم نتواند به رتبه‌ای که استحقاقش را دارد و جایگاه واقعی‌اش است، برسد. استقلال فوتبال واقعی ارائه داده و با جان و دل برای هوادارانش فوتبال بازی می‌کند و به جز همین هوادارانش به هیچ کسی هم وابسته نیست.

یعنی تیمهای دیگر به چیزی وابسته اند؟

این طور نیست؛ در هر صورت من یک مثال زدم که همه چیز و همه نکات در آن است و آنهایی که باید، مطلب را می‌گیرند. استقلال یک اسب سرکش است؛ آسی که فقط به خودش اتکا دارد و وابسته به هیچ کسی نیست.

عکس‌هایی در آبادان از شما منتشر شد که از روی سر نامجموطلق و حسینی پریده بودید؟!

بله. این بار مجیدی شانس آورد روی سکوها بود و گر نه شاید او هم مصدوم می‌شد.

نمی‌خواهید خوشحالی بعد از گل را عوض کنید؟

واقعا نمی‌شود! بالاخره شرایط بازی و گل‌هایی که به ثمر می‌رسد هیجانانگیز لحظه‌ای و خوشحالی

مرضیه جعفری، سرمربی تیم فوتبال بانوان شهرداری بم:

دو فصل است که نباخته‌ایم

مقدمه: بالاخره پرورنده لیگ برتر فوتبال زنان در سال ۹۸ بسته شد و تیم شهرداری بم با ۵۴ امتیاز عنوان قهرمانی را به دست آورد. این هفتمین قهرمانی، پرافتخارترین تیم فوتبال زنان ایران است با مرضیه جعفری سرمربی، شهرداری بم، بعد از اعلام قهرمانی صحبت کردیم...

نظر تان درباره قهرمانی چیست؟

هفت قهرمانی، یک نایب قهرمانی و دو عنوان سومی در کارنامه داریم. در سه سالی که قهرمان نشدیم، تا لحظه آخر جزء مدعیان قهرمانی بودیم، اما خدا به ما کمک کرد و بازیکنان در چند سال اخیر خیلی زحمت کشیدند. همیشه با غیرت کار کردند، تمریناتمان در هوای گرم بم حتی یک روز

لیگ بسیار منظم برگزار شد و خانم گلاره ناظمی (مسئول کمیته مسابقات فوتبال زنان) برای مسابقات خیلی زحمت کشید. هر چند وضعیت مسابقات را دیر مشخص کردند ولی این ربطی به خانم ناظمی نداشت؛ او برای فوتبال بانوان خیلی تلاش کرد و برای برگزاری منظم لیگ باید قهرمانان امثال او باشیم. بطور کلی لیگ خوب، پویا و قدرتمندی داشتیم، خیلی از تیمها مدعی بودند و نتیجه خیلی از بازی‌ها قابل پیش بینی نبود. این قهرمانی را به مردم بم و بازیکنان تیم تبریک می‌گویم و از مسئولان شهر هم تشکر می‌کنم که تا

هم تعطیل نمی‌شد و بازیکنان با جان و دل کار می‌کردند. خاطرات زیادی از کار آنها دارم.

رکوردار هم هستید، درست است؟

دقیقاً دو فصل است که اصلاً نباخته‌ایم و بازیکنان هم با غیرت کار کرده‌اند. خدا به این بازیکنان کمک کرده و دعای مردم باعث شد تا در هر شرایطی پیروز میدان باشند. در دو فصل گذشته حتی مساوی هم نداشته‌ایم که یک نوع رکورد محسوب می‌شود. خوشحالم که هفتمین قهرمانی را هم برای مردم بم به ارمغان آوردیم.

در خصوص وضعیت لیگ نظر تان چیست؟

بادهای مجازی المپیک‌ها در روزهای کرونایی

عبدیان که به تازگی به این جمع اضافه شده است و سایر عزیزان تشکر کنم. ✨شایعه شده که برخی بازیکنان استقلال گفته‌اند

نتیجه این تلاش‌ها را هم خودش می‌بیند و هم تیم. به قول معروف، سید آینده استقلال است و می‌تواند ۱۰ تا ۱۵ سال دروازه این تیم را بیمه کند.

اگر مجیدی باشد در تیم نمی‌ماند؟

اصلاً چنین صحبت‌هایی مطرح نیست. ما چند بازی دیگر در لیگ به اضافه یکی دو بازی حساس در جام حذفی به همراه مرحله گروهی لیگ قهرمانان آسیا را در پیش داریم و الان اصلاً بحث این صحبت‌ها نیست. به نظر من آنهایی که دشمن استقلال هستند می‌خواهند با این اخبار و حاشیه‌سازی‌ها به تیم ضربه بزنند و با این کارها می‌خواهند دوستان خودشان را به این تیم بیاورند. این عده دشمن استقلال هستند و گر نه هوادار واقعی که تیمش را دوست دارد در این شرایط حساس و کرونایی هیچ وقت نمی‌آید با این اخبار و حاشیه‌ها به تیم مورد علاقه‌اش ضربه بزند. اینها هم موفقیت استقلال را نمی‌خواهند

فیفا حکم شفر را هم صادر کرد

– بالاخره بعد از گذشت چندماه کمیته انضباطی فیفا حکم مربوط به پرونده وینفرد شفر را صادر کرد. در این رای باشگاه باید ظرف یک ماه ۶۰۰ هزار دلار پول شفر را پرداخت کند و تا پرداخت نشدن این پول ما از سه پنجره نقل و انتقالاتی محرومیم. در حال حاضر احمد سعادت‌مند در تلاش است تا با فراهم کردن پول بویان و شفر باشگاه را از این خطر بزرگ نجات بدهد اما تا حالا این مبلغ به طور کامل فراهم نشده.

چنین شرایطی را نداشتیم. نیمه اول یک بر صفر به نفع وچان به پایان رسید و از بلندگوی ورزشگاه پیروزی این تیم را تبریک گفتند، واقعا دلم گرفت چون خیلی تلاش کرده بودیم و حتی در رختکن هم نتوانستم خودم را کنترل کنم و اشکم درآمد. با بازیکنان صحبت کردم که باید این بازی را برنده شویم، بازیکنان پنج دی ماه برگزار شد که مصادف با سالگرد زلزله بم بود، آنجا خدا را به زلزله زدگانی که پنجم دی ماه فوت شده بودند قسم دادم که آنها جواب مردم شهرم و تیم را بدهند. خوشبختانه در پایان ۳ بر ۲ برنده هم شدیم.

شاکله این تیم را در فصل بعد حفظ می‌کنید؟

– به دنبال حفظ این تیم هستیم اما درگیری ما بیشتر به خاطر ویروس کرونا است. امیدوارم این ویروس هر چه سریعتر ریشه کن شود تا با خیالی آسوده وارد مسابقات شویم. اکنون شرایط خوبی وجود ندارد که دختران را با ساختار موجود فوتبال زنان وارد بازی‌ها کنیم.

اما باید یک رقیب در حد خود هم داشته باشد.

– الان در لیگ ما کدام دروازه‌بان ثابت، رقیب در حد خود دارد؟ همین الان در پرسپولیس هم چنین وضعیتی حاکم است و گلر این تیم رقیب ندارد. وقتی به یک دروازه‌بان جوان این طور بها و میدان می‌دهند مجبور است خودش را قدرتمند نشان داده و تحمیل کند، حالا چه رقیب داشته باشد چه نداشته باشد. این در حالی است که همه می‌گویند حسینی باید رقیب داشته باشد اما دیگر مثل سابق نیست تا به این شکل یک تیم را بست. به نظر من هم این موضوع امکان‌پذیر نیست. الان هم نه من می‌توانم کسی را گول بزنم و نه کسی می‌تواند من را گول بزند چون از نزدیک تلاش و سعی سید را برای موفقیت می‌بینم و هر روزی هم که تمرین تعطیل است او خودش اضافه بر سازمان تمرین کرده و بدنش را روی فرم نگه می‌دارد

اختلاف مدیریت و کادرفنی صحت دارد؟

– اصلاً چنین چیزی وجود خارجی ندارد و بین طرفین هماهنگی و همدلی خاصی وجود دارد. در این مدت که آقای سعادت‌مند آمده به خوبی پیگیر همه امور و مشکلات است و از همان زمانی که آمده برای استقلال سنگ تمام گذاشته و کارها را به نحو احسن انجام می‌دهد و جا دارد از وی به همراه دوستان در هیأت مدیره به خصوص آقای

حد ممکن از نظر مالی و معنوی حمایتان کردند.

گفتید خاطره دارید، در این باره بگویید.

– بازی با وچان کردستان در آخرین بازی نیم فصل اول حساسیت زیادی داشت و هر تیمی که برنده می‌شد به قهرمانی نیم فصل می‌رسید. زمین به علت بارش برف و باران شب پیش از مسابقه خیس بود و نگران بودم چون در بم هیچوقت

باشگاه پرسپولیس و پوکر قهرمانی

به قطر سفر می کند. بحث نشست ها هم هست که قرار شد با سرمربیان همکاری لازم را داشته باشیم.

پرسپولیس رکوردها را تغییر داد

پرسپولیس با برتری دو بر یک بر نفت مسجد سلیمان قهرمانی اش در لیگ برتر را قطعی کرد تا در فاصله چهار هفته مانده به اتمام مسابقات، خیالش از کسب این عنوان راحت شود.

این برتری سبب شد شاگردان یحیی گل محمدی رکوردهای جالبی را هم به نام خود ثبت کنند.

پیروزی برابر شاگردان مهدی تارتار دهمین برد متوالی خارج از خانه پرسپولیس بود. شاهین، فولاد، ذوب آهن، سایپا، پارس جنوبی، صنعت نفت، سپاهان، پیکان و ماشین سازی، تیم هایی هستند که پیش از این بازی در خانه شان به سرخ پوشان تهرانی باختہ بودند.

پرسپولیس با قطعی کردن قهرمانی اش به رکوردی جاودانه در فوتبال ایران رسید. این تیم به نخستین تیم تاریخ فوتبال ایران تبدیل شد که در بالا بردن جام پوکر می کند.

قطعی شدن قهرمانی در فاصله چهار هفته مانده تا اتمام فصل، سبب شد پرسپولیس سریع ترین قهرمانی تاریخ لیگ برتر را هم به نام خود ثبت کند.

پرسپولیس برای اولین بار در لیگ برتر، پس از تغییر سرمربی در طول یک فصل، قهرمان می شود. یحیی گل محمدی هم به عنوان جانشین گابریل کالدرون به این تیم آمده بود با ثبت ۱۰ برد و یک مساوی در یازده بازی، به این رکورد می رسد. البته سپاهان در لیگ یازدهم و چهاردهم به این رکورد رسیده بود.

ثبت پوکر قهرمانی برای شاگردان یحیی گل محمدی، این تیم را به پرافتخارترین تیم تاریخ لیگ برتر تبدیل کرد. پرسپولیس پیش از این با سپاهان در تعداد قهرمانی ها برابر بود (پنج قهرمانی) اما حالا یک قهرمانی بیشتر دارد.

شاگله اصلی تیم را برای فصل بعد حفظ خواهیم کرد و گفت و گو با بشار رسن هم در بر گیرنده همین مسأله است

مهدی رسول پناه سرپرست تیم فوتبال پرسپولیس با اعلام این خبر درباره قهرمانی باشگاه پرسپولیس در لیگ برتر فوتبال، گفت: لازم می دانم این قهرمانی را به همه مردم ایران به خصوص هواداران باشگاه پرسپولیس تبریک بگویم. این قهرمانی شایسته ترین نتیجه است به دلیل آنکه ۴ هفته پیش از پایان مسابقه ها به دست آمد و این چهارمین قهرمانی پیاپی است. این قهرمانی در زمین مسجد سلیمان بود که این تیم در زمین خودش نتوانسته پرسپولیس را شکست دهد.

سرپرست پرسپولیس درباره جشن قهرمانی تیم پرسپولیس خاطر نشان کرد: با سازمان لیگ و فدراسیون در ارتباط هستیم تا در بازی با ذوب آهن جشنی هم برگزار کنیم اما از آنجا که نمی توانیم شاهد حضور تماشاگران باشیم در تلاش هستیم به شکلی دیگر برنامه ریزی کنیم و جشن را باشکوه برگزار کنیم.

وی درباره پاداش و مبلغ آن به بازیکنان، افزود: جزو قراردادشان است که پاداش بگیرند. در آخر فصل حتما پرداخت می شود اما اجازه دهید مبلغ را نگویم هر چند که پاداش های قبلی را پرداخت کرده ایم و در آخر فصل هم پاداش قهرمانی را پرداخت می کنیم.

رسول پناه درباره نقل و انتقالات و مذاکره با بشار رسن، اذعان کرد: همان طور که سرمربی گفت برای پایان فصل باشگاه تصمیم می گیرد و بحث بشار رسن هم شامل همین موضوع است تا بتوانیم او را حتما نگه داریم و با سایر بازیکنان هم صحبت می کنیم.

وی درباره لیگ قهرمانان آسیا گفت: مقدمات فراهم شده استیم هفدهم یا هجدهم شهریور ماه

اخبار کوتاه ورزشی

مهدی طارمی "به همراه ۲ مهاجم تیم بنفیکا با ۱۸ گل، عنوان آقای گلی مشترک لیگ برتر پرتغال را کسب کرد

براتیسلاو ایوانوویچ، کاپیتان تیم زیت در جشن قهرمانی این تیم، جام قهرمانی را شکست! گل علیرضا جهانبخش به آبی های لندن به عنوان بهترین گل فصل لیگ برتر انگلیس انتخاب شد

محمد دانشگر به این زودی مجوز بازگشت به تمرین استقلال را پیدا نمی کند

هواداران تیم استقلال تهران خواهان بازگشت آندره آستراماچونی به نیمکت این تیم هستند گلبرضا بیرانوند، دروازه بان ملی پوش سابق سرخ ها پس از مسجل شدن قهرمانی تیم سابق خود، طی تماسی در جشن قهرمانی و شادی آنها شریک شد

باشگاه پرسپولیس مطالبات دو دستیار کروات برانکو ایوانکوویچ را از محل درآمدهای خود در فیفا پرداخت کرد

مهدی عبدی که در آخرین بازی پرسپولیس موفق به گلزنی شد، امیدوار است که با ثبت سه گل دیگر به آمار مهدی طارمی برسد

ژاوی هرناندز، ستاره سابق بارسلونا و سرمربی السد قطر، به دلیل ابتلا به کرونا به قرنطینه رفت و دکتر مسعود سلطانی فر؛ عملکرد جهاد دانشگاهی در تولید مکمل های مورد تایید و مجاز را مثبت ارزیابی کرد

با حکم احمد سعادت مند، مدیرعامل باشگاه استقلال، سهیل میر احمدی به عنوان سرپرست توسعه بازاریابی منصوب شد

با مثبت اعلام شدن آزمایش ۴ عضو دیگر از اعضای تیم فجر شهید سپاسی شیراز، مجموع بیماران کرونایی این تیم به ۱۸ نفر رسید

از نگاه صفحه رسمی FIVB، محمد موسوی به عنوان یکی از چهار گزینه دفاعی برتر والیبال جهان شناخته شد

با انتخاب رئیس کمیته ملی المپیک، بهداد سلیمی و حمیده عباسعلی عضو کمیسیون ورزشکاران شدند

گورگنیدزه، بازیکن ۲۰ ساله تیم ملی فوتبال آذربایجان، پس از بیماری طولانی مدت درگذشت مرئضی یحیی پور مسروری به عنوان سرپرست هیئت هاکی گیلان منصوب شد

سید جلال حسینی کاپیتان پرسپولیس با هشت قهرمانی پرافتخارترین بازیکن لیگ برتر شد

علی دایی نامزد برترین اسطوره تاثیر گذار آسیا شد

غفوری در تیم منتخب آسیا

وریا غفوری در نظر سنجی کنفدراسیون فوتبال آسیا به عنوان یکی از بهترین مدافعین لیگ قهرمانان آسیا ۲۰۱۸ انتخاب شد. کنفدراسیون فوتبال آسیا هفته گذشته یک نظر سنجی برگزار کرد تا بهترین های خط دفاع در لیگ قهرمانان آسیا ۲۰۱۸ را انتخاب کند که در پایان این نظر سنجی غفوری با کسب ۹۲ درصد آراء با قطعیت بهترین مدافع راست آسیا انتخاب شد و به تیم منتخب سال ۲۰۱۸ لیگ قهرمانان راه پیدا کرد.

وضعیت نامشخص مظلومی

در حالی ۲۵ بازیکن به اردوی تیم فوتبال جوانان دعوت شده اند که فدراسیون هنوز پرویز مظلومی را به عنوان سرمربی این تیم معرفی نکرده است. اردوی آماده سازی تیم ملی فوتبال جوانان به منظور حضور در دور نهایی مسابقات قهرمانی آسیا به میزبانی ازبکستان از ۶ تا ۱۸ مرداد در مرکز ملی فوتبال ایران برگزار می شود. اسامی ۲۵ بازیکن دعوت شده به این شرح است: امیر حسین نیک پور، امیر رضا رفیعی، امیر محمد بهره مند، احمد رضا جلالی، حسین شاوردی، علیرضا اسدآبادی، محمد عسگری، محمد رضا محرمی، یاسین سلمانی، آریا برزگر، احمد جنادله، احمد شریعت، امیر حسین منظمی، حسین زواری، حسین نخود کار، مهدی هاشمی، مهدی احمدی، سعید آهنی، محمد رضا شکیب خو، علی سبحانی، علی خدایی، فردین رابط، سید رضا موسویان، سینا حاتمی و عارف محمد علیپور... بازیکنان دعوت شده می بایست ساعت ۱۲ روز ششم مرداد در هتل آکادمی فوتبال واقع در مرکز ملی خود را به کادر فنی تیم ملی جوانان معرفی کنند. همچنین شنیده می شود حسین کاظمی و محمد نوازی ۲ بازیکن اسبق استقلال نیز دستیاران مظلومی در تیم فوتبال جوانان هستند که البته هنوز از سوی فدراسیون فوتبال به تأیید نرسیده است. گفتنی است تیم فوتبال جوانان ایران از اواخر مهر ماه در چارچوب مسابقات قهرمانی آسیا در ازبکستان به میدان می رود و برای صعود به جام جهانی تلاش می کند. چهار تیم آسیایی می توانند در این مسابقات شرکت داشته باشند.

رستمی باید مدال برنز را تحویل دهد!

مدال برنز کیانوش رستمی در المپیک لندن به مدال نقره تبدیل شد. وزنه بردار ملی پوش ایران باید مدال برنز المپیک را تحویل کمیته ملی المپیک دهد تا پروسه تغییر مدال المپیک لندن برای او انجام شود. کیانوش رستمی وزنه بردار ایران در دسته ۸۵ کیلو گرم المپیک ۲۰۱۲ لندن مدال برنز گرفت اما در بررسی مجدد تست های دوپینگ المپیک لندن، تست دوپینگ حریف روس او که طلا گرفته بود، مثبت اعلام شد. به این ترتیب با حذف وزنه بردار روس، ادرین زلینسکی از لهستان در رده نخست و کیانوش رستمی در رده دوم قرار گرفت و مدال او از برنز به نقره تبدیل شد. تغییر رنگ مدال رستمی توسط IOC هم تأیید شده است و رستمی باید مدال برنز را به کمیته ملی المپیک تحویل دهد تا آن ها مدال را برای IOC ارسال کنند و سپس مدال نقره دریافت شود. البته هنگامی که سعید محمدپور دیگر وزنه بردار ایران به مدال طلا دسته ۹۴ کیلو گرم رسید، فدراسیون جهانی وزنه برداری در حاشیه مسابقات، قهرمانی جهان ۲۰۱۸، مدال طلای المپیک را به او اهدا کردند و اینک باید دید برنامه برای رستمی چگونه خواهد بود.

پیروزی مدعیان در شب شکست صدر نشین

در شبی که تیم صدر نشین مس رفسنجان در ساوه شکست خورد، سایر بالانشینان لیگ دسته اول فوتبال پیروز شدند تا به صدر جدول نزدیک شوند. مس رفسنجان با شکستی که در ساوه متحمل شد، فرصت صعود به لیگ برتر در فاصله سه هفته زودتر از پایان رقابت ها را از دست داد و فاصله اش با تیم دوم جدول به سه امتیاز کاهش یافت، ولی همچنان در صدر جدول قرار دارد. در حالی که تیم های آلومینیوم و خوشه طلایی ساوه با بردهایی که کسب کردند، به جایگاه های سوم و چهارم جدول بازگشتند. در انتهای جدول هم ملوان با پیروزی پر گل مقابل علم و ادب، به جایگاه چهاردهم جدول صعود کرد و کمی از منطقه خطر دور شد. نیروی زمینی و رایکا هم با شکست مقابل حریفان خود، به ترتیب به رده های پانزدهم و شانزدهم جدول سقوط کردند.

توقف استقلال با شوت دیدنی میری

تیم استقلال در هفته بیست و ششم لیگ برتر برابر نساجی به نتیجه تساوی رسید تا دو امتیاز دیگر را در راه کسب سهمیه از دست بدهد. شیخ دیاباته (۴۰) برای استقلال از روی نقطه پنالتی گلزنی کرد و محمد میری (۴۲) با یک شوت از راه دور کار را به تساوی کشید. استقلال با این تساوی ۴۲ امتیازی شد تا با سپاهان، شهر خودرو و تراکتور برای کسب سهمیه آسیایی رقابت کند. تیم های فوتبال سپاهان و صنعت نفت آبادان هم در هفته بیست و ششم لیگ برتر در اصفهان به مصاف هم رفتند که این مسابقه در پایان با نتیجه یک بر صفر به سود سپاهان تمام شد. در این بازی محمد رضا مهدی زاده (۱۵) برای سپاهان گلزنی کرد تا شاگردان امیر قلعه نویی پس از سه هفته، طعم پیروزی را بچشند. سپاهان در این مسابقه علاوه بر گل، موقعیت های دیگری هم برای پیروزی داشت. این تیم در نیمه نخست صاحب یک ضربه پنالتی شد، ولی محمد محبی در دقیقه ۷ این پنالتی را هدر داد. در یکی از دیدارهای حساس که تا حد زیادی جنگ کسب سهمیه لیگ قهرمانان آسیا محسوب می شد، تیم تراکتور در مشهد میهمان شهر خودرو بود. این مسابقه با نتیجه تساوی بدون گل به پایان رسید. با این نتیجه، تراکتور که در رده دوم جدول قرار داشت، عملاً شانس قهرمانی در لیگ را از دست داد. با این تساوی، تراکتور ۴۵ و شهر خودرو ۴۳ امتیازی شدند.

نام تیم های لیگ برتر	بازی	برد	مساوی	باخت	زده	خورده	تفاضل امتیاز
۱ پرسپولیس	۲۶	۲۰	۲	۶	۳۹	۱۲	۲۷
۲ سپاهان	۲۶	۱۱	۱۲	۳	۳۵	۱۸	۱۷
۳ تراکتور	۲۶	۱۳	۷	۶	۲۹	۸	۲۱
۴ شهر خودرو	۲۶	۱۲	۷	۷	۲۴	۲۰	۴
۵ استقلال	۲۵	۱۱	۹	۵	۴۴	۲۶	۱۸
۶ فولاد	۲۴	۱۲	۶	۶	۲۴	۱۶	۸
۷ صنعت نفت	۲۶	۱۰	۷	۹	۲۵	۲۹	-۴
۸ نفت م سلیمان	۲۵	۶	۱۵	۴	۲۰	۱۷	۳
۹ نساجی	۲۵	۶	۱۱	۸	۲۵	۲۹	-۴
۱۰ ماشین سازی	۲۵	۷	۶	۱۳	۲۵	۳۱	-۱۱
۱۱ پارس جنوبی جم	۲۵	۴	۱۳	۸	۱۹	۲۴	-۵
۱۲ ذوب آهن	۲۶	۶	۷	۱۳	۲۷	۳۴	-۸
۱۳ گل گهر	۲۶	۵	۱۱	۱۰	۲۷	۲۷	-۹
۱۴ سایپا	۲۶	۴	۱۰	۱۲	۲۳	۲۹	-۹
۱۵ بینکان	۲۶	۵	۸	۱۳	۲۵	۴۲	-۱۷
۱۶ شاهین ش بو شهر	۲۶	۳	۹	۱۴	۲۲	۵۰	-۲۸

نوشتن نام فامیلی الزامی است

آن دسته از خوانندگانی که مایل هستند پیام‌های تبریک، تولد، تشکر و قدردانی‌شان در این صفحه چاپ شود لطفاً از ساعت ۹ صبح الی ۱۶ (شنبه تا چهارشنبه) با شماره تلفن: ۲۹۹۹۳۵۸ تماس بگیرند یا به شماره ۲۲۲۷۱۸۱۳ نمابر ارسال دارند. همچنین می‌توانند متن را به شماره ۰۹۳۰۴۷۴۰۲۸۹ تلگرام کنند و یا به نشانی مجله (بخش پیام‌های مهربانی) حداقل یک هفته قبل از رسیدن موعد آن ارسال کنند.

✱ **فاطمه بان، عروس نازنینم**، وجودت امید زندگیمان و هزاران بار بابت تمام خوبی‌ها و مهربانی‌هایت از تو سپاسگزاریم و بدان همیشه در قلب ما جاداری، تولدت مبارک

✱ **همسر مهربانم، بی‌بی گل سهرشیز**، قدر دان تو هستیم که برای بازگرداندن سلامتی من از جان مایه گذاشتی و امیدوارم خداوند تو را سلامت و شاد کام برای ما حفظ کند

همسرت ولی در پرور - گنبد کاووس

✱ **مریم عزیزم، دخترم**، روز تولدت بهانه‌ای شد تا بهترین شادباش‌هایم را تقدیم حضورت کنم، دلت شاد و روزگارت بهاری باد و بدان اگر برای دنیا یکی باشی برای من تمام دنیایی، عزیزم ۱۱ مرداد تولدت مبارک

پدرت محمد اسماعیل، مادرت طاهره، خواهرت مرضیه و برادرت سعید - تهران

✱ **همسر عزیزم، شیمایان**، عشق من نسبت به تو با کلمات قابل توصیف نیست، چون فراتر از تمامی حد و مرزها دوست دارم، سالروز تولدت مبارک ای بهترین

پویا عطایی - مشهد مقدس

✱ **معلم عزیزم، سرکار خانم مهروی**، از اینکه با تمام وجود و خالصانه در تلاش هستی تا پایه‌های زندگی ما را زیبا و پر از مهربانی برپا کنی، از تو سپاسگزار هستیم

✱ **همسر عزیزم، هستی بان**، سالگرد یکی شدنمان مبارک، عاشقانه دوست دارم و به تو عشق می‌ورزم

✱ **پدر و مادر عزیزم**، نمی‌دانم کدامین هدیه را تقدیمتان کنیم که خود گنجینه زیبایی‌های عالم هستید. ای فداکارترین و لطیف‌ترین موجود جهان، صد شاخه گل رز و میخک را روی قلبمان می‌گذاریم، سپس آن را تقدیمتان می‌کنیم که بدانید چقدر دوستان داریم

✱ **همسر عزیزم، علی بان**، از همان روزی که پا به دنیای غصه‌های یک به یک پر کشیدند و دوست دارم بدانی که روز تولدت تقدیر خوشبختی من است. عشقم سالروز تولدت مبارک

✱ **رها بان، فرزند عزیزم**، سالروز تولدت مبارک. خیلی دوست دارم و بدان وجودت برای ما بسیار ارزشمند و شادی آفرین است

مادر و پدرت ذبیحی - اسلامشهر

✱ **سعیده بان**، روز تولدت را به تو تبریک می‌گویم و امیدوارم خداوند به تو عمر طولانی عطا کند، تا همیشه در کنار شاد و خوشحال باشم

همسرت، محسن سیف‌اللهی - تهران

✱ **نوه گلم، الناز بان**، سبب سبب گل تقدیمت می‌کنیم و ۱۰ مرداد سالروز تولدت را به شما تبریک می‌گوییم و امیدواریم مثل همیشه شاد باشی و بخندی و در سایه رحمت خدا باشی

مادر بزرگ و پدر بزرگت لیلا و رحمت - مشهد

تسلیت به همکاران

با خبر شدیم همکاران گرامی مان آقایان حسن خلیلی و جهان‌شیر ایمانی، در غم از دست دادن عزیزان خود سیاهپوش شده‌اند. ضمن عرض تسلیت به این عزیزان برای روح تازه در گذشتگان غفران الهی و برای بازماندگان صبر و اجر جزیل آرزو مندیم.

سر دبیر و سایر همکاران در مجله اطلاعات هفتگی

✱ **همسر عزیزم، منظر بان**، سالروز ازدواج و پیوند آسمانی مان مبارک، از اینکه همسری مهربان چون تو دارم خوشحالم و برایت آرزوی سلامتی و شادکامی دارم

✱ **عمو قاسم بان**، ممنون و سپاسگزار شما هستم که در سخت‌ترین شرایط به یاری من شتافتید و امید به خداوند دارم که هر چه زودتر لطف و محبت شما را جبران کنم

✱ **پدر عزیزم، روح الله زمانی**، تو کسی بودی که نامت یادآور صبر و بردباری برایمان بود و وجودت همراه خیر، برکت، سرفرازی و از خود گذشتگی برای نسل‌ها، پدر جان سالگرد پرواز آسمانی‌ات گرامی باد

پسر بزرگت شایان باقری - رشت

✱ **آقاساتر، همسر عزیزم**، ۱۵ مرداد چهل و یکمین سالروز تولدت مصادف است با سالروز ازدواجمان. به شما امید زندگی‌ام و پدر مهربان تبریک می‌گویم.

امیدوارم سایه‌ات همیشه بالای سرمان باشد، بی‌نهایت دوست داریم همسرت، طلعت و فرزندانمان سوسن و طیب قربانی - لنگرود

✱ **همسر عزیزم، سکینه بان**، روزها را با یاد تو سپری می‌کنم و به امید سلامتی‌ات شبانه روز دست بر دعا به درگاه خدای بزرگ هستم تا هر چه زودتر شفا پیدا کنی. زندگی بدون تو برایم معنی ندارد. دوست دارم

محمد شفيعی - تهران

✱ **دختر فاله عزیزم، افسانه بان**، قدم نورسیده تان مبارک. آرزو می‌کنم در کنار شاخه گل وجودتان شما و همسر گرامی احمد آقا زندگی شادتر و همراه با سلامتی داشته باشید

✱ **پسر عزیزم، آقا مهور بان**، ۱۴ مرداد دومین سالروز ازدواجتان را به شما و عروس گلم معصومه تبریک می‌گوییم

مادر و پدرت علی ایمانی - تهران

✱ **ملیکا بان، دختر عزیزم**، به اندازه تک تک ستاره‌های آسمان دوست دارم ۱۷ مرداد سالروز تولدت را به تو بهترینمان تبریک می‌گویم

بابا امید، مامان الهام، آرمان و ملیسا روشنفکر

✱ **طهور اهان، همسر عزیزم**، در ماه آغاز گرما، میلاد تو طلوع نور در قلبی مه گرفته بود، نفسی گرم در فضای سرد و غریب، ای گل شکفته در فصل خوبی‌ها، تولدت یک شعر دلنشین است، شعری در واژه‌های نگاهت و در قافیه کلامت. بهترینم

این را بدان که زیباترین چشم انداز تندیس نگاه توست و قشنگترین لحظه، لحظه رویدن توست سالروز رویدن زیباترین گل باغچه زندگی‌ام مبارک باد

حمید دانش - مارلیک

✱ **مهیر بان**، بسیار خوشحالم که توانستی سلامتی‌ات را بازیابی و برای تو و خانواده محترم به خصوص دختر کوچکت آرزوی سلامتی و شادکامی داریم

مر تضي منصوریان - کرمان

پاسخ‌های باهوش خود کلنجار بروید

پاسخ شبیه‌امایی شباهت: ۱- نوک سقف ساختمان و پایه وسطی
میز، ۲- حلقه روی در سب و دکمه کلید وسطی روی دیوار، ۳- شکل روی کلاه و سنگ داخل میز، ۴- سوراخ پایین ساز و درجه بالای دماسنج، ۵- شکل روی سر مار سمت چپ و عقربه پایین دماسنج، ۶- هاشور روی سب مارها و هاشور پایین شال گردن، ۷- بالای نت وسطی و دهان مرد سرمایی.

پاسخ شکلهای غیر متشابه: اشیای F، G، U و V مشابه ندارند.

فروردین

فردی هستید باهوش و مسلط به اوضاع پیرامونی تان هستید، اما در این روزها به شدت نگرانید چون اوضاع آینده را خیلی نامشخص می دانید در حالی که باید با خودتان کنار بیایید و آرامش داشته باشید تا بتوانید در همین شرایط افراد پیرامونی تان را به آرامش دعوت کنید. در ضمن طی این روزها فرصت خوبی برای حرکتی جدید خواهید یافت، اگر بتوانید خودتان را قانع کنید و قدر موقعیت را بدانید!

اردیبهشت

در شرایطی که خیلی ها اوضاع پر مخاطره ای را می گذرانند شما حرکتهای قابل دفاعی را پشت سر گذاشته اید و می توانید با آرامشی نسبی ذهنتان را برای حرکت های جدید مهیا کنید، اما مواظب باشید چون اگر بی دقتی کنید و به اصطلاح شش دانگ حواستان نباشد دچار مشکلات ناشی از عیب جویی و مشکل پسندی می شوید و آنگاه است که همه چیز در هم می ریزد.

خرداد

فردی دارای خلاقیت های ماندگار و متفاوت هستید و با استفاده از تجربه تان توانسته اید پا را چند پله بالاتر از واقعیت ها بگذارید و حالا زمان آن رسیده که دنیا را به رنگ عشق و محبت واقعی آن ببینید و این احساس را مغتنم بدانید که برایتان روزهای متفاوتی را به همراه خواهد داشت. در مورد سوال ذهنی تان هم بدانید که باید از بحث های بی فایده دور بمانید و سعی کنید شما آغازگر مهربانی باشید.

تیر

خیلی خوشحال نیستید، اما ذهنتان دغدغه های عمیقی را هم با خودش به همراه ندارد و این موضوع هم به نوع عملکرد شما در گذشته باز می گردد که خودتان بهتر از هر کسی می دانید، علت آن چیست. هر چند همین حالا هم شرایط خوبی را از نظر زمانی دارید و می توانید آنچه را که در ذهنتان می گذرد، پیاده کنید و نگذارید در آینده انرژی های منفی در محدوده زندگیتان عرض اندام کند و در مورد سوال ذهنی تان هم نگران نباشید!

مرداد

فردی متفاوت اندیش هستید و همیشه سعی می کنید به سادگی تسلیم اوضاع و شرایط نشوید و حالا که احساس می کنید دیگران به انرژی مثبت شما نیاز دارند، باید بیشتر توجه داشته باشید و نگذارید مسایل کهنه بر رفتار امروز شما تأثیر عمیقی بگذارند و اینگونه است که می توانید چنان عمل کنید که خیلی ها در شگفتی نوع نگاه آرامش بخشان به زندگی باشند، اما جلوی بروز غبطه را بگیرید!

شهریور

انچنان پرانرژی و مسلط به اوضاع عمل می کنید که گویی سالهاست در امور ناشناخته و جدید زندگیتان تجربه داشته اید و اتفاقاً در مورد شکل نوین کاری خود هم در مسیر موفقیت چشمگیری قرار خواهید گرفت و فرصت ها را یکی پس از دیگری درمی یابید به شرط آنکه اجازه ندهید حواشی زندگی بر اصل آن تأثیر بگذارند و در عین حال که موفق عمل می کنید، دیگران را هم در این مسیر یاری رسان باشید.

مهر

یک گزینه بسیار با اهمیت را در ذهنتان پرورش می دهید و صبح تا شب سعی می کنید در اجرای جزییات گزینه های دست نیافته به آن حضور ذهنی داشته باشید و اتفاقاً شرایط هم با شما یار است و می بینید که مسایل بسیار پیچیده پیش رویتان هم به نحوی پیش می روند که گویی همه چیز دست به دست هم داده تا به هدف نزدیکتر شوید، اما همانطور که می دانید همه چیز نسبی است و باید خودتان را برای بر رویایی با اوضاع متفاوت اما مثبت آماده کنید.

آبان

قبول دارم که اوضاع خیلی قابل دفاعی پیش رویتان نیست؛ اما از آنجا که شما هر فرصتی را غنیمت می شمیرید، می توانید به زمین و زمان ثابت کنید که ضرری را متحمل نخواهید شد، اگر ذهنتان را متمرکز کنید و لحظه های تان را به گونه ای پیش ببرید که تجربه های دیگران را دوباره تکرار نسازید. در ضمن به زودی با شرایط جدیدی روبرو خواهید شد که می تواند در آینده تان تعیین کننده باشد و پیشرفت متفاوتی را به شما هدیه دهد!

آذر

حالا که به اوضاع نسبی در کنترل شرایط رسیده اید، باید خوشحال باشید و به این موضوع فکر نکنید که اگر در جزییات درست عمل نمی کردید حالا شرایط اینچنین نبود، چون خودتان خوب می دانید که شما در تمام گزینه های پیش رویتان تعیین کننده نبودید و این لطف "او" بود که باعث شد با نگاهی آرامش بخش به پیرامونتان بنگرید، هر چند که اگر از تجربه ها استفاده نکنید در پلک بر هم زدن ممکن است شرایط تغییر کند.

دی

شما فردی صبور و پرانرژی هستید که اگر از این هنر تان در تمامی مراحل زندگی و کار کمک بگیرید می توانید شگفتی ساز شوید، اما وقتی فکرهای نگران کننده به سراغتان می آید خودتان را در دور کردن تفکرات منفی موفق نمی بینید، در حالی که اگر این روحیه تان را تقویت کنید بهترین موفقیت ها را پیش رویتان خواهید داشت و اتفاقاً قدم های اولیه را برای به مرحله اجرا در آوردن تفکرات مثبت تان خوب برداشته اید!

بهمن

فردی با اراده و محکم هستید و به سادگی می توانید بر وسوسه های پیرامونی تان غالب شوید و به اطرافیانتان ثابت کنید که تفکرات تان می تواند تعیین کننده باشد، اما وقتی در دل شرایط اجرای هدفهایتان قرار می گیرید، هجوم دودلی ها شما را از انجام کارها باز می دارد و این در حالی است که در بیشتر موارد می توانید قاطعانه عمل کنید و صبوریتان را به نمایش بگذارید و در مورد سوال ذهنی تان هم بدانید که علت ساده ماجرا بالاخره برایتان روشن خواهد شد!

اسفند

فردی هستید که دوست ندارید روزهایتان به بطالت بگذرد و در مسیر علاقتان از جان مایه می گذارید و حالا زمان آن رسیده که اجازه ندهید اضطراب و نگرانی در عمق اعمالتان نفوذ کند و اختیار امور را از دست شما بگیرد و بدانید که تغییر همیشه دارای فایده خواهد بود، اگر روی تحملتان کار کنید و نگذارید عوامل بیرونی به هر شکل که هستند، بر مهارت های تان تأثیر بگذارد.

بلژیک: اتاق‌هایی که به شکل کیسه‌های بزرگ طراحی و از درختان آویزان شده‌اند، حاصل طراحی هنرمند دانمارکی "دری واپنار" است که اتاق‌هایی خاص برای اقامت گردشگران می‌سازد. این مجموعه در مناطق حومه شهر بورگوم در بلژیک قرار دارد.

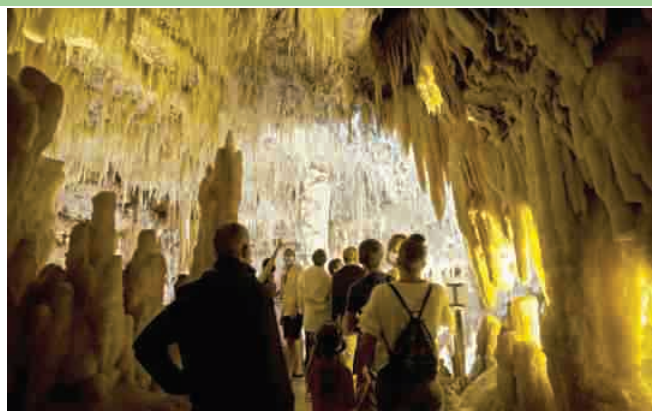
چین: کارگران در حال برداشت و بسته‌بندی میوه گیاه بامیه هستند تا به شهرها و کشورهای مجاور ارسال شوند. منطقه‌هایان در چین یکی از بزرگترین مزارع گیاه بامیه را دارد.

کالیفرنیا: یک خرس گریزلی در حال شنیدن درختان وحش اوکلند در کالیفرنیا است. این باغ وحش بدلیل تعطیلی بواسطه بحران کرونا، در شرف ورشکستگی کامل است. این مجموعه ماهانه ۲ میلیون دلار ضرر می‌کند و تاکنون تقریباً نیمی از ۲۵۰ کارمند خود را تعدیل نیرو کرده است. مسئولان باغ وحش خواستار احداث یک بخش موزه فضای باز هستند تا آنها هم بتوانند مانند پارک‌ها و برخی باغهای گیاه شناسی فعالیتشان را مجدداً شروع کنند.

صربستان: آموزش و یادگیری را هیچ‌گاه نمی‌توان متوقف کرد و دانشگاه‌ها هم از این قاعده مستثنی نیستند. دانشجویان یکی از دانشگاه‌های صربستان را می‌بینید که در شرایط خاص و با رعایت فاصله در جلسه کنکور شرکت کرده‌اند.

ایتالیا: گردشگران از غارهای زیبای "وایت گروتو" در منطقه گروتو در ایتالیا دیدن می‌کنند. این مجموعه بعد از سه ماه بسته بودن بدلیل شیوع کرونا، به تازگی بازدید عموم از این مجموعه غارهای شگفت انگیز را مجدداً از سر گرفته است.

انگلستان: باغبانان در حال تمیز کردن فضای سبز اطراف چایخانه معروف "توهانت بونت" در منطقه ولز در انگلستان هستند. این چایخانه در یک ساختمان قدیمی مربوط به قرن ۱۵ میلادی قرار دارد که رشد گیاهان روی دیوارهایش، ظاهری خاص به آن بخشیده است.

خجالت می کشم بگویم...

مغازه را لازم دارد و بس.

بعد هم گفت که خودش به عنوان زورگیر وارد مغازه می شود. مرا گروگان می گیرد دایمی ام را وادار می کند در گاوصندوق را باز کند و هرچه دارد را داخل کیسه بریزد و بعد هم مرا با خودش می برد و بعد از چند ساعت مرا رها می کند. خجالت می کشم بگویم که از نقشه اش خوشم آمد. خجالت می کشم بگویم اصلاً به حال دایمی ام فکر نکردم. خجالت می کشم بگویم اصلاً به این فکر نکردم جواب مادرم را چه بدهم اگر پرسید این پولها را از کجا آوردی؟ خجالت می کشم بگویم اصلاً فکر نکردم بعد از آن چطور به چشمهای دایمی ام نگاه خواهد کرد؟ من آن لحظه فقط به یک چیز فکر کردم، اینکه این دایمی حتی شناسنامه مرا به نام خودش نگرفت، که این دایمی خیلی وقتها رفتار شایسته ای با من نداشت. به اینکه او خرج مرا داد، اما با من مثل بچه اش رفتار نکرد و بدتر از همه به چیزی که مدام رضا تکرار می کرد او می گفت دایمی من اگر بمیرد هر چه دارد به برادر و خواهرش می رسد. از او حتی چیزی به اسم ارث به من نمی رسد! حرفهای رضا باعث شد تا من به هیچ چیز جز اجرای نقشه فکر نکنم. آن روز حال خوبی نداشتم، اما خودم را کنترل کردم. ساعت نزدیک دو ظهر بود. خیابان خلوت شده بود، از مشتری خبری نبود. معمولاً آن ساعت روز آنجا همینقدر خلوت می شد.

کرکره مغازه تا نیمه پایین بود، من ریموت را عمداً روی یکی از کارتنهای جلو در گذاشته

بودم و خودم ته مغازه پشت کارتنها دراز کشیده بودم. دایمی هم ناهارش را خورده بود و همانجا مشغول استراحت بود.

رضا خیلی بی سر و صدا وارد مغازه شد، حتی خودم هم نفهمیدم کرکره چه زمانی پایین آمد و وقتی دایمی ام شروع کرد به داد و فریاد تازه فهمیدم رضا آمده، طبق نقشه پریدم جلو که مثلاً با او گلاویز شوم که چاقو را گذاشت روی شاهرگم و دایمی ام را تهدید کرد اگر گاوصندوق را باز نکند مرا می کشد، بیچاره دایمی ام، سریع گاوصندوق را باز کرد و هر چه داخلش بود ریخت داخل ساک دستی رضا و همانطور که داشت گاوصندوق را خالی می کرد، التماس می کرد به من کاری نداشته باشد، می گفت این امانت مردم است، جواب پدر و مادرش را چه بدهم. مرا بکش اما با این کاری نداشته باش. همان لحظه دلم برای دایمی ام سوخت. خواستم به رضا بگویم این بازی را تمام کند، خواستم با او درگیر شوم اما سردی و تیزه چاقوی روی گردنم مرا سر جایم میخکوب کرده بود. دایمی ام ساک را پر کرد و روی میز گذاشت، رضا ساک را برداشت و در حالی که عقب عقب به سمت در می رفت مرا هم همراه خودش می کشاند.

دایمی ام را تهدید می کرد اگر داد و فریاد کند، اگر به پلیس زنگ بزند... مرا می کشد. از مغازه که بیرون رفتیم او مرا هل داد داخل ماشین و بلافاصله حرکت کرد. دایمی ام را دیدم که دنبال ماشین می دوید و همچنان التماس می کرد. همان موقع به رضا گفتم پشیمان شدم، گفتم بگذارد پول را برگردانم و هیچ وقت هم به دایمی ام نمی گویم که او این کار را کرد، اما رضا به سمت خارج شهر می رفت و می گفت باید نقشه را کامل اجرا کنیم. فکر

کنم بیابانهای اطراف خاوران بود که مرا از ماشین پرت کرد بیرون و دست و پام را بست و گفت همینجا می مانی تا برگردم. یک روز و نیم من آنجا افتاده بودم. همان موقع فهمیدم که رضا با پولها فرار کرده و به امید اینکه من بمیرم مرا آنجا گذاشته. تمام این مدت من سعی کردم پاهایم را باز کنم. دستهایم را باز کنم اما نتوانستم. او حتی تلفن همراه مرا هم برده بود. نمی دانم خداخواست این معجزه اتفاق بیفتد که یک ماشین جاده را بیراهه بیاید و مرا که دیگر کاملاً ناامید شده بودم پیدا کند. راننده ماشین مرا به بیمارستان برد و کمی که حالم بهتر شد اول به خانه دایمی ام رفتم. همه آنجا جمع شده بودند، آنها فکر می کردند من مردم، شاید اگر خودم حرفی نمی زدم کسی متوجه نمی شد چه اتفاقی افتاده، من همراه دایمی ام به اداره آگاهی رفتم و من همه ماجرا را تعریف کردم. اگرچه رضا تا امروز هم پیدا نشده اما دایمی ام از من شکایت کرده نه به خاطر پول، به قول خودش به خاطر نمک شناسی و خیانت. البته حق هم دارد، من هم بودم شکایت می کردم. حتی پدر و مادرم هم دوست ندارند مرا ببینند. الان احساس می کنم هیچ کس مرا دوست ندارد. خیلی اشتباه کردم... خیلی... و خودم می دانم. در حق همه ظلم کردم. دایمی ام، پدر و مادرم، خواهرهایم، حتی خود رضا... من باعث شدم او دست به این کار بزند. می دانم دیر یا زود خبری از او می رسد، شاید اگر او بیاید و حرفی بزند که دایمی ام مرا ببخشد. الان نمی دانم اگر یک روزی از اینجا بیرون بروم چطور باید بدون فکر کردن به این ماجرا زندگی کنم. کاش همه اینها یک کابوس بود و من بیدار که می شدم همان آدم قبل بودم... کاش...

آقای روی سکه

فرید گمان می کند به خاطر پدر و مادرش یا نجات زندگی خواهرهایش وارد این بازی شد. اما در واقع علت ارتکاب این جرم ریشه هایی عمیق تر از آنچه او تصور می کند دارد.

فرید با کاری که کرد، در واقع از همان زمان که دزدی های کوچک را شروع کرد، تا زمانی که با رضا همدست شد تا گاوصندوق دایمی اش را خالی کند، می خواست خود را از زیر بار فشار روانی که از کودکی تحمل می کرد، نجات دهد. فرید تمام این سالها با یک رنج طاقت فرسا زندگی کرده بود. احساس زیادی بودن یا فرزند ناخواسته بودن، احساس تلخ و گس و سنگینی است.

تحمل اینکه کسی منتظر تولد نبوده، تحمل اینکه کسی از آمدن خوشحال نبوده، تحمل اینکه در جمع خانواده زیادی هستی خود به تنهایی بسیار زجرآور است چه رسد به آنکه به همین دلایل واگذار شوی، مثل یک جفت کفش اضافه یک تکه لباس غیر قابل استفاده. فرید زمانی که شروع به دزدی کرد در واقع می خواست علیه اینها قیام کند، ثابت کند غیر مفید نیست، ثابت کند می تواند کاری انجام دهد. ثابت کند والدینش اشتباه کردند که او را واگذار کردند. تمام مدت او می خواست خانواده اش او را به عنوان یک فرزند مفید و شایسته بپذیرند. اما نمی دانست با این کار دقیقاً آینده خودش را تباه می کند. در آنچه برای فرید پیش آمده فقط خودش مقصر نیست، بلکه مجموعه ای افراد که این تصمیم را گرفتند هم مقصر

هستند. فرید را به دلیل فرزند آخر بودن از خودشان طرد کردند و کسانی که به نوعی از روی ترحم او را پذیرفتند همه و همه مقصرند. اما او بیشترین از همه مقصر است که زیاده خواه بود و نمک شناسی کرد... در این میان قطعاً خواهرها و برادرهای او نیز آگاهانه یا غیر آگاهانه رفتارهایی داشته اند که فرید آنها را بازگو نکرده، در این میان فقط رضاتوانست نهایت بهره برداری را از شرایط فرید داشته باشد او که مورد اعتماد فرید بود با فریب دادن فرید و سوءاستفاده از مشکلات روحی و روانی دوستش نه تنها اموال دایمی فرید را به سرقت برد بلکه اعتماد روانی را نیز غارت کرد.

حتی اگر او با کیف پولها برگردد، دیگر نمی تواند فرید و دیدگاه او را نسبت به افراد اطرافش تغییر دهد.

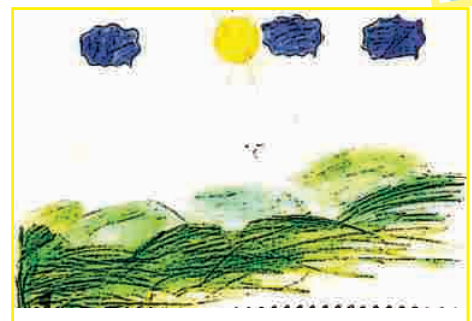
نقاشیهای شما

النا اعرابی ۸ ساله - بومهن

پارسا مسگر ۱۰ ساله - تهران

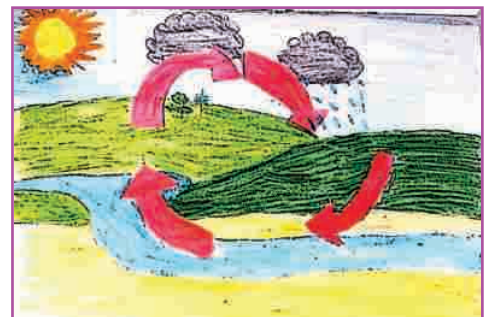
بینا مودنی ۸ ساله - رودهن

محمد مصطفی جعفری ۸ ساله - قرچک

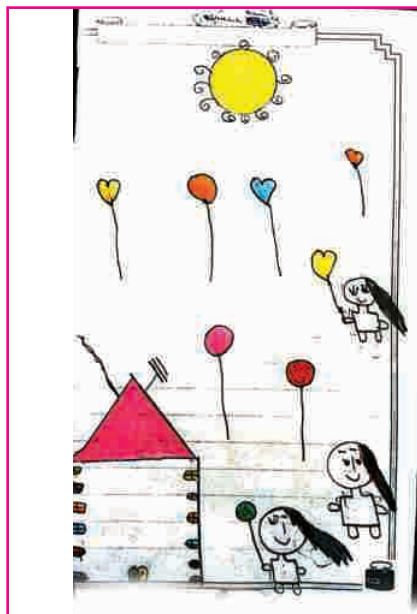
امیر عباس اسکندری ۸ ساله - قرچک

مه سیماسماعیلی ۸ ساله - پردیس

محمد طاهای قندالی ۶ ساله - قرچک

مهشید مشتاقی

ترانه علی محمدیان ۱۰ ساله - شهرضا

نازنین زهرا گلعلی پور

کیان چهارلنگی

آراد نظری و امیر علی دهنوی و علی نظری

پرنیان پدمه

سامیار محمدی

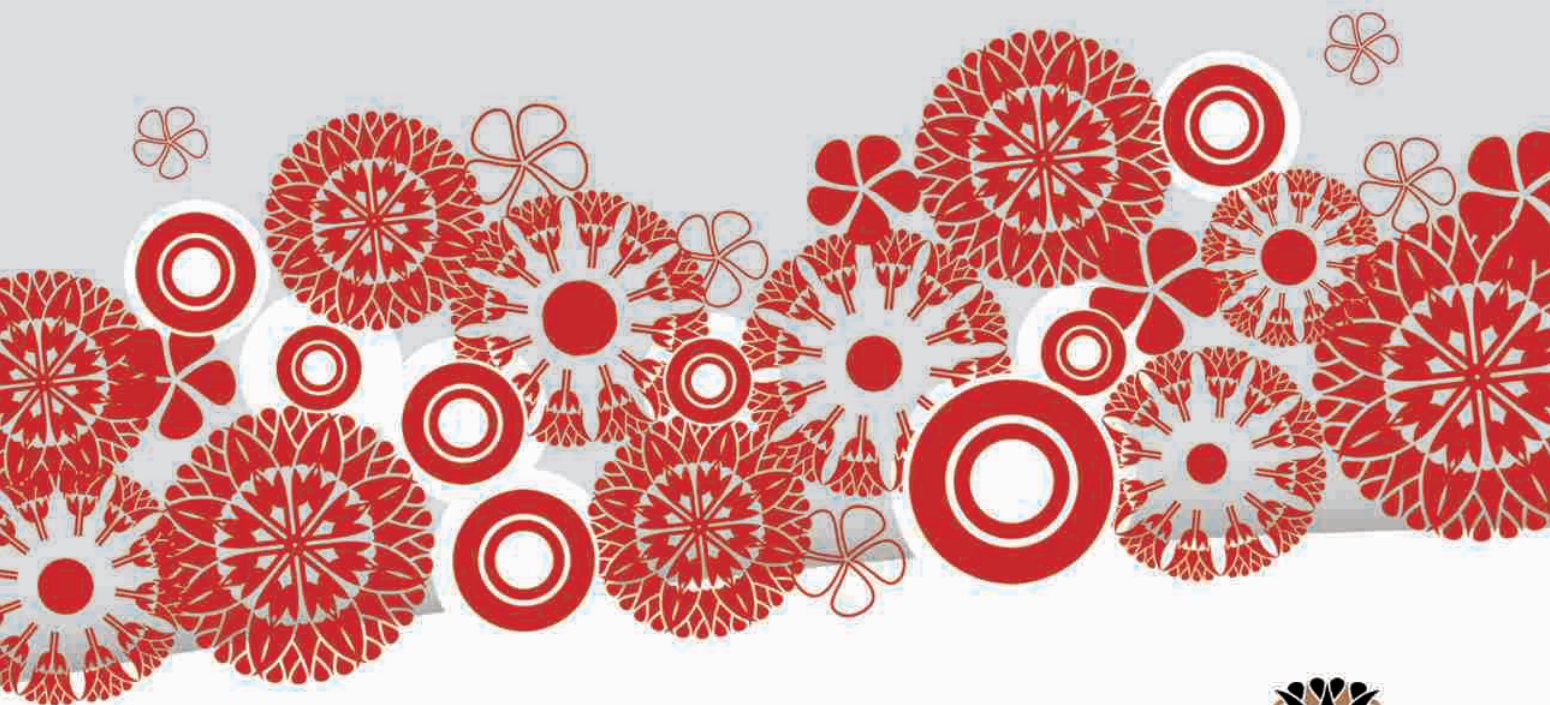
سپرده گذاری و دریافت تسهیلات ارزان

پژواک پارسیان

✓ برخورداری از تسهیلات تا ۸۵٪ سپرده مشتری؛

✓ امکان استفاده از تسهیلات ارزان قیمت با نرخ‌های ۴ تا ۱۲ درصد با حفظ سود سپرده؛

✓ انتخاب دوره باز پرداخت در دوره‌های ۱ تا ۵ سال توسط مشتری

پارسیان بانک ایرانیان

مرکز تماس و صدای پارسیان: ۸۱۱۵۱۰۰۰۰

www.parsian-bank.ir

www.mci.ir

اگر دوستانتان به دعوت شما، مشترک اعتباری همراه اول شوند و در یک ماه از طریق کد #۳۴۱*۱۰* به عنوان معرف آنها انتخاب شوید، تا یک سال و با هر بار شارژ سیم کارت اعتباریشان، ۱۰٪ از همان شارژ را به عنوان جایزه دریافت می کنید.